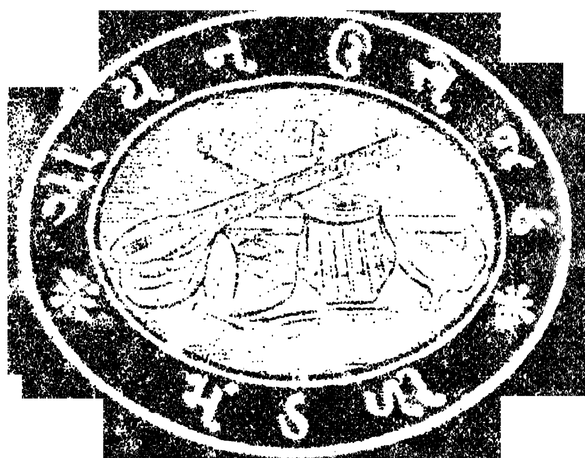

ગાયન ઉત્તેજક મંડળી.

તા૦ ૨૮ મી એપરીલ ૧૮૭૧ થી તા૦ ૧૮ મી
ડીસેમબર ૧૮૮૬ સુધી જલસાઓમાં ગવાએલાં
ગાયનોનો સંગ્રહ.

છપાવી પ્રગટ કરનાર

કારોબાર મંડળી.

મુંબઈ,
જ્હા. ર. રાણીનાના યુનિયન પ્રેસમાં છાપ્યુંછે.

સને ૧૮૮૭ ઈસવી.

સાંકળિયું.

નં. પાનું.

પ્રભાત.

દાદરો.

પદ.

ગરબો.

ભૈરવ.

સારેગમો.

ધ્રુપદો.

ખ્યાલો.

ચતરંગ.

તીલાણા.

હોરી.

નં. પાનું.

રામકલી.

ખ્યાલ.

તીલાણો.

પદ.

ખટ.

ખ્યાલ.

ઠુમરીઓ..

હોરી.

આસાવરી.

ખ્યાલ.

નં. પાનું.

જોગી.

હોરી.

માંડ.

ઠુમરી.

ગરબા.

બેલાવલ.

ખ્યાલો.

નં૦ પાનું.

તીલાણો.

અલહીયા બેલાવલ.

ધૃપદ.

ખ્યાલ.

ગજલ.

સરપરદા.

ધૃપદ.

તીલાણો.

ગરબા.

નં॰ પાનું.

દેવગીરી.

ખ્યાલ.

રામગ્રી.

ગરબો.

ટોડી.

તીલાણો.

મીયાંની ટોડી.

ખ્યાલ.

આશા ટોડી.

ખ્યાલ.

ટોડી મુલતાની.

ધ્રુપદ.

નં૰ પાનું.

ટોડી ગંધાર.

ખ્યાલ.

ભૈરવી.

સારેગમો.

ધ્રુપદો.

ખ્યાલો.

અસવારી.

ચતરંગ.

નં૦ પાનું.

ટપ્પા.

તોલાણા.

ઠુમરીઓ.

હોરીઓ.

રેખતો.

પદો.

નં. પાનું.

લાવણી.

સારંગ.

સારેગમ.

ધ્રુપદો.

ખ્યાલો.

ઠુમરી.

પદ.

ગરબો.

નં૦ પાનું.

ઘોડ સારંગ.

ખ્યાલ.

ધનાસરી.

ખ્યાલો.

પદ.

ગરબા.

ધનાસરી પુરીઆ.

ખ્યાલ.

નં. પાનું.

પુરબી.

ધ્રૃપદ.

ખ્યાલ.

હોરી.

ગૌરી.

ખ્યાલ.

ગરબા.

લાવણીઓ.

શ્રીરાગ.

સારેગમ.

ચતરંગો.

તીલાણા.

હોરી.

પદ.

ચમન ઝિંઝોટી.

ટપ્પો.

ઠુમરી.

નં૦ પાનું.

હમીર કલ્યાણ.

સામ કલ્યાણ.

નં. | પાનું.

ધ્રૂપદો.

ખ્યાલો.

ચતરંગ.

ટપ્પો.

ઠુમરી.

દાદરો.

નં. પાનું.

હોરી.

પદ.

છાંયા.

ધ્રૂપદો.

ખ્યાલો.

તીલાણા.

છાંયા નટ.

કાહાનરો.

નં. પાનું.

કોસી કાહાનરો.

ધ્રુપદ.

દરબારી કાહાનરો.

ધ્રુપદો.

ખ્યાલો.

ચતરંગ.

તીલાણો.

નં. પાનું.

વાઘેશ્વરીનો બાહાર.

શાહાના કાહાનરો.

શાહાના કાફી.

નં॰ પાનું.

કાહાનરો બાહુાર.

ધ્રૂપદ.

ખ્યાલો.

તીલાણો.

હોરીઓ.

ગજલ.

કાહાનરા નાયકી.

ખ્યાલ.

નં॰ પાનું॰

બેહાગ.

સારેગમો.

ધ્રૂપદો.

ખ્યાલો.

અસવારીઓ.

ચતરંગ.

તીલાણા.

નં. પાનું.

ગજલો.

રેખતા.

પદો.

બેહાગ મલ્હાર.

ઠુમરી.

નં૰ પાનું.

ધ્રૂપદો.

ખ્યાલો.

તીલાણા.

હોરીઓ.

પરજ કાલીંગડો

પરજ સોહેની.

નં૦ પાનું.

કાલીંગડો.

ઠુમરીઓ.

હોરીઓ.

દાદરા.

નં૦ પાનું.

ગઝલો.

પદો.

ગરબા.

કટાવ.

નં. પાનું.

કાલીંગડો પરજ.

ઠુમરી.

સોહેની.

હોરી.

ગજલો.

હીંડોલ.

સારેગમો.

ધ્રુપદ.

ખ્યાલો.

નં॰ પાનું.

હોરીઓ.

બસંત.

ખ્યાલ.

દેશ.

ધ્રુપદો.

ખ્યાલો.

અસવારી.

ચતરંગો.

તીલાણુ.

નં૰ પાનું.

ઠુમરીઓ.

હોરીઓ.

દાદરા.

નં૰ પાનું.

ગજલો.

પદો.

ગરબા.

લાવણીઓ.

લલિત વૃત.

નં૦ પાનું.

સોરઠ.

સારેગમ.

ધ્રુપદ.

ખ્યાલો.

તીલાણો.

પદ.

સોરઠ જંખુ.

ઠુમરી.

સિંધુરા.

ધ્રુપદ.

નં૦ પાનું.

ખ્યાલ.

ટપ્પો.

ઠુમરીઓ.

હોરીઓ.

દાદરા.

શોભાઈ.

નં૰ પાનું

ચતરંગો.

ટપ્પો.

તીલાણા.

ઠુમરીઓ.

હોરીઓ.

દાદરા.

નં૰ પાનું.

જેજેવંતી.

ગોંડ મલ્હાર.

મલ્હાર નટ.

દેશ મલ્હાર.

મીયાંકી મલ્હાર.

મલ્હાર સોરઠ.

નં॰ પાનું.

ટપ્પા.

હુમરીઓ.

નં૦ પાનું.

હોરીઓ.

દાદરા.

ગજલો.

રેખતા.

પદો.

ઝિંઝોટી પાહાડી.

ટપ્પો.

નં૦ પાનું.

નં॰ પાનું.

ગઝલો.

કાફી.

ધ્રુપદો.

ટપ્પા.

તીલાણા.

ઠુમરીઓ.

નં૦ પાનું.

દાદરા.

રોબાઇ.

ગજલો.

પદો.

નં૦ પાનું

ગરબા.

કાફી માંડ.

ગરબા.

કાફી ભૈરવી.

ઠુમરી.

કાફી પીલુ.

ગજલ.

કાફી જીલ્લો.

તીલાણો.

ઠુમરી.

નં૦ પાનું.

ગારા ઝિંઝોટી.

પદ.

કેસુરી.

ઠુમરી.

કેસુરી જીલ્લો.

ઠુમરી.

પીલુ.

ખ્યાલ.

ટપા.

તીલાણા.

ગજલો.

પદ.

ગરબો.

લાવણી.

નં. પાનું.

ઘાટો.

લાવણી.

ગરબી.

ચામર છંદ.

લાવણીઓ.

ઈંગ્રેજી રાહુપર.

ઈંગ્રેજી ગાયનો.

૩૨૫૧

ગાયન ઉત્તેજક મંડળી.

જલસો ૧ લો.

સુકરવાર તા૦ ૨૮ મી એપરેલ ૧૮૭૧.

૧. યમન કલ્યાણ—ધ્રુપદ.

એ તકત હોં તિહારી આસ દાસ જનમ જનમકે,
હમારે દુખ ભંજન આપ કૌસરકે. તકત હોં૦

તુમસે ન કહો જાય, તુમ તક મેરી દૌર,
મોકો કોઊ નાહીં ઠૌર, બિના પાયનપરકે. તકત હોં૦

૨. યમન કલ્યાણ—ચતરંગ.

ચતુરંગ રસ સૌ ગાવૈરી, ગાયન ગુણિજનરી, આજ મહંમદશાહકે ઘર કાજ. ચતુરંગ રસ૦

નાદિર દિરદાની તદાની દિરિયાનારે તોમ્ તન નિતાનને તનનન નાદિર દિરદાની તદાની તદાની દીમ, તનનન દીમ્ તન દીમ્ દીમ્ તનનનનનનનનન ધિલાં ધિલાં ધિલાં ધા— ચતુરંગ રસ૦

સારે સારે ગગરે ગગરેસા, પપગગરેસા, સારેગમ પપ ધધ પપ ગગરે ગગરેસા; સારેગમ પપ ધધ પ ધધ પ નીની ધા નીનીની ધાધા પપ નીની ધાધા પપ ગગરે ગગરેસા.

ધિરકિટ તોમ્ ધિરકિટ તોમ્, ધ્રુમકિટ ધ્રુમકિટ, તિરકિટ તિરકિટ, તકતક તકજક, દિગ દિગ દિગ દિક નિક નિક દિગ દિગ, દિગ દિગ દિગ દિગ દિગ દિગ દિગ દિગ, આમો આમો આમો ઇયા, આમો આમો આમો ઇયા, તિયા ઇયા તિયા ઇયા, તિયા ઇયા, તિયા ઇયા, તિયા ઇયા ઉઆ એઆ— ચતુરંગ રસ૦

---

૩. યમન કલ્યાણ—ખ્યાલ.

સુમિરણ તોરા—તું કરીમ, રહીમ, રબ [illegible]— સુમિરણ૦

હોં બંદહ ગુનેહગાર તું બખ્શનહાર, દાતા [illegible] સાપનકો સદારંગકો દીજિયે ઇમાન. સુમિરણ૦

---

૪. ઝિંઝોટી પાહાડી—ટપ્પો.

કિત્થે ગુજારી રૈનવે માહિરા યાર. કિત્થે૦

ચલો જા અપની ધુનસે ઇતની ન માની મોરી સૈનવે, માહિરા યાર. કિત્થે૦

---

૫. કલ્યાણ—ગજલ.

બાદ તુઈ મહફલે શાહાનેહ મુબારક બાશદ,
સાકિયા બાદેહ પૈમાનેહ મુબારક બાશદ. ૧.

બિન્શીન્ બર્સરે મશ્નદ જે અજલ્ તાબ અબદ,
દૌલતે શમિંદી જાનાનેહ મુબારક બાશદ. ૨.

સાકિયા બાદેહ ગર નેસ્તે બકફ સાકીરા,
ગર્દશે નર્ગશે મસ્તાનેહ મુબારક બાશદ. ૩.

લબલબ બજોમુબા જમશીદ બિદેહ સાકિયે મયે.
લબો યારો લબે પૈમાનેહ મુબારક બાશદ. ૪.

---

૬. કલ્યાણ—ખ્યાલ.

ગુરૂ બિન કૈસેં ગુણ આવૈ, ગુરૂ નહીં માનૈ ગુણ નહીં આવૈ, બેગુણ કૈસેં ગુણી કહાવૈ. ગુરૂ૦

સીએસે સિખાવૈ સબકો, ચરણ ગહે ગુંરૂ દેવનકે, તબ આવૈ અચપલ તાલ સુર. ગુરૂ બિન૦

---

૭. ઝિંઝોટી—ઠુમરી.

એક રે જાની મોરા તોરા જિયરા.-એક રે જાની૦

યાર મિલે દિલદાર ગુમાની,
પ્રીતિકી રીતિ નવેલી રે, જાની મોરા તોરા જિયરા.
એક રે જાની૦

---

૮. કલ્યાણ—ગજલ.

એ સિતમ્‌ગાર ભલા તૂને યેહ ક્યા કામ્ કિયા,
દિલ્ મેરા લેકે મુજે મુફ્તમે બદ્‌નામ કિયા. ૧.

તૂતો હૈ ચૈન્‌સે દિન્ રાત્ સદા ઔર મૈને,
ગ઼મકે હાથોંસે ન એક્ રોજભી આરામ્ કિયા. ૨.

વાયદેહ આનેકા કિયા તૂને ન આયા અબતક,
વસ્લકા તેરે અબસ્ મૈને સરંજામ્ કિયા. ૩.

ગૈર્ દુશ્નામ્ સનમ્ તૂને ખુશીસે રૂખસત્,
મેરે કાસિદકો કભી દેકે ન ઇનામ્ કિયા. ૪.

વાયદેહ ઝૂઠસે ખુર્શીદ ન કિયા તૂ અફસોસ,
હમ્‌ને સૌ બાર્ તેરે મિલ્‌નેકા પૈગામ્ કિયા. ૫.

---

૯. કલ્યાણ—દાદરો.

છૈલ મોરી અંગિયા મસક ગઇ, નેક સીધે હમસોં ન બોલૌ. છૈલ મોરી૦

હાહા કરતિહૂં, પૈયાં પરતિહૂં, ન મિલૈ કૌ લૌ. છૈલ મોરી૦

---

૧૦. ઝિંઝોટી—હોરી.

લાલ કૈસેં ઝલકેરે ગોરે મુખપર અબીર ગુલાલ. લાલ કૈસેં૦

ઘુંઘટ પટમે મોહ લિયો મન, સુંદર બદન રસાલ. લાલ કૈસેં૦

---

૧૧. ઝિંજોટી—હોરી.

બૈઠી હૈ રાધા, પ્યારી અરી કૈસે બૈઠી હૈ રાધા;
હોરી ખેલનકો આયે કુંવર—કૈસે બૈઠી. પ્યારી અરી૦

કૈસે ભિગોઉં મૈ સ્યામ સુંદરકો,
ભીંગ ગઈ તન સારી. અરી કૈસે બૈઠી હૈ૦

---

૧૨. કલ્યાણ—લાવણી.

મેરે પિયાકા નવરંગ બાગ ચલી મૈ દેખનકો,
ખુલ રહી ફુલવારી ચંપા કલી આઈ બાહારનકો,
ગફલત કર બિછવેને કાટા આગ ભઈ તનકો.

ઝુલ.

બિચ્છૂ મોટા રંગીલા, સાઈબાઈ બિચ્છૂ મોટા રંગીલા,
બિચ્છૂ મોટા રંગીલા, માઝા ઉતરણુ ગેલા ચેહરા;
ઉતરણુ ગેલા ચેહેરા, એતી મજ લેહેરા વરતી લેહેરા,
લેહેરા વરતી લેહેરા, કોણી તરી મનુશ ધારા સખેરા;
જીવ હૈરાન જાની મોરી,
દંખ ચલા બિચ્છૂ લૈહરી, બ્યાકુલ પ્રાણ આય ઘેરી. ૧.

તલપ તલપ જીઈ જાય સખી અબ ક્યા કરૂં બહેના,
અન પાણી મુસે નહીરે ભાતા નહીરે જાન રખના;
સબ સખિયન મિલકર ઉતારો સબ મેરા બહેના.

ઝુલ.

લઇ ઝાલી બેજાર, સાઇબાઇ લઈ ઝાલી બેજાર,
લઇ ઝાલી બેજાર, અંગી ચંદન લાવા ફાર;
ચંદન લાવા ફાર, પંખા ઉડાવ સીતલગાર,
જાતો જાન પ્રાન મોરી,
દંખ ચલા બિરછૂ લૈહરી, બ્યાકુલ પ્રાણુ આય ઘેરી. ૨.

---

૧૩. કલ્યાણ—પદ.

દુલહિન માંગ સંવાર લે સારી,
પિયુકે મિલનકી આજ ત્યારી. દુલહિન માંગ૦

ગુણુ અવગુણુ લે ચલી હોં પિયુપે,
માફ઼ કરો તકસીર હમારી;
પૈદા કિયેકી લાજ તુમહીકો,
આન પરી અબ શરણુ તિહારી. દુલહિન માંગ૦

સુનિયોંરી મોરી સંગકી સહેલી,
સબ મિલિ મોકો બનરી બનાવો;
અબકો મિલનો હમારો તિહારો,
આજ સુહાગકી રાત જો પ્યારી. દુલહિન માંગ૦

કરિ સિંગાર અબ દુલહિનિ ઠાડ઼ી,
ભૂલ ગઈ તનકી સુધિ સારી;
કૈહત કબીર સુનો ભાઈ સાધુ,
અપને પિયાકી મૈ બલહારી. દુલહિન માંગ૦

---

૧૪. જંગલો—ગર્બો.

બોલું બોધ તે સૂણજો રંગ, સહિયર સહૂ સ્નેહ ધરોરે,
ગાંડાં પ્રીતિ તે વિદ્યાસંગ, સુચેનથી ચેન કરોરે. ટેક.

વિવેક વધારી વ્હાલ પ્રીત, સજો અંગે બહુ બાર;
બાલ તરૂણ ને વૃદ્ધ સંગ, નિજ વર્તન વાંચો નાર.-સહિ૰ ૧.

મિત્ર શત્રુ વિદ્વાન મૂર્ખ, કરિ પારખ લો પાર;
વિચારિ સાવધ થઈ સમે, કરો જસ જય જયકાર.-સહિ૰ ૨.

કરો વિનોદ ગુણિજન સંગ, સત્સંગથી છે સાર;
દુરજન ઉંદર ન પાલવો, વિષ ફુકશે વારંવાર.-સહિ૰ ૩.

ઉઠી વેલાં કામ ઝટપો, સહુ સાથે ધરો પ્રીત;
ઘરખરચ ભુખ હાર રીત, રાખજો બહુ નિયમીત.-સહિ૰ ૪.

સેવો સત્ય સ્વતંત્રતા, ક્ષમા શૌર્ય સંતોષ;
નિરવિકાર ભૂષણ પેરજો, ઝવેર કંચન લે હોંષ.-સહિ૰ ૫.

ભાવે ભજજો બ્રહ્મને, જગ લીલા નહીં પાર;
અહિતહિ સુખ બહુ પામશો, એજ નર્મદ સિક્ષા સાર.-સહિ૰ ૬.

---

૧૫. ઇંગરેજી ગાયન.

"Just before the battle mother."

* * * *

---

૧૬. ખમાચ—ખ્યાલ.

બિરા નાગર વેલ અપને સાહિબકે કારણુ કહી.
ખીરા નાગર વેલ.

ચંપા એસી કામિની, કહીં કેસર એસો રંગ,
પાનનિ જૈસી પાતલી, કાંઈ ઝૂક ઝૂક લાગે અંગ.
ખીરા નાગર વેલ.

---

૧૭. ઇંગરેજી—ગાયન.

"Beautiful star in heaven so bright."

*　*　*　*

---

૧૮. ઝિંજોટી—ટપ્પો.

રૂમઝુમ ઝુમકિયાંવાલા નીમાડા લાલ પિયાલા, કલાલો મદ મદ ભરદે. રૂમઝુમ૦

જતી તૂં હટ લીજો દમકા દમક જો શોરી યાર ખરા નૈનાવાલા. રૂમઝુમ૦

---

૧૯. ઝિંજોટી—હોરી.

પિચકારી ભરિ મારી ગિરધારી રે,
દેખો દેખો, ચુંદરિયાં મોરી રંગ દઈ. પિચકારી૦

ભરિ પિચકારી મોરે મુખપર મારી,
ભીગ ગઈ તન સારી. પિચકારી૦

---

૨૦. ભોપાલી—ગજલ.

લાલૈહ રૂખ્યા સમન્ બરા સર્વે ખાને ફીસ્તી,
સંગદિલા સિતમ્ગરા આફ઼તે જાને ફીસ્તી. ૧.

હર ચમને કિ રૂસ્ત હમ્એ નર્ગેસ દસ્ત બસ્ત હમ્એ,
ક઼દર શાકર શિકસ્ત હમ્એ ગુન્ચેહ દહાને ફીસ્તી. ૨.

દામ્ નિહાદૈહ મેં રવી મસ્ત જ઼ેબાદૈહ મેં રવી,
શુસ્ત કુશાદૈહ મેં રવી સખ્ત઼ કમાને ફીસ્તી. ૩.

અબતૂએતો ચો માહે નૌ બુર્દૈહ જ઼ે માહે નૌ ગિરૌ,
આફ઼તે જાન્ મન્ મશૌ ફ઼િતૈ હમ્એ જાન ફીસ્તી. ૪.

ખાક઼ાની ગુલામ્ તો મસ્ત શુદૈહ જ઼જામે તો,
જામે મયે બદેહ બાઓ તુહે રવાને ફીસ્તી. ૫.

---

૨૧. ટોડી—તીલાણુ.

મંદિલવા મોરે બાજન લાગીલો, આજ મોરે ઘર આનંદ બધાઈ. મંદિલવા૦

એરી મન ઉમગિ ઉમગિ હુલસાઇલો, સ્યામ સુંદર રંગ મુરતિ આઇલો, સગરી સભા મિલિ મંગલ ગાઇલો, તક્ ધિલાં તક્ ધિલાં, ધૂમકિટ ધૂમકિટ, મૃદંગ બાજત, નૃત્યકારી નૃત્યકારી, નૃત્યત નૃત્યત, તાતા થઈ તાતા થઈ થૈયા, ગગરે ગગરે પધનિસા, નાદિરદિર દાની તુમ્દિરદિરદિર દાની, તરરરતાલ સુનાકે થૈયા થૈયા ગાવે. મંદિલવા૦

---

૨૨. કાલીંગડો—ગજલ.

જિસે ઇશ્કકા તીર કારી લગે,
ઉસે જિંદગી જગમે ભારી લગે. ૧.

ન હોવે ઉસે જગમે હરગિજ કરાર,
જિસે યાર જાનીસે યારી લગે. ૨.

ન છોડે મુહબ્બત દમે મર્ગ તક,
જિસે ઇશ્કકી બેકરારી લગે. ૩.

યેહ હૈ આર્જૂ આશકે યારકો,
પ્યારા તેરી બાત પ્યારી લગે. ૪.

અગર તૂ વલીકે સુખનકો સુને,
રકીબોંકે દિલ્કો કટારી લગે. ૫.

૨૩. કાહાનરો—ખ્યાલ.

ગોરે ગોરે મુખપર બેસર સોહે,
ઔર સોહે નૈનનિ કજરારે. ગોરે ગોરે૦

સીસ ફૂલ મુખ બીરી સોહે,
કંઠમાલ પહને ઔર મોતિયન ગજરારે. ગોરે ગોરે૦

૨૪. આસાવરી—ગજલ.

યેહી કૈહતીથી લૈલી પર્દેહનશીન,
નહીં ખાતી અદબસે ખુદાકી કસમ;
ગમે કૈસ સીવા મુસે કુછ નહીં ગમ,
ઉસી કુશ્તેહ નાજો અદાકી કસમ. ૧.

રૂકા પાયા જો લેલીને મજનૂંકા,
જી કહા ક્યોં હો ખફા મેરે સર્વે સહી;
ન તો મૈંને કિસૂ સંગ બાતભી કી,
મુઝે મેરેહી શર્મો હયાકી કસમ્. ૨.

મેરે ગિરિયહસે જાવેહૈ સબરો સકૂન્,
મેરે અશ્કોંસે ટપકેહૈ કતરેહ્ ખૂન્;
ન તો ખાયો કુમરી જારો જબૂન્,
મેરે સર્વેકે કન્દ કપાકી કસમ્. ૩.

શબ્ હિજરમેં અશ્કોકા ખૂન્ બહા,
ઉસે દેખેસે રંગ શફકકા ઉડા;
નહીં ઇસ્મેં મુબાલ્ગેહ એક જરેહ,
મુઝે તેરેહી રંગે હિનાકી કસમ્.. ૪.

તેરે કૂશ્તે હએ ગમ્કા હૈ હાલ બતર,
યેહી કહ્યો જો જાના હો તેરા ઉધર;
તુઝે કાસિદ્ મોજ નસીમ્ સહર,
મેરે હિજ્રકી શબ્કે બકાકી કસમ્. ૫.

કભી કૈહતાથા કૈશ્ ગિજાલોંસે જા,
કહો ના કૈહ્ ઇધર્સે કીધર્કો ગયા;
કભી કૈહતાથા તુહિ બતાદે સવા,
તુઝે લેલીકે જુલ્ફ દુતાકી કસમ્. ૬.

કભૂ સાગર્ વસલ ન મૈંને પિયા,
કભૂ જખ્મ જિગરકો ન મૈંને સિયા;
ગમો રંજો તઅબ્કો અજીજ કિયા,
મુઝે ઇશ્કકે જોરો જફાકી કસમ્. ૭.

નતો પાઈ હૌસ કભી ફુલોંકી બૂ,
નતો બૈઠાહૂં મૈં કભી બર્લબ જૂ;
અબ તો બેકલી દિલ્કી ગઈ ન કભૂ,
મુઝે જાનીકે અપને વફ઼ાકી ક઼સમ્. ૮.

---

૨૫. ભૈરવી—પદ.

ઊધો મનકી મનમેં રહી. ઊધો૦

ગોકુલ તે જબ મથુરા પધારે;
કુંજન આગ દહી. ઊધો૦ ૧.

પતિત્ અક્રૂર કહાં તે આએ;
કૃષ્ણ પર દાગ દઈ.
તન તોલા ભર ના રહી ઊધો;
જલ બલ ભસમ ભઈ. ઊધો૦ ૨.

હમરી અંખિયાં ભરિ ભરિ આવૈં;
ઉલટી ગંગ વહી.
સૂરદાસ પ્રભુ તુમરે મિલનકો;
જો કછુ ભઈ સુ ભઈ. ઊધો૦ ૩.

---

૨૬. દેશ—ગજલ.

ગઈ ચકબચક જુ હવા પલટ,
નહીં દિલ્કો અપને કરાર હૈ;
કરૂં ગ઼મ્ સિતમકા મૈં ક્યા બયાં,
મેરા ગ઼મ્સે સીનેહ ફ઼િગાર હૈ. ગઈ૦ ૧.

યેહ સિતમ્ કિસીને ના સુના,
લાખોંકો ફાંસી બેગુનાહ;
કલ્ મૈં ગો ઉન્‌કી તર્ફસે,
જો દિલપૈ ઉન્‌કે ગુબાર્ હૈ. ગઝ૦ ૨.

ન દબાયા જેર્ ચમન્ ઉને,
ન દિયાથા ગોરો કફન્ ઉને;
કિયા કિસિકો યારો દફન્ ઉને,
બેઠિકાને જિન્‌કા મઝાર્ હૈ. ગઝ૦ ૩.

વલે દેહલિ શેહેર્ થા ચમન્,
ક્યા હર તરેહકા થા ચમન્;
ખિતાબ્ થા સો મિટ્ ગયા,
અબ રહા ઉજડા દયાર હૈ. ગઝ૦ ૪.

સબ રોજ ફૂલોંમેં જો તુલેં,
ક્યોં ખાર્ ગમકો વે નિગલેં;
ઉન્હે તૌક કૈદમેં જબ મિલે,
કહા બદલે ગુલ્‌કે યેહ હાર હૈ. ગઝ૦ ૫.

કહે ઝફર ગમ્ તુમ્હે અશારકા,
તો ખુદા તુમ્હેં રખે બરમલા;
તુમ્હેં હૈ વસીલેહ રસૂલકા,
વહુ તુમ્હારેહ હામિયેકાર હૈ. ગઝ૦ ૬.

---

૨૭. પીલુ—ટપ્પો.

હો નિઝરા નૈના દા, અસાદે જાન સલામત,
મિલદા ન ભુલદા આ લલા. હો૦

નજર ગુજરદી હરકત બસ ગઇ, સુન સાજન,
મોરા વારી ક્યોં છલ ચલા. હો૦

---

૨૮. પીલુ—દાદરો.

નદિયા કિનારે કાન્હા બાંસરી બજાવે રે. નદિયા૦

હરે હરે બાંસકી બનીરે મુરલિયા,
લાગે જિયામે મોરે આશ રે. નદિયા૦

---

૨૯. ઝિંઝોટી—ગઝલ.

બહાર આઇ હૈ ભરદે બાદહઅે, ગુલ્ગુંસે પૈમાનેહ;
રહે લાખો બર્સ સાકી તેરા આબાદ મૈખાનેહ. બહાર. ૧.

કસી રશ્ક પરી પર જાન, દેતા હૂં મૈં દીવાનેહ;
અદા જિસ્કી હૈ બાંકી તિર્છી, ચિતવન્ ચાલ્ મસ્તાનેહ. બહાર. ૨.

નિમૈ ક્યું કર હમારા ઇસ્ પરી પૈકરસે યારાનેહ;
વુહ બેપરવા મૈં સૌદાઇ, વુહ સંગીન્ દિલ્ મૈં દીવાનેહ. બહાર. ૩.

હમેં આના મિલે ક્યોંકર, તેરી મહફલમેં જાનાનેહ;
મેરી સુરત્ ફકીરાની, તેરા દર્બાર શાહાનેહ. બહાર. ૪.

ગુજ઼ર ય઼ારબ્ ગુલિસ્તાંમેં, હુવા હૈ કિસ્ શરાબીકા;
કિશાખેં ગૂમ્તી હૈં નાલૈહએ, બુલ્બુલ હૈ મસ્તાનૈહ. બહાર. ૫.

બતાએં શમય઼ બજ઼મ્ હુસન્, યેહ કૈસી હૈ દિલ્સોજી;
તુઝે પર્વા ન હો ઔર જાન્ દે જલ્જલ્કે પર્વાનૈહ. બહાર. ૬.

ગ઼િજ઼ાલે દશ્ત બોલે દેખકર્ મજનુંકી મૈય઼તકો;
યેહ વહશીમર્ગયા બસ્ હો ચુકા આબાદ વૈરાનૈહ. બહાર. ૭.

ચલો બસ્ ચલકે લેટો રાત્ કમ્ હૈ બન્ ચુકી જુલ્ફેં;
હટાદો આઇનૈહ જ઼ાનુંસે, રખ્દો હાથ્ સોશાનૈહ. બહાર. ૮.

હમારે ઔર તુમ્હારે ઇશ્કકા શુહરેહ હૈ શૈહરોંમેં;
કોઈ સુનતા નહીં અબ લૈલિયો મજનૂંકા અફ઼તાનૈહ. બહાર. ૯.

યેહ ક્યા બાઇસ્ હૈ બેમૂજબ્, ઉલઝ પડતાહૂં કાનોંસે;
દિલ્ સદ્ ચાક્ મેરા ગેસૂ, જાનાન્કા હૈશાનૈહ. બહાર. ૧૦.

યેહ દુનિયા ચંદ રોજ઼ેહ હૈ, ગ઼નીમત્ હૈ ગ઼નીમત્ હૈ;
કોઇ દમ્મેં ન સાક઼ી હૈ, ન શીશૈહ હૈ ન પૈમાનૈહ. બહાર. ૧૧.

બતાઊં હાલ્ ક્યા તુમ્સે, મૈં અપને દીનો ઇમાંકા;
ફ઼કીર્ મસ્ત હૂં મૌન્સ, મેરા મજ઼હબ્ હૈ રિન્દાનૈહ. બહાર. ૧૨.

---

૩૦. ખોદા રાણીને સલામત રાખે.

'God save the Queen' એ રાહાપર.

રાખ રેહેમ રબ બખ્શીશાગર,
નામવર વીકટોરીયા પર;
રેહે તું રેહેમવંત.

રાજ તાજ કાજ રેહેમ નજર,
મેહર તખ્ત ને રાજદંડપર,
માંગતા ચાહીએ પદર,
રાણી સલામત.

પાદશાહી લંબાવ અચાલ,
અમલ કર જાહોજલાલ;
કાલ અનામત.

ભાલ શાનશાહી બાલગોપાલ,
પાલ રાણી જુગ જુગ શાલ,
એશ કુટુંબશે મનશા હાલ;
રાણી સલામત.

દાદ દેશાની લે દાદગર,
કાહાડ કેહેર દુશમન ઉપર
પાડ ધાડ શખ્ત.

શંપજ સુખ દઈ દાવર,
સુકાળ દર રઇય્યેત ઘર;
આબાદ ઉદયોગથી કંકર,
રાણી સલામત.

જલસો ૨ જો.

શનીવાર તા૰ ૧૬ મી શપટેમ્બર ૧૮૭૧.

---

૩૧. નટ મલ્હાર—ધ્રૂપદ.

નયો પવન નયો બાદુર નઈ હાથ મેંહદી કુસુંબી રે. નયો૰

નયો પિયા પિયારી, પહરે કુસુંબી સારી, કંચુકી;
માગ સોંધે ભીની અલકેં સુગર બની કુસુંબી રે. નયો૰

---

૩૨. શુદ્ધ મલ્હાર—ચતરંગ.

દાનમ ચતુરંગ દલ બાજઇયે, એ ચંદ્રકે,
જબહી કોકિલા બરગે સંગ ચલ ચલત; ધાએ. દાનમ૰

નાદિરદિરદાની તદાની તદાની તનનનનનનન તનનન-
નનનન ધાકિટતક ધુમકિટતક ધિકતા નકત કિટતક તકધુમ
કિટતક ધા. દાનમ૰

સા સા સા ગ મપ ધધ પમ ગગરેસા, નીધ નીધ પમ-
ગરેસા, ગગરેસા નીધ નીધ પમ ગગરેસા, સાસારેરે ગગ
મમ પપ ધધ નીની ધધ નીની ધધ પપ મમ ગગરેરે સા.
દાનમ૰

---

૩૩. શુદ્ધ મલ્હાર—તીલાણો.

ઉમડ ઘન ઘુમડ ગરજે, બરસે મેહરવા, બરસ બુંદરી
ચલત પુરવૈયા સનનનનન તનનનનન ઝીંગરવા બોલેં કારી
ઝનનનનન. ઉમડ૰

ચમકે ચમકે મનવા, ઘનન ઘનન ઘન ગરજે ગરવા;
સનનનનન તનનનનન મનનનનન, મોર બોલેં ચહૂં ઓર,
સુન મન ભાવન ગરે લગાઊં, ગાઊં બજાઊં તાન માન કર
કર ધાધા કિટ કિટ હૈયા. ઉમડ૦

---

૩૪. શુદ્ધ મલ્હાર—ખ્યાલ.

બાજત તત વિતત ઘન શિષર સબ બાજે સાજન ઘર-
કાજ સુહાગ રાજ. બાજત૦

ઈંદ્ર રાજા ભયો દુલહ નવલ બરસકી મુબારક બુંદ-
નકો સેહરા મોતિયનિ ચંવર, ઝર લાયો સદારંગ મહમદ-
શાહ છત્રપતીકો જશન શુભ ઘરી શુભ દિન આજ. બાજત૦

---

૩૫. નાયકી કાહાનરો—ખ્યાલ.

માધોબનકે મોરવા બોલેં મા બોલેં દાદુરવા ઘન ગરજેં
ઝિંગરવા ઝિંગારવા ઝનનનનનનન. માધોબનકે૦

કારે પીરે બાદુર ઉમડિ ઘુમડિ આએ રુમઝુમ બિજુરી
ચમકે પવન ચલત પુરવાઈ સનનનનન. માધોબનકે૦

---

૩૬. દેશ મલ્હાર—ખ્યાલ.

બેદરદી ઘર ક્યોં નહીં આતા, સજન બિના ચૌમાસા
જાતા. બેદરદી૦

ઊંચી ઊંચી માડીવારી અજબ ઝરોખા ચઢિ અટારી
જોઊં બાટ. બેદરદી૦

---

૩૭. નટ મલ્હાર—ષટપદી.

નિશિદિન બરષત નૈન હમારે,
 નિશિદિન બરષત નૈન હમારે. ૧.

સદા રહત પાવસ રુતુ હમ પર,
 જબતે સ્યામ સિધારે. ૨.

દ્રગ અંજન ન રહત નિશિબાસર,
 કર કપોલ ભયે કારે. ૩.

કંચુકિ પટ ભુષણ નહ કબ હૂં,
 ઉર બિચ બહત પનારે. ૪.

આંસૂ સલિલ બહત ભઈ બ્યાકુલ,
 નહીં જાત રસ ટારે. ૫.

સુરદાશ પ્રભુ ગોકુલ બુડત,
 કાહિ ન લેત ઉબારે. ૬.

---

૩૮. ગોંડ મલ્હાર—રૂબાઈ.

સુખ જો બરસાતકા કીસમતમે મેરે ના થા બદા,
ભરી બરખામે વુહ પૈદેસી હુવે હમસે જુદા. સુખ જો૦
અબરેમે બારે દામનમે શમીમ અજ યાર જુદા,
મન જુદા ગિરિયા કુનમ અબરે જુદા યાર જુદા. સુખ જો૦

---

૩૯. સોરઠ મલ્હાર—ખ્યાલ.

બરષાકી આઈ બહાર રે તું મત જા સ્વામી ધરસૌં રે. બરષાકી૦

જો તેરા જિય ચાહે મૌંજ કરનકો, યેહી મહીને ચાર, અષાઢ સાંવણ ભાદોં કુવાર. તૂં મત૦ બરષાકી૦

---

૪૦. સોરઠ મલ્હાર—ખ્યાલ.

દાદુરવા બોલાઇરે બદરિયા ગરજાઈરે મા, પિય બિન અકેલી મોરા જિયરા ડરાઓ. દાદુરવા૦

શોખ રંગસે કોઈ યોંજા કહિયો, તુમ બિન કછુ ન સુહાઓ, તુમકો નહીં કછુ મોરીરે ખબરિયાં સૈયાં હો. દાદુરવા૦

---

૪૧. નટ મલ્હાર—ખ્યાલ.

આએ બદરા કારે કારે,
હમારેકું તુ નિપટ હૈ પ્યારે,
ઐસે સમૈ પરદેશ સિધારે. આએ૦

ઇક તો મોરવા બનમે પુકારે,
મોહે જરીકો અધિક જરાવે,
નહીં કોઈ અપને પિયકો મિલાવે,
ઉડજા મુરવા એ દઈ મારે. આએ૦

---

૪૨. દેશ મલ્હાર—ઠુમરી.

દેખી ઐસી ચતુર સુઘર સુંદર નારે,
નૈનનિ સૈનનિ ઝટક મન લેત માર. દેખી૦

ગોલ ગોલસી દોલ ધાઠ
સબ સખિયનકે સાથ, આઇ બગીચોંમે,
તોર ફૂલ ગૂંથનકો હાર. દેખી૦

---

૪૩. ગૉડ મલ્હાર—ઠુમરી.

સરક બાલમવા મોરી બિંદિયાં હિરાની
ઢૂંઢન દે સૈયાં પૈયાં તોરે લાગૂં,
સખિયાં સહેલિયાં તાંનાં દેંગી. સરક૦

ઝપટ ઝપટ મોરે હાથસેં ગઇ ગિર,
જબ સુધ આવે પઠાવે મુરારી,
મોરી કહૂં દિવરનિયાં જિઠનિયાં તાંના દેંગી. સરક૦

---

૪૪. ગૉડ મલ્હાર—ઠુમરી.

કરકે કંકનવા મોરી છાંડદે કલાઇ,
સુનો લંગરવા મેં ગારી દેંગી તુમકો,
મોરી બહિયાં ના પકર ધરવા જાને દે. કરકે૦

ગરજિ ગરજિ બાદુર બૂંદનિ બરસે,
ફુઇયાં પરત મોરી અંગિયાં ભિજાઇ લે,
અંખિયાં લજાઇ લે,
હસિ હસિ હમરા અંચરા છાંડદે સમઝ માનસે. કરકે૦

---

૪૫. બરવો—સાખી.

મૂર્છા વલેથી, વદે સુકુમારી, હારિ હવે હૂં ભારી,
'હવે ક્યમ થાશે,' રડે તે ડુસકે, મુરારિને સંભારી.

લગ્ન તયારી, જોયે જ્યમ જ્યમ, ત્યમ ત્યમ બહુ મુંઝાય,
શાણી સમજુક, લવ ન જણાવે, બ્હાર જે ભીતર થાય.

જેવિ ઉમંગી, હુતી સુરંગી, તેવિજ આશાભંગ,
સટપટી મનમાં, વરહરિ કરવા, જડવા કુંદન નંગ.

---

૪૬. સિંધુરા—પદ.

જગકે રૂંઠેસે ક્યા ભયો,
જાકે રામ હૈં રખવારે હો. જગકે૦

દેખ દેખ પિયારે સમરમે,
તૈયાર દોદલ ખરે;
ચિમની બચ્ચે ભર દૂધકે,
ગજઘંટ ઊપર ધરે. જગકે૦

દેખ દેખ પિયારે ખંભમે,
નરસિંહ હો અવતરે,
હિરનાકુશકો મારકે,
પ્રહલાદ રક્ષા કરે. જગકે૦

દેખ દેખ પિયારે સભામેં,
જાંહાં કપટ પાસા પરે,
દ્રુપદિકો ચીર બઢાયકે,
દેખત દુઃસાસન હરે. જગકે૦

દેખ દેખ પિયારે લંકમેં,
શંકટ વિભીષણપે પરે,
તુલસી સગ્રાહત રામકી,
જિનને અવધમે પગ ધરે. જગકે૦

---

૪૭. ગૌરી—ગરબી.

ગોકુલ ઘરથી ગુજરલી ઉતરી રે લાલ,
માથે મહીની મટુકી ઉતાર રે,

અલગોની ચાલ પક્ષો લાગશે રે લાલ,
પાછોની ચાલ પક્ષો લાગશે રે લાલ. ગોકુલ૦

કાન્હા હું તો છોડી છું બ્રિજ ભામની રે લાલ,
કાન્હા તું છેરે ગઉનો ગોવાલ જો. અલગો૦ ગોકુલ૦

કાન્હા મારે ઓઢણ ચંપા ચુંદડી રે લાલ,
કારી કામરીનો ઓઢણહાર જો. અલગો૦ ગોકુલ૦

કાન્હા હમારે જમવાને સીરા લાપસી રે લાલ,
ખાટી છાસડીનો પીવણહાર જો. અલગો૦ ગોકુલ૦

કાન્હા હમારે પોઢણ શુંદર ઢોલીયા રે લાલ,
ટુટી ખાટલીનો સુવણહાર જો. અલગો૦ ગોકુલ૦

૪૮ બેહાગ—ઠુમરી.

કાન્હા મોરી રે ગગરિયાં ફોરી રે,
દેખો દેખો રે લંગરવાને બરજોરી રે. રામા મોરી૦

મૈં જમુના જલ ભરન જાતીથી રે, બીચ ડગર મોસે ક્રીનીરાર રે, ચલ છાંડદે આલમ નહીં તો દૈંગી ગારી, ઐસી ક્યા કીની મોસે ચતુરાઈ. રામા૦

૪૯. ઝિંઝોટી—ટપ્પો.

હો નિજારે દિયાં હાંવે નૈનોદી, એ ગમજાં વખ મૈ ભુલી ગઈયાં વે. નિજારે૦

આ શેરી રેંડી ટેંડી તાન વખ મીયાં ગુજિયાં ગમજાં. હો નિજારે૦

૫૦. ઝિંઝોટી—ઠુમરી.

નીદરિયાં ન આવે સારી રૈન, બલમા તોરે લિયે હો. નીદરિયાં૦

દિન નહીં ચૈન રાત નહીં નીદરિયાં રે, સેજરિયાં ન સોઊં સારી રૈન, બલમા. નીદરિયાં૦

---

૫૧. ઝિંઝોટી—ઠુમરી.

સેજરિયાં બિગાની જી ના જાયો, મોરે સ્વામી. સેજરિયાં૦

ચાર દિનનકી મૈં બાલીરે બાવરિયા, ધુલક ગયોરે જૈસે મોતિયન પાની. સેજરિયાં૦

---

૫૨. મુલતાની—પદ.

અબ તુમ કબ સુમિરોગે રામ, અબ તુમ૦

ગરભ કુલીમે જપતપ કીનો, નિકલ હુવા બેઈમાન.
અબ તુમ૦

બાલપનોસો ખેલ ગંવાયો, તરુણપનોસો કામ. અબ તુમ૦

હાથ પાંવ જબ કાંપન લાગે, નિકલ ગયો અવસાન.
અબ તુમ૦

ઝૂઠી કાયા ઝૂઠી માયા, આખર મૌત નિશાન. અબ તુમ૦

કહત કબીર સુનો બાઇ સાધો, યેહી ઘોડા યેહી મૈદાન.
અબ તુમ૦

---

૫૩. દેશ—ખ્યાલ.

દેશરે પધારો મારુજી, મને તો લઈ ચાલો, ગુમાની ઢાલા મ્હારે. દેશરે૦

ઇન દેશરાકો મરમ ન જાને, મ્હાને લગન લાગોછે તુમ્હારો. દેશરે૦

---

૫૪. ખમાચ—ગજલ.

જાને મન–જાને મન–જાને મન–જાને મન.

કરકે તનહા મુઝે, એ દોસ્તો ગુલ્ફામ ગયા;
ગમ અલમ સોંપ ગયા, તાકતો આરામ ગયા. કરકે૦ ૧.

ક્યા ઉસે ખત મેં લિખૂં, ક્યા મુંહ જુબાની બોલું;
કાસદ અબતક ન ફિરા, લેકે વુહુ પૈગામ ગયા. કરકે૦ ૨.

વાદહ કર કર જો ગયા, શબકો ન આયા હરગિજ;
ઇનિતજારીમેં તેરે, મુઝકો સુબહ શામ ગયા. કરકે૦ ૩.

કબ ખુશ આતા હૈ મુઝે, બાગ બહાર ગુલશન;
ગુલ તો સબ ખાર હુવે, જિસકા ગુલનદામ ગયા. કરકે૦ ૪.

જિસમ લાગરકો મેરે, દેખકે કહેતે હૈ તબીબ;
જિંદગી ઇસકી કહાં, જિસકા દિલારામ ગયા. કરકે૦ ૫.

મૈંને દેખા જો કહીં, રશકે કમર કોઠે પર;
મેં દુબારા વહીં, ફિલ્ફૌર લબે બામ ગયા. કરકે૦ ૬.

નારહ ખેંચૂંહૂં, તસવ્વર મેં શબો રોજ મુદામ;
રોના ઇન ચશમોંકા, હરગિજ ન સુબહ શામ ગયા. કરકે૦ ૭.

જીકર વાજદઅલી કર, રબકી મિલાવેગા વહી;
દામમેં લેકે મુઝે, વુહ બુતે ખુદ કામ ગયા. કરકે૦ ૮.

---

૫૫. બિહાગ—ખ્યાલ.

જસોદે આજ મુબારકબાદી આવે. જસોદે૦

જસોદાકો પુત્ર ભયો, ભયો શ્રી મોહન, ઘર ઘર આનંદ બધાવે. જસોદે૦

૫૬. બિહાગ—ઠુમરી.

મૈં તો પિયાકો ઢુંડન જાઊં, જોગનિયાકો ભેષ લેકે. પિયાકો૦

નગરી રે નગરી દ્વારે રે દ્વારે, અરી મૈં તો પિયા પિયા શબ્દ સુનાઊં. જોગનિયાકો૦ પિયાકો૦

૫૭. કાફી—ટપ્પો.

હો મીયાંવે જાને વાલે તૈનું અલ્લાદી કસમ ફિર આ નૈનાવાલે. હો મીયાંવે૦

અઊંદા જાંદા તુસી મન લે જાંદા, આ સજન ગલે લગજા સરશાર મતવાલે. હો મિયાં૦

૫૮. કાફી—પદ.

લે ગયો મેરો ચીર મુરારી. લે ગયો૦

કૃષ્ણ કન્હૈયા કદમ ચઢિ બૈઠે, હમ ઠાઢી બ્રિજ બાલ જમુનામે. લે ગયો૦

૫૯. કાફી—ઠુમરી.

તેરે નૈના મતવાલે સુલતાને આલમ તુદ લોચન મદમાતિયાં.

એક રાજના એક સાજના ગલે ડાલું મોહે બિસારના, એક ચંદ્રરુપ એક ભકતરુપ ગોરે ગોરે અબ્બતર છતિયાં. તેરે૦

૬૦. જીહલો—ગજલ.

ક્યા કમાં અબરુને એક તીરે નિજારા મારા;
જિસકે લગતેહી જિગર, હો ગયા પારા પારા. ક્યા૦ ૧.

કિયા તુઝે ઔર ન થા, હસ્તીકે જંગલમે શિકાર;
મુઝે દિલ તુને જો, સૈયાદ હમારા મારા. ક્યા૦ ૨.

રાત તન્હાઇમે આયાથા, તસવ્વર તેરા;
જિકર તેરાહી કિયા, આહકા નારહ મારા. ક્યા૦ ૩.

હમને ફૂકીથી કલી, ઉસકી તરફ લાલાકી;
ઉસને શીશીસે હમે, ફૂલ હજારા મારા. ક્યા૦ ૪.

ઇશ્કબાજીકે લિયે, હમને બિછાઇ ચૌસર;
પાસા ગિરતેહી ગોયા, રંગ હમારા મારા. ક્યા૦ ૫.

ગૈર ક્યા ચીજ હૈ, મહફલસે ઉઠાદૂં પલમે;
ક્યા કહૂં કહે નહીં સકતા મૈ તુહ્મારા મારા. ક્યા૦ ૬.

હેચ દુનિયાકે લિયે કુછ ન સિકંદરને કિયા;
આપ કે રોજ જિયા, કિસ લિયે દારા મારા. ક્યા૦ ૭.

---

૬૧. કાલીંગડો—દાદરો.

તિહારો મન મૈલો ન હો, ડારૂં ગરે બિચ બહિયાં. તિહારો૦

ક્યા સાલૂકા ઓઢનારે, બૂંદ પરે રંગ જાય,
પરાયે સૈયાંસે બાત ન કરિયેં, આજ રહે કલ જાય. તિહારો૦

ફૂલમેં ફૂલ ગુલાબકારે, ધૂપ પરે કુમલાય,
પરાયે સૈયાંસે પ્રીતિ ન કરિયે, ભોર ભયે ચલ જાય. તિહારો૦

---

૬૨. ભૈરવી—ગજલ.

બૈઠી હે દલગીર ક્યોં, તેરા દિલરૂબા આજાવેગા;
જો ઇરાદહ હે તેરા, સોઇ ખુદા બર લાવેગા. બૈઠી૦ ૧.

સોંચમેં બૈઠી પરી, નાજુક બદન એ ગુલ બદન;
ગમકે ખાનેસે પરી, ચેહરા તેરા કુમલાવેગા. બૈઠી૦ ૨.

સિરમેં સંદલ ડાલકે, બૈઠી હે નાજુક પરી;
આખે શબ નમકી હવાસે, દરદે સર હો જાવેગા. બૈઠી૦ ૩.

આઇ નહકે બાલોંતઇ, ઇતર મલતી હૈ બહુત;
ખુબસૂરત હો ન જાં તૂ, કિસીકા નજર હોજાવેગા. બૈઠી. ૪.

બામપે બૈઠી પરી નાજુક બદન ઓ ગુલ બદન;
ઓ ફિરોજશાહા બાદશાહ, દેખે ઉઠા લેજાવેગા. બૈઠી૦ ૫.

---

૬૩. વિભાસ—ધ્રૂપદ.

સીસ મુકુટ મણિ વિરાજેં, શ્રવણ કુંડલ અધિક છાજેં,
અધર લાલ ચિબુક સુંદર, જસુમતીકો પ્યારોરી. સીસ૦

આગે ગાય પાછે ગાય, ઇત ગાય ઉત ગાય,
ગુપાલ લાલ ગૈયનિસોં, હોવત ન ન્યારોરી. સીસ૦

જલસો ૩ જો.

રવીવાર તા૦ ૨૪ મી ડીશેમબર ૧૮૭૧.

૬૪. ઝિંજોટી—ધ્રૂપદ.*

ઇતના કોઈ કહો જાય મેરી ઓરતે હરિસોં કર જોર જોર, બેગ ઘર આય જિયા બિરહન, વ્યાકુલ તરફત સહો ન જાય બિછોરણકો દુખ ભારી. ઇતના૦

જો ઇક પલ ગોપિયનસોં હોત નિયારે કબહુ ન નિહારે, સો હમસોં નિઠુર ભયે માધોબન જાય સ્યામ સુંદર ના સંભીરે. ઇતના૦

૬૫. ઝિંજોટી—ચતરંગ.

ચતુરંગકો ભેદ ગુણિયનમેં ગાય, કરિ જ્ઞાન ધ્યાન મન સોંચ સમઝ. ચતુરંગ૦

તનુમ તનન દિરદિર તારે તદરે દાની નાદિર દિર તુમ દિર દિર દિર દિર દિરદિર દાની. ચતુરંગ૦

નીધ પધ નીસા રે પમ ગરે સા, રે ગમગ મપ નીસા નીધ પમ ગરે સા, સાસારે રેરેગા ગગમા મમપા પપધા ધધની નીનીસા સા ની ધ પ મ ગ રે સા.

નકધિત ધાકિટતક ધિત ધીના કિટતક તકધુમ કિટતક કરતી કિરનક તકલાન તકધાતી ધાકડાંન તકધાતી ધા. ચતુરંગ૦

---

* ઉસતાદ ઈમદાદખાનનું રચેલું.

૬૬. ઝિંઝોટી—ગજલ.

રાજી હૈં હમ ઉસીમેં જો કુછ દિલરુબા કરે,
ચાહે જફા ઓ જોર કરે યા વફા કરે. રાજી હૈં૦

દિલસા રફીક જિસકા જુદા હો ગયા હો યાર,
વુહ અપની બેકસીકો ન રોએ તો કયા કરે. રાજી હૈં૦

જિસને હમારે દોસ્તકો હમસે જુદા કિયા,
વુહભી મુરાદ અપની ન પાએ ખુદા કરે. રાજી હૈં૦

કહતા મુએઉદ્દીન હૈ તુમ્હેં મેરે દોસ્તો,
આસા સખોંકી મુશ્કીલેં મુશ્કીલ કુશા કરે. રાજી હૈં૦

---

૬૭. ઝિંઝોટી—ઠુમરી.

આસા દેદે રાઓ હમારો મન૦ આસા૦
કાચી કલી કચનારકી, જાને પિયાકે બોલ,
કાયે હમ પરદેસી પાવને હૈં, હસ હસ ઘુંઘટ ખોલ. આસા૦

---

૬૮. ઝિંઝોટી—દાદરો.

તુજ બિન શૈયાં નિકસિ જિયરા જાય રે. તુજ૦
આઠ પહરકી ચૌસઠ ઘડિયાં તલપ તલપ જિયરા જાય રે. તુજ૦

---

૬૯. ઝિંઝોટી—ગજલ.

જો સબ્જહ રુન્દે ઉગતેહી પૈરોંકે તલે હમ;
બસ ગર્દશે બફલાકસે, ફુલે ન ફલે હમ. જો૦ ૧.

રોતે હૈ શખો રોજ, ઇસી ફિકરસે યા રબ;
ગુન્ચેકી તરહ બાગમેં, ગુલ હો ન ખિલે હમ. જો૦ ૨.

અર્માન બહુત રખતે થે, હમ દિલકે ચમનમેં;
બૈઠે ન ખુશીસે કભૂ, સાએકે તલે હમ. જો૦ ૩.

જિસ ગુલપૈ નજર કરતેહૈં, આતાહૈ નજર ખાર;
ગુલશનકે તલે જાતેહી, કાંટોમેં રુલે હમ. જો૦ ૪.

હમ વહુ ન કલમ થે, કિસી માલીકિ લગાએ;
નર્ગસકે નિહાલોંમેં, થે આસિફકે પલે હમ. જો૦ ૫.

અફસોસ કે ઇસ દિલકા, કનૂલ ખિલને ન પાયા;
કોઈ દિનકો જલે જાતેહૈં, માટીમેં મિલે હમ. જો૦ ૬.

અબ પહલેહી આગાજમેં, પામાલ હુવે હાય;
ફરિયાદ કરે કિસ સતી, કિસમતકે જલે હમ. જો૦ ૭.

દુખ અપના અબસ કહતેહૈં, બેદર્દકે આગે;
આખે બસ હો જહાં આગિરે, હરગિજ ન ટલે હમ. જો૦ ૮.

જંદાન મુસીબતમેં, ભલા કિસકો બુલાવેં;
રહતેહૈં વજીરીહીસે, દિન રાત મિલે હમ. જો૦ ૯.

---

૭૦. ઝિઝોટી—ઠુમરી.

કાએકુ રૂઠી જાએ, ઘરાદઉં તેનું નથ જુલનદી ઘનાવે. કાએકુ૦

દીલીહી શેહેરદા સોના મગાવું, મેરી સોનેદી નથની ઘરાદે ઘરાદે શામ મેનુ નથ જુલનદે. કાએકુ૦

૭૧. ઝિંઝોટી—ટપ્પો.

ચલ ઉઠ ચલે જાંદે યાર સાંનૂ લાની સહિયો દીલ ભર રાજ દેનૂ. ચલ ઉઠ૦

દિલપ્રાતા સરેશા ઓણી રેહદા છૈલા ઈસ જાગે બીચ ના ચલો યાર સાંનૂ. ચલ ઉઠ૦

૭૨. ઝિંઝોટી—ઠુમરી.

સાથીડાવે યાર મારા પ્રાને બીરમાયારી. સાથીડાવે૦

દીલકે દીલ રંગ લાયા, મનકે મન રંગ લાયા, પ્રેમી નજરાં ચુરાયા. સાથીડાવે૦

૭૩. ઝિંઝોટી—હોરી.

ગુલાલ દારી આંખોમે સાવરા ખટકે, નએણા હટકે, જીઅરા ભટકે. ગુલાલદારી૦

ઉમંગે જવાની, હરે રંગ સાવલા રસ જોબન મદ ટપકે. ગુલાલદારી૦

૭૪. ઝિંઝોટી—ઠુમરી.

પહુંચાદો હમકો કોઈ ઉનતક સબ નિકસ જાત મોરે જિયકી કસક. પહુંચાદો૦

ઉધો માધો બન યાદ આવત, મૈંને જબસે સુની મુરલીકી બનક. પહુંચાદો૦

૭૫. ઝિંઝોટી—ઠુમરી.

છૈલ છબીલા બાંકા તરવરિયા, નૈન લગાવત બારબાર રે. છૈલ૦ .

બાલમ બરછી જમધર બિછુવા, તરવારન છુરિયન તીર કટારી, જાને આલમ મનકો છેદ કિયો, ઇક સૈફ સરોઇ દુજે નૈન કટારી રે. છૈલ૦

૭૬. ઝિંઝોટી—ખ્યાલ.

નથનીદા મોતી મારો મન નીકો લાગે એજી મા-હારાજ. નથની૦

નથની ગરાદે શાહેબા મુજે છોટી જુમખે લગાદે એજી માહારાજ. નથની૦

૭૭. ઝિંઝોટી—ઠુમરી.

નિરદયકી પ્રીતિ કરે ન કોઇ, ઘર જાવોજી લાલા જો ભઇ સો ભઇ. નિરદયકી૦

નેહા લગાવે નહીં નૈનનમેં, કછુ લાજ શરમ જો ગઇ સો ગઇ. નિરદયકી૦

૭૮. ઝિંઝોટી—ઠુમરી.

મન ધીર ધરતહોં દિન ગિન ગિન, કૃપા નિધાન દિયો દરસન, નહીં જાત પ્રાણ હમરે તુમબિન. મન ધીર૦

કાહૂકી મૈં એક ન માનો લાખ કહે કોઈ ગિન ગિન, બિના પિયાસોં નીંદ સખીરી કલ ન પરત મોહે ઘરી પલ છિન. મન ધીર૦

૭૯. ઝિંઝોટી—દાદરો.

હજુએ ન આએ મોહન પીયા પ્યારે રે. હજુએ૦
સગરી રેન મોએ તલપત બીતી બીત ગઇ નેના નીકરા આએ તારેરે. હજુએ૦

૮૦. ઝિંઝોટી—ઠુમરી.

અંચર માર પ્રાણ લિયો હરિ લે ગયો મન મેરો સાંવરિયા. અંચર૦
કરી કમાન જોબન લચકે ગયે બરસોં બિલક બિલક બરસોં, બિંદ્રાબન બિચ ભટકી ભટકી, અખતર હાથ બીચ ભઈ બાવરિયા. અંચર૦

૮૧. ઝિંઝોટી—ઠુમરી.

બાંકે રે સિપૈયા તોરી ચાલને એજી મોહે મારા હો. બાંકે રે૦
નૈન તિહારે, લગ ગયે કારી રે, લૂટ ગયે જોબના હમારા. બાંકે રે૦

૮૨. ઝિંઝોટી—ટપ્પો.

સાડી ગલ માન લે સોહના તૂં આપે નહીં મિલદા સરદાર સજન સોહના. સાડી૦

ગિલા મૈં કિસ્સે કહૂં તેરી બેવફાઇકિ, જહાંમેં દોસ્તી ન કરે કોઇ આશનાઇકા. સાડી૦

૯૩. ઝિંઝોટી—ટપ્પો.

ચાલ પછાની, હમદમ તેરી નિજારે તો જાની મી-યાંરે. ચાલ૦

સુન પાએ નાદાન ઉસ કુઆમ તમામ, જૂંએ ગલબીમેં હુવા અપના તો કામ તમામ. ચાલ૦

૯૪. ઝિંઝોટી—ઠુમરી.

જાદુવારે ડારે ડારે જાય, અબમેં કૈસે કરૂં મોરી દૈ-યારે. જાદુવારે૦

જબસે સુની મૈંને તોરી બાંસુરિયાંરે, જિયરા હો નિકસોહી જાય. જાદુવારે૦

૯૫. કલ્યાણ—ખ્યાલ.

હર્વા મોરા દે, મૈં ગારી દુંગી, ના ડરૂંગી, તુમ તો બ-લમા કાહ્યો કરોગે. હરવા૦

હમી સન છાંડદે રંગ રસકી બતિયાં, ચતુર સુઘર સુંદર બાલમ ઉલઝ પરોગે. હરવા૦

૯૬. કલ્યાણ—ખ્યાલ.

બઇઆ દોરાવત આવેઆછો શુઘડ બનામા. બઇઆ૦

સદા રંગીલે છબીલે દુલા બાંધે સીરપેચ બનામા. બઇઆ૦

૮૭. બેહાગ—પદ.

સંગત સાધુકી કરીએ, કપતી લોકનસે દરીએ
ભલા ઇસિ જુગમે.

સંગત કરીએ સાધુકી, કે અગમ બતાવે બાત
સંગત કરીએ ગધોંકી, કે ફીર ફીર મારે લાત. સંગત૦

સંગત કીની નીચકી, ઓર ઓહપો સબ શૃંગાર
પુછડી પકડી બૈસકી, સોવાર ભઓ ન વાર. સંગત૦

સંગત કરીએ એસોકી, કે જેસા સીરકા બાલ
કટે કટાવે ફેર આવે, તજુ ન છોડ ખ્યાલ. સંગત૦

સંગત કરીએ એસોકી, કે જેસા કેળકા પાત
ફાટ ફાટ તુકડા હો જાય, તજુ ન છોડ સાત. સંગત૦

હંસ સંગત હવે ખોટી, કે ઓર સારોવર જાએ
સાચી સંગત કમલકી, કે દોનો સાથ સુકાએ. સંગત૦

સંગત કર અશરાફકી, કે કંમજાતસે નીભતી નહી
સોનેકી બો કુચ ઓર, પીતલકી બો છુપતી નહી. સંગત૦

સંગત કરીએ એસોકી, કે જેસા તંકનખાર
આપ જલે પર રીજવે, ભાગા સાંધે હાર. સંગત૦

સંગત કરીએ એસોકી, કે જેસા ફુલ કપાસ
જીતે જી છાતી લગ રહે, મુવે જનાજે સાથ. સંગત૦

૮૮. કાફી—હોરી.

હીંદમે કૈસા ફાગ મચોરી જોરા જોરી. હીંદમે૦

ગોલનકે કુમકુમ બનાએ તોપનકી પીચકારી,
સીનેપે આઈ દઈ મુખપર અયરી તકતક મારી,
સોહાર દુનીઆમે મચોરી. હીંદમે૦

તકખુનોકા રંગ બનાયા સુરગા રણહીમે જુજોરી,
ઉલટપુલટ હોજા આઇ દીલીકી કયા ખુબ ગુલાલ ઉરોરી,
શોહાર કનીઆએ મચોરી. હીંદમે૦

ચઉદકા શાલ મહીના જેઠકા મીરત ગેન પરોગી,
ગંગાદીન યાહુદીન મીલકે તખતકો નાશ કીઓરી,
પાપ રઇઅતકો લીઓરી. હીંદમે૦

હીંદકા તખતા ગુલશાન બનાથા ખીલ રહી ફુલબારી,
કરમ હીણું ધનીકે નિકસે લુટ ગઇ બાગ બહારી,
કહાં હૈ વો કેસર ક્યારી. હીંદમે૦

---

૮૯. ખમાચનો જીલ્લો—તીલાણુેા.

તુમના તાના દરેના દરેના દાની તદાની દે દે દે દે—
તુમના૦

તન નાદેરે તનનનન દીર દીર દીમ તદીમ દીમ તદી-
અનરે તદારે તરેદાની. તુમના૦

---

૯૦. ખમાચ—ઠુમરી.

દધિ બેચન મૈં ના જાઉંગરી દૈયા, અંચરા પકરી મોસે કરત રાર. દધિ૦

લપકી ઝપકિ મોરી સિરકી મટુકી ફોરી, સગરી ચુનરિ બોરી, અયસેરી સૈયાંજીસે મૈં ગઇલા હાર. દધિ૦

૯૧. ખમાચનો જીલ્લો—દાદરો.

એ ગોરી આલીને નિજારા ભર મારા રે. એ ગોરી૦
સૈયાં ફુલ વારી એજી એ ફુલ વારી,
દહીંકી મટુકીયાં સુગન લીયે ઠારેરે—એ ગોરી૦
સૈયાં તેરી તીરછી નજર મયેકો પ્યારીરે,
જાદુસા કર ડારા રે, નીઝરા ભર મારારે.—એ ગોરી૦

૯૨. કાફી—ઠુમરી.

સખીરી મૈં પનિયાં કૈસે જાઉંરી, સખી નાગર નટવર ખડા મુકુટ વારો, હઠ કરત દિઠાઈ બંસી બટ જમુના તટ પનિયાં કૈસે જાઉંગી. સખીરી૦

ઉઝક ઉઝક યોં લેત યહ અગતર કરત ઢિઠાઇ બંસી બટ જમુના તટ પનિયાં કૈસે જાઉંરી. સખીરી૦

૯૩. કાફી—દાદરો.

કન્હૈયા જો આવે મોરી ગલિયામેં, આવે મોરી ગલિયામેં, મોરી ગલિયામેં. કન્હૈયા૦

હાઁ જમુના જલ ભરન જાતથી, બીચ મિલી બ્રિષભાન
દુલારી. કન્હૈયા૦

---

૯૪. પીલુ—ટપ્પો.

ઠગી મઅેદી જાન નેણોદે નાલ મે તો ઠગીરે. ઠગી૦
ઈશક છુપાઅ્યા વારીવે છુપદાબી નાહી આવે મીઅ્યા
ઈશક શરાકત લગી. ઠગી૦

---

૯૫. પીલુ—ગજલ.

બુને દીલ અશરાકોંશે જબ મીલકર ગોલાબી હો ગયા,
ફીર તો રૂમાલ હઅે સફેદ અબશાર ગોલાબી હો ગયા. બુને૦

બાગમે ચટખા ગોલાબ આયા જુનુબી જોશમે,
અબ તો ભલા અે પરીપેકર ગુલાબી હો ગયા. બુને૦

બુનકા દાવા કીઆ જબ ઉશ ગોલાબી પોશને,
સાફ રંગે કાગજે મેહેજર ગોલાબી હો ગયા. બુને૦

---

૯૬. પીલુ—ઠુમરી.

અેજી હારા મારૂજી ઢોલા, આઉંદા ક્યોં નહીં સાડે
નાલવે. મારૂજી૦ અેજી૦

લાલ લાલ તંબુવાકી રેશમ ડોરીરે, રૂડે સાજન મોલ
દે મિલાય. મારૂજી૦ અેજી૦

---

૯૭. પીલુ—ઠુમરી.

કૌન જંજાલમેં આન પડી રે, મન અટકો કારી જુલ-
ફનમેં રે. કૌન૦

કોઈ ઉરઝાવે કોઈ સુરઝાવે,
બાર બાર બાંધી અલકનમેંરે. ૧.
જગ હેરત હૈ બાન લગાવત,
આગ લગિ વાકિ મદુમેં. ૨.
મોહનિ મુરત સોહનિ સુરત,
લાજ ભરિ પ્યારિ અખિયનમેં. ૩.
દેખે તુરાબ ઓહિકા ઝમયાં,
છબ પ્યારિ સુંદર મોહનમેં. ૪.

---

૯૮. બેહાગ—અસવારી.

નૈનનિ કજરા ડારો સૈયાં, નૈનનિ કજરા ડારો;
ઐસી ચંચલ ચતુર નારી, નૈનનિ કજરા ડારો.

ચમકત ચાલ ચલત ચપલાસી, પ્રેમ પ્રીતિકો જાલ,
રસકી રસીલી સબ રસ બસ કર, રહી સદા રંગ હોન
નિહારો. નૈનનિ કજરા૦

---

૯૯. ભૈરવી—પદ.

ઊધો જી પ્યારે સ્યામ ભયે બે પીર. ઊધો જી૦
કઠન કઠોર દરદ નહીં જાણે, આખર જાત અહીર. ઊધો જી૦
મીરાં કહે પ્રભુ ગિરિધર નાગર, નૈનનિ ભર આયો નીર.
ઊધો જી૦

---

૧૦૦. કાલીંગડો—ગજલ.

દૂરસે આયેથે સાકી, સુનકે મૈખાનેકો હમ;
બસ તરસ્તેહી ચલે, અફસોસ પૈમાનેકો હમ. દૂરસે૦ ૧.

મૈભી હૈ મીનાભી હૈ, સાગરભી હૈ સાકી નહીં;
દિલમેં આતા હૈ લગાવેં, આગ મૈખાનેકો હમ. દૂરસે૦ ૨.

ક્યોં નહીં લેતા હમારી, તૂ ખબર એ બેખબર;
ક્યા તેરે આશક હુવેથે, દર્દો ગમ ખાનેકો હમ. દૂરસે૦ ૩.

હમકો ફસના થા કફસમેં, ક્યા ગિલહ સૈયાદકા;
બસ તરસ્તેહી રહેહૈ, આબ ઔર દાનેકો હમ. દૂરસે૦ ૪.

તાક અબરૂ સમનકે મેં, ક્યા ખુદાઇ રમ ગઇ;
અબ તો પૂજેંગે ઇસી કાફિરકે બુતખાનેકો હમ. દૂરસે૦ ૫.

બાગમેં લગતા નહીં, સહરાસે ઘબરાતા હૈ દિલ;
અબ કહાં લેજાકે બૈઠે, ઐસે દીવાનેકો હમ. દૂરસે૦ ૬.

ક્યા હુઇ તકસીર હમસે, તૂ બતાદે એ નજીર;
તાકે શાદી મર્ગ સમઝે, ઐસે મરજાનેકો હમ. દૂરસે૦ ૭.

---

૧૦૧. કાલીંગડો—ઠુમરી.

ગોરી ચલી કુસમકી બારીરે, અરે સુધ આઇ બાલમ તોરી રાતરે. ગોરી૦

એક બન ફુલા, દોનારે મરુવા, દૂજે બન ફુલી કપાસ;
જિનકે પિયા પરદેસ બિલમ રહે, તાપર કરહું સિંગાર રે. ગોરી૦

---

૧૦૨. કાલીંગડો અને પરજ—ઠુમરી.

ક્યા કરું ન માનેરી, સખીરી મોર મુકુટ વારો ઢીઠ લંગરવા ડગર ચલત પનિયાં ભરત ઠોલી કરત. ક્યા કરું૦

સનદ પિયા મોસે માનત નાહીં, બાર બાર મોસે બરજોરી કરત. ક્યા કરું૦

૧૦૩. હીંડોલ—સારેગમ.

સાગે સાગે સાગે મધની ધગમ ધસાની ધમ ગની ધગમ ગસા—સાગે૦

આપ બ્રહ્મા ભગત ઉપજે સગ મગધની હીંડોલ દીન બસંત પેહેલ પેહેલ પેદા, ઓ એગોડતધ—સાગે૦

જાકો સુર ગ્રામ દેખામી જાણો બેહેરન પ્રીત બેખામી જાણો કનક નાર જુહુલાવે રીઝાવે ગાવે એસોહી બેખરાગ હીંડોલ—સાગે૦

૧૦૪. ભૈરવી—રૂબાઇ.

લૈલી દિલ મજનૂ કીતા, હમ ફિરે કુબકુ સેરા બસેરા. લૈલી૦
મદ હોરા હોરા હો કેથોરી ને જીસ દમ અફસૂ ભર્યો. લૈલી૦

૧૦૫. ભૈરવી—તીલાણો.

તદાની દાની દરા દરા દીમ તનોમ, તનનન દિર તારે તારે દાની દાની. તદાની૦

ઐ બુલબુલે મીસકીનકિ અજ ગુલજાર દૂર.

૧૦૬. ભૈરવી—ઠુમરી.

યાર સાવરિયા તેં તો મન લીનો રે, તેરી સાંવરી સૂરત મેરે મનં ભાવે, ચલો ચલો કાન્હ જોબન રસ લીનારે. યાર૦

અધિક બાંસુરી બાજન લાગી સપ્ત સુરન ઔર તીન ગ્રામ ગાયન ગાયન ગાયનરે બ્રીજકી નારી સબ ભઈ રે મગન. યાર૦

---

૧૦૭. ભૈરવી—પદ.

બીનતી જો મેરી રઘુનંદનસે,
દુખદ્વંદ્વ હમારે નીવારીએ. બીનતી૦

તુમારે પદ પંકજ કુંજનમે,
તા હોશ હમારે સુધારીએ. બીનતી૦

હમ એક અશીલ પતીત નહી,
પરલોક હમારે સુધારીએ. બીનતી૦

તુલસી હરકી બીનતી જો કરે,
ભવ સાગર પાર ઉતારીએ. બીનતી૦

જલસો ૪ થો.

સનીવાર—તા૦ ૨૩ મી મારચ ૧૮૭૨.

૧૦૮. કાફી—ધ્રૂપદ.

આજ મેરે આએરી, આએ મેરે પ્રાણનાથ, કીની મુસે રસકી બાત. આજ૦

અચાનક આએ જેસે, મોએકુ મીલ એસે, છાંડત નાહી મેરા હાત. આજ૦

૧૦૯. કાફી—તીલાણો.

દીમ દારા દરદર તુમ દરના, તનન દીમ દીમ દારા દર દર તુમ દરના, નાદર દીમ તુમ દર દીમ તના તના તનનન-નનનન દેરે ના દેરે દેરે તાદીમ તનનનન ધાધા કીરતા કીરતા નાધા કીરતા નાધા કીરતા નાધા. દીમ૦

દેલમ કરતી નમે કરતી સેતમ કરતી જેહાન;
બમે ખુનદીલી કમરબંદી તુ દાનેવા ખુદા. દીમ૦

૧૧૦. કાફી—પદ.

તીરીઆં હર લાયો બિરહાની,
એસો મેરો કંથ ગુમાની. તીરીઆં૦

જાકી તીરીઆં તુમ હર લાએ,
  ઓ પ્રભુ અંતર જાણી;
ઓ દો ખીર ખરે સમુદ્રપે,
  રોકત સારંગ પાણી.   એસો૰ તીરીઆં૰
ચમકત ઢાલ ફડકત નેજા,
  ગીરદ ઉડે આસમાની;
લછમણ ખીર બાલિ સુત અંગદ,
  હનુમાન હએ અભિમાની. એસો૰ તીરીઆં૰
કેહતિ મંદોદરી સુન પીઆ રાવન,
  ઇતની અરજ મોરી માની;
રામકી તીરીઆં રામકુ સોંપો,
  રાજ કરો અભિમાની.   એસો૰ તીરીઆં૰
મેઘનાદ જેસો પુત્ર હમારો,
  કુંભ કરણ જેસા ભાઇ;
લંકા જેસો કોટ હમારો,
  સાથ સમુદ્ર કાંઇ.   એસો૰ તીરીઆં૰

---

૧૧૧. કાફી—હોરી.

રંગમે ડુબા દઉંગી હાથ, કીસનજી પોંહચી ગીગી હએ. રંગમે૰

ભાંત ભાંતકો રંગ જમાયો, છીરક નહારા બિદેશ. કીસનજી૰ રંગમે૰

મોતીબી દઉંગી હીરાબી દઉંગી, ઓર દઉંગી ગલેકા હાર. કીસનજી૰ રંગમે૰

---

૧૧૨. કાફી—ઠુમરી.

આજમે મદ પી મદ છકી કલાલ નવાવે૦ આજમે૦

ઇશકે લગાંદવારી કંડે જાદ મીઆં બરબર તું રસગી મદ છકી કલાલ નવાવે. આજમે૦

૧૧૩. કાફી—હોરી.

યા બ્રિજમે હરિ હોલી મચાઈ, મુરલીઆંમે ફાગ સુનાઈ. યા બ્રિજમે૦

ઉતસે નીકસી ચતર રાધિકા, ઉતસે કુંવર કનાઇ, ખેલત હિલ મીલ ફાગ પરસપર, સોભા બરનીના જાઇ, ઘરોઘર બાજત બધાઈ. યા બ્રિજમે૦

રાધાને શાન દીઓ સખીઅનસુ, સબ ઉઠ મીલકે ધાઈ, પકડોરે પકડો શામ શુંદરકુ, અબ કાંહાં ગઇ ચતુરાઇ, કાંહાં ગએ તેરે નંદ બાબાજી, કાંહાં તેરી જસોમતી માઈ, તેરેકું ના લેત છોડાઇ. યા બ્રિજમે૦

મોરલી પીતાંબર છીન લીઓહે, સીરપર ચુંદર ઓઢાઇ, બેદી ભાલ નેન બીચ કજરા, નક બેસર પેહેરાઈ, માનોની કીનાર બનાઇ. યા બ્રિજમે૦

સુર કહે મોએ એઈ અંદેશો, ઓછબ બીસરત નાહી, તુમ ચરન મોએ જુગ જુગ રાખો, મેહર કરો કનાઇ. યા બ્રિજમે૦

૧૧૪. કાફી—ગજલ.

બેદાદ મુજે ઇશ્યાદ હય્યે વલ્લાહ તુમાહરી,
ઇશ્કુફકી કસમ અબ ન કરૂં ચાહ તુમાહરી. બેદાદ૦

લિલ્લહા કદમ સરમકે કુચે સે નીકાલો,
બાજારમેં હમ દેખતે હય્યે રાહ તુમાહરી. બેદાદ૦

આશાકકી મુરાદ આઇ રકીબોંકુ અલમ હો,
જાય્યે જો સવારી કભી દરગાહ તુમાહરી. બેદાદ૦

હોતા હય્યે જમીં પર ઉસે ખુરશેદકા ધોકા,
સુરત જો કભી દેખતા હય્યે માહ તુમાહરી. બેદાદ૦

બોસે જો તલબ મેંને કીય્યે હંસકે વોહ બોલા,
સરકારસે મોકુફ હય્યે તનખાહ તુમાહરી. બેદાદ૦

હય્યે એશાકકા દરીઆ બસરે જોશ અમાનત,
આલમમેં રખે આબરૂ અલ્લા તુમાહરી. બેદાદ૦

---

૧૧૫. કાફી—હોરી.

સાંવરા મત મારો પીચકારી. સાંવરા૦

મત મારો મરજાદાશુ રહીય્યો, મય્યે હઉં કનેઆ કુંવારી, તુમ હો નીરલજ, મય્યે નહી વય્યેસી, મુખસે દઉંગી ગારી, ફજેતી હોગી તેહારી. સાંવરા૦

પરનારીકો પલવ પકડયો, મોહન મનમે વીચારી, માત પીતા તેરે વૃધ ભયે હય્યે, રાજ કંસકો ભારી, કહું એહી સબ વીસતારી. સાંવરા૦

એસી હોંસ હોવે જો મનમે, પરણો નૌતમ નારી, જોકે પઠાવો જસોદા માતકુ, મએ હજી કનેઆ કુંવારી, ઢુંડત વર માત હમારી. સાંવરા૦

ખેચ લીઇ મોરી નવલ ચુંદરીઆં, જીવનને રસ ભારી, સુરદાસ પ્રભુ અબ કાંહાં જાહએ, આન મીલી વ્રીજ નારી, પીતાંબર લીનો ઉતારી. સાંવરા૦

૧૧૬. કાફી—હોરી.

ઇતનીકો કહીઓ હમારી, મનમોહન વ્રિજ રાજ સાવરેસે હોનારી. ઇતની૦

ફાગણ માસે જાંજ દફ બાજે, ભીર ભઇ મોપર ભારી, અરાવનકો મએ રંગ બનાઉં, મોરે નેના બને પીચકારી, પીઆ છોડ હઉં મએ ડારી. ઇતની૦

૧૧૭. કાફી—દાદરો.

બીન દીનવા ધ્રવન લીનો જાયરે. ઓ બીન૦

જો મોરે ગવનેકી ખબર લે આયો, જીમે બેઠી બીસ બાયરે. ગવન૦

૧૧૮. કાફી—ટપ્પો.

આસરા માનુ દમદાવે મેહેરમ યાર જીમી જમ જમવે. આસરા૦

શોરી તુ દીલખીચ જીમી તુ શાવે આવેરતી ભુલા માનુ એહી ગમદાવે. આસરા૦

૧૧૯. કાફી—હોરી.

સાંવરેસે કહીઆ મારી, કહીઆ મારી સુનાઈઆ હોરી. સાંવરેસે૦

સીસ નમાએ ચરન ગૃહ લીનો કરૂં બીનતી કર જોડી, એસી ચુક કાંહાં પડી મુસે, પ્રીત પાછલી તોડી, સુદ હોના લીની મોરી. સાંવરેસે૦

ભુખન બશન સખી હમ છાંડા, ખાન પાન બીસરોરી, ભભુત લગાએ જોગણ બન બેઠી, તેરોરી ધેઆન ધરોરી, બેગ કીઉં ના આયે કીસોરી. સાંવરેસે૦

---

૧૨૦. કાફી—ઠુમરી.

એ તો કબહુ ના આવે બાંકે યાર મીઆં, તોરી બીનતી કરત મોરા જીઅરા ડરત. એ તો૦

કુબકી મએ ઉભી તુંસે અરજ કરૂંછું, ઇતની અરજ મોરી માન બલા. એ તો૦

---

૧૨૧. કાફી—હોરી.

આજ ચલી આંરે મે ખેલું હોરી, મનમોહન કૃષ્ણ મોરારી તેં તો બાંધો પ્રેમકી દોરી. આજ૦

હાથોમે થાલ ગુલાલ ફેંટમે ભરભર કુમકુમ જોરી, અબકો ફાગ પીઆ ભયો હએ બએરાગી, કેસર રંગ છિર કીઓરી. આજ૦

---

૧૨૨. કાફી—દાદરો.

બજન લાગી બંસરી શામકીરે. બજન૦

મઍ જલ જમુના ભરન જાતી હઉં, રસતેમેં મીલ ગયો નીકો કહાન, શ્રવન સુનત સુધ બુધ ના રહી, તનકી સુધ ના રહી, મોઍ ગાંવકીરે. બજન૦

૧૨૩. કાફી—ઠુમરી.

છાંડ લંગરવા મુરક ગઈ બાંહીરે, ધીત ભયો કછુ માનત કનાહીરે. છાંડ૦

દોર ઝપટ ઝટપટ કુંજનમે નાહક પકડો શામરે, નાહક નાહક નાહકરે, ચતુર છેલ છીવત મોરી બાંહીરે. છાંડ૦

૧૨૪. કાફી—હોરી.

સાંવરો અજહુ નહી આયો, દ્રીગન દ્રીગન જર નાજર લાયો. સાંવરો૦

લીખ પતીઆં છતીઆં ભર આઈ ઉધો બસંત પઠાયો, ઉનકુ દોશ કાં હમ દીજે, દાસીને ચીત ચોરાયો, ગુરૂબવાને ગુરૂર પીલાયો. સાંવરો૦

બ્રીજ બનસીકો સંગ છાંડકે માધુબન જાકે બસાયો, દાસી કરી પટરાણી જાકે, ગોપીનાથકો નામ લજાયો, કંથકુ બજાકો કાહાયો. સાંવરો૦

અકરૂર ક્રૂર કાંહસે આયો, ઘર ઘર હોરી જગાયો, એક હોરી મેરે જીઆમે જલત હઍ, સપનેમે સુખ નહી પાયો, ફીરકે ફાગણ આયો. સાંવરો૦

બેદરદી મોરા દરદ ન જાણ્યો, કામકો જોર પઠાયો, સુરશામ બીનતી કરત હમ્એ, કરત મનકો ભાયો, જલીપે લુન લગાયો. સાંવરો૦

---

૧૨૫. કાફી—દાદરો.

• કેસે બોલરે પપીઅરા પાપી દરે મોરા જીઅરા કહો. કેસે૦

સાંજ નહી બોલિ, સવાર નહી બોલિ, ફીર બોલિ માજલી રાતે. પપીઅરા૦ કેસે૦

---

૧૨૬. કાફી—ટપ્પો.

નેહાવે જોરાજોરી દા ચોલીદા નાલવે ગુમાનીરા. નેહાવે૦

ધરમ નહી ભાવે પરદેશા દેશીરાવે એ ગુમાનીરા મેં તો તાનુ સુખના મારીદા. નેહાવે૦

---

૧૨૭. કાફી—ટપ્પો.

કોણ ગત ભઇલી મોરી, રેએ માઓ, પીઆ ન પુછે એક બાત. કોણ ગત૦

એક બન ઢુંઢું શકલ બન બન આઇ, ડાર ડારે કર પાત. કોણ ગત૦

---

૧૨૮. કાફી—ઠુમરી.

કનઇઆ જરા બનશી બજા જારે, ઠઠ જમનાકે તીર કનઇઆ જરા બનશી બજા જારે૦

બનશી બજાઈ મોરી શુધ બીશરાઇરે, કનઇઆ જરા ઓરતો બજા જારે.

---

૧૨૯. સિધુરા—૫૬.

દેખોરી એક બાલા જોગી, દ્વાર મેરે આયા હએરી. દેખો૦

બાગમબર પીતાંબર હોડે, સેસ નાગ લપટાયા હએરી,
માથે વાંકે તીલક ચંદ્રમા, જોગી જટા બધાયા હએરી. દેખોરી૦

મંદીરસે નીકસી નંદરાણી, મોતીઅન થાલ ભરાયા હએરી,
લઓ ભીક્ષા જોગી જાઓ આસનપે, મેરા બાલક દરાયા હએરી.
દેખોરી૦

ના ચહીએ તેરી દોલત દુનીઆં, ના ચહીએ તેરી માયા હએરી,
અપને ગોપાલજીકા દરશણ પાઉં, જબ દરશણકુ આયા હએરી.
દેખોરી૦

સોના રૂપા પાટ પીતાંબર હએ મઈઆં મેરી જોલીમેંરે,
શ્રી કૃષ્ણકા દરશણ પાઉં, મએ દરશણકુ આયા હએરી. દેખોરી૦

લે બાલક નીકસી નંદરાણી, અપની ગોદ બેઠાયા હએરી,
શંભુ દરશણ પાએ રામા, સીંગી નાદ બજાયા હએરી. દેખોરી૦

---

૧૩૦. સિધુરા—હોરી.

એરી કોઈ ઉલજા શામ કુંજનમે, મેં તો ઢુંડ ફીરી મધુ-
બનમે. એરી૦

એસોરી જતન બતા મોરી સજની, જો પીઆ આવે
ફાગણમે. એરી૦

ફગવા લઉંગી જબ જાને દઉંગી, એહી બાત મેરે
મનમે. એરી૦

---

૧૩૧. ધુપ—ખ્યાલ.

એરી આજ સખીરી મએ ક્યા કહું અપણે જીઆકી બાત. એરી૦

મોરે મન સખી પીઆરેકી સુરત, ઘડી પલ છીન દીન રાત. એરી૦

---

૧૩૨. દેશ—ખ્યાલ.

કર ના પકડીઓ રાજ મોરી કર ના પકડ કરન પકડકે છાંડદે બઇઆં મોરી બાંએ ધરનકી લાજ. કર૦

તુમ સરોસીર માન સરોવર, હમ પંછી નીકસરકેના એક શુંદર અરજ કરત હું, પ્રીતમ ગીત મારી સુનીઓ, કઠન પ્રીતકી લાજ. કર૦

---

૧૩૩. પીલુ—ટપ્પો.

હોરે મેરા પ્યારા નહી આયારે, છીન શોતન બીરમાયા સઇઆં. મેરા૦

હોરે મએને ઢુંડા જગ સારારે, હીઆં કોઈ નહી અમારા, મએ તો દેતી રામ દુવઇઆં. હોરે૦

---

૧૩૪. પીલુ—ઠુમરી.

મએ તો આઇ આઈ સરન તેહારે મેડા જાગીઆ પાર ઉતાર મેડ બેહરેનુ બેવતીઆં પાર ઉતાર. મએ તો૦

એ ઘટ ઘાટે ઘણો જલપાણી, ગેરી ગેરી નદીઆંમે આણી કેસા જોગી પાર ઉતાર. મેડ૦ મએ તો૦

---

૧૩૫. પીલુ—હોરી.

સંગ લીએ સબ નાર, કાહાના હોરીકે દીનનમે આએ-
રી મેરે. સંગ૦

અપનેરી અપને મંદીરસે નીકસો સબ મીલ દેતી
અસીસ, રંગ મેહેલમેં ફાગ મચો હએ, પીઆ મીલનકી
બાર. કાહાના૦ સંગ૦

---

૧૩૬. પીલુ—દાદરો.

હાંરે કોઈ બાંસરીસે બજીરે. અરે૦

હરહર બાંસકી બનીરે મોરલીઆ, અરે કોઈ બીંદરાબ-
નમે સુનીરે. હાંરે૦

---

૧૩૭. ખમાચ—ખ્યાલ.

કાલી કામરીવાલાસે મીલજા નાવે. કાલી૦

મએ અપના પીઆકુ ઢુંડન નીકસી, મીલ ગયો બાંસ-
રીવાલાસે. મીલજા૦ કાલી૦

---

૧૩૮. ખમાચ—ઠુમરી.

ભલા આઇલા મએ તોરે મંદરવા, રએસ રએસ ગલે
લાગું પીઅરવા. ભલા૦

ઇતની બીનતી મોરી માનોજી અખતર, સાસ નનંદ
મોરી સુને પીઅરવા. ભલા૦

---

૧૩૯. સોરઠ—સારેગમ.

સા રે ગ મ પ ની ધ મ પ ધ મ ગ રે ગ સા, ની ની ધ પ મં ની સા રે પ મ ગ રે ગ સા, મ પ ની સા રે ધ ની ધ રે પ મ ગ રે ગ સા. સા રે૦

ગમપ ગમપ ની સા રે પ મ ગ રે ગ સા ની ધ મ પ રે ગ રેરે સા ની ધ પ મ ગ રે સા૦ સા રે૦

---

૧૪૦. સોરઠ—ખ્યાલ.

નહી જાનેદા મેરુ હાલવે તુજ વેખ્યન કારણ કઠન કઠન રૈન ખીતન લાગે ઘરે આવરે. નહી૦

પવન ચલત સનનન સનનનનન તકત ખડી રહી આવે. નહી૦

---

૧૪૧. સોરઠ—તીલાણો.

દરા દરા દીર દીર દીમ તાન દીરદીર તદીઆન રે, તદીઆનરે તારેદાની. દરા૦

દીરદીર દીમ દીરદીર દીમ તદીમ તાનદેરે, તનન તાન તનન તાન તનન તાન તન નીતે નીતેના તારેદાની. દરા૦

---

૧૪૨. ખમાચ—સારેગમ.

ગગસા ગમપ ગમનીધ મપ ધમ ગ, ધ નીસા સાની ધપ મગરેસા. ગગસા૦

ગમધનીસા સાનીધમ પધમ ગમનીધમ ધનીસા ગગરેસા ધની સાની ધપ મગમસા. ગગસા૦

---

૧૪૩. ખમાચ—ઠુમરી.

મગ ચલત કાહાન કર અટકીરે મએ દધ બેચન જાત બીંદરાબન છીન ઝપટ મટકી પટકી. મગ૦

નંદ ગાંવકી આનંદ ગુજરીઆં એ તો હએ નટ હટ અપની હટકી. મગ૦

૧૪૪. ખમાચ—દાદરો.

કાંઈ લટક લટક ચલત મોહન આવે મન ભાવે અધુરી અધુરી મધુરી મધુરી મોરલીરે બજાવે. કાંઈ૦

બાંધે કમરીઆં હાથે લકરીઆં બનમે ગઊવાં ચરાવે, સાંવલી સુરત મોહની મુરત સુખસે બીન બજાવે. કાંઈ૦

૧૪૫. બેહાગ—ખ્યાલ.

શુધ આવે શુધ જાવે, બાલમકીરે. શુધ આવે૦
એમન મેરા, હાથસે છુટે, એ અધીકો બાત. શુધ આવે૦

૧૪૬. બેહાગ—ઠુમરી.

રમતા જોગી આયારે બાબુ, રમતા જોગી આયા; કાનન કુનડલ, ગલે સીગછાલા ધર ધર અલક જગાઆરે બાબુ, રમતા જોગી આયા.

૧૪૭. આશાવરી—ગજલ.

સુબે હોનેકુ રાત બાકી હએ,
એશ દીલબરકે સાત બાકી હએ. સુબે૦

નહી શીશા શરાબકા ખાલી,
જામ સાકીકે હાત બાકી હય્યે. સુખો૦
સુખો નીકલા હય્યે કય્યા તજુમુબસેં
પરીઑાંકીખી બરાત બાકી હય્યે. સુખો૦
સાની ક્યા ખુબ બનાયા, તુને ગજલ,
હાર સૌદાકે ગલેમે બાકી હય્યે. સુખો૦

---

૧૪૮. કાલીંગડો—હોરી.

આવેંગે રંગમે બીંગરે મોહન સંગ દઇઆં. આવેંગે૦
મોર મુગટ સીર છત્ર બીરાજે મોરલી અધર ધરોરે બલા, મોહન સંગ દઇઆં. આવેંગે૦

---

૧૪૯. કાલીંગડો—ઠુમરી.

જીનકે હમ દાસી ઑ ના મીલે. જીનકે૦
ગોકુલ ઢુંડુ, બીંદરાબન ઢુંડુ, ઢુંડ ફીરી જમના જલ કાસી. ઑ ના મીલે૦
નંદજીકો લાલા મેરો બરો બીસવાસી, પ્રીત લગાકર દીઆ ગલે ફાંસી. ઑ ના મીલે૦
આંબેકી દાલીપર કોય્યેલ બોલે, તુમ કોણ નગરકો રેહે- વાસી. ઑ ના મીલે૦

---

૧૫૦. કાલીંગડો—ઠુમરી.

રામા નીત થારો ગોપાલ રામા મોહે જમના જાવા દે. રામા૦
બારા બરસકી બાલીરે જોબના ઉલટ પડા જંજાલ. રામા૦

---

૧૫૧. ભૈરવી—ચતરંગ.

ચતરંગ ગાઇએ સુનાઇએ ગુરનકુ, અનેક રંગ રૂપ ઓર મદસુ જામે હોવે રસકી બાન. ચતરંગ૦

ધીર ધીર ત્રુમ તનુમ તનુમ તનદેરેના તદરેદાની તોમ તોમ તોમ તોમ તનના. ચતરંગ.

નઇ નઇ બાતનસે રંગીલ ભેદ સુરનકે બતાવે સારેગમ ગરેસા ધનીસા ધનીસા મગસા નીસાગમ ધગ કીરના ધરકત ધાકરાન ધાતુના થુન થુન કીટ કીટધા નકત્રી કીરતક ધુમ કરતક ધુમ કરતક કરાંન ગીદ ગીનધા. ચતરંગ૦

---

૧૫૨. ભૈરવી—ગજલ.

ખુદા જાને કે કીસમતમેં હમારે ક્યા લીખા હોગા,
જો જાહેર હુએ સો દેખીંગે વલે બાતેનમેં ક્યા હોગા. ખુદા૦

મુજે હુએ બોફ ઉસ દીનકા બતા વો કોનસા દીન હુએ,
ઉતર કર શમસ જબ નીચે સવા નેજે પરા હોગા. ખુદા૦

ઉસે કુછ બોફ નહી મેહરકુ અએસે રોજે મેહશરકા,
શવાબ હુએ જીસકે સીનેપર દરદે મુસતફા હોગા. ખુદા૦

હમારા વોહ વસીલા હુએ કે જો હુએ દોસ્ત અલ્લાકા,
નવાસા ઉસ પયમબરકા શહીદે કરબલા હોગા. ખુદા૦

ક્યામત હોવેગી કાયમ જમીન ઓર આશમાં ઉપર,
કે જીસ દીન દો જહાંકે બાગકા ગુનચા ખીલા હોગા. ખુદા૦

---

૧૫૩. ભૈરવી—હોરી.

ભલારે પેચ મોપે ડારેરે રસકો તોરે ચીત્ર બનમે કલેજવામે કસ ગયો. ભલારે૦

નાસર પીઆ સંગ હોરી ન ખેલું, એ ફાગણ ગોરી હએ દીન દસકો. તોરે૦ ભલારે૦

૧૫૪. કોસી કાહાનશે—ધ્રુપદ.

અકબર આયોરે આલીરી સરવન સુનત જુમ બાજે નોબત મંગલ ગાયો. અકબર૦

ધાંસનકી ધોકાર સુનત, ખલ બલ રૂમશામ બેઠો હએ તખત, નવ રંગ આપ બળ તપ બળ ધુંવા બળ રાજ બળ ઈંદર જાકો પીઆરો. અકબર૦

૧૫૫. ભૈરવ—ખ્યાલ.

એક પલ છન કબહુ ના બીસરે એ ભાઇ, લાલન નીત નેનન આગે ઠાડો રાહીં. એક પલ૦

શ્રવન સુનત મોહન રસ બુજત હએ, સદા રંગીલે મહમદશાહ બંદગી કરાહીં. એક પલ૦

૧૫૬. આશાવરી—પદ.

સમજ મન દમકી દમકા મેલા, વામે કોણ ગુરૂ કોણ ચેલા. સમજ

કોડી કોડી માયા જોડી, સંગ ન ચલેગા અધેલા;
અપની અપની કરકે દોડે, આખર જાન અકેલા. સમજ૦
ટેડી પગડી સીરપે ધરતા, અપને મનમે છેલા;
કહેત કબીર સુનો ભાઇ સાધુ, પડ ગયા પ્રેમ ઝકોલા. સમજ૦

જલસો ૫ મો.

બરેસપતવાર—તા૦ ૨ જી મેએ ૧૮૭૨.

---

૧૫૭. ખમાચ—ધ્રૃપદ.

બનસી ધુનસે બજાએ, બાજત શ્રી બીંદરાબન, ઉમડ ઘુમડ રહો સો ગન ગરજત બાજત પ્રમાન. બનસી૦

દેશ દેશ ગરજત ગોપી ધુન દામની ધમકત નેના રત નાર સોહી બાય દઉ ધનક બાન. બનસી૦

---

૧૫૮. ખમાચ—ચતરંગ.

ચતરંગ રંસસે બાત બનાવે, ગાવે સબ ગુણીઅનકે આગે, માહા ગુરણકી બાત પાવે. ચતરંગ૦

તન નાદીર દીર તન તન નોમ તોમ તોમ તન દીર દીર દીર દીર દીર દીર દીર દીર દીર દીર દીર દાંની. ભલા ચતરંગ૦

ઉલટ પુલટ ઉન બહોત સુરણસે, નીની ધાધા નીની ધાધા મધ નીસા, રે ગરે ની સા મગ રેરે સા એકરાન ધાકર ધાકર ધાકર ધીધી કરાનધા ધીધી કરાનધા ધીધી કરાનધા. ચતરંગ૦

---

૧૫૯. ખમાચ—ગજલ.

મેં વોહ નહી હું કે તુજ બુતસે દીલ મેરા ફીરજાએ.
ફીરૂં મેં તુજસે તો મુજસે મેરા ખોદા ફીરજાએ. મેં વોહ૦

ઇઆકીન હએ કે જીધરકુ વોહ દીલરૂબા ફીરજાએ,
મીસાલે કીબલેનુમા દીલ મેરા સદા ફીરજાએ. મેં વોહ૦

એલાહી વોહ ન ફીરે જીસકે ગમમેં મરતા હું,
બલાસે હલકપે ગો ખંજરે જફા ફીરજાએ. મેં વોહ૦

ફીરે જમીન ફીરે આસમાં હવા ફીરજાએ,
બુતોંસે હમ ના ફીરે હમસે ગર ખોદા ફીરજાએ. મેં વોહ૦

ખીખરે દેવે જો બાલોંકુ અપને મુખરેપર,
તો કેઆ અજબ હએ કે આઇ હુઇ ઘટા ફીરજાએ. મેં વોહ૦

જો ઇસા આવે દમે મરગ મેરે બાલોંપર,
તો કેઆ અજબ હએ કે આઇ હુઇ કજા ફીરજાએ. મેં વોહ૦

---

૧૬૦. ખમાચ—ટપોં.

અમલારો માતો આવે, આવેછેજી હો, લાડી થારે કારણે. અમલારો.

રેન ગઇ સારી વે માજલ રતીઆં જોંકા ખાતો આવે થારે બારણે. અમલારો૦

---

૧૬૧. ખમાચ—ઠુમરી.

રામા મારા ઉંગલી પકડલીની કાએરે, શામ તુમ નીપટ અનારી જીઅરા લરજેરે, દેખત રહી સબ બ્રીજકી નાર. મોરી૦

છોડો છોડોરે શામ મોમ્બે ગેમ્બેલ પડી, મેં તો બીનતી કર કર હારી. મોરી૦

૧૬૨. ખમાચ—અસવારી.

અબ મમ્બે કમ્બેસે આઉં, રાજા હો તેહારે પાસ. અબ મેં૦

પામ્બેલ મોરી બાજની મેહબુબાં રબાવે, દુજો હમ્બે ભેરીકો બાસ. અબ મેં૦

૧૬૩. ખમાચ—દાદરો.

સખી સાવરો રે સખી સાવરો, રૂપ જોબન મન લલચા મદુર મદુર મદુર મદુર મોરલી બજાવે. સખી૦

સપ્ત સુર તીન ગ્રામ ગામ્બે સુનામ્બે આછો નીકો ભેદ બતાવે. સખી૦

૧૬૪. ખમાચ—ઠુમરી.

મારા કંથા બાલમરા, થાશે ના બોલુંરે, મારા૦

ચટક ચાનરી તેજ નેજારા, સુખરા બાગ બાહારા, રૂઠરા શાજન આન મીલાવે દો નેનોદા મારા. થાશે૦ મારા૦

૧૬૫. ખમાચ—દાદરો.

જમના કીનારે કાહના બંશરી બજાવે. જમના૦

બંશરી શુનત મોરી શુધ બીશરાની, ચીત્રબન દેત હો દેખાઈરે. કાહના૦ જમના૦

૧૯૬. ખમાચ—ઠુમરી.

કવન ગુન ગારી દીનીરે, મએકા દેજાને એચીને. કવન૦

તોરી એતની ધીટાઈ, મોએ કચુ ન શોહાઈ, ઓજ લાખન લોગાઈ પતલીની. કવન૦

---

૧૯૭. ખમાચ—દાદરો.

બજાવે ક્રીશન કાનારે, ઓ પીયરા બાંશરી. બજાવે૦

બંશીઆં શુનત મોરી મત બોહોરાની નીકશ જાત મોરા પ્રાણરે. બજાવે૦

---

૧૯૮. ખમાચ—ધ્રૂપદ.

માઈ મેરો બરજો ન માનત, એસોઈ હઠીલો તેરો કુંવર કાહાન. માઈ૦

જમુનાકે નીર તીર કાહના ગઉવાં ચરાવે, બાંસરી બજાવે ગાવે નીકી તાન. માઈ૦

ગોવાલ બંનશ શંગ લીએ, હમકુ હેરત હએ, ધન ધન જશોદા તેહારી શુધકી શાન, આનંદ ધન પીઆ જમુના પુલ-નપર, લકુટી ધર આએ માંગે દાન. માઈ૦

---

૧૯૯. ખમાચ.—ઠુમરી.

પીઆરી શામ બીરાગ, બીરાગી મત કરોરે. પીઆરી૦

અવગઢ ઘાટ મુશકલ પેદા, નદીઆ નાવ શંજોગ અબકે બીછરે કબહુ મીલેંગે. પીઆરી૦

---

૧૭૦. ખમાચ—તીલાણો.

તન નીતલુમ તનન દેરેના, દેરેના દીમ દીમ, તાના દરદર દુમ, દરદર દીમ દીમ; તાના દરદર તદરેનાર. તન નીતલુમ૦

તાનુમ તાનુમ તનદેરેના તાનાનુમ, તાનાનુમ, તાનાનુમ, તાનાનુમ, તન નીતલુમ૦

---

૧૭૧. ખમાચ—ઠુમરી.

આજ કાહાન મોહોલીની બાંશરી બજાએકે. આજ૦

હર હર શબ કરત જાત ગાગર શીર ધરત જાત, નીર નાર ભરન ચલી શુધ ના રહી શરીરકી. આજ૦

જંગલકે બાંશવા કટાએ ડાલું જડશે, ઉપજે ના બાંશ ન બજેગી તેરી બંશરી. આજ૦

---

૧૭૨. યમન કલ્યાણ—ખ્યાલ.

જોબનકે ગુમાનમેં ભુલી ફીરત ડગર ડગર. જોબન૦

હે લાલ મેરે તું મનમે દરસ રાખે તો નીભે દોનો ઘર. જોબન૦

---

૧૭૩. છાયા—ખ્યાલ.

જેતી કહી જો ના સુની પીઆ હમને બાતે તાપર જાત હો રુસે. જેતી૦

કોણ સુને કાંહાંશું કહીએ, જાઓજી જાઓ ઉનોકે રહો જીનકે રહે દો રાત. જેતી૦

---

૧૭૪. દેશ—ખ્યાલ.

માનુ પીઆ મદ રંગ થકી, વાકો નામ બરોરી. માનુ૦
રસરાજ સંઇઆં હમસે ન બોલો પ્રીત કરીઅત ભંગ-
તકી. માનુ પીઆ૦

---

૧૭૫. દેશ—ચતરંગ.

ચતરંગકો ગાવે રસ રંગતસે ઔર તીવર કોમલ દેખ
ભાલકર ધર તીવર અદ કોમલ સુરસે નેહારો નેહારો સુર
સંગતસે. ચતરંગ૦

દીર દીર તાનાના દીર દીર તાનુમ તનાના તાના દીર
દીર દીર દીર દીર દીર દીર દાની. ચતરંગ૦

ઉનનચાસ કોટ તાણુ જીણકે કઠણુ રંગીલે હે બોલે મમ
પપ નીની સા સાની ધ પ મ ગરે ગીનતર કરતક તુંદર કરતક
ધીતા ધીતા તાની નીકતર કરતક તરકત ધીનકત તકરાન
તકધા તકરાન તકધા તકરાન તકધા. ચતુરંગ૦

---

૧૭૬. બેહાગ—ધ્રુપદ.

બાનકે બન આએરી લાલ પટ પીતાંબર મોરલી અધર
ધરી મન સુધન સરવન કુંડળ ઝગમધાટ મોર મુઘટ. બાન૦

બરીજ હીલવી મીલ મીલતી નીકસ ચલી ઘર ઘરસ સ-
રદ પુનમ રાસ રચીઓ બનસી બટ. બાન૦

---

૧૭૭. બેહાગ—તીલાણો.

દીમ ઓદ તનન તનન દર ના ધી ધીનના ધા કીટ કીટ ધુમ
કીટ કીટ કરાન નકતક ધુમકટ કીરતક તકતક તગરાન

તગરાન ધરાન તકતક ધુમકટ કીરતક તકતક તગરાન તગધા. દીમ૦

દરેના દરેના દીમ તાદીમ દીમ તનુમ તાદીમ ધીતી ધીતી લાનના. ધી ધીનના૦

૧૭૮. બેહાગ—અસવારી.

પલખન મોરી લાગી લાગી રે હો પીઆ બીન. પલખન૦

સમજ સોચ જીઆમે હુલસાની કબ ઘર આવે પીઆ મોરા તોરે કારણ સગરી રતીઆં જાગી. પલખન૦

૧૭૯. બેહાગ—ઠુમરી.

હમારી મંદીરઆ કએસે સુની રામ નામકા બાસા જોગી જગંમ જતી સેવડા. હમારી૦

આસા તૃષ્ણા મારકે જા બએઠે મંડીઆમે સાચે બચન ગુરૂકે જો જાને સોહી માને. હમારી૦

૧૮૦. પરજ—ધ્રૃપદ.

અંગ અંગ રંગરાંણી અતહી સેહાંની પીઆ જીઆ મન-માનીરે તું. અંગ૦

સોલહુ સીંગાર કીનો મુખ બોલત અમરૂત બાની, તેરો મુખ દેખ ચંદા જોતહુ લજાની રે. તું૦

૧૮૧. પરજ—તીલાણો.

દીર દીર તનુમ તનન તનદેરેના તન દેરેના તન દેરેના દાની નારે નારે નારે નારે તુમદર તુમદર તુમદર તુમદર તારેદાની તારેદાની તદરે તદરે. દીર દીર૦

એસે ગુણી ગુણ સાંધન આએ સરસ રંગીલે સદા રંગ પેઆરે તગલાન ધીરના તરકરતક ધાતુના ધાતુના. દીર દીર૦

---

૧૮૨. સોહેની—ગજલ.

કલસે તુ બેકલ હો એ ઇઆર કેઆ તુજે આજાર હએ,
કુછ તો હુવા હએ ભલા જીનેસે બેજાર હએ. કલસે૦
નબજ મેરી દેખ કર કેહેને લગા ઇઉં તબીબ,
અબ તોએ બચનેકા નહી એ એશકકા બીમાર હએ. કલસે૦
દરપર હએ તેરી નેગાહ તકતા હએ તુ કીસકી રાહ,
મુજકુ તો બતલા ભલા કોનસા તેરા દીલદાર હએ. કલસે૦
તુજકુ તો બતલાવું કેઆ વોહભી હએ કાતેલ મેરા,
નાજો અદા ઉસકી જાન સુરતે તલવાર હએ. કલસે૦
રાતકુ છુપ છુપ કર તું રોતા હએ ઓ ઇઆર,
સીને તેરા ડાગ હએ કીસે ગયા પેઆર હએ. કલસે૦

---

૧૮૩. ભૈરવી—અશાવારી.

એરી હએ મોરી પેઆરી નનંદીઆંરે—
તોરે બીરેને મોએકુ દીની ગારી નનંદીઆંરે.

કેઆ રે કરૂં કછુ બશ નહી મેરારે—
સાશુ નનંદીઆં લરેગી શારી નનંદીઆંરે.

---

૧૮૪. ભૈરવી—ગજલ.

નામ જાનેકા ન લે ઇઆર મૈં મર જાવુંગી,
ઇઆર મૈં મર જાવુંગી દીલદાર મૈં મર જાવુંગી. નામ૦

ખુલે બાલુશે શનમ શામને મત આયા કરો,
તેરેકુ કુચ હોએગા મેં શીર પટક મર જાવુંગી. નામ૦

પરી જાનેકી ખબર મેરે દીલમે હુઇ ફીકર,
બાંટુંગી સેરા સકર મેં પીરોંકું મનાવુંગી. નામ૦

તેરી મેરી દોશતી આલમ દુનીઆં જાણે,
મેરેકુ કોઈ પુછેગા તો સાફ મુકર જાવુંગી. નામ૦

તેરી ગલીકે સનમ લોક મુજે ડરાતે હય,
એસી તો મેબી નહી–લોકોંશે ડર જાવુંગી. નામ૦

---

૧૮૫. ભૈરવી—દાદરો.

દરવજવામે ટટીઆં લાગ રહી શઇયાં હમારે બદેશવા ગઇલો.

બાંકી ધોબનીઆંકુ કોઈ શમજા લાવો, નેનોંશે નેના મીલાએ રહી. શઇઆં હમારે બદેશવા ગઇલો૦ દરવજવામે૦

---

૧૮૬. માલકોસ—પદ.

દીન નીકે બીતે જાતે હએ રામ નામકી સમરણ કરલે. દીન૦

સકલ જગતકે બીસે કામ,
જબ છાંડ ચલેગે ધરની ધામ,
નહી સંગ ચલેગા એક દામ,
જો દેતે હએ સો પોતે હએ. દીન૦

જલસો ૬ ઠો.

ભરેસપતવાર—તા૰ ૬ ઠી જુન ૧૮૭૨.

---

૧૮૭. પીલુ—ગજલ.

-ખારે હશરત કબ્ર તક દીલમે ખટકતા જાયગા,
મુર્ગ ખીશમીલકી તરાંહ લાશા ફડકતા જાયગા. ખારે૰

મર ગયા હું મએ ફીસીકે હશરતો દીદારમે,
કબ્ર તક લાશાભી મેરા રાહે તકતા જાયગા. ખારે૰

જાન જાતી હએ મેરી ઉશ આરજે ગુલરંગમે,
તખ્ત એ તાબુત મીશલે ગુલ મેહેકતા જાયગા. ખારે૰

દેખીએ કબતક જવાબે ખતસે આંખે શીઆદ હો,
રાસતા દેખા નહી કાશીદ ભટકતા જાયગા. ખારે૰

ચુનકે અફશાં બામપે બેહરે ખોદા મત જાઇઓ,
એ સનમ જો દેખ લેગા શર પટકતા જાયગા, ખારે૰

એ ઝફર કાએમ રહેગી જબતલક અકલીમ હીંદ,
અખતરે એકબાલ ઉશ ગુલકા ચમકતા જાયગા. ખારે૰

---

૧૮૮. પીલુ—તીલાણો.

દેરના દેરના દીમ તદીમ તનન દેરે ઓદન દીમ તનન તન તુમદરે તરેદાની. દેરના૰

નીસગમ પમ ગમ પસા પમ ગ મગ નીસારે ની સા ની ધાકરતક ધુમકરતક દીદગીંન તકધીલાંગ તકધીલાંગ ધે. ઓદન૰ દેરના૰

---

૧૮૯ પીલુ—ગજલ.

દીલકે દેનેશે કીશી રાહા મુજે ઇનકાર નહી—
 દીલ તો મેં દેહી ચુકા;
પર મેરે હાલશે અબતક તુ ખબરદાર નહી—
 એ તમાશા હે નેઆ. દીલકે૦

હમ તો મરતેહે તેરે હેજરકે મારે મારે—
 મેરે પીઆરે આરે;
ફીર ગએ શેંકડો શીરપર મેરે આરે આરે—
 અભી આના હો તો આ. દીલકે૦

ના તો તકદીર ના તદબીરબી બન આતી હે—
 ના દવા ભાતી હે;
શરબશર અકલ તબીબોંકી ઇહીં જાતી હે—
 જબકે આતી હે કજા. દીલકે૦

બાદ મુદતકે હુઇ આજ મુલાકાત નશીબ—
 ન હુઇ એક બાત નશીબ;
મર ગએ પર ન હુઇ વશાલકી એક રાત નશીબ—
 વાહે એ તકદીરે ખોદા. દીલકે૦

---

૧૯૦. પીલુ—ઠુમરી.

કેઉં રે ખરા હીંદુશતાની તોરી નજર દેવાની. કેઉં રે૦
આરબી ગંગા પારબી જમુના બીચ ખરા મુલતાની. તોરી૦

---

૧૯૧. પીલુ—દાદરો.

કોનશી તલઇયાંમે નાહુંરે બગલા પાણી જકોર ગયો. કોનશી૦

ગંગાબી નાહી વારી જમુનાબી નાહી, નાહી અજો-ધ્યાકી ઘાટરે. બગલા૦

રાની જો હું મેં રાજરે કુવરકી ચાહું તો પકડ મગાવુંરે. બગલા૦

---

૧૯૨. પીલુ—ટપ્પો.

અજબ તરેહદી સઅેન સઅેન મીઆવે. અજબ૦

દીદ નેજારેનુ ફીર નહી આવંદા, શોરી કરે મીજમાની મીઆંવે. અજબ૦

---

૧૯૩. પીલુ—ગજલ.

જાંહાંદારે ફના યારો બકા અલ્લાહી અલ્લા હઅે.
જીદર દેખું જાંહાં વ ફાયદા અલ્લાહી અલ્લા હઅે. જાંહાંદારે૦

કીસીકો કોઇ કામ આતા નહી વખતે મુશીબતમે,
ખુરે વખતોકા યારો આશના અલ્લાહી અલ્લા હઅે. જાંહાંદારે૦

ફીરશતે સુંગતે ફીરતે ખુશબો વઅેશ લાગોંકી,
કે જીનકી રાત દીન લબપે સદા અલ્લાહી અલ્લા હઅે. જાંહાંદારે૦

બચા ચાહતા હઅે તું આફતસે તો કર યાદ ખોદા વાહેદ,
દોવા હઅે મોજીજે રદે બલા અેલ્લાહી અેલ્લા હઅે. જાંહાંદારે૦

---

૧૯૪. પીલુ—દાદરો

કાંએ રૂસે બલમા મેરા ખેંચીરે કમાન મેરી ભઈરે જવાંન. કાંએ રૂસે૦

તોરે સીવા રાજા કાઉસે ના બોલું લલ કીરીઆ મેં તે ભઇ બદનામ. કાંએ રૂસે૦

બલમાને બાંધી ઢાલ તલવારીઆં ભુલ ગએ તીર કમાન. કાંએ રૂસે૦

---

૧૯૫ પીલુ—ટપ્પો.

માનદાબી નાહી શાનુ કીવેગીલા. માનદા૦

અંખીઆં લાગી તેડે નાલમીઆવે, દીદાર બખશાનું, બેપરવા જાની કરદા, એશક લગાઆ તેડે ભલા.

---

૧૯૬ પીલુ—ગજલ.

યા મુજે અફશરે શીહાના બનાયા હોતા,
યા મેરા તાજગદા યા ન બનાયા હોતા. યા મુજે૦

ખાકસારીકે લીએ ગરચે બનાયાથા મુજે,
કાશખાકે દરે જાના ના બનાયા હોતા,
ગરકે નકશેકા પએકાના બનાયા હોતા. યા મુજે૦

ઇસ બેરદને મુજે સરગસતા હેરાંન કીઆ,
કીઉં બેરમંદ બનાયા ન બનાયા હોતા,
યા મેરા તખ્ત સુલેમાન બનાયા હોતા. યા મુજે૦

તારાહે એશ્કકા ગર જરહ દીયાથા મુજકુ,
ઉસ્કા તંગના પએવાના બનાયા હોતા,
તુને અપના મુજે બુતખાના બનાયા હોતા. યા મુજે૦

અએ પરીહુર લખ્યા નુર કદમસે તો કબી,
રશકે ફીરદોસ મેરા કાશીહાના બનાયા હોતા,
મીશલે મજનુ મુજે દીવાના બનાયા હોતા. યા મુજે૦

શેજે મામુર દુનીઆમે ખરાબી હએ ઝફર,
અએસી બસતીસે તો બીરાના બનાયા હોતા,
બલકે બેહેતર એહાથાના બનાયા હોતા. યા મુજે૦

---

૧૯૭. પીલુ—ઠુમરી.

એજી મત છાંડોરે લાગી પ્રીત, નાદાની સઇઆંરે, દેખી સઇઆં તેરી પરતીત, માડી શીક માનો સઇઆં મત છાંડોરે લાગી પ્રીત૦

જબશે ગએ મેરી શુધહના લીનીરે, શાંએ રંગ પીઆ પરદેશ, શોતનીઆ દેગી મએકુ તાના જલ જાઇઓરે એશી પ્રીત૦

---

૧૯૮. ઝિંજોટી—ઠુમરી.

દોનો દસતોસે મએદી લગાકે પરી, અંખીઆં તુમારી મધસે ભરી. દોનો૦

જાલીકી કુરતી કતાબોકી અંગીઆં, તેરે સીરપર દોપેટા જરીકા પરી. અંખીઆં૦ દોનો૦

---

૧૯૯. ઝિંઝોટી—ઠુમરી.

અએસી પ્રીત કાએકુ લગાઈ બાલમા, પ્રીત કરી કચુ રીત ન જાણી. અએસી૦

દોસતી કરકે કદર ન જાણી, અએસા ડાઘ કાએકુ લગાઓ બાલમા. પ્રીત૦ અએસી૦

૨૦૦. હમીર કલ્યાણ—ધ્રૂપદ.

સીસ મુંધટ સરવન કુંડલ ભાલ તીલક ગુંજ માલ પીતાંબર કટકંચની બીરાજે. એ સોહે સીસ૦

સંખ ચક્ર ગદા પદમ કર મોરલી અધર ધરતરે બીંદરાબન ચંદ ગોપીનાથ બીરાજે. એ સોહે સીસ૦

ત્રવંગી લાલ મદન ગોપાલ ગોપીનાથ ભગત વછલ બદ- રીનાથકે પ્રભુ સમ સુર છાંએ રહે તીન ગ્રામ લેત તાણુ મધુર મધુર. એ સોહે સીસ૦

૨૦૧. હમીર કલ્યાણ—સારેગમ.

ધધની ધપ મપ ધધપ ગગ મગારે ગા સારેસા ધધસા રેરે ગમ ધધ પપ ગગ મગારે ગા સારેસા. ધધની૦

પપ મધ સા સાની રેસા ધધ નીસા રેરે સાસા ધધ પપ ગગ મગા મગા સાસા રેસા. ધધની૦

૨૦૨. ઝિંઝોટી—પદ.

ભજન ગાવત હું નંદ દ્વારે, રેસ રેસ કીરપા કરી- એરે. ભજન૦

ભજન માધુ ચંદન તીલક દીઆ, કચુ એસે દયા દાતા કરીએરે. ભજન૦

કહે મેં તપાસીઆ નામ તેહારે, બેઠ રહું જલ ગંગ કીનારે, મએ દુધ બેચું તુમરે શાહારે, છતર સીસ માલા ધરીએરે. ભજન૦

સબ સખીઆન મીલ રંગ મેહલમે, આપતરકે લલન કરીએરે. ભજન૦

---

૨૦૩. દેશ—ઠુમરી.

સુનો તુમ યાર પરદેશી બચન કયસે નીભાવોગે. સુનો૦
નદીઆં જોરસે બેહતી ખવઇઆ સુજ નહી પડતી,
મોકાઇ અપને હેમતકુ લગા દેઓ પાર મોરી નઇઆં. સુનો૦
બાળપન ખેલમે ખોયા, જુવાંની નીંદભર સોયા,
બુઢાપા દેખકે રોયા, નબીજી આસરા તેરા. સુનો૦

---

૨૦૪. દેશ—લાવણી.

કર પ્રીત મોહબત તોડી બેદરદી દેવાના,
બેદરદી દેવાના હુવા અપનેસે બેગાના. કર પ્રીત૦

એક રીત પ્રીતકી બાતાં સખી હમને કહીથી,
ઇશ ઇશ્ક મોહોબત ખાતર મેરે દીલમે લગીથી;
મનમોહન દીલભર પ્યારે મેં સમજાતી તુજકુ,
મેં સંગ ચલુંગી તેરે તુ સુન મેરી અરજીકુ. કર પ્રીત૦

મને રંગ માહાલ જડવાએ તઇઆરી કરીથી,
ફુલોંકી સેજ બીછવાકે કંદીલાં જડીથી;

રંગરંગકે છત તનવાએ જાલરાં લગીથી,
કોઇ સમેદાન રેશાન કદીલાં જડીથી. કર પ્રીત૦

બેદરદી દગા તેરે દીલકા નહી માલુમ થા મુજકુ,
અધબીચ નાવ મેરી છોડી કોન બોવેગા ઉસકુ;
મેને હાલ ફકીરી લીની મેરા જંગલમે બાસા,
ગોરે અંગ ભભુત લગાઈ જગ દેખે તમાસા. કર પ્રીત૦

---

૨૦૫. દેશ—અસવારી.

આજ રહુંગી રાત પના મારા આજ રહુંગી રાત, થા-
કોર થારે બંગલેમે કાંઇ મેં તો આજ રહુંગી રાત. આજ૦

આંખે મોરે બનગન ફુલે કોએલ શબદ શુનાએ, મેં તો
જો પુછું એ સખીરી સમજ સોચ ગરૂઆ. આજ૦

---

૨૦૬. દેશ—દાદરો.

જરા નયેનોસે નયેના મીલા, મીલારે પરદેશીરા બાલમ,
પનીઆં મેં કેસે કે ભરૂં૦ જરા નયેનોસે નયેના મીલા—

સાસ બુરી મેરી નનંદ હટીલી, ચોલીબંધ કેસે કે બાંધું
બાંધુંરે પરદેશીરા બાલમ, પનીઆં મેં કેસે કે ભરૂં, જરા નયે-
નોસે નયેના મીલા.

---

૨૦૭. ગોંડગીરી જીલ્લો—ગજલ.

ખુદાને કીસ ગજબ ભીતર હમનકુ આન દાલા હયે,
ન શાકી હયે ન દેલબર હયે ન શીસા હયે ન પેઆલા હયે. ખુ૦

શીરે મુસતાક ભ્યું બુલબુલ ગુલોંકુ દેખને ખાતેર,
ન રામબુલ હયે ન નરગેશ હયે ન રહેઆ હયે ન લાલા હયે. બુ૦

શાનમકી પાસ નીત જાના ગલા અપના કટાનેકુ,
ન ખંજર હયે ન જમદર હયે ન બરછી હયે ન ભાલા હયે. બુ૦

શેઅર અલવી કહે અકસર કીઆ શીરી શએર અપના,
ન કમતર હયે ન બેહતર હયે ન અદના હયે ન આલા હયે. બુ૦

---

૨૦૮. કાહાનરાની બાહાર—ધ્રુપદ.

આઈ રૂત બસંત બાહાર, બાહાર અબુબન મોરે અબુ-
બન સપ્ત સુરલાલ. આઈ૦

ડાર ડાર પાત પાત સબી બન ફુલી હયે, ઈંદ્ર લોક અતી
રીજાએ. આઈ૦

---

૨૦૯. કાહાનરાની બાહાર—તીલાણું.

ઓદતન દીરતન દીઅનરે, દીમ તાનુમ દીમ તનન દેરે
ના દીમ દીમ તનનનન દેરેના તાનુમ દીમ દીમ તનનન દેરના
દેરના દીર દીર તનનનનન દેરના દેરના તદાની તાના તુમદર
તદરેદાની તદાની. ઓદતન૦

એલલી એલલી એલલુમ એલલુમ એલુમ એલા એલા
ધઆ લાલે એલ લીલી લાલે દીર દીર દીરના તદેરના દીમ
તનનન દેરેના નાદર દર તુમદર તુમદર ધીતલાન તુમ દરદર
તારેદાની તદાની. ઓદતન૦

---

૨૧૦. કાહાનરાની બાહાર—ખ્યાલ.

કલીઅન સંગ કરતી રંગ રલીઆં ભવર ગુંજાર ફુલી ફુલવારી ચંઉ ઓર મોર બોલે કોએલકી કુક સુની હુક ઉઠી. કલીઅન૦

લેહેર લેહેર લેહેર આવે સબ બીરછન મોરી નાર ગરવા ભરલા બાગમે પોકારે કેલીવારે રામબોલ હર બારબાર. કલીઅન૦

---

૨૧૧. કાહાનરાની બાહાર—ખ્યાલ.

પીઅરવા મોરે ઘર આઇલા, મેં કરૂંગી સીંગાર સીંદુર તીલક પલમે પગડાઉં હરન ભરન દ્રગ અંજન ભંજન બનાઇલા. પીઅરવા૦

સુઘ સુધાર લીઓ ચીર કુંદન જડત જડાવ નગીના હીરા મોતી અન માલા, અનવટ બીછવા ઓર ઝાંઝર નીરક પરક છબ અપની મોરે મુસકાઇલા. પીઅરવા૦

---

૨૧૨. ભૈરવ—ધ્રૂપદ.

સંભુ ચંદ્ર બદની મૃગાનેણી હંસ ગવની કામની અલી હે પુંજન માહાદેવ. સંભુ૦

હાથ લીઓ અગર થાલ પોપનકી ગુથ માલ જઐસી ચલત જઐસી ગેંદ ચાલ. સંભુ૦

---

૨૧૩. ભૈરવ—તીલાણો.

તન નાદર તાદીમ તનનના તદારેદાની એલલામે એલ-લામે એલલામે એલલી એલાલી એલેલા. તન નાદર૦

હમકુ યા લાચાર કીઆ તુમકુ દવા યાદના તેંડી જુ-
લફોંદી સુબો સામ બલઈઆં લેના. તન નાદીર૦

---

૨૧૪. ભૈરવ—ખ્યાલ.

પ્યારા મુસે બોલો ક્યું નહી હો ગઈ ભોર. પ્યારા૦
અંબુવાકી ડારીપર કોયલ બોલે, ચીરીયાં કરન લાગી
શોર. પ્યારા૦

---

૨૧૫. ભૈરવી—ગજલ.

સરાકમે તેરે કોહે ગમ સેરપર લીઆ જો હો સો હો,
અયેશો નીશાતો જીનદગી છોર દીઆ જો હો સો હો.

અક્લકે મદરસેસે ઉઠ ઇશ્કકે મએકદેમે આ,
જામે ફનાએ બેખુદી અબ તો પીઆ જો હો સો હો.

લાગકી આગ લગ ગઇ તન બદન સેલગ ઉઠા,
રખતે વુ જુદો જાનો તન કુછ ન બચા જો હો સો હો.

મુજસે મરીજકુ તબીબ હાથ તુ અપના મત લગા,
મુજકુ ખોદાપે સોંપદે બેહરે રજા જો હો સો હો.

હેજરકી સબ મુસીબતેં અરજકી ઉસકે રૂબરૂ,
નાજો અદાસે મુસકુરા કેહને લગા જો હો સો હો.

હસતીકી હમ સરાએમેં રાતકી રાત જો બેઠ રહે,
સુબેહે અદમ હુઇ નમુદ ફેર તો ઉઠા જો હો સો હો.

પુછો ન મુજ ખરાબસે ઇઆરો સલાહેકાર તુમ,
અપને તો અબ રહે નહી હોશ બજા જો હો સો હો.

દુનીઆકે નેકો બદસે કામ હમકુ નેઆજ કુછ નહી,
આપસે જો ગોજર ગયા ફેર ઉસે ક્યા જો હો સો હો.

---

૨૧૬. ભૈરવી—પદ.

જે ગંગે ગંગે શ્રી ગંગે. જે ગંગે૦

અઘટીત પાપ કરત સુખ ભંગે, સુખ કરની દુખ હરની માઇ કટાસનકે તારણુ તરંગે. જે ગંગે.

નીશદીન ધ્યાન તેરોહી ધરીએ નીરમલ કરત તુંઇ સબ અંગે. જે ગંગે૦

ક્રીરપા કીજીઓ તુમ આજ રોહીદાસપર મન ચંગે તો કોટમે ગંગે.

---

૨૧૭. ભૈરવી—પદ.

આદમ આદમ યાદમ દમદા ઇસિ દુનીયાં બીચ કીઊં કર રમદા. આદમ૦

નહી ભરસા ઇસિ જીંદગીકા, જોગન હોકર સબ જગ ઢુંડતા. આદમ૦

---

૨૧૮. ચડાના કાહાનરાની બાહાર—ખ્યાલ.

છોટીલી છોટીઆં અંખીઆં સબ રસીલી નાહને નાહને પાત રગવા અરે અનવાઇરે. છોટીલી૦

પહેલે ફુલે નબીજીકે આગે યા રસુલા બગવાકે માલી દરદસે પરદીલીનીરે. છોટીલી૦

---

૨૧૯. બેલાવર—ખ્યાલ.

પીયા બીન કેસેકે ભરીએ મા ધીરજ ધરીએ કલ ન પરત ઘડી પલ. પીયા૦

જાગત જાગત ગીનત તારે ઉન બીના મોરી નેક ન લાગી પલ. પીયા૦

---

૨૨૦. આસાવરી—પદ.

મેરે ગીરધર ગોપાલ દુસરા ન કોઈ. મેરે૦

જાકે સીર મોર મુંગટ અમરા પતી સોઇ,
સંખ ચક્ર ગદા પદમ કંઠ માલ સોઇ. મેરે૦

આઈ ભક્ત કાજ જગત દેખ મોઈ,
અસવન જલ સીંચ સીંચ પ્રેમ બેલ બનાઈ. મેરે૦

પ્રેમકી મઠનીઆં જુગતસે બીલોઇ,
દદમદ પ્રીતકાર લીઓ છાચ પીઓ કોઈ. મેરે૦

જલસો ૭ મો.

શનીવાર તા૦ ૧૭ મી આગશટ ૧૮૭૨.

---

૨૨૧. દેશ—ધ્રુપદ.

રામ નામ શમરણ કરો, તનકી કપટ દુર કરો, તબહી કુછ કામ સુફળ હોવેગો તેહારો. રામ નામ૦

અજહુ તુ સોચ કાહે હોત હમે અચેત અબ બીત જાત બએસ નીકે અબહુ સંભારો. રામ નામ૦

૨૨૨. દેશ—ચતરંગ.

ચતરંગ રસ સન મીલ સુરસું ગાવે, કર ગેઆન ધેઆન મનમે બીચાર, તબ સબ ગુણીઅનમે કર દેખાવ. ચતરંગ૦

ની તોમ તોમ તોમ તની તોમ તદરેદાની નાદીરદીર તુમ દીરદીર તુમ દીરદીર તુમ દીરદીર તાના તુમદીર તદરેદાની. ચતરંગ૦

ગ મ પ ની સા રે પ મ ગ રે સા ની ધ મ પ ધ મ ગરે નીસારે પ મ ગ રે મ ગ ની સા રે ની ધ મ પ ધ મ ગરે. ચતરંગ૦

તાન તાલ બોલ લેહેકે અચ્છર પતરી બેઠાવત ગાવત, ગેઆન સરસ નીત અતહી છબીલે ધનતર કીરતક નક ધીકધા કરાનધા કરધાનધા કતીનાકરાન તારતાધા. ચતરંગ૦

---

૨૨૩. દેશ—ધ્રૂપદ.

એરી સખી આવન આયો બરખા રૂત આઇ નએના તપત શામ પીયારે બીન૦ એરી સખી૦

સુરકો બેગી સ્વામી દરશાન દીજે ઘાયલ કબ રેહે પુકારે બીન૦ એરી સખી૦

---

૨૨૪. દેશ—ગજલ.

પસે મરગ મેરી મઝારપર, જો દીઆ કીસુને જલા દીઆ,
ઉસી આહે દામને બાદને, સરે શામહીસે બુજા દીઆ. ૧.

મુજે દફન કરચુકે જીસ ઘડી, ઉસીસે કહેના કે આહે પરી,
ઓ જો તેરા આશકે ઝાર થા, તંઇ ખાક ઉસકુ દબા દીઆ. ૨.

ન મએ દીલ દીઆ ન જાન દીઇ, વલે આહા તુમને ન કદર કી,
ઇસી બાતપર અરે હાં મીયાં, યે કહા ઉસે ન ખીલા દીઆ. ૩.

દમેં ગુસલસે મુજે બેસતર, કહા હમ દમોને સોંચકર,
કંઇ જી ન જાવે ઉસકા ઢલ, ઉસકી લાશ પરસે હઠા દીઆ. ૪.

મેરી આંખ ઝલકીથી એક પલ, તબ જીનેચહા કે ઉઠકેચલ,
દીલ બેકરારને આનકર, મુજે ચીઠકી લેકર જગા દીઆ. ૫.

ન તાર હએ ન તન જારમેં, ન કરાર હએ ગમ યારમેં,
મુજે શોઝ ઇશ્ક નેઆન કર, જો મીસલે શમા જલા દીઆ. ૬.

મેરે સીરકુ જીસને કલમ કીઆ, યારો ખુશનો ઉનસે બોત હુવા,
ઇસી બાતપર અરે હા ઝફર, તુને ઇશ્ક અપના છુપા દીઆ. ૭.

---

૨૨૫. દેશ—ઠુમરી.

કાંઇ જાનું બઍરન બનસી ફેર બજીરે મઍ૦ કાંઈ જાનું૦

એ બનસી મોરા મન હર લીનો કાનન બનક પરી૦ રે મઍ૦ કાંઇ જાનું૦

---

૨૨૬. દેશ—ખ્યાલ.

માંની સીખ માની રાજા હો મેહેલ પધારો માહારાજ૦ માંની૦

ઇતની અરજ મોરી માનલે સાહેબા, લાડી થારે જીમી હોજી બાંકો રાજ૦ મેહેલ પધારો૦ માની૦

---

૨૨૭. દેશ—તીલાણો.

તનુમ તનુમ તન દેરેના તન દેરેના તન દેરેના તદરેદાની૦ તનુમ.

નાદીરદીર દીમં તદીમ તનુમ તનનદેરે તુમદર દીર-દીર દીરદીર દીરદીર તદરેદાની૦ દીમ તનુમ.

---

૨૨૮. દેશ—ખ્યાલ.

જાન બુજકે રહીઆ મેરા મન સેંત લીનો ઠગીઅન છલકે રે. જાન૦

લાખો જતન કીએ એરી એમા તો મેરી એક ન માની, કાહા કરૂ કચ્છુ બસ નહી મેરો, તુમ રાજા હમ રાણી ફેરી હેરી એમા૦ મેરા૦

---

૨૨૯. દેશ—ઠુમરી.

કાંઇ બેલો માહારાજ, ચતુર સુઘડ સરદાર સીપાહી અપની મોજ સીરતાજ૦ કાંઇ૦

બાંધુન સમશેહેર ઢાલ કટારી હાતાત ગેઉન ભાલા, અલબેલા તુમી કુનીકરે જાતા, તુમી ગરીબ નવાજ૦ કાંઇ૦

૨૩૦. દેશ—ઠુમરી.

દેરા કોઇ પીઆકો બતા દીજો રે, મએ તો લગી જોગનીઆકો બેશ૦ દેરા કોઇ૦

આ નગરી તોરી રાહે ના જાનું અછપળ પીઆ પરદેશ૦ દેરા કોઇ૦

૨૩૧. દેશ—ગજલ.

મેરે બાદ કંઇએક શાલકે યારો કલ જો આ નજર આ ગએ,
દીખલાકે તેગ બ શીનેકુ મુજે ગમ જદાકુ ડરા ગએ. ૧.

ન કીશીકે જુળફોંશે કામ થા, ન કીશીકે ગેશુએ દામ થા,
હમકુ ફીરાકે મુદામ થા, જાની અબકે પેચોમેં આ ગએ. ૨.

તુમ ધુંડતે હો કીશકા ઘર, હીંઆં હએ આશકોકે નગર,
ઈન બશાતીવાળોકે થે જીગર, જો કે તુમારા જુલમેં ઉઠા ગએ. ૩.

મેરા તનશે શરકુ કલમ કીઆ, મેં ખુશ ઉનોશે બોત હુવા,
ન હે ઇસકા કીશુશે ગીલા, જોકે શરતથી શો મીટા ગએ. ૪.

મેરા દેલમે જીશકા ડર થા, ઉશકુ સંગ લે તુમ આ ગએ,
ભલા ચંગા જીકુ જલા ગએ, તએ શરશે આગ લગા ગએ. ૫.

મુવે પરખી મુજશે ખફા રહા, મેરી લાશકે તંઇ દેખકે,
કંઈ ગાલીઆંખી સુના ગએ, કંઇ ઠોકરાંખી લગા ગએ. ૬.

કહે ઝફર અએ દોસતો, પહડો ફાતીઆ તુમ હીંઆં,
મેરી તુટી કબરપે થી નીશાં, જાની એખી આકે મીટા ગએ. ૭.

---

૨૩૨. દેશ—ખ્યાલ.

મારૂજી ચાંદની રાત, સેલરીઆં કીઊં ના ચાલો, મારૂજી ચાંદની રાત૦

ઉભી ઉભી મૃગાનેણી અરજ કરેછે, લાદી જીરા ગોરે ગોરે ગાલ. મારૂજી ચાંદની રાત૦

ચાંદની રાતે છીટક રહે તારે, ભોર ભઈ ઘરે આવ૦ મારૂજી૦

---

૨૩૩. દેશ—ઠુમરી.

ઓ ભોલી મારૈવારન થારો દેશ રૂરો૦ ઓ ભોલી૦

ચંદર સગીઓ થારો મુખરો બીરાજે, ઓર બીરાજે છે થારા બાંહીંરો ચુરો૦ ઓ ભોલી૦

---

૨૩૪. મેઘ—ધ્રૃપદ.

માઇરી શામ ઘને તમે દામણ દમકત પીતાંબર પર થર હરે૦ માઇરી૦

મુકત માલ બગ જાલ કઈ ના પરત છબ બીસાર માન લે નીકીમાન હરે હરે૦ માઇરી૦

---

૨૩૫. મેઘનો ઝુલ્લો—ઠુમરી.

એક કામીની બનબન આવે ચતુર નાર ઓરમાન સવારે મદમાતી પ્રેમ જગાવે. આજ એક કામીની૦

સામરો કનઇઆ મોમે માનત નાહી ભોરાંહીં આન જગાવે, બીંદરાબનકી કુંજ ગલનમે નારદ બીન બજાવે. એક કામીની૦

૨૩૬. હમીર કલ્યાણ—ધ્રૂપદ.

બુંદ પવન પુરવાહી બહે, ગરજ ગરજ ગરજત ઘન૦ બુંદ૦

ઉમડ ઉમડ ઘુમડ ઘુમડ ઉમરાત ઘનઘોર ઉઠત બાણ છુટત પ્રાણ લરજત ગરજત૦ એ ઘન બુંદ૦

૨૩૭. હમીર કલ્યાણ—રેખાઈ.

બાજ મારા દેલ બદેસતે આશકે બેચારા શુદ૦ બાજ૦

બાજે અકલસ બાને મારા આશકે અવરા શુદ૦ બાજ.

૨૩૮. ઝિંઝોટી—ટપ્પો.

ની માડા છેલા છએલા મએલા મએલા હીરદાની મએ વેખ રહીઆં કઇઆં૦ ની માડા૦

શોરી ફકીરોંદા મન રાજી રખના, કીંહોંદા ન દીલ મએલા મએલા૦ ની માડા૦

૨૩૯. ઝિંઝોટી બીહારી—ઠુમરી.

એ બીદેસ બાલમ ધન ન એકેલી લગતે શરાવણ ઘર આવરે૰ એ બીદેશ૰

જારે કાગા હંગ્રગી ધાગા, સોનેમે ચોંચ મઢાઉંગીરે પંખ ઉપર કલમ લીખીએ, જોરે બીદેશ ઘર આવરે૰ એ બીદેશ.

આર ગંગા પાર જમુના બીચમે ચંદનકા રૂખરે, ઉસ રૂખ ઉપર કાગ બોલે, રાંણીકુ બચન સુનાએરે૰ એ બીદેશ.

---

૨૪૦. છાંયા—ખ્યાલ.

એ સોગરીમ રામ કીરપા કીજીએ, દયા જાદ દયા ધન દયા નીધાન૰ એ સોગરીમ૰

જો બલ દેત હીઆરા હનુમતે સો બલ દીજીએ, મો પર કીજીએ કીરપા૰ એ સોગરીમ૰

---

૨૪૧. છાંયા—ખ્યાલ.

કરને ના પાઈરી આજ મેં જીઆકી બાત પીઆસું૰ કરને ના૰

ઉધોજી મએ તુમારી બલઈઆં લેત હું, અબ મોએ લે ચલો ઉનહીકે પાશું૰ કરને ના૰

---

૨૪૨. કલ્યાણ—ગજલ.

તફરકા હોતા હયે અયેસાભી ગુલઅનદામ કહીં,
મએ કહીં શીશા કહીં સાકી કહીં જામ કહીં. ૧.

દીલકી બેતાબી હીંઆં ક્યેરને ન દેતી હયે મુજે,
દીન કહીં રાત કહીં સુબહે કહીં શામ કહીં. ૨.

એક દેલ દીજીએ ફીસફીસકુ સભી માગે હયે,
બુનદે ઓર બાલા કહીં જુલફે સીએહ ફામ કહીં. ૩.

નામે બર નામા લખ્યું યા મેં જબાંની કેહ દણીં,
બતકે પુરજેપે લીખ્યું કાસદે ના કામ કહીં. ૪.

દીલભી ઓર જાને કેફ઼ાએતને સભી ફી હએ નજીર,
ગુલ કહીં ગુનચા કહીં બુલબુલે બદનામ કહીં. ૫.

---

૨૪૩. બેહાગ—ઠુમરી.

ગુગરવા મોરા બાજે બાજેરે ગુગરવા મોરાબા સાચ મોરી જાગેરે ગુગરવા.

સુન પાવે મોરી સાસ નનંદીઆં તોહે .ન આવે લાજરે ગુગરવા.

---

૨૪૪. બેહાગ—ખ્યાલ.

અબહુ લાલન મહીંકોરે અબહુ લાલન મહીંકો દીન બીત ગએ હએ તુમરે મીલનકો તરપ તરપ જીઆ તરસે૦ અબહુ લાલન૦

ઉમંગે નએના બાદલી ફીરી જર લાગે હીઅરા મોરા લરજે બીજલીશી ચમકે મેહા બરસેરે૦ અબહુ૦

---

૨૪૫. બેહાગ—ઠુમરી.

પ્રીતી કામન કરલે। છબ્બરા બેરાગી બદ્દલારે० પ્રીતી०

એક તો પ્રીતી દુજે છબ્બરા બેરાગી બદ્દલે। મોરલી બજાવે સુંદર કાહાનઈઆ० પ્રીતી०

૨૪૬. બેહાગ—દાદરો.

નેન લગાએ જાલમ જોર સીપઈઆ સઈઆં નેન લગાએ જાલમ જોર०

દુર ગએ મેરી ખબર ન લીની મવલા મેલાવે દુજી બાહારવે સીપઈઆ०

૨૪૭. કાલીંગડો—ગજલ.

ખુદીકી પરસતી જો ગેહરી રહેગી,
તો મસતીમે કબ યાદ તેરી રહેગી. ૧.

તવકકુલકી' તોકલ ઉરેગી હવાપર,
મગર ઉરાકી દુરી દોહોરી રહેગી. ૨.

ન કર જુલ્મ જાલમ કીસીકે તો ઉપર,
તેરે ઘરમે જબતગ કચેહરી રહેગી. ૩.

ન કર ઉસ દોલતપે ઇતની ગરૂરી,
ન કીસકી રહી હયે ન તેરી રહેગી. ૪.

ફકીરોંકા ચમલા ભરેગા ન જબ તગ,
તેરે ઘરમેં દીન રાત ફેરી રહેગી. ૫.

અગર દીકી તુજકુ દોલત જો ચાહે,
તેરી ચરબ ખીચરી ફરેગી રહેગી. ૬.

૪૪૮. ભૈરવી—ઠુમરી.

અબ તોરી બાંકી ચીત્રબન મન બસ કર લીનો પ્યારી પ્યારી બતીયાં કરકે૦ અબ૦

શાનદ કહે મોરા જીરા નહી માને દાર દીનો મો પર જાદુરા કચુ કરકે૦ અબ૦

---

૨૪૯. ભૈરવી—ઠુમરી.

ચલતકી બેરીઆ જાદુ કર ગયો૦ ચલતકી૦

ચલો સખી જીઆરા હમારી અપને મન બશ કર ગયો૦ ચલતકી૦

---

૨૫૦. ભૈરવી—ગજલ.

બુલબુલ શૈદાને પુછા ગુલસે યું રોજે બહાર,
અય્યે ગુલેરાનાં તેરે દામનસે ક્યું લપટે હયે ખાર. ૧.

ગુલને કર ચાક ગીરેબાન યું કહા રોરોકે જાર,
ચશમે ગુલકું નોકે મુજગાંકી જંગે હયે નોકે ખાર. ૨.

ક્યા નજાકતસે ગેરાં સુરમા હયે ચશમે ઇઅારકા,
બારે કાકુલસે કમર ક્યું કર ન લચકે બાર બાર. ૩.

મુતરબો મેનાંઓ સાકી નુગમએ ચંગો રૂબાબ,
સબ મહીઆ હયે વલે તેરા ફકત હયે ઇનિતેજાર. ૪.

જો ગુલે રૂખસારે જાંનાંકી ન આઈ દીલકુ તાબ,
છુપ રહા ગુનચે એ ગુલ ગેરતશે હો કર શરમ સાર. ૫.

---

૨૫૧. માલકોસ—ખ્યાલ.

પીર ના જાણી પીઅરવા, દેખી તેહારી અનુકી રીત૦ પીર૦

હમસે અબદબદ અનત બીલમ રહે, કોણ ગાંવનકી રીત૦ પીર૦

૨૫૨. તોડી ગંધાર—ખ્યાલ.

લાડીલા બનાબન આયા આવો મેરે ઘર, નીકી સમ દન સમધી મીલ બેઠે, સુબ ઘડી સુબ દીન આજ૦ લાડીલા૦

આવો ગાવો નાચો સબ સખીઆં સાહેલડી, હસિ બનરેકુ રીજાવો સુબ ઘડી સુબ દીન આજ૦ લાડીલા૦

૨૫૩. જોગી આશાવરી—પદ.

જતન બીન મુરગને ખેત બીગાડે
સો જાગો જાગો મેરે પ્યારે૦ જતન૦
પાંચ મુરગકી પચીસ મુરગલી,
થામે ચંચલ તીન ચકારે,
અપની અપને રસકે ભોગે,
ચલત નેહારે નેહારે૦ જતન૦

જલસો ૮ મો.

શનીવાર તા૦ ૯ મી નવેમબર ૧૮૭૨.

---

૨૫૪. બેહાગ—ધ્રૃપદ.

ઉતમ ગાએ ગાએ સુનાએ સબ ગુણીઅન મીલ શાચ સુરનકી ઉપજસુ કરત માન૦ ઉતમ૦

સુધ બાંની સુધ સંગતકે બેઓરે નેહારે કર દેખાવ સબ ગુણીઅનમે બાદી બેબાદી અનબાદી સમબાદી કે બેઓરે કર બખાણ૦ ઉતમ૦

---

૨૫૫. બેહાગ—ચતરંગ.*

સુર સાચ સાધ સમરાગ પરન, બેઓરે કર ચતરંગ કર દેખાવ, રખ ગેઆન ધેઆન કરતારકા નીત તબ નામ બધે ગુણીઅનમે પાએ૦ સુર સાચ૦ .

દીદગીના દીદગીના દેરના દેરના તન નાદીર દીર તુમ દીર દીર દીર દીર તુમ દીર દીર દીર દીર દીર દીર દીર ની તોમ તોમ તોમ તની તોમ તદરે ધીના ધાકરતક ધુમકરતક દીદગીન તકધીલાન તકધીલાન૦ સુર સાચ૦

મ મ ગ પ ની સા સા ની પ મ પ સા ગ સા સાગ મ પ મ ગ રે સા ગગ મમ પપ નીની સા પ મ ગ રે સા ગમપની મપ ધા પ મ ગરે સા૦ સુર સાચ૦

---

* ઉસતાદ ઇમદાદખાંનો બનાવેલો.

સમ અસમ બેસમ અતીત અનાઘાત ઉનનચાસ કોટ તાન કઠણ જાય ગેઆન સરસ રખ નીરંકાર કરતારકા દીલ બીચ નીત બીચાર૦ સુર સાચ૦

---

૨૫૬. બેહાગ—પદ.

મોસમ કોણ કુટીલ ખલકામી૦ મોસમ કોણ૦
તુમસન કા છોપી કરના નીદ તુમ ઉર અંતર જામી૦ મોસમ૦

જંહાં સત સંગત વાંહાં અતી આલસ, બીસીઅન સંગ બીસરામી; શ્રી હરી ચરન છાંડ ઓર ભજ, નીસદીન કરત ગોલામી૦ મોસમ૦

ભર ભર ઉદ્ર બીસે કાં ધાવત, જેસો સુકર ગરાંમી; જીનેદીની તન તાણી બીસારયો, અએસો લોન હરામી૦ મોસમ૦

હું મતીમંદ કુટીલ ખલકાઓર, સબ પતીતનમે નામી; તુલસીદાસ પ્રભુ હરહુદુસાદુખ, સુનીઓર ગુપતીસ્વામી. મોસમ૦

---

૨૫૭. બેહાગ—ઠુમરી.

બાબુકે મંદીર બાજે, સબ સોએ મુરખ જાગરે૦ બાબુકે૦
હું તેહારી સેવા કરત હું સદારંગકે કાજે૦ બાબુકે૦

---

૨૫૮. બેહાગ—દાદરો.

મોરી સંઈઆં જેઠણીઆં નહી માને૦ મોરી૦

પનીઆં ભરન મત જાઓ મોરી સજની નંદકો કુંવર તોહે પીછાણુ૦ મોરી૦

---

૨૫૯. બેહાગ—ધ્રૂપદ.

નએના ભર તેહારેરી રૂમ જુમ આવત૦ નએના૦

બીંદરી હલકે માનુ ધન શીહરી લાગત, ઝપક ઝપક ઉગડ જાત, મેરી જાન તારેરી૦ રૂમજુમ૦ નએના૦

---

૨૬૦. બેહાગ—તીલાણા.

તાનુમ તદેરના તનન દીરદીર ઓદતનદેરે નાદીમતોમ તનારે દીર દીર દીર તના તદાની ઓદન દીમ તનન દેરે તદેરના દેરના દેરના દાની તના તદાની દરાદીમ તનન દેરે૦ તાનુમ૦

દીમ દીમ તોમ તોમ તનનનનન દેરેના દીર તાના તાના તદીઅનરે દીમ તનન ઓદનમુ દેરના દેરના દીમ તનોમ તના તદાની તના તદાની દરા દીમ તનનદેરે૦ તાનુમ૦

---

૨૬૧. બેહાગ—શેબાઈ.

જાકે હો સમજાઇઓ મેરી તરફસે ઉસે૦ જાકે૦

રાતકે સપનેકી બાત ક્યા લીખું કાશદકે હાથ,

લીખના મુનાશીબ નહી દીલમે સમજ જાઇઓ૦ જાકે૦

---

૨૬૨. બેહાગ—ખ્યાલ.

બાલમરે મેરે મનકે ચીનતે હોવન દે, હોવન દેરે મીત પીયરવા૦ બાલમ૦

સદારંગ જી ન જાઓ બદેશવા, સુખ નીંદરીઆં સોવન દેરે૦ બાલમ૦

---

૨૬૩. સીંધ—ટપ્પો.

રાજી જાનવે ફકીરોંદા, હોલી આસન રખના૦ રાજી૦

સાધા ખુબ સદા સુખ નીદ પીઆરે, સોરી દીલ બીચ બાદશા, શબદે શરીર૦ રાજી૦

---

૨૬૪. સીંધ—ટપ્પો.

હોનીજારોનનો ધકર આરવે, કોઇ દમકરલે દીદ દીદાર દુનીઆદા૦ હોનીજારે૦

હસતી મસતી લેદમ જાનદે સોરી જેદમ આદમદા આદા, બેબુનીઆદા૦ હોનીજારે૦

---

૨૬૫. સીંધ—ઠુમરી.

ક્યા ચેટક દે ગઓ, વે ઇઆર માનુ૦ ક્યા૦

દરદ અપનાં વારીવે, કીસન શીનાવી મીયા, તનસનકા શીખ લે ગયો૦ વે ઇઆર માનુ૦ ક્યા૦

---

૨૬૬. સીંધ—ઠુમરી.

જાદુ જાદુરે સાંવલીઆ જાદુ દાલીયા, નેનો વાલીયા જાદુ દાલીયા૦ જાદુ૦

તેરી ઠુમક ચાલપર મીરજા બે પરવારીયા, તેરે કાલે કાલે જુલફે, કાનો બીલીયા૦ જાદુ૦

---

૨૬૭. હમીર કલ્યાણ—ખ્યાલ.

ચમેલી ફુલ ચંપા ગુલાબ ગુંડ લાવો રે માલણીયાં હરવા નઓશાકે ગરે દારું૦ ચમેલી૦

મહમદશાહ શીસ સેઓરા બીરાજે ઓર સોહે સોહા બાગા૦ ચમેલી૦

૨૬૮. હમીર કલ્યાણ—ધૃપદ.

ગરજત ઘન તપકત બન ભીંજ બસન કુંપત તન અતાંસી હેરાઈરી૦ ગરજત૦

ગરજ ઘટા ઘુમ છાંહી, નઈ બેલ હલ હલાઇ, તેસે હર ભોંમ છાંહી, કુંદ કુંદ ચપલાસી ચમકાઈ આઈરી૦ ગરજત૦

૨૬૯. ઝિંઝોટી—ગજલ.

જલવાહ જો ઉસને દેખાયા મેરા જી જાનતા હયે,
ફીર ઓદાઈ નજર આઈ મેરા જી જાનતા હયે. ૧.

ઉડ ગઇ મેરી જાુબાંસે તો જેહાંકી લેજત,
જો મજા ઇશ્કમે પાયા મેરા જી જાનતા હયે. ૨.

મેં ખતાવાર હું ખત કર્યું કે લીખું અબ્બે સાહેબ,
જેસા લોગોને સીખાયા મેરા જી જાનતા હયે. ૩.

કોન કહેતા હયે તેરે ઇશ્કસે અનજાન રહા,
જીતે જી તુને જલાયા મેરા જી જાનતા હયે. ૪.

અબ્બે "ઝફર" ઉસ ગુલેબંદાંકી મોહબત તુજકું,
દમબદમ ઉસને સતાયા મેરા જી જાનતા હયે. ૫.

૨૭૦. વાઘેશ્વરી કાહાનરો—ધ્રૂપદ.

ખરજ રેખબ ગંધાર મધીઆમ પંચમ ધઇવિત નીખાધ એ સપ્ત સુર સુધ નીકે બોલાએ ગાએ ધ્રૂપદ મદ સુન લેહો ગાએન ગુણી૦ ખરજ૦

આરોહી અવરોહી નીકે ઉલટ પલટસે હોત નીખાધ ધઇવત પંચમ મધીઆમ ગંધાર રીખબ ખરજ.

---

૨૭૧. દરબારી કાહાનરો—ખ્યાલ.

દુલહન તોરી આછી લાગે છબકે ચલન સલુની રંગ ભીને બનરે૦ દુલહન૦

એ તનસે મુખ દેખાકે છુપા લીની સદા રંગીલી દલ-મલન૦ દુલહન૦

---

૨૭૨. કાફી—ઠુમરી.

એસી બંશીઆં સામને બજાઇરે૦ એસી૦

બંશીઆં બજાઇ સુધ ખીશરાઈ, બંશીઆં બજાઈ મન લીનોરે૦ એસી૦

---

૨૭૩. કાફી—ગજલ.

બરકે પરીશે શીકલે મેરે દીલરૂબાકી હયે,
જે દેખતા સો કહેતા હયે ખુદરત ખુદાકી હયે. ૧.

બદલા હવાને રંગ શીહાણી ઘટાકી હયે,
લા સાકીઆ શરાબ રેહેમત ખુદાકી હયે. ૨.

પીતા નહી શરાબ કછુ બેવજુ કીયે,
કાલબમે મેરે રૂ કીસી પારસાકી હએ. ૩.

અબાસ શેજ હશરીએ કહેતા ઉઠુંગા મયે,
લુટા મુજે બુતોને દોહાઈ ખુદાકી હયે. ૪.

---

૨૭૪. જંગલા પીલુ—દાદરો.

આઈ ગીરોંડા બેલરે આઈ૦
ગોરીકે મુખપર બેશાર શોએ,
જેશી ચંદરમાહકી જોતરે. આઈ૦

---

૨૭૫. પીલુ—પદ.

કીસકા કોન સંગાથી રે બાબા, કીસકા૦
જુઠીરે માયા જગત ભુલાયા, કહેત પુરાંણકી પોથીરે૦ બા૦ કી૦
દોલત દુનીયાં માલ ખજાનાં, માત પીતા સંગ નાહીરે૦બા૦કી૦
આપહી આપે એકેલારી જાના, હોતે મશાનકી માટીરે૦બા૦કી૦

---

૨૭૬. પીલુ—ખ્યાલ.

ક્યા મુખ લે ઘર જાવું પીયાકે નહી હરમે કછુ ઢંગહુ
ન શીખો૦ ક્યા મુખ લે૦

ગોનેકી બાજણ બાજ રહી હએ, અંગનામે ઠાડી લજાઉં.
એસો મેરે પીયા રે અંગનામે ઠાડી લજાઉં૦ નહી હર૦

---

૨૭૭. પીલુ—ઠુમરી.

મોરી અંખીયાં તુમ સંગ લાગ ગઈયાં, હજી લાગ ગઇ લાગ ગઈ લાગ ગઇયાં૦ મોરી૦

તુમરે નામકો મેં સુમરણ કરૂં હું, મેં તુંઈ તુંઈ જપ દીયા મોરે સઇયાં૦ મોરી૦

તુમરે દ્વારસે મેં આપ કીત જાવું, મેં હીર ફીર લાગું પીયા તોરે પઇયાં૦ મોરી૦

---

૨૭૮. પીલુ—દાદરો.

ખજની પએલીયાં મોરીરે હોજી કકરીલા હએ ઘાટ૦ ખજની૦

હજી એક તો મેં ખીરહાકી માતી રે દુજે સંઇયાં હએ નાદાન૦ ખજની૦

---

૨૭૯. લાવણી.

તુજેગે અલબેલ નયેન મારૂ,
નીશા મદી ગેરદ પ્યાલે દારૂ,
અંગીં ભર નવતીચા બાહરૂ,
ભરાં મધે કરી વેડ આરૂ,
નેત્ર ફુલ લાલ જાસુંદી,
દુર અસતાં જગ નાકે બંદી,
ફંદી ફાંકડા તુ જાગ છંદી૦ દુર અસતાં૦

બાંગ રેખીલા શીરી બરવા,
ગળ્યાંત પાંચુચા હાર હીરવા,

ઠીકુચ ચાલલી ઉભીગ ઠરવા,
કોણ કોણાચી શોધ કરવા,
અસી ફાવસી કધીગ સંધી,
દુર અસતાં જગ નાકે બંદી,
ફંદી ફાંકડા તુ જાગ છંદી૦ દુર અસતાં૦

નયેન જસે ચકીર ભીરકાવી,
ભવઇયા કમાણા કરકાવી,
અઓરી ગઓરી લાચ ગુરકાવી,
ગાલા વર નથણી થરકાવી.
સુધી બોલે ના માહા ધંદી,
છંદ ગાતો આણંદ ફંદી,
ફંદી ફાંકડા તુ જાગ છંદી૦ દુર અસતાં૦

૨૮૦. કાલીંગડો—પદ.

રબસે મીલા રહોરે સાંઈ, તેરી સબી બાત બન આઇ૦ રબસે મીલા૦

કાયા માયા કુચ ના રહેગી, નેકી સંગ ચલેગી;
એસી બંદગી કર તુ બંદે, વાંહી પુછે ના સાંઇ૦ રબસે૦

૨૮૧. કાલીંગડો—પદ.

કોઈ કછુ કહોરે મન લાગારે૦ કોઈ૦

મનબી લાગા, દીલબી લાગા, તન ગોદરી મન ધાગારે૦ કોઈ૦

સાચસે મેરા સાહેબ રાજી, જુઠસે મન જાગારે૦ કોઈ૦

૨૮૨. કાલીંગડો—ઠુમરી.

કુરી ગુંદી મેંદીઆંરે, સઇઆ સાંધે યારદી વે૦ કુરી ગુંદી.

નારાબી ગુંદાવારી, સુઆબી બોરા, ભલી લગદીઆં
અંદી બેંદીઆં વે૦ કુરી ગુંદી૦

---

૨૮૩. કાલીંગડો—ઠુમરી.

નથનીદા રે માદન મોતી૦ નથની૦

મેં જલ જમુના ભરન જાતહું લપક ગયો મુખ
ધોતી૦ નથનીદા રે૦

---

૨૮૪. કાલીંગડો—ઠુમરી.

ઉજીયારી ભઇરી રાત પ્યારી ભઇરી રાત. ઉજીયારી૦

આપ ઉજીયારો વારી, જગ ઉજીયારો, પીયા પ્યારી
ભઇરી રાત૦ ઉજીયારી૦

---

૨૮૫. કાલીંગડો—દાદરો.

ઓ બેગી આઇયો બીલમ મત રહીયોરે૦ ઓ બેગી૦

જો તું સંઇયાં બીદેશકુ જાઇયો, સોતન મત લાઇયોરે,
સોતન મત લાઇયોરે૦ ઓ બેગી૦

---

૨૮૬. ઝિંજોટી—ગજલ.

મુરધાને કફસ કરતે હૈં સયનગમે સરાઈ,
ક્યા ફસલે બાહારીકી ચમનસે ખબર આઈ. ૧.

આશકકુ નરગેસને કંઈ આંખ દેખાઈ,
કર ચાક ગીરેબાન નસીમે સેર આઈ. ૨.

ઈસ યારકી મીલનેકી ઉમેદ મુજે થી,
કાંહાં રાહ ગઈ ભુલ કજા તુ કીદર આઈ. ૩.

જીસ ઘરમે બહમ રેહેતેથે મુદતસે હમ ઓર યાર,
ખાલી મુકામ દેખ મેરી ચશ્મ ભર આઈ. ૪.

બિમારકી લે જલ્દ ખબર અપને મશીઆ,
ક્યા ફાયદા ઉસીસે અજલ કામ કર આઈ. ૫.

અયેસાભી કંઈ રૂસવા હુવા હોગા,
આફત જો ખીલકે જીગર આફગાર પર આઈ. ૬.

---

૨૮૭. ભૈરવી—ઠુમરી.

સખીયાં મેં તો ના પેનુંગી આસમાની ચુરીયાં. સખીયાં૦

દીલી શેહેરસે ચુરીયાં મંગાઈ અબ તો મોરી નોજુવાની એ પુરાની ચુરીયાં.

જલસો ૯ મો.

શનીવાર તા૦ ૧૮ મી જાનેવારી ૧૮૭૩.

---

૨૮૮. કેદારો—ધ્રુપદ.

સરદ સોહાઈ માઈ જો મન ભાવન સુખ ધામ૦ સરદ૦

અએસી નીરમલ શશિકી ચાંદની ફુએલ રહો હએ, જો મન ભાવન, જેસે લાગત ચંદ્ર જીયા ધામ૦ સરદ૦

---

૨૮૯. કેદારો—તીલાણું.

દાનીરે તદેરના દેરના દેરના તનનરે તનરે, તાનન નીતનનારે તદાની તન ઓદન તનન નીતનનારે તનનનરે તદાની તદરેદાની તદાની રેદાની૦ તદેરના૦

ના દર દર દર દર દર દીમ તનનન તદીમ દીમ તનનનન દરદર તનનન દરદર તનનન ઓદાની દાની તદાની તરેદાની તદરેદાની તદાની રેદાની૦ તદેરના૦

---

૨૯૦. કેદારો—ધ્રુપદ.

બાંકે બીહારી, કુંડલ દુત સરવાન બંક, રાજત અતી મુકુટ બંક, છટા બંક, પેચ બંક૦ બાંકે બીહારી૦

અલકે કપાલ બંક, પલખાનન કોઇ બંક, તીલક ભાલ બીસાલ બંક, નેણ બંક૦ બાંકે બીહારી૦

---

૨૯૧. કેદારો—ખ્યાલ.

બનઠન કાંહાં ચલે હો, એસે મન ભાયેરી સુગર સામરે સલુને કનાઈ૦ બનઠન૦

એસોહી લાગત જેસો દુજકો ચંદ્ર, છુટ લુગમે દેત દેખાઈ૦ બનઠન૦

૨૯૨. કેદારો—ધ્રુપદ.

હો બનવારી, હો ધીરજ બધુ, બસ કર બૈંકો મુરલી બજાવત નીપટ ચતુર૦ હો બન૦

મહમદશા પીયા મનકે ભાવનવી આજ મોરે ઘર કાજુ૦ હો બન૦

૨૯૩. કેદારો—તીલાણા.

દીર દીર દીર દીર દીર દીર દીર દીમ તનદીમ દીમ તોમ તદાની, ઓદાની દાની તદાની તેલે લાંનાં તુમદરેનાં તદારે તદરેદાંની૦ દીર૦

દીરતે લતે લતે લતેલાના તદીમ દીમ તનનનનનનન દરા દરા તનુમ તનુમ તદીમ દીમ તનન ઓદાની દાની તદાની તાંનાં તુમદર તદરેદાંની૦ દીર૦

૨૯૪. કેદારો—ખ્યાલ.

ગોરી હટ જી ન કરીએ, પીહરવા તુમરે ઢીંગવા હસ રસ બતીયાં કરીએ૦ ગોરી૦

જો કહુ આવે અપને મંદીરવાશુ ગરવ ન કીજીએ મેહેરબાન ઉનશુ ઉનશુ લગા લીનો ડોરીએ૦ ગોરી૦

૨૯૫. કેદારો—ખ્યાલ.

એરી એ નયન, એ નયનને બેર કીયો અતમુસે ના જાનુ કોન જનમકે બેરી હએ મેર૦ એરી એ નયન૦

નીરખત ઉનહીકે રૂપ મોહે બીરહા દીયો, કીની બાવરી દુતન દઈ મારનકો કાહા કોસુ૦ એરી એ નયન૦

---

૨૯૬. કેદારો—ધૃપદ.

ઉધો જાએ કહો મેરે બનમાલીસુ મેરે મુખકે બચન૦ ઉધો૦

ગોકુલકો છાંડ કે મથુરાં તજ દીનો, કુબજા સંગ પ્રીત કરી કોણ રીત૦ ઉધો૦

---

૨૯૭. કેદારો—ગજલ.

બએઠ કર ગએરોમે તુમને વો જો કલકી બાત હએ,
ક્યા કરે ઉસકી સેકાએત હમ કે હલકી બાત હએ. ૧.

હોકે સરકશ યો જો બલ કરતી હએ હમસે જુલ્ફે યાર,
એ સરાસર અપનીહી કીસમતકે બલકી બાત હએ. ૨.

દેતી હએ જબ ચશ્મ મુજકો તેરી હકમે કતલે હામ,
પુછતા ફીર કોન અએ કાતેલ અજલકી બાત હએ. ૩.

ગર મહેલ પરદેકા દેખા પરદહીમે કુચ કહા,
હમને હએ પરદેનશીન કબ બેમેહેલ કી બાત હએ. ૪.

હએ હમારા નામ વો મજનુ હએ આમાલ બદ,
એક હએ જીસમે નહીં હુશ્નો અમલકી બાત હએ. ૫.

ચુપ કુચ દીલમે હએ કુચ જાહેરમે કુચ બાતેનમે કુચ,
અએ ઝફર ક્યા સુનતા યારાંને દગલકી બાત હએ. ૬.

ઈંગ્રેજી ગાયનો.

298. Ballad—A LOVER'S CONFESSION.

Believe me beloved,
Could I my tale unfold,
'Twould be such a tale
As no tongue has ever told.

Yes much and more oh ! could I tell
Were I but to begin,
Forsaken I must ever be
If you I do not win.

For none have I so cared,
As I have done for you;
To thee ever looking, for
Happiness in view.

Offended should you ever be,
Most sorry should I be,
This sympathetic heart of mine
Will truly break through thee.

If we live or die in this
Painful situation,
Do not mistake then, this
Love for veneration.

Ah ! how could one, who ever felt
The force of purest love !
No change in me you e're will find
But will surely keep my vow.

299. Song—POOR OLD JOE.

Gone are the days when my heart was young and gay,
Gone are the friends from the cotton field away;
Gone from the earth to a better land I know,
I hear their gentle voices calling "Poor Old Joe."

CHORUS.

I am coming I am coming, for my head is bending low
I hear those gentle voices calling "Poor Old Joe."

Why do I weep when my heart should feel no pain,
Why do I sigh that my friends come not again;
Grieving for forms now departed long ago,
I hear their gentle voices calling "Poor Old Joe."

CHORUS.

Where are the hearts once so happy and so free ?
The children so dear that I held upon my knee;
Gone to the shore where my soul has longed to go,
I hear their gentle voices calling "Poor Old Joe."

CHORUS.

---

300. Comic song—TEN LITTLE NEGROES.

Ten little nigger boys, fuddling over wine,
One got so jolly tight, leaving only nine.
Nine little nigger boys, when they lost their mate,
Laughed till another died, then there were but eight.

CHORUS.

One little, two little, three little,
Four little, five little nigger boys,
Six little, seven little, eight little,
Nine little, ten little nigger boys.

Eight little nigger boys, funniest under heaven,
One went to sleep at last, then there were but seven,
Seven little nigger boys, got in such a fix,
One split his head in two, then there were but six.

CHORUS.

Six little nigger boys, all agreed to wive,
One soon was done for, so left only five,
Five little nigger boys, set to scrub the floor,
One in the cellar fell, then there were but four.

CHORUS.

Four little nigger boys, all went out to tea,
One with a muffin chok'd, leaving us but three.
Three little nigger boys, getting in a stew,
One went crying to his mà, and left t' other two.

CHORUS.

Two little nigger boys, fighting all in fun,
One doubled t' other up, then there was but one.
One little nigger boy thought his work was done,
Left this shocking world by sudden combustion.

CHORUS.

૩૦૧. કાહાનરે।—ધ્રુપદ.

સોહે સેરા, આઇયે માલન, સબ સુખ પાયો૦ સોહે૦

મોતીયનકી લર નીકે મુખપર સોહે, નીકી લાગે માનુ, આયોરી સદા બરસન૦ સોહે૦

૩૦૨. કાહાનરો—ખ્યાલ.

બેલી યારવે મીયાં, ગુમાની હરા તાંડાંવે, યા અલા બેલા૦ બેલી૦

તુ કરીમ, રહીમ, સતરાજ બયાર, તું તો પાલન-વાલા૦ બેલી યાર૦

૩૦૩. સિંધુરા—ટપ્પો.

મેઘા અજબ્રુ બરસનલા, લાગે હો પનીહારન અન૦ મેઘા૦

નીશ અંધીઆરી કારી ભાવે અખતર જોબના બરશાન નહીં જાએ, હો પનિહારન અન૦

૩૦૪. સિંધુરા—ઠુમરી.

નેક નજર મારો મન બશ કર લીનો આલી સાંવલીઆને જોરાજોરી બાટ ચલત બંસીઆ બજાઇ૦ નેક નજર૦

નીદ નહીં આવે શખી દીન રે રજનીરી, મોરી શખીન યન બીન બીરહા સતાવે, ઇતની બીનતી મોરી સનદસું કહીઓ જાએ૦ નેક નજર૦

૩૦૫. બેહાગ—રેખતો.

ક્યા મઝા સુખચેનસે કયા ખુશી આરામસે રેન જો ગુજરીયો યાર૦

હોને લગી હય ફજર, બજને લગા યો ગજર,
અબ તો દુવા માંગલે હજરતે ઉસ નેનસે૦ રેન જો૦

કયા લીખું કીસમતકી બાત, ક્યા ભેજું કાસદકે હાથ,
લીખના સુનાસેબ નહી દીલમે સમજ જાઈયો૦ રેન જો૦

સીસા તેરા મધસે ભરા પ્યાલા મેરે હાથમે,
ભરભર કેહેતી હું યાર દો નેણા એક સેનસે૦ રેન જો૦

૩૦૬. ભૈરવી—રેખતો.

માલુમ ન થા મુજકુ યાર તેરી બેવફાઈ૦ માલુમ૦

તુમ તો કેહેતીથી પ્યારી ઉમરાં કરેગી સારી,
દો દીન ભી ના નીભાઈ, બસ દેખી આસનાઈ૦ માલુમ૦

અયસા જો હમ સમજતે, તો દીલ કબુ ન દેતે,
આશક કબુ ન હોતે, ન કરતે આશનાઈ૦ માલુમ૦

ડરડર ખોદાસે જાલીમ કર બાત મોહોબતકી,
ક્યા તુમને તો હમારે મીલનેકી કસમ ખાઈ૦ માલુમ૦

સખી મુસાફર આયે એ નગરી હયે પરાઈ,
દો દીનકા જીકર કર લે નેકી બદી બુરાઈ૦ માલુમ૦

મટીમે મીલ રહા હું આશકકી દુવા લીજીઓ,
ધીરજ દીજીઓ અયે સુરતેની એલાહી૦ માલુમ૦

અયે દીલ પીછાના મેરા હેમતકા કહા ન માનો,
ખુદરત તેરી એલાહી૦

૩૦૭. ભૈરવી—સારેગમ.

નીસાગમધ નીધપમ ગરે સા સા ગ સા ધનીસા
મ પ ગ મધ નીસાપમગ મનીધ પમગરેસા૦ નીસા૦

ગમધનીસા ધનીસા મગસા સાનીધ નીધપ ધપમ
પમગ મગરે ગરેસા નીસાગમધ નીસાગમ ગરેસા-સાસા
નીની ધધ પપ મમ ગગ રેસા૦ નીસા૦

---

૩૦૮. ભૈરવી—ધ્રૃપદ.

પ્યારી તોરે નયન કયસે, મૃગકી કટક જયસે,
અતહી અનોક અયસે, પ્રીતમકો પ્યારે હય૦ પ્યારી૦

હંસન ગજગતી ચાલ, મોતનકી ગલે માલ, લોચના
બને હયે લાલ, સીસ બાલ કાલે હયે૦ પ્યારી૦

ભંઉકી ભ્રકુટી કમાન, મુખહી સો ચંદ્ર જાન, પ્રીતમસે
કરત માન, પ્રેમ બાણુ ડારે હયે૦ પ્યારી૦

ભરનત બીરા બીબેક, ઉનકી ખુબી અનેક, દોઉનકે
પ્રાણુ એક, પીંજર દો ન્યારે હયે૦ પ્યારી૦

---

૩૦૯. ભૈરવી—તીલાણુા.

તદનુમ તદનુમ તનદેરેના ઓ દાનાતુમ તનન
તનદેરેના તાદાની૦ તદનુમ૦

મન મસ્ત જામે એશ્કમ અજ ખુદ ખબર નદારમ
ગર સર રવદ દરીંરાહ પરવાએ સર નદારમ૦ ઓ દાના૦

---

૩૧૦. ભૈરવી—ઠુમરી.

એજી મેરે ભોરે આયે સંઇયાં, મચે દોર ઝપટ પરીહું પઇયાં ડારે ફીરૂં ગર બહયાં૦ એજી૦

અંતકાર જી ન ઠારો ગોસંઇયાં ગૃહ પકરો મોરી બઇયાં મોરાદઅલીકી લાજ તુમહીકો રાખો સંગ એક હઇયાં૦ અજી૦

---

૩૧૧. દેશ—ખ્યાલ.

હે રાત પીયા કારણ બેઠી સધન મના દીયા૦ હે રાત૦

જગ મગ જોત જગાદે મોરી સજની, ફુલવન સેજ બીછા દીયાં સો નનદીયાં૦ હે રાત૦

---

૩૧૨. આસાવરી—ખ્યાલ.

મેરે આંગન જોગી બીન બજાવતરી, • મોરે જીઆમે સુખ ચેન ન આવત૦ મેરે૦

કોન દિશાસે આયે સદા રંગીલે, સબ જોગીઅન તો રસકે ભોગી૦ મેરે૦

જલસો ૧૦ મો.

શનીવાર તા૦ ૧૯ મી એપરેલ ૧૮૭૩.

૩૧૩. છાંયા—ધ્રૂપદ.

કરત હો મોસું નેહાકી હય જુઠી જુઠી બતીયાં બનાએ બનાએ૦ કરત૦

વએ તો મહમદશા હમહુ જાંનત, તુમહુ જાનત, સદારંગકી પ્રીત અત સાચી૦ કરત૦

૩૧૪. છાંયા—તીલાણુ.

તુમ તાદેરેના તદ્રેદાની નાદ્રે તનદ્રીઆનારે ઓદાન તુમ તન તદારે તુમ૦

હજારે શાલ એબાદત કુનદ નેમાજી નીસ્ત,
કસેકે એશ્ક ન દારદ ખુદાએ રાજી નીસ્ત૦ તુમ૦

૩૧૫. છાંયા—હોરી.

ભોર બજાઇ મુરલી કાહાના ગોકુલમે અત ધુમ મચાઇ૦ ભોર૦

બ્યાકુલ ભઇ બ્રીજ રાધકા સબ મીલ ધુન સુન સુધ બીસરાઇ૦ ભોર૦

૩૧૬. છાંયા—ધ્રૂપદ.

આજ મનાય લઈરે સોવત રૂશી નાર, હું તો તિહારી પ્યારી પીહરવા૦ આજ૦

વારૂરીમે ઈનિ દુતીયનકો જીન સેનન દીયો હયે બતાઍ કીનો મનકે કાજ૦ આજ૦

---

૩૧૭. છાંયા—તીલાણો.

તોમ તોમ તનન તન દેરના તારેદાની યલાલુમ યલાલુમ યલાલાલિ૦ તોમ૦

નાદ્રેદ્રેતોમ તુમદ્રેદ્રેતોમ તન દેરના તદાની તોમ૦

---

૩૧૮. છાંયા—હોરી.

દેખ હોરી ધુમ મચી હે ધન બીંદરાબન નીપટ લાડિલ પારી૦ દેખ૦

મુજતે લાલ છત્રપાલ લાલ અબ દેવી ચરણ ઠઠ ડારી૦ દેખ૦

---

૩૧૯. છાંયા—ખ્યાલ.

પ્યારી નવેલી લાડિલી લાડકી લાડ કરે લાલન સંગ રસરસકી બતીયાં કરત૦ પ્યારી૦

રઍસ રઍસ આંગનકી ડાલે સંગ લીયો તરની બાહોમી પ્યારે અછલ જોબન ઢંગ સદારંગ ઍસી સીતલ૦ પ્યારી૦

---

૩૨૦. છાંયા—ખ્યાલ.

કહા મોસે બેર પરોરે સઇયાં, જા ન કરો એ મોસે રાર૦ કહા૦

સાસ નનદ મોરી જનમકી બેરનીયાં, હું બેઠી તન-મારે૦ કહા૦

૩૨૧. છાંયા—ખ્યાલ.

સુરત બીસારીરે બાલમવે, હું તો તિહારી બાત તબહી પીછાણી૦ સુરત૦

મનકી મન સાંચે કહે ના ઓરનસે મેં હારીરે૦ બાલમવે૦ સુરત૦

૩૨૨. કલ્યાણ—ખ્યાલ.

કાંઇ તકસીરવે. મેરમ ફોલાવે૦ કાંઇ૦

મીયાંવે અયસી જનમ જનમહી બરહીવે કેહા નાલ બોલાવે૦ કાંઇ૦

૩૨૩. કલ્યાણ—ખ્યાલ.

દાદરવા બોલા લાઇ એરી એરી એરી મા૦ દાદરવા૦

નીસ અંધિઆરી કારી બીજલીસી ચમકે, પીયા બીન કછુ ના સોહાએ૦ એરી૦ દાદરવા૦

૩૨૪. કલ્યાણ—ગજલ.

દીલ લગાયા યારસે ઉસ દીલકા છુડાના મુશ્કેલ,
એશ્કકા જખ્મ લગા, ઉસકા સીલાના મુશ્કેલ. ૧

હોશ્ન હયે દામે બલા જુલ્ફ હયે દો કાલે નાગ,
જીસકે તંઇ નાગને દશા ઉસકા જીલાના મુશ્કેલ. ૨

આતશે એશ્કને બોહોતોકા કીયા ખાનાખરાબ,
આગ દરીયામે લગી ઉસકા બુજાના મુશ્કેલ. ૩

યાદ કરનેકુ લીયા હાથમે મનકા મનકા,
દીલ ઉપર બોજે પડે મનકા ફેરાના મુશ્કેલ. ૪

તીફલે નાદાન હઠીલા મેરા ગમ હયે પ્યારે,
મકતબે એશ્કકા તાલીમ દેલાના મુશ્કેલ. ૫

---

૩૨૫. સંકરા—ખ્યાલ.

જાંની જી જાંની બાલમવા એસે પીહરવા તિહારી પ્રીતકે લછનવા૦ જાંની૦

બાત બનાવત, બન નહી આવત કેહત સબહી આલમવા૦ જાંની૦

---

૩૨૬. બેહાગ—ખ્યાલ.

લંગર ઢીઠ મગમગ રોકત બલજોરી સજની કાબુ-
ધહો પનીયાં ભરન સાગરકુ જાઉં એ૦ લંગર૦

હું લાજનમે મરી જાત હું વાંતો છાંડત બાનન સબ રસ નંદકે ઢોટા નીર જાંવા ગુણી દુબર તીય જસોદાકે ગામ રાજ કરૂ આં ગોકુલ ગામ૦ લંગર૦

---

૩૨૭. ઝિંજોટી—રેખતો.

મુસતાક મુલાકાતસે બોલવાવો તો આણી,
કુછ પ્યાર મોહોબતસે બેઠલાવો તો આણી. ૧

કહું કર હો મોએ સર એ સબ એ વસ્લે તુમારી,
કુછ અયેસા બાઆંના મુજે બતલાવો તો આણી. ૨

રહેતા હયે મુજે તુજ લબે દદકાણી શોક,
બોશોકે લીયે મુજકુ નાતરસાવો તો આણી. ૩

કરની હયે તેરે છોટેકુ કુચ અરજ તમાનાં,
બેલવતે નીસત અપની જો ઠેરાવો તો આણી. ૪

---

૩૨૮. ઝિંજોટી—રેખતો.

દરદ દીલ કીસે કહું કોઈ તો ગમખ્વાર નહી,
યા ખુદા તેરે સીવા કોઈ મદદગાર નહીં. ૧

સતકા ઉસ નેનકા તકલીફ મેરી દુર કરો,
જો ગુલામીમે રહા ઓખી ગુનેહગાર નહી. ૨

દો દીલાવર દો બાહાદર હયે જવાંમરદ કે વસીઈ,
હયે સર દીયા રાહે બોદા ઉસમે તો તકરાર નહી. ૩

મેહેરબાનીકી નજર કીજીયે ઓ હજરત શાહ,
મેં ના છોડુંગા કદમ આપકે જીનહાર નહી. ૪

---

૩૨૯. સિંધુરા—હોરી.

આજ મેરે આએરી કુંવર બાલમજી કર હોરીકો સાજ૦ આજ૦

માનવતી સબ ગરવ ગહેલી, મેરી જાત સબ લાજ,-નીરગુણ જાની દયા કીની મુપર અયસે ગરીબ નવાજ૦ આજ૦

---

૩૩૦. ખમાચ—હોરી.

આજ મેં બીન હોરી ખેલ તુંસે નહી જાણગી બન-માળી જો હો સો હો૦ આજ૦

રંગબી ડારકે ના પીંડ છાંડુંગી, અબીર ગુલાલસે મુખ ભીજુંગી, એ દોર ધુપ ઓર છીન ઝપટમે અંગ દુખે યા ચીર ફટે, કરમ રૂકે યા ઘુંઘટ ઉખરે મેરી લાજ ન રહે દારી જો હો સો હો૦ આજ૦

---

૩૩૧. પરજ—હોરી.

પીયા બીન કયસે ખેલું સખી મેં તો પીયા બીન કયસે ખેલું૦ સખી મેં૦

ફાગ દીનન મોએ કછુ ના સોહાએ, કીનપે રંગ મેં તો ઢોલું૦ સખી મેં૦

તન મન તરસત યું ચત આવે, કંથ ઢુંઢકે મેં દોરૂં૦ સખી મેં પીયા બીન૦

મોતનલાલ પીયા તેરોહી દેશ, હસ હસ ઘુંઘટ ખોલું૦ સખી મેં પીયા બીન૦

---

૩૩૨. પીલુ—હોરી.

છબીલે છેલ ખેલ હોરી આજ રંગ હયે બ્રીજમે સબહી ચલોરી૦ છબીલે૦

બીંદ્રારે બનકી કુંજ ગલનમે પકડ કહાન બરજોરી, અબીર ગુલાલ ઔર રંગ ઉડાવત કોઈ સાંવરી કોઇ ગોરી૦ આજ૦ છબીલે૦

૩૩૩. ભૈરવી—ઠુમરી.

હેજી મોરી આલી પનીયાં કેસે જાઉંરી, અબ બીચ ઠાડો મગ રોકત પીયા ઢીઠ લંગર૦ મોરી આલી૦

કહા કરૂંરે કછુ બન નહી આવે, સનદ પીયા મોરે ગયેલ પરે૦ મોરી આલી૦

૩૩૪. ભૈરવી—ઠુમરી.

કેસે ભરૂં પનીયાંરી ગુઇયાં, પનઘટવા રોકો ના૦ કેસે ભરૂં૦

ઘર મેરા દુર હયે ગાગર શીર ભારીરે, જસોદા તેરો કનઇયાં માનત નાહી૦ કેસે ભરૂં૦

૩૩૫. ભૈરવી—ગજલ.

પરા હયે બલ અજબ અંદાજકે અબરૂએ જાનામે
ન દેખે ઇશ તરેહકે પએચોખમ શાએ ઘજાલાંમે. ૧

આયા કતરે પસીનેકે હયે ખતે સબજ જાનામે
તમાશા હયે ખીલ હયે મોતીયોંકે કુલ શાહામે. ૨

અશીરીમે તેરી દીવાનેકી હયે જોશ પુરવેસત
કંઈ દીનશે જો ગુલ હોતા હયે બરપા શોજે જીંનદામે. ૩

હશીસે ઉસ લબે લાલકિ યું દંદાં નજર આયે
દુરેના શીફતા ગોયા ભર દીયા હયે દુરજ મીરજાંમે. ૪

જાુનુ સદ આફરીદ સદ મરહબા શાબાશ હયે તુજકુ
ન છોડા નામકો એક તારભી તુને ગીરેબાંમે. ૫

ઝફર તેરે સખુનકે રૂબરૂ કીસકા સખુન ચમકે
સખુનકી તાબ તાકાતભી નહી રેહતી સખુનદાંમે. ૬

---

૩૩૬. વીભાસ—તીલાણો.

તાનુમ દેરેનુમ દેરેનુમ દેરેનુમ તદરેદાની ઓદન તનુમ તાનુમ તદરેદાની૦ તાનુમ૦

યલેલુમ યલેલુમે યલેલી યલાલાલે તાદાની તરેદાની૦ તાનુમ૦

---

૩૩૭. વીભાસ—ખ્યાલ.

મેરા મન લીના લોભાએ ઈન સુરજનવા૦ મેરો મન૦
સગરી રેન મોહે તલપત બીતી, ના જાનું કછુ કીનો તાનવા૦ મેરા મન૦

---

૩૩૮. વીભાસ—હોરી.

ગંજ સકરકે દ્વાર હોરી માચ રહી૦ ગંજ૦
કુતબાલતકો રંગ બનો હયે, નીજાંમુદીન ઓલીય ખેલાય૦ હોરી૦ ગંજ૦

૩૩૯. વીભાસ—ગરબી.

જાની ભુધર રંગ ભરેલા,
આવો મારે ઓડલે અલબેલારે૦ જાની૦

બેરી છાપ તમારી હું લઇને જો,
શું કરશે દુરજન કહીને જો,
હું તો રહીશું તમારી થઇને૦ આવો મારે૦

વાહાલા તુમ સાથે પ્રીત બંધાણી જો,
મુંને નહી ગમતી બીજી વાંણી જો,
પ્યારા હાથ તમારે વેચાણી૦ આવો મારે૦

દીઠી૰ દગમગ ચાલ તમારી જો,
લઈ સરવેના હાથજ વાલી જો,
દાસ ગોપાલ જાય બલિહારી૦ આવો મારે૦

જલસો ૧૧ મો.

શનીવાર તા૦ ૨ જી આગસ્ટ ૧૮૭૩.

---

૩૪૦. વાઘેશ્વરી કાહાનરો—સારેગમ.*

ગ મધ ની ધ પ મ ગ પગ મગરેસા સારેસા ની ધ નીસા રે ગ મ નીધ પમ ગ રે સા૦ ગ મધ૦

ની ધ પ મ ગ મ ધ નીસા રેસા નીધ નીસા રે ગ ગ મધ નીસા રેસા ની ધ પ મ ગ રે સા૦ ગ મધ૦

મમમ ધ ધની ધગ ગમધ નીસાની રેસાની ધ નીસા રે ગ મગરેસા રેસા નીધ સા નીધ નીધ પમ ગ મગ-રેસા સાગ રેસા ની ધમની ની ધપમ ગ રે સા૦ ગ મધ૦

---

૩૪૧. દરબારી કાહાનરો—ધ્રુપદ.

પ્રસાદ ભયો પ્રસાદ શાહેકો અબ દીન દીન મન દીન કર ચાલ૦ પ્રસાદ૦

દાતાએ દાતા દીઓ ચાહે તોકો પ્રસાદ ભયે નરપતી ભુવપતી છત્રપતી અકબર શાહે દીનો જલ થલ૦ પ્રસાદ૦

---

* મંડળીને માટે ખાસ બનાવેલો. બનાવનાર કામચલાઉ ઉસતાદ મોરારબા.

૩૪૨. દરબારી કાહાનરો—ચતરંગ.

ચતરંગ સબ મીલ ગાવો, હો રેહે ગુણી ગ્યાન, સરગમ ભેદ ઉપજાવત આપ્યા, તરાને રંગસો ગાવે, તીરવટ સુનાવે, પરન મૃદંગ ભેદસો અલાપકાલ૦ ચતરંગ૦

નાદરદરદીમ તદીમ તદાની તનદેરેના દીમ તેસ્મ તાન તનદેરેના તનદેરેના, ધાકડતક ધુમકડતક કડાનધા નકત્રી કીડતક કીડતક કીડનક તકડાન તકધા૦ ચતરંગ૦

સાસાગ ગમધ નીધપ ધપમ ગપ મગરેસા, સાસારે રેરેગ ગગમ મમપ પપધ નીધ સારે ગમ પરેસા ધપ મગરેસા૦ ચતરંગ૦

---

૩૪૩. દરબારી કાહાનરો—ધૃપદ.

સબ બીધ પ્રવીણ સુર ગ્રંથ જાણે એસી ગાયક તીયનમે ભઈ ના સુની૦ સબ૦

સપ્ત સુર તીન ગ્રામ એકવીસ મુરછના બાવીસ શ્રુતિ આરોહી અવરોહી તાકે લઘુ ગુરૂ ભેવરે આકારતે કર દેખાવે રીજાવે સુર નર મુની૦ સબ૦

---

૩૪૪. દરબારી કાહાનરો—તીલાણો.

તોમ તનદેરના નીત્રોમ તદરેદાની યલાલી યલી યલી યલા યલાયે૦ તોમ૦

નાદ્રેદ્રે તુમ દ્રેદ્રે તુમદ્રેના તદારે તદ્રેદાની યલાલી યલી યલી યલા યલાયે૦ તોમ૦

---

૩૪૫. અડાના કાહાનરાની બાહાર—ગજલ.

ચમનમે આઇ હયે ક્યા ખુશનુમા બહાર બસંત,
તરાંહ તરાંહકે કીયે હયે અજબ સીંગાર બસંત. ચમનમે૦

ચમેલી મોધરા ઓર કેતકીકા ક્યા મજકુર,
હયે આજ સરદબી બોસતાંમે ચોબદાર બસંત. ચમનમે૦

આમ્રમે પહેને હુવે ક્યા જરદ ચંપાઈ પોશાક,
ગલેમે ડારે હુવે હયે મોતીઓંકા હાર બસંત. ચમનમે.

ખુલી હયે કેતકી ઓર રાયે બેલ ગુલલાલા,
બશ હયે સરવ કદ ચમનમે ઓ બાહાર બસંત. ચમનમે૦

બરે હયે મુજરેકુ સબ દસ્ત બસતાકે સજરે,
કબુ તો કીજીયે કુસ તરફકુ ગુલજાર બસંત. ચમનમે૦

---

૩૪૬. દરબારી કાહાનરો—ખ્યાલ.

કેસે મધવા ભરી લેના જાઓ કી કરાં પ્યારે અકલ ઉલટ ગઇ સમજ સોચ મન કરો સીંગરવા વારે વારે લપટાય૦ કેસે૦

સોચના ના કરી ફીર દરદ કોપે નગર દીઠ અબ પકર બશો ઓસેઇ નિપટ નર કોન જતનસે સમજ સોચ ઘર આઓ૦ કેસે૦

---

૩૪૭. વાધેશ્વરી કાહાનરો—ખ્યાલ.

ઘર જાને દે છાંડદે મોરી બહીયાં, હાહા કરત તોરે પઇયાં પડતહું મોહનસે ઝઘરઇયાં૦ ઘર૦

નગર બગરકે લોકવા સુનત હયે ચરચા કરત બ્રીજ નારીયાં જાવોજી જાવોજી તુમ આવોગે ગાલીયાં૦ મોહન૦ ઘર૦

---

૩૪૮. ગોંડ મલ્હાર—પદ.

પીયા બીન લાગત બુંદ કટારી૦ પીયા૦

જીનકે પીયા પરદેશ ગવન કીનો,
ઓ કયું જીવે બીચારી૦ પીયા૦

અંબુવાકી ડારીપર પપઇયા બોલે,
કોયલ બોલત કારી૦ પીયા૦

ઝીનિ ઝીનિ બુંદન બરસત મેહા,
રૂમઝુમ બરસત બાદલ કારી૦ પીયા૦

સુરદાસ પ્રભુ તુમરે મીલનકો,
આખર કહાંન બીચારી૦ પીયા૦

---

૩૪૯. ધનાસરી—પદ.

ભટકત કોન ફીરે રે ગોસંઇયાં સંઇયાં૦ ભટકત૦

ઘટ માંહે ગંગા ઘટ માંહે જમના એ તીરથ કોન કરે૦ ગોસંઇયાં૦

મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, ઘટ માંહી તુંહી બસેરે૦ ગોસંઇયાં૦

---

૩૫૦. ભૈરવી—પદ.

કછુ કહે ના ગયા સમજ મોરે રામરે જોબન હમસે ખીદા માંગે૦ કછુ૦

ઔર જોબનકે ચાર દીનન હયે, લુટ ગયે તો નીધાન મોરે રામ૦ કછુ૦

સગરી રેન મોએ તલપત ખીતી ભોર ભઇ ગલે લાગ મોરે રામ૦ કછુ૦

---

૩૫૧. સારંગ—સારેગમ.

મ પ ની સા રે સાની સાની સાની પમરે ની સારે પપમ રેમસા નીનીની સાની પમ રેમરે૦ મપ૦

સાસા સા રે ની નીનીનીની રીરીરી મમમમ પપપ પની મપ સાસા સારે નીની પની મપની સારે સાની પમરે૦ મપ૦

---

૩૫૨. સારંગ—ધૃપદ.

ખરજ તખાત પર બૈઠે રાગ બાદશાહી રેખબ રઇઅત બસાએ ધ્યમ પંચમ નીખાધ સુર દુજે પેહેરાય દીન દેખ યાતે ચહું ચારે કર જોર રહત દરબારસુ૦ ખરજ૦

દુગન ખરજ છત્ર ધરે બાદી સુર વજીર કર બિબાદી બખશી બરસમ ઉમરાવનરે અનબાદી ગુણી સુનીમ જાણતે બીચારસુ૦ ખરજ૦

---

૩૫૩. સારંગ—ખ્યાલ.

પીયા મોરે ગર આઇલો રે મા રેસ રેસ કરૂંગી આનંદવા૦ પીયા૦

ગાવે બજાવે ગુણી ગંધર્વ મીલ છેલ છેલ મન ભાવે૦ પીયા૦

---

૩૫૪. સોરઠ—પદ.

સુરત હર નામસે અટકી,
  ઓર સકલ ભ્રમ જાલ૦ સુરત૦
સોવત જાગત બીસરત નાહી,
  આન પડી ખટકી;
જેસે પપઇયા બાત બુદકોં,
  લાગ રહી રટકી. સુરત૦
કુમત મટકીયા સીરકે ઉપર,
  સો મટકી ઝટકી;
જેસેં સરીતા સીંધુ સમાની,
  ફીર નહી પલટી. સુરત૦
દયા ધરમ ઓર મેદ બુરાઇ,
  સો મનસે સટકી;
નામકે પીછે પાર ન પાવે,
  જેસે કલા નટકી. સુરત૦
તીરથ બીરથ સબી કર આએ,
  સંતનમે ઝટકી;
કહેત કબીરા સુન ભાઈ સાધુ,
  નાહક ક્યું ભટકી. સુરત૦

---

૩૫૫. કાલીંગડો—પદ.

ભજન બીન થીક ચતુરાઈ જાન૦ ભજન૦

ઊંચ નીચકે પ્રભુ હીતકારી,
સો હય ચતુર સુજાન૦ ભજન૦

બ્રહ્મા જાકો અંત ન પાવે,
શંભુ ભુલે ધ્યાન૦ ભજન૦

નરકી નાર કીયો નારદકુ,
અયસો હય અભિમાન૦ ભજન૦

સુરદાસ ભગતન બસ કેશવ,
કહે ગયે બેદ પુરાન૦ ભજન૦

---

૩૫૬. કાલીંગડો—પદ.

હરસે લગા રહો રે ભાઈ
તેરી બનત બનત બનજાઈ૦ હરસે૦

દુનીયાં દોલત માલ ખજાના,
  બની આએ કે ભાઈ;
એક અચંબા એસો દેખ્યો,
  ઓજ ખબર નહીં પાઈ૦ હરસે૦

એસો ભજન કરો ઘટ ભીતર,
  છોડ કપટ ચતુરાઈ;
સાધુકી સંગત, ગુરૂકી સેવા,
  જબહી મીલે રઘુરાઈ૦ હરસે૦

દપરલાદ રેન દીન ધાવત,
  સજના જાત કસાઈ;
હરકી સરબરી કોન કરેગો,
  ગુરૂ નાનક શબ્દ સુનાઈ૦ હરસે૦

---

૩૫૭. કાલીંગડો—પદ.

દાતાર તેરો ધ્યાન ધરો૦ દાતાર૦

મેરો કીયો કછુ બન નહીં આવે,
તેરે કીયે પર શુકર કરો૦ દાતાર૦

દોહરો.

મેરો ચીતવ્યો હર ના કરે,
અબ કહા કરૂ અચીત,
હરકો ચીતવ્યો હર કરે,
તો તાપે રહું નચીંત૦ દાતાર૦

---

૩૫૮. ભૈરવ—પદ.

સઘન બન છાયોરી દ્રુમ બેલી મય ભોવન અત પ્રકાશ બરન બરન પોપે રંગ લાયો. સઘન૦

બોલન કોકીલા લાગી મોર ચત્ર જાકે ભોર સુરજ નસબ લાગી આનંદ કરન ચંહુઓર રંગ બરસાયો૦ સઘન૦

---

૩૫૯. ભૈરવ—ખ્યાલ.

બહોત દીન પીછે દરસન પ્યારે તેહારે૦ બહોત૦

ઉન સંગાથ સું ગરવો લગા લીનો બટ પરો લોકનકી લાજ૦ બહોત૦

---

૩૬૦. ભૈરવ—ખ્યાલ.

મોર ભઈલો પ્યારે મતવાલેસું ગરવો લાગો હમારે હમ તુમ કર રંગ રસકી બતીયાં૦ મોર૦

આપ પીયે ઔર મોકું પીલાવે મનકો ભેદ ન બતાવે, ઉમંગ સચરનો લાગત હયરી દરસ હેત મોઐ રસીલી છતીયાં૦ મોર ભઈલો૦

---

૩૬૧. ભૈરવી—પદ.

કૃપા ઘન તુજે કાં ન કરૂણા,
શુક સનકાદિક વંદિતી ચરણા. કૃપા૦

ઉત્કંઠા મની પાય પાહાવે,
લાગલી નીસદીન જગદાભરણા. કૃપા૦

ધ્યાન ભજન મી કાંહી ન કેલે,
અંતરીં આઠવી તુઝયા ચરણા. કૃપા૦

નીજ દાસાચ્યા હાચ્ચી મનોરથ,
પુરણ કરીસી કધી તુઝયા સ્મરણા. કૃપા૦

---

૩૬૨. ભૈરવી—ઠુમરી.

અબ ના બજાવો શ્યામ, મુરલીયાંરે૦ અબ ના૦

હરેહરે બાંસકી બંસી બની હયે, નીકસ જાત મોરો પ્રાન૦ અબ ના૦

---

૩૬૩. ભૈરવી—ગજલ.

અશ્કને તેરે મુજકુ દીલ, કયા કયા સેતમ દેખા દીયા,
એશે ખુશી એ જીંદગી, સારા જેહાં ભુલા દીયા. ૧.

મોતસે આગે મર ચુકા, નેકી બદીસે કયા ગરજ,
હસતીસે લેકે તા અદમ, જામે બકા પીલા દીયા. ૨.

ઢુંઢું ફીરૂં મેં યારકુ, અપની ફીકરમે ચો તરફ,
આપીમે આપ મીલ ગયા, પરદા જો મેં ઉઠા દીયા. ૩.

મેરે સખુનકુ સમજો તુમ, ઉસમે નહી હયે કુછ ગલત,
આપી ખુદા હુવા એ દમ, જબકે ખુદા મીટા દીયા. ૪.

ઉમ્રમે અપને આપમે, આપી શાહમજકે ચુપ રહા,
જબકે મીલાવે મુજસેતી, હસકે મુજે શોલા દીયા. ૫.

---

૩૬૪. જોનપુરી—ખ્યાલ.

સબ બેરાગ લીયો મા સજન મીલાવો ભઇલવા૦ સબ૦

પ્રીતમ પાયોં નેજામદીન ઓલીયા જનમ જનમકે દુખ ભુલીયે મા૦ સબ૦

---

૩૬૫. દેવગીરી—ખ્યાલ.

શુરંગ સુંદરીયાં દે રંગાએ બાલમવા, અબહુ લાલ પેનુંગી રસ રસ કર નીકા બનાવે૦ શુરંગ૦

મોરે મનમે અબ શું આવત, સદા રંગીલે મહમદશાહ સદારંગીલ દારૂડી બેગી પીને પીલાવે૦ શુરંગ૦

જલસો ૧૨ મો.

શનીવાર તા૦ ૨૪ મી જાનેવારી ૧૮૭૪.

---

૩૬૬. સામ કલ્યાણ—ધૃપદ.

આલીરી હું તો અકેલી અલબેલી કુંજનમો ફુલ તો ચમેલી ચુનનવેકુ જઈ ઝુકીરી૦ આલીરી૦

મગ મીલે નંદલાલ, મોસે કીનો એેહી ખ્યાલ, ભઈ બેહાલ મુકતન માલ દઈ છુટીરી૦ આલીરી૦

કરકી કંગન ફુટી, મોતીઆંકી લર તુટી, ઉછલકે આન ચલ મગમે લુટીરી૦ આલીરી૦

કેહેત મીયાં તાનસેન તુમ મીલે પીયા તબ તઈ છુટીરી૦ આલીરી૦

---

૩૬૭. યમન કલ્યાણ—ખ્યાલ.

પલકનસે મગ જાડું, એરી એમા૦ પલકન૦

તપત બુઝાવું ગરવા લગાવું, તન મન ધન સબ વારૂં૦ એરી૦ પલકન૦

---

૩૬૮. યમન કલ્યાણ—ધૃપદ.

આનંદ ભયો માઈ મેરે પ્રાણનકો આધાર જબસે દેખી પીયા તોરો મુખ૦ આનંદ૦

તન સુખ મન સુખ રોમ રોમ શીતલ ભયે ભુલ ગઈ તન મનકો દુઃખ૦ આનંદ૦

---

૩૬૯. યમન કલ્યાણ—ખ્યાલ.

મારે ડેરે આજ સુનતો એ ગુમાની મેજી૦ મારે૦

મુલખ બીગાના છાંડ નહી જાના મેરા મીયાં, મુજબે નીમાનીદા ઢોલા૦ મારે૦

૩૭૦. કલ્યાણ ઝિંઝોટી—ઠુમરી.

નાજુકરો મારો જીવ સેજરીયાં તોરી ના ચહરૂં૦ નાજુકરો૦

ઊંચી અટરીયાં ચંદન કેવરીયાં, કયસે આઊં મોરા પી૦ નાજુકરો૦

સેજ ચહડત મોરી પાયેલ બાજીવે થર થર કાંપે મોરો જી૦ નાજુકરો૦

૩૭૧. ખનાચ જીલ્લો—ટપ્પો.

ઈતના ના કીજીયે અરમાન જાની યારવે૦ ઈતના૦

દીલ બીચ સમજ બુજ ગ્યાન ધ્યાન જાની યારવે૦ ઈતના૦

થોરી દુનીયા આલમ હુબાબદા જાની યારવે૦ ઈતના૦

૩૭૨. કાહાનરો બાહાર—હોરી.

બાલા જોબન ધુમ મચાવેરી૦ બાલા૦

અંબુવા મોહારે કેસો ફુલે, હમારે બાલમ કબુ આવેરી૦ બાલા૦

૩૭૩. કાહાનરો બાહાર—ગજલ.

ફીસ મઝેકે રંગસે બનબનકે આતી હયે બહાર,
હુશ્નોકુ અપને અજબ ધજસે દીખાતી હયે બહાર. ૧

ચાંદની હયે, અબ્બેર હયે, ઓર બાદ એ ગુલ રંગ હયે,
ગર નહી શાકી તા ફીસ કાફેરકુ ભાતી હયે બહાર. ૨

માહાતાબીકે મઝેમે માહા હયે મેહેતાબમે,
હેફ ઉસકે હેજ્રમે કયા મુફત જાતી હયે બહાર. ૩

જુમતી જુમતી ઝમકતી ઝુનઝુલાતી ચાંદની,
જો ઓ ગુલર પાસ નહી ફીસકું ખુશ આતી હયે બહાર. ૪

---

૩૭૪. પીલુ—ગજલ.

યાર થા ગુલજાર થા મેં થી ફેજાં થી મએ ન થા,
એ લાએકે પાઓસે જાના કયા હેના થી મેં ન થા. ૧

મેંને પુછા આપકા કયા હો ગયા હુશ્નો સબબ,
હસકે બોલા ઓ સનમ શ્યાન બોદા થી મેં ન થા. ૨

હાથ કયું બાંધે મેરે છેલા અગર ચોરી ગયા,
એ સરાહા સુબીએ ધુજદે હેના થી મેં ન થા. ૩

એ ઝફર એ ડાઘ કેસા દીલમે મેરે રેહે ગયા,
ખાને બાગે યારમે ખલકે બોદા થી મેં ન થા. ૪

---

૩૭૫. ખમાચ—ઠુમરી.

મોરે સંઈયાં કરે ચતુરાઇરે, ચતુરાઈ નીઠુરાઈ તોરી કમર કલાઇ૦ મોરે સંઈયાં૦

જાઓ જાઓરે નીજામે પીયા તટ જમુનાપે ઠારે બંસીયા બજાવે કેસે છબ નીરખત૦ મોરે સંઈયાં.૦

---

૩૭૬. કાફી જીલ્લો—લાવણી.

ગુલ ચમનમે ખીલ્કુ છુપા બડા ઝેરી હયે,
ક્યું કરકે બાગમે જાઉં મેરા બેરી હયે.

મીજલસમે હુવા પોકાર કામના બોલી,
મેં લઊંગી જોગનકા બેષ હાથમે ઝોલી,

કાનોમે, કુંડલ ડાલ ગલે બીચ શેલી,
મેરે સંગકી સાહેલીયાં સાથ ફીરે અલબેલી૦
ગુલ ચમન૦

મેં ગઈ બાગમે ખીલ રહી હરીઆલી,
દરખતપર ભંવરા ફીર રહે ડાલી ડાલી,

ભંવરેને કીયા પોકાર નહી હયે માલી,
માલીકી માલન બડી હયે જાદુવાલી,

તું નીકલ ભાગ જંગલ બડા લેહેરી હયે૦
ક્યું કરકે૦ ગુલ ચમન૦

ફુલ ચુનતી ચુનતી દરખ્ખત ઉપર ચહડ ગઈ,
બીછુને મારા દંખ મેં નીચેં ગીર ગઈ,
દોડો દોડો હમારી બહેના કે અબ મેં મર ગઈ,
માલીકી માલન હમે જાદુસા કર ગઈ,
બીછુને મારા દંખ અગન લેહેરી હયે૦
ક્યું કરકે૦ ગુલ ચમન૦

શબદોંકા ભરા દરીઆવ નહી કીનારા,
સીર ઉપર કલગી ધરી ચલક રહે તારા,
સાહેલી બુદાકે વાલિને બીછુ ઉતારા,
છંદ સુનકે મનભાવ હો ગએ પારા પારા,
શેખઅલી પીરૂકી છંદકી ગત ન્યારી હયે૦
ક્યું કરકે૦ ગુલ ચમન૦

---

૩૭૭. સિંધુરા—ધૃપદ.

ધન તેરા જોબન મીઠા સથણ લાગે. પ્રેમકે૦ ધન તેરા૦

જબ લગ મોરે પ્રાણ જગસે અનોઠ ભયો પેર થકન લાગે પ્રેમકે૦ ધન તેરા૦

---

૩૭૮. સિંધુરા—હોરી.

બ્રીજમે મચ્યો ધમસાન આજ મેં તો તુમ સંગ ખેલુંગી ફાગ જાગ સૈંયાં૦ બ્રીજમે૦

તુમ ચાતુર હો હોરીકે ખેલઇયા, હમ હએ ચતુર સુજાન૦ આજ મેં તો૦ બ્રીજમે૦

---

૩૭૯. બેહાગ—હોરી.

પઈયાં લાગું કર જોરી શ્યામ મોસે ખેલો ન હોરી૰ પઈયાં૰

ગઉવાં ચરાવન મેં જો નીકસી, સાસ નનંદકી ચોરી, સગરી ચીર રંગમે ના ડુબાવો ઇતની સુનો બાત મોરી૰ શ્યામ મોસે૰

અબીર ગુલાલ લપટ ગયો મુખપર સારી રંગમે બોરી, સાસ હજારન ગારી દેગી બાલમ ના જીસેં છોરી૰ શ્યામ મોસે૰

ફગવા ખેલકે તુમને મોહોવન, ક્યા ગત કીની મોરી, સબ સખીઅન ઉસતાદકે આગે, હુઈ હું થોરી થોરી૰ શ્યામ મોસે૰

---

૩૮૦. બેહાગ—ધ્રૂપદ.

આલીરી અલબેલી શુંદર નાર તોરે પ્યારે પીઆકે મન માની એરી૰ આલીરી૰

મુખપર લટાં છુટી પહેની ખીલાર રહે, ગલે મોતી-ઓંકી માલા પેહેન આઈ૰ આલીરી૰

---

૩૮૧. બેહાગ—હોરી.

અબ ના જાઊંગી બીજમે લાલ મએ તો હોરી ખેલનકુ૰

અબીર ગુલાલ છુરાવન ખાતર—મુખ મીદનથે મરોલી૰ લાલ૰

---

૩૮૨. બેહાગ—ખ્યાલ.

મેંદી લાવનદે હરીઆલે બન બનમેં૦ મેંદી૦
મેંદી લગાવન આઇ તોરી શાલી જો માગે સોહી દે૦ મેંદી૦

---

૩૮૩. ઝિંઝોટી—હોરી.

દુલહને ચલ તોએ પીયાને બોલાઇ, તું તો બોહોત રહે બાબુલ ઘર૦ દુલહન૦

એલીઅનકો એલ સખીયનમે બોહોત કરી લરકાઈ, છાંડ ચલી દુલહન પીયરકો, મા બાપ ઓર ભાઈ૦ દુલહન૦

ધ્યાન ધરીસો સગાનપ ભાગી, અંત જાંહાંકી હુજાઈ, ચલી બને અબ રેહેત કાહાં હયે, નેનન નીર બહાઈ૦ દુલહન૦

નાહે ધોહે કર બસતર પેહેની, સબહી બનત બનાઇ સુન સુનકે સબ આયે બીદાકો, કુટુંબકે લોક લુગાઇ૦ દુલહન૦

ચાર કહાર ખરે ડોલી લે આએ, સંગ પીરો હાત નાહી, અબ કાંહાં મીલના હોત કાંહાં હયે, ફીર મીલને ના પાઈ૦ દુલહન૦

---

૩૮૪. બેહાગ—હોરી.

હોરીકે દીનનમે મોસું છેલને લાગ લગાઈ૦ હોરીકે૦

તોરાહી તો મન કછુહુ ન જાનું, સાચી કહો બ્રીજ રાજ છેલને લાગ લગાઈ૦ હોરીકે૦

આનંદ ગનદ પીયા, તુમ હો રંગીલે તુમ જીતે હમ હારી, છેલને લાગ લગાઇ૦ હોરીકે૦

---

૩૮૫. પરજ—હોરી.

મેં બીરહાકી જલી નનદીયાં તુમ ન જલાઓ૦ મેં૦

સુનીયો લોક ઓ સુનાયો બમના તુમ સુનીયો પંડિત ગ્યાની, હરીલાલજીને મોરી લગન ધરાઈ, માત પીતા દો અપણી ગરજકે મોરી કદર ન જાની નનદીયાં૦ મેં૦

૩૮૬. ભૈરવી—હોરી.

મેં તો આપહી રંગમે બોરીરે કનઈયા મોપે રંગ ન ડારો૦ મેં તો૦

ગુણકો કરમ મોહે એકહી નાહી, અવગુણ ભરી મેં સારીરે૦ કનઈયા મોપે૦

સગરી સખી મીલ બનબન આવે, બાજત ડફ ઓર નસતાલ૦ કનઈયા મોપે૦

બીંદરા જો બનકી કુંજ ગલનમે, હમસે કરત બલ જોરે૦ કનઈયા મોપે૦

૩૮૭. પરજ—સારેગમ.

સાનીરેસા ની ધપધમ ની ધ પ મ ગ મગરેસા નીસાગમ પધ મપ ધની ધની સા ગરેસા નીસારેસા નીધ મપ ગમ નીધ૦ સાનીરેસા ની૦

મધ મધ નીનીસા ધનીસા ગરેસા નીસારેરે સાનીધપ મની નીધપમ ગરેસા નીસાગરે ગમ ગમ પધની ધની ધનીસા ગરેસા મગરેસા નીસારેસા નીધ મપ ગમ નીધ૦ સાનીરેસા ની૦

૩૮૮. પરજ—તીલાણો.

તનુમ તનન દેરે તન દેરે તાદીઆરે નાદ્રેદ્રે તુમ દ્રેદ્રેદ્રેદ્રે દ્રીઆનારે ધીતલાન૦ તનુમ તનન૦

નાદ્રેદ્રેદીમ તનન દ્રીઆનારે તનદેરે ધીતલાન યલેલ-લમુ યલેલમુ ધીતલાન નાદ્રેદ્રે તુમ દ્રેદ્રેદ્રેદ્રે દ્રીઆનારે ધી-તલાન૦ તનુમ તનન૦

---

૩૮૯. પરજ—ખ્યાલ.

મારી હેલીએ નંદકો બ્હારી મુસે રૂસ રહ્યોછે મારૂજીને કાંઈ છંદ લાગ્યો૦ મારી હેલીએ૦

અવગન થોરો થાને રૂપ ઘણેરો દેખત ચંદ્ર લોભાવે૦ મારી હેલીએ૦

---

૩૯૦. ભૈરવ—સારેગમ.

રે મ પ ની ધ પ મમ ગ રે ગ રે સા મ પધની સાની ધપ મગરેસા૦ રે૦

આરોહી અવરોહી સુન લીઓ સબ કોઈ, ની ધ પ મ ગ રે સા૦ રે૦

---

૩૯૧. ભૈરવ—ધ્રૃપદ.

ભલી લગત મૃગા નેણીકે અંગ સંગ કંચન અંબ માનો લાગત પ્યારી૦ ભલી૦

સીસપર શ્રીફુલવારો, ભવન પર ધનુષવારો, કુચન પર નારંગી, દસન પર લાલી૦ ભલી૦

---

૩૯૨. ભૈરવ—તીલાણો.

ચલમનુ ચલેલી ચલાલે ચલમનુ ચલેલી ચલાલે, તન નાદરદાની તુમદરદાની દીતરામ તદરેદાની૦ ચલમનુ૦

અબ તો સારી રૈન ગુજરી, હીઅમે રહેતે રહેતે, અબ તો તેરા ચાહ હોગા, શુખોકે હોતે હોતે૦ તન નાદરદાની૦ ચલમનુ૦

---

૩૯૩. ભૈરવ—ખ્યાલ.

બનમાલી બને મુરારી, કુંજ બીહારી, ગીરિવરધારી સંગ સોહે રાધા પ્યારી, શ્રીપભાનકી દુલારી૦ બનમાલી૦

મોરકો મુકુટ સોહે, કેસરકી આડ સોહે, ભૃકુટી તિલક બીચ છુટી લટકારી૦ બનમાલી૦

---

૩૯૪. ભૈરવ—ધૃપદ.

મેરે તો અલ્લા નામકો આધાર, જીને રચ્યો સંસાર, કામ ક્રોધ લોભ માયા તજો જંજાલ૦ મેરે તો૦

જીને રચ્યો અરસ કુરસ જમીં આસમાન રચ્યો નિરંજન નીરાકાર સાચી સેવા કરો પરવરદેગાર૦ મેરે તો૦

કાયકુ હુયે ગુનેહગાર કાયકુ લીજીયે એ તો ભાર, સુખ સવાદ સબહી તજીયે જાકો નામ બીખાગાર, કહે મીયાં તાનસેન જનમ જીયા નહી વાર વાર૦ મેરે તો૦

---

૩૯૫. ભૈરવ—પદ.

ઉઠો મેરે કાહાન કુંવર, નંદકે દુલારે૦
ઉઠો મેરે બ્રીજકે કુંવર, નંદકે દુલારે૦ ઉઠો૦

કમલ લલીત પ્રફુલીત ભયે ભવર ગુન જારે,
ભાનુકો પ્રકાશ ભયો મલીન ભયે તારે૦ ઉઠો૦

ગરથસે ગજરાજ છુટી, દેવતા ઉબારે,
જમુનામે ગેંદ ગીરી ગ્વાલ બાલ હારે૦ ઉઠો૦

કાલી નાગ નાથ લાય, ક્રષ્ણ ભયે કાલે,
તાનસેન કહે પ્યારે ધ્રુવ પ્રલ્હાદ તારે૦ ઉઠો૦

---

૩૯૬. ભૈરવ—ધ્રુપદ.

મૃગા નયની ચંદ્ર બદની ચમક બદની ગજ ગમની હંસ ગમની પીક પરની આગમ નીગમ પાયો ઘટ અંત બીસાર૦ મૃગા૦

ચુંપ ચટક તેગી કલન પરત મોહે કોકિલ કંઠ ગલે સોહે મોતન માલ૦ મૃગા૦

---

૩૯૭. ભૈરવ—ખ્યાલ.

એ બેરાગી રૂપ લીયે કર સુમરણ ભભુત રમાયે૦ એ બેરાગી૦

સોવત ઉચ્ચત ગઈ નેનન તેં નીરંકાર કર મન ગ્યાન ધ્યાન ધરત૦ એ બેરાગી૦

---

૩૯૮. ભૈરવ—પદ.

લાલ ગોપાલ ઉમંગ ઘર આએ,
સખીયાં સાએલી રાબ મંગલ ગાએ૦ લાલ૦

સોલા સીંગાર સોહે અખતરકો,
મોર મુકુટ કિત ઘોક લગાએ૦ સખીયાં૦ લાલ૦

---

૩૯૯. ભૈરવ—પદ.

ઉઠ પ્રભાત સમરીએ શ્રી ગણેશ દેવા૦ ઉઠ પ્રભાત૦

ચડનેકું પાન ફુલ, ખાનેકું મેવા,
દંત ભુજા તરસુલ ચાર, કરત હું મેં સેવા૦ ઉઠ પ્રભાત૦

* ૪૦૦. ભુપ કલ્યાણ—ખ્યાલ.

હેરી આજ સખીરી મેં ક્યા કહું અપને જીયાકી બાત૦ હેરી આજ૦

મોરે મન સખી પ્યારેકી મુરત, ઘડીપલ છીન દીન રાત૦ હેરી આજ૦

૪૦૧. ખમાચ—ઠુમરી.

અબ કબ તક તરસાઓગે રખ્યો જી, તોરી નેણા ભર જબ દેખનેકુ હું ગરજી૦ અબ૦

કદર પીયા મેં તોરે વારી, બીત દામનકી ચેરી તેહારી, હું રાજી જીસમે તેરી મરજી૦ અબ૦

૪૦૨. દેશ—ખ્યાલ.

કેસરીયા બાલમરા કેસરીયા બાલમરા, તુ મારે મેહેલા હોતાજા૦ કેસરીયા૦

પંડિતને પુછું જોશી બામના, સુભ ઘડીસે આવે પીયા મોરે અંગના, આવેગા મોરા મનકા મોતી, હુસ્નકા સરદાર૦ તુ મારે૦ કેસરીયા૦

ઊધો થારે દેશમે,
નીપજે તીન રતન,
એક ઢોલા દુજી મારવન,
ત્રીજો કસુંબલ રંગ૦ કેસરીયા૦

* ૪૦૦ થી ૪૦૪ સુધી જાહેર જલસો ૧ લો, શનીવાર તા૦ ૧ લી આગસ્ટ ૧૮૭૪.

૪૦૩. ઝિંઝોટી—ઠુમરી.

દ્રીગ લોચન મદમાતીયાં, તેરે નેના મતવાલે સુલતાન આલમ૦ દ્રીગ૦

એક રાજના એક સાજના ગલે દાલું મોહે બીસારીયાં, એક ચંદ્ર રૂપ એક ભકત રૂપ ગોરે ગોરે અખતર છતીયાં૦ તેરે૦

---

૪૦૪. મેઘ—ઠુમરી.

પ્રીતકો નામ ન લે, સો બિરહનરે૦ પ્રીતકો.

જો તેરા જી ચાહે પ્રીત કરનકો, સીસકો આસન ધરરે૦ બિરહનરે, પ્રીતકો૦

જલસો ૧૩ મો.

તા૦ ૧૭ મી અકટોબર ૧૮૭૪.

---

૪૦૫. જેજેવંતી—સારેગમ.

નીસારે ધનીરે ગ મ પ મ ગ ગ મગરેસા નીસારે ગરેસા ધની રેરે સાની ધપ મગરેસા૦ નીસારે૦

મમપસા સા ની સા રે ગરેસા નીસારે ધનીરે ગ મગરેસા રેરેસાની ધપ ધની ધપ મમપસાસા મગ મગ-રેસા૦ નીસારે૦

---

૪૦૬. જેજેવંતી—ધ્રૂપદ.

દદ સુત સમુદ્ર સમાન ભરો નીત સુર પાત જેસે કમલ કંચન અબરે ભરાંન૦ દદ સુત૦

જલ સુત રચપચ અચલ આભાર કીનો કાંસુ બસુત જેસે તુમારે ભુવે પર હરન૦ દદ સુત૦

---

૪૦૭. જેજેવંતી—ખ્યાલ.

દમકે દામીની દર મોહે લગે ઉમંગે દલ બાદલ શામ ઘટા૦ દમકે૦

ઉસ બાલમસે યું જા કહીયોરે, ચીઠીયાં ન ભેજ દઈ, આધિ રાતે મોરા પીયા બીછરો, હોઈગી બેરાગન બોલ જટા૦ દમકે૦

---

૪૦૮. જેજેવંતા—ધૃપદ.

એ માઇ કૃષ્ણ કારા બાંહો મોર મુકુટ ધરે પ્રાત સમે સાંવરો નીહારો૦ એ માઇ૦

જબતેં જીયા મોરે અટપટ લાગી આલી જોગ રૂપ ધારા મૃગ છાલા ગલે ડારો૦ એ માઇ૦

બેસર બીસર ડારૂં, કર ચુરી ફોર ડારૂં, મોતી હાર તોર ડારૂં, જમનામે ધસકે સખીકું આશા રખે પીયા મીલે બેગી મોરી આલી હમતો નીરાસ ભએ બીંદ્રાબન બસકે૦ એ માઇ૦

---

૪૦૯. જેજેવંતી—ધૃપદ.

ઈંદરકી અસવારી પપઇયા નકીબ કીનો, દેશ દેશ ખબર કરત, કીનીહે તયારી૦ ઈંદરકી૦

ગરજ નગારે બાજે, બદરૂંકી ફોજ ધાઇ, દુરવંન નીશાન બાન બુંદનકી તીર કારી૦ ઈંદરકી૦

ધનિ દામની રાજ ધટામે ઊલ ગોલા તોપ છુટે, કા કરે બરહન બીચારી; કેહેત મીયાં તાનસેન સુન સાખીલી જીનકે પીયા બીદેશ તિનકે અભાગભારી૦ ઈંદરકી૦

---

૪૧૦. જેજેવંતી—ખ્યાલ.

હે નેનાં મોહે સજન નીહે, કહો કયેસે કટે દીન રેન૦ હે નેનાં૦

હે કલ ના પરત ઘડી પલ છીણ૦ હે નેનાં૦

---

૪૧૧. જેજેવંતી—તીલાણો.

નીતન તોમ તનોમ તનનનન નીતનનાર તનદેરેના દીમ તદાની દ્રેદ્રે તોમ તોમ તોમ તોમ તનનનનનનન તદરેદાની૦ નીતન તોમ૦

નાદ્રેદ્રે નાદ્રેદ્રે તુમદ્રેદ્રે તુમદ્રેદ્રે તુમદ્રેદ્રેદ્રેદ્રે તનનનનન તુમદ્રેદ્રેદ્રેદ્રે તનનનનન તુમદ્રેદ્રેદ્રેદ્રે તનનનનન ધાકીડતક ધુમકીડતક ધીકતા નકત્રી કીડતક તકધીલાન ધા૦ નીતન તોમ૦

---

૪૧૨. જેજેવંતી—ગજલ.

હકને જો હકમે મેરે ચાહા મુજે મનજુર હયે,
આહ મેરી દાર હયે ઓર દમ મેરા મનસુર હયે. ૧
ચરખભી હયે દુરખીં ઊસ બુતકી સકલે બરેહમન,
ઓર માથેપર સકકશે કસકઐસે દુર હયે. ૨
અયે તસવવર મુજકુ પોહોંચાદો દરેજાના તલક,
મય જઈફો નાતવાં હું ઓર જાના દુર હયે. ૩
હમ જાંહાંસે લેકે જાયગે દીલે પુર આબીલા,
અપના તોરા તો ઐહી એક બોરા એ અંગુર હયે. ૪
જાનતા સારા જમાના હયે ઝફરકો ઈશ્કમે,
ઓ તેરા દીવાન મજનુમે સેવા મશહુર હયે. ૫

---

૪૧૩. જેજેવંતી—ધ્રૂપદ.

ગુણીઅનકી રસના ઓર બાસના ફુલનકી બીલે ઓર બોલે બીના કેસે કર જાણીએ૦ ગુણીઅનકી૦

હોતે હએ બર આમદ જબ મીજલશ મલુકનકી ગુણી ઓર ગંવાર તિહાં તુરતહી પીછાણીએ૦ ગુણીઅનકી૦

મુકતા સબ એક રંગ, મોલ ભાંત ભાંતનકે આવેગે
ઝવેરી જબ કીમતકું પીછાણીએ;

કેહેવે કવી ગંગ ખટપટ ભંવર એક રંગ નીકસેગી જાત
જબ ફુલન પર તાણીએ૰ ગુણીઅનકી૰

---

૪૧૪. જેજેવંતી—તીલાણો.*

દ્રેદ્રે તુમ તન તુમ તન તદારે તદ્રેદાની નદ્રેદ્રે દીમ
તદીમ તનુમ તનન દ્રેદ્રે તુમ દ્રેદ્રેદ્રેદ્રેદ્રેદ્રેદ્રે તદરેદાની૰
દ્રેદ્રે તુમ૰

ઓદાની દાની તદાની નીતારે તદ્રેદાની તદીમ દીમ
તનન તદીમ દીમ તનન તનન દીમ તનનનન ધનત્રી
કીડતક નક તીકધા કડાન ધાકડાનધા૰ દ્રેદ્રે તુમ૰

---

૪૧૫. જેજેવંતી—ગજલ.

હમનેભી જાહેર કુછ અપની કારવાની કીઇ તો હયે,
યાને ફીર તદબીર વસ્લે યાર જાની કીઇ તો હયે. ૧

ગમકે મેહેજરપર જીગરકા ડાઘભી કર દેગા મોહોર,
કુછ ખરાશે સીનેને અપની નીશાની કીઇ તો હયે. ૨

શુનકે ખુશ હોતા વોહ અફસાન નએ ગમકો મેરે,
કુછ પસંદ ઉસ શોખને મેરી કાંહાંની કીઇ તો હયે. ૩

---

* ઉસતાદ ઇમદાદખાંનો બનાવેલો.

જબસે દીખલાઈ હયે સુરત તુને અયેસી નફસત,
હો ગઈ સુરત કુછ અપની જીંદગાની કીધ તો હયે. ૪

દેખીયે કરતા હયે ખુન કીસ કીસકા વોહ ઇસ રંગસે,
આજ પોશાક ઉસને અપની અરગવાની કીઈ તો હયે. ૫

આઈ હો ખાલીધ ગર મેરે તો સાહેબ કોઈ દમ,
ફેર જાઓ તુમને આખેર મેહેરબાની કીધ તો હયે. ૬

ઓર સબ બાતે હયે અછી ઉસ પરી દરામે મગર,
અય ઝફર એક ઉસમે આદત બદ જબાની કીધ તો હયે. ૭

---

૪૧૬. કલ્યાણ—રેખતો.

મનકી મુરાદાં બર દીજો પીર ખાજાં૦
ઊંચાહી કોટ, બુલંદ દરવાજા,
સુનેરી કલસ વારી રૂપેરી છાજા.
જોહી ચલ આવે, સોહી ફલ પાવે,
મનકી ઉમેદાં બર દીજો પીર ખાજાં.

---

૪૧૭. ઝિંઝોટી—પદ.

પાંડવ કોણ કુમત તોએ લાગી,
દીનાનાથ જપો રે અભાગી. પાંડવ૦

જીવોકી વધ કચુ ધરમ ન કહીએ,
અધરમ કીસે કહીએ ભાઈ;
બડ બડ મુનીવર મીલકર બેઠે,
ઇનમે કોણ કસાઈ. પાંડવ૦

આરોઈ વેદ તુમ પઢ પઢ જાણ્યો,
  જ્યું ખર લાધ્યો ભારા;
રામહી નામકો મરમ ન જાણ્યો,
  તો ક્યું કર ઉતરેગો પાર. પાંડવ૦
પઢ પઢ પોઠી ભવન જો ભર્યો,
  અંતર ભેદ ન પાયા;
કહેત કબીરા સુન ભાઈ સાધુ,
  દુનીયાં ધંધે લગાયા. પાંડવ૦

૪૧૮. ખમાચ—ઠુમરી.

નથનીમે કેસે બલ ડાલે હો રાજા૦ નથનીમે૦
રાજા માહારાજા પઈયાં તોરે લાગુંરે, કબહુ ન પાઈ તોરી પ્રીત૦ હો રાજા૦ નથણીમે૦

૪૧૯. દેશ—ગજલ.

તાબ ઉસકે દેખનેકી ન લાએ ચલે ગયે,
ક્યા ક્યા પરી જવાન યે આએ ચલે ગયે. ૧
દારાં રહા ન જમ ન શીકંદરશાહ બાદશાહ,
તખ્તે જમીંપે સેંકડો આએ ચલે ગયે. ૨
આદમ રહા ન કોઈ પયમબર રહા નહી,
વાબી સરે જમીંપે સમાએ ચલે ગયે. ૩
માલમ થા પેરે ઝુલેખાંકા યુસુફ આહામે,
રૂકે હઝાલુ બેહાકે આએ ચલે ગયે. ૪
દેખા નઝીર મેંને ચમનમે જો આપકુ,
મેદી ભરે જો હાથ દેખાએ ચલે ગયે. ૫

૪૨૦. ખમાચ જલ્લો—ગજલ.

કત્લે આશક કીસ માશુકસે કુછ દૂર ન થા;
પર તેરે અેહદકે આગે તો અે દસતુર ન થા. ૧

રાત મિજલસમે તેરે, હુસ્નકે શોલેકે હજુર;
સુમયકે મુખપે જો દેખા તો કહીં નૂર ન થા. ૨

ઝીક મેરેહી વો કરતા થા સરેહા લેકીન;
મૈને પૂછા તો કહા ખયર અે મઝકૂર ન થા. ૩

બા બજાુદિકે પરો બાલ ન થે આદમકુ;
વહાં પોંહચાકે ફિરેસ્તેકાભી મગદૂર ન થા. ૪

પરવરશે ગમકી તેરે, હાઅે સનમ કર દેખા;
કોઇભી દાગ થા સીનેપે કે નાસૂર ન થા. ૫

મોહતે શખ આજ તેરે હાથોંસે મયખાનેમે;
દિલ ન થા કોઇ કે શીરાકી તરા ચૂર ન થા. ૬

દર્દકે મિલનેસે અય યાર બુરા કયું માના;
ઉસકુ કુછ ઔર સીવા દીદકે મંજુર ન થા. ૭

---

૪૨૧. ઝિંઝોટી—ઠુમરી.

ધર અધર મધુર બંસી બજાય, હર લે ગયો મન મેરો સાંવલીયા૦ ધર૦

સુન સુનકે તાન, નિકસત હે પ્રાન, સુન બંસી ધુન ભઇ બાવરીયા૦ ધર૦

---

૪૨૨. સાવન—ખ્યાલ.

અબહીસે ઘેર ઘેર આયોરે, શુન પ્યારે મોરે, પવન ચલત મીઠી બોલરે૦ અબહીસે૦

પવન બજનીયાં, મેઘા બરાતી, સાવન દુલહા બેહાઅન આયોરે૦ અબહીસે૦

૪૨૩. સાવન—તીલાણો.

તનુમ તનુમ તન દેરેના તદરેદાની તનન તનન તનનના તાન દીમ તદીમ દીમ તનોમ દેરેના તદરેદાની૦ તનુમ તનુમ૦

નાદ્રેદાની તુમદ્રેદ્રેદાની તનનનન દ્રીદ્રી તોમ તનન તનનનનનનનન ઓદાની તદાની દીમ તાના તદરે દાની૦ તનુમ તનુમ૦

૪૨૪. સાવન—ઠુમરી.

સઇયાં મોરી બઇયાં પકડ લેવો અબ કેસે ઉતરૂં મેં પાર૦ સઇયાં૦

એસી કઠિન મેં કીરપા કીજીયો ગુણ અવગુણ નનિહાર૦ સઇયાં૦

૪૨૫. દેશ—ધ્રૃપદ.

મારા મારૂજી મોહોલીનો મારી એ બેહેરન પે૦ મારા૦

નામે થારા ધરને આયાછે વારી, નામ લીઓછે બોલા, અમલારો રાતો માતો મારે મેહલે આઇલો, તન મન જોબન વારા લીઓજી ઇંદ્રા કલીઓ બેહેરન પે૦ મારા૦

---

* ઉસ્તાદ ઇમદાદખાંનો બનાવેલો.

૪૨૬. દેશ—ખ્યાલ.

હોજી હો સલોની ધનરાજ, રાજ ખબર માને હોજી પ્યારા લાગોહી રાજ૦ હોજી હો૦

ધન ધન થાને હોજી કામનીજી ફોજરા સરદાર અતક ઉતક થાને હોજી કામીનીજી હોજી નેણા પ્યાર પધારો૦ હોજી હો૦

૪૨૭. દેશ મલ્હાર—ખ્યાલ.

દઈ મારે મોર બોલે, તુજ પીયા બીન કલ નહી પડે૦ દઈ મારે૦

ઇતના સંદેસા મોરા ઉનસે કહીઓ, જમનાજી દુર રહી સોરરે૦ દઈ મારે૦

૪૨૮. કાફી—તીલાણો.

તુમ તાનાદેરેના દાની ગરેસાની ધપ મગ રેસા૦ તુમ તાના૦

દ્રેદ્રે તનુમ તનુમ તનદેરેના તનદેરેના તનદેરેના તદીમ દીમ દીમ તનનનન તદ્રેદાની૦ તુમ તાના૦

૪૨૯. કાફી—ગજલ.

શીહા ચદર મેરી કબ્રોપે યારોને તાની હયે,
ક્રીસી જુલ્ફકા મારા હુવે ઉસકી નીશાની હયે. ૧

પુજા આની હયે યું તો એક દીન જાન જાની હયે,
શુખો ફુરકતમે આ જાવે તો ઉસકી મેહેરબાની હયે. ૨

હીના મલતે હયે વો અગીઆર દસતો પાએ દીલભરમે,
કલેજા યા કોઈ મીલતા શીકલ પુંપ્રીસાની હયે. ૩

ના છુટ જાવેગી મેદી પાવ કીચલ દેખ તુંલેલા,
કે તેરે ઇશ્કોમે મજનુને કયા કયા ખાખ છાની હયે. ૪

---

૪૩૦. ખટ—ઠુમરી.

અનીયારે ઊજીયારે ઢગ મતવારે, તેરે બિન અંજન કજરા રેરે૦ અનીયારે૦

મીર્ગ અનજન તોપે વારે વારે ઘર તોરે મીન ગુથું, એક નેઆરેરે૦ અનીયારે૦

આજા જાની કેહત માની મોહે લગત હસ પારે, શુગર બામના નજરાંરે, રસકે ભરે ફુલારેરે૦ અનીયારે૦

---

૪૩૧. પીલુ—દાદરો.

હો ગયા દઈયાં રાજા મેડા જોગી. હો ગયા૦

જંગ સેહારેનુ હીરેદી માનુ, તખ્તે હજારેદા ભોગી૦ હો ગયા૦

---

૪૩૨. પીલુ—દાદરો.

બીરહનવે બાંસરી બજાવે કીસન પ્યારા. બીરહનવે૦

નદી કીનારે ગોરીયાં પુકારે, દામ બર દામ પ્રીતમ પ્યારા૦ બીરહનવે૦

---

૪૩૩. ભૈરવી—ધ્રૃપદ.

તુંહી ગત અગમ અપાર,
　નારાયણ નીરંકાર;
તેરા આધાર હમેરી,
　હર ઘર રહો છાંએ છાંએ. તુંહી૦

બડે બડે ગએ હાર,
　ધુંડત સીર માર માર;
કહું ઉન પાયો પાર,
　દેવ મુની ધાએ ધાએ. તુંહી૦

તુંહી કરન પાર એ,
　ભવ સાગર સંસાર;
માગત હું બીનતી કર,
　ચરન ચીત લાએ લાએ. તુંહી૦

જાદવ કરે બીચાર,
　અબ કોઈ નાહી પાલનહાર;
જાકુ પરી હે વાર વાર,
　પાલેગો ચાહે ચાહે. તુંહી૦

*૪૩૪. ભુપ કલ્યાણ—ખ્યાલ.

બનરે બલઈયાં લઉંગી, આજ સોહાગકી રાત, અલબેલા પાયા૦ બનરે૦

ચંદ્ર બદન પેહેરન પાગી લોચન ચમકત લેહેરીયા બના અબનીકા મુખ તંબોલ બીરી ગેંદ ગેન દઉંગી૦ આજ સોહાગકી૦ બનરે૦

---

* ૪૩૪ થી ૪૩૯ સુધી જાહેર જલસો ૨ જો, શનીવાર તા૦ ૨૩ મી જાનેવારી ૧૮૭૫.

૪૩૫. કેદારો—ધ્રુપદ.

મોરલી વાલેસે મેરો મન લાગ રહ્યો ટેરે પીઆ,
કામ ધામ છોર થા દેતી હમ્મે દુવારે० મોરલી વાલેસે०

સકલ લોક આકર બીરહા બીઠા બીઠા રહે, ઔર કથા
કહી ના જાય, સુખદાસ પ્રીજ બીલાસ, શામ શુંદર નવલ
લોચન બાંકી તાન માન રસ આનંદ ભરી० મોરલી વાલે०

---

૪૩૬. ગોરા—લાવણી.

સજન નહવેગે દુશમાન ગડેગે પુરવીચા દાવે કરી,
નાગ પંચમી સનવાર સયંકા આલા નાહી ઘરી.
સઇબાઈ મજ પીશાઇ કાં કોપ લાગે નારાયણ,
ચાતક પક્ષા પરી લક્ષ સજેયાચે રાત્ર દીન.
જસા વાલુવર માસા તનમન કરીતો ઉદકા વીન.
તસી ગત મજલા ઝાલી કદી મી પાહીન મનમોહન.

ઝુલ.

સજના વાંચુન જીવ ઝાલા પીસા,
કધીસા ભેટસીલ મજ રાજસા;
ધરની વર ડોલે રડે ધસધસા,
નેત્રાતુન ટાંકે આંસુ ફસફસા;

અરે અસા કસા વણુવાસ મલા ત્વા કેલારે શ્રી હરી,
અસે વાટતે મલા કી જાઉન બસાવે પંદરપુરી० સજન०

---

૪૩૭. ખમાચ—તીલાણો.

દાનીની દીમ તનન તન દેરેના; તન દરેના દેરના તદારે તદરે૦ દાનીની દીમ૦

દર દર દીમ, દર દર દીમ, તાદીમ દીમ, દીમતા તનનનના તનનનના, તના તા નારે તદરેની. દાનીની દીમ૦

---

૪૩૮. ખમાચ—ઠુમરી.

બમના સુગન બીચાર, પીયા કબ આવે મોરે દુ-વાર૦ બમના૦

આવો મોરે બમનારે, બૈઠો મોરે અંગનારે; ઓર દર્ગીગી ગલેકો હાર૦ બમના૦

---

૪૩૯. ભૈરવી—ટપ્પો.

લાલુવાલા જોબને કીસદે રાત રેણ જોબન વાલે વે મીઆં૦ લાલુવાલા૦

ગુલબી ફુલા ગુલનાર ફુરમાનવે દાગ જીગર બીચ કાલા૦ લાલુવાલા૦

જલસો ૧૪ મો.

સુકરવાર, તા૦ ૩૦ મી એપરેલ ૧૮૭૫.

---

૪૪૦. શંકરો—ધ્રૂપદ.

અરનન ધર ધરેરે મારે ભુજંગ ભારી આપ ભરહી જાતા તેતા દુરજન દલમોર૦ અરનન૦

જબતે પકરવર ઢાઉ છાંડ તાપર કલમલ તા કોણ જોધ તુંસે જંગ જોર૦ અરનન૦

---

૪૪૧. શંકરો—તીલાણું.

તોમ તનન દ્રેદ્રે તનન તનદેરેના દીમ દીમ તનન નેત્રોમ તદરેદાની ઓદાની દાની તદાની તદારે તરેદાની૦ તોમ તનદ્રેદ્રે.

દ્રેદ્રે દીમ દ્રેદ્રે દીમ તદીમ તનનન નાદ્રેદ્રે દીમ તીકીત ધાકીરતક ધીધીનાના તકધીલાન ધુમકીરતક દીદગીનધા૦ તોમ તનન૦

---

૪૪૨. શંકરો—ધ્રૂપદ.

મોપર શુદીષ્ટકી નજર કરો યા હજરત ગૌરા લાજમ દસ્તગીર શકલ કલાની જગતે બાર બાર૦ મોપર.

દીને ઈમાન ગ્યાન ધ્યાન એસે હજરત ભુપમે સોહાની૦ મોપર૦

---

૪૪૩. શંકરો—તીલાણો.

દ્રીદ્રીદ્રી તાન દ્રીદ્રીદ્રી તાન દ્રીદ્રી તનનન તનનનનન ત્રુમ દ્રેદ્રેદ્રેદ્રે દાની તદીમ દીમ તનન નીતરોમ તદરે દાની૦ દ્રીદ્રીદ્રી તાન૦

ઓદાની ઓદાની તદાની તદાની નીતરોમ તનનનનન તનનનનન ધીનથીનના ધુમકીરતક કરાન નકત્રી કીરતક નકલીકધા૦ દ્રીદ્રીદ્રી તાન૦

---

૪૪૪. બેહાગ—ગજલ.

દેખલાએ દાગે દીલને ગુલેસતાં નએ નએ,
વેહેસત દેખા રહી હયે બીઆબાં નએ નએ. ૧.

જારે બુતાંસે મુજકુ ઇલાહી બચાઇયો,
પેદા હુએ હયે જાનકે ખાહા નએ નએ. ૨.

મેં ઇસ તરેહ જનુ તેરે હાથોંસે તંગ હુઉં,
લાઊં કાંહાંસે રોજ ગીરેબાં નએ નએ. ૩.

દેરો હરમમે કોઇ નહી તેરે રાહા પર,
કાફર નએ નએ હયે મુસલમાં નએ નએ. ૪.

કીસ તરેહ હો ગુજર દરે જાનાપે અહે નીઆજ,
દરબાર નએ નએ હયે નેધેબાં નએ નએ. ૫.

---

૪૪૫. ભુપ કલ્યાણ—ખ્યાલ.

શુધ બોલ તઓ નહીન રૂપકે કીને મરોર૦ શુધ બોલ૦
કર રહી માન માનલે પેઆરે કીને જતન કરો૦
શુધ બોલ૦

૪૪૬. શામ કલ્યાણ—ખ્યાલ.

યારદા માનુ નીતદા નેહારા વે૦ યારદા૦
કીતવલ મન જાણી મેં, કીતવલકુ કામ, એરાકો નહી
કોઈ જોરા નેહારા વે૦ યારદા૦

૪૪૭. કાફી અને પીલુ—ગઝલ.

મુરગે દીલ મત રોઓ યાંહાં આંશુ બહાના મને હયે,
ઇસ કફરાકે કૈદીઓંકો આબો દાના મને હયે. ૧.

તરફના મત દેખના પંજર તલે હયે ઐદે દીલ,
એફ્કોકે મકતબને દસ્તો પાઉં હીલાના મને હયે. ૨.

કત્લ કરકે મુજકુ વો સંગદીલોને યું કહા,
કત્લ હો જાના વ લેકીન તરફરાના મને હયે. ૩.

તેરેહી દીવારસે હમને સીર પટકા કીયા,
રોજને દીવારતક આંખે મીલાના મને હયે. ૪.

એ ઝફર તુ હમેશે ચાહીએ ઇશીતર મુદામ,
અબ તુજે ચાલીશ દીન મેંદી લગાના મને હયે. ૫.

૪૪૮. મુલતાની—સારેગમ.

નીસા ગમ પગમ ધગમ ગરેસા, મપની સા ગગરે, ગરેસા; ગમપની સારે સા નીધ પમપ ધગમ ગરેસા; નીસા.

ગમપ ગમપ નીસા રેસા રેસાની ધપમપ ગરેસા, ગગરે ગમ્ નીરેસા રેસાની ધપ ગમપસા પગમ ધગમ ગરેસા.

---

૪૪૯. મુલતાની—ધ્રૃપદ.

મેરે નેન બસ રહે નીશદીન, શામ સુંદરકી છબ શારશા પીઆરી૦ મેરે૦

પુરકે લોક શબ, બેગી રહે આવ કરત; શાશા, નનંદ, દેવર, જેઠ, દેત ગારી.

---

૪૫૦. મુલતાની—ગજલ.

કોનશી જાગ્યે જાંહાં જાકે છુપાવું તુજકુ,
આંખ પુતલીકે તલે આજ નીભાવું તુજકુ. ૧.

ચશ્મોકુ મેં બંદ રખું, પલક ના ખોલું હરગેજ,
ના કીશી ઓરકુ દેખું, ના દીખલાવું તુજકુ. ૨.

પેલે તો શમા જલે, બાદ જલે પરવાના,
ઉશાતરા મેંભી જલું, સાથ જલાવું તુજકુ. ૩.

રાતદીન દેખા કરૂં, તેરી એ તશાવીરકા નુર,
ચઉદમી રાતકા મીયાં ચાંદ બનાવું તુજકુ. ૪.

---

૪૫૧. કેદારો—ખ્યાલ.

જુગનવા ચમકે પીઆરીકે ગરવા૦
સુરાહીદાર મોતી લતકન દમકે જુગનવા.

---

૪૫૨. કેદારો—તીલાણો.

ઓદ તનદેરેના તનદેરેના તદાની—તન નાદ્રેદ્રે તુમ દ્રેદ્રેદ્રેદ્રે ધીતલાન તદરેદાની૦ ઓદ૦

યલલુમ યલલુમ યલલી યલાલાલિ—દીમ તનનનન તનનનનનનન તદરેદાની તદાની૦ ઓદ૦

---

૪૫૩. કાફી—ટપ્પો.

શાંગ ચલા દીઆ ભલાવે નેનોવાલે મીઆવે૦
આ ગોરી મેં તો રેંદી બીરહાદી તાંમ૦ શાંગ૦

---

૪૫૪. ઝિંઝોટી—ગજલ.

ખુદાકુ ખુદાઈમે હમ દેખતે હૈં;
ખુદાકુ ખુદામે સનમ દેખતે હૈં. ટેક.

બગૈર અજ તજલ્લીકે ઉસકે નહિ શાય;
હમૈશાય ઉસીમે અદમ દેખતે હૈં. ૧.

જીસે ચશ્મ હોવે સો દેખે મગર હમ;
બરહન રૂપે સનમ દેખતે હૈં. ૨.

પીયે કત્લ અશ્શાક શંશીર દો દમ;
દો અબરૂકુ ઉસકી અલમ દેખતે હૈં. ૩.

કિસે હૈ ગર્જ જાવે દેરો હરમમે;
બહરસૂ ઉસે દમબદમ દેખતે હૈં. ૪.

કહે કોઈ આરિફૂ તો ક્યા ઉસ્કુ બોલું;
શાહા ઔર સાદિકસા કમ દેખતે હૈં. ૫.

---

૪૫૫. પીલુ—ગજલ.

અય બેસમજ સમજ કે યે મશહૂદ કૌન હૈં;
હર શયમે દેખલે કે યે મોજૂદ કૌન હૈં. ટેક.

ગરચે ખુલા હો રાજ સમીઉલ બસીરકા;
હર ફાલમે યે દેખ કે મકસૂદ કૌન હૈં. ૧.

આદમ હૈ કૌન તીનતે આદમ કહાંસે હૈ;
સુજદા કિયા સો કૌન વો મસજૂદ કૌન હૈં. ૨.

ખિલવતમે કૌન જાહેદ મય નોશ હો ગયા;
આબિદ હુવા સો કૌન વો માબૂદ કૌન હૈં. ૩.

કિસકુ ખરીદ કૌન કિયા કૌન વો બિકા;
યે બોલ કૌન અયાજ વો મામૂદ કૌન હૈં. ૪.

અબ તો સિફત સાદિકે શા ઔર હો ગયા;
સમજા કે બૂદકે કૌન હૈ નાબૂદ કૌન હૈં. ૫.

---

૪૫૬. આશા તોડી—ખ્યાલ.

નેવડીઆં ઝાંઝીડી આન પડી મજેદાર૦ નેવડીઆં૦ ગેરી નદીઆં નારે બેવટીઆં, મૌઉલા લગાવે બેડા પાર૦ નેવડીઆં૦

---

૪૫૭. મીયાંની તોડી—ખ્યાલ.

અલ્લા જાને મૌલા જાને નબી અલી કાંઈ ભરાટા જગતમે હસન હુસેન દે ચેન૦ અલ્લા જાને.

ઝેહેરાંકે ફરજંદ અલીકે જીગર ઘોશા હુસને, ન આબ કોસરકા દે જામ, ભર ભર હમ પીએ૦ અલ્લા જાને.

---

૪૫૮. ભૈરવ—પ્રભાત.

સગપણ સાચું શાનું ભાઈ શું માયાને વલગું રે,
ગરજા ગરજે સઉ મલેછે, અંતે રેહેશે અલગું રે૦ સગ૦

ધનને કાજે તન પીલીને ભુમી ભેલું ભરવું રે,
ઘડી એક તો ખારી જાયછે, તારે તો છે મરવું રે૦ સગ૦

ઉંચા ઉંચા મેહેલ બનાવી ફુલીઆ ફુલીઆ ફરવું રે,
એ મંદીરમાં કોણ માહાલશે, તારે તો છે મરવું રે૦ સગ૦

બચકે બાંધયા વસ્ત્ર ને વાધા, ઘણું ઘરેણું ગરવું રે,
પટોલાં તારાં કોણ પેહેરશે, તારે તો છે મરવું રે૦ સગ૦

ઘોડા હાથી માલ ખજાના, સુખ પાલમાં ફરવું રે,
એમાં જાણે કોણ માહાલશે, તારે તો છે મરવું રે૦ સગ૦

ભજણ કરી લે મન વેરાગી, હટ હઈઆંના ફુટા રે,
કહે કલેઆણ કહું નવ માને એમ દીવસ તને રુઠા રે૦ સગ૦

---

૪૫૯. આશાવરી—પદ.

સમજ મન સમજીને લાગ સુધરવા,
કુડાં કપટ કરેછે શું કરવા૦ સમજ૦

જેમ પ્રભુતનો પ્રેમ પુરો મલે,
એમુજ ચાલ આચરવા;
ભર દરીઓ ભરપુર છે ભયનો,
તેમાં જો ચાહે તું તરવા૦ સમજ૦

વીસ્વપતીતનો દોરા વીચારીને,
દોરાથી લાગજ દરવા;
કપટ ઝાંટ તજ ભજ ભગવાનને,
એજ ઉપાય ઉગરવા૦ સમજ૦

માત પીતા સુત ભ્રાંત ન ભગની,
પામે નહી સ્થીર ઠરવા;
પીપલ પાણુની પેરે પ્રજા જોને,
વેગેથી લાગે ખીખરવા૦ સમજ૦

દહાડા દસે દીસ ધાન ને ધનના,
ભંદાર લાગયો તું ભરવા;
મારૂં મારૂં કહે તે નથી તારૂં,
મમત કરે શીદ મરવા૦ સમજ૦

હાથે કરીશ તે તો આવશે સાથે,
વળી તને મળશે વાવરવા;
નહી તો જીહાં જાવુંછે તીહાં તુંને નહી મલે,
હોઢવાને કે પાંથરવા૦ સમજ૦

વીખના કે અમૃતના છોડવા વીશે,
  લાગશે એજ ઉછરવા;
સમજીને જો તું વગર સમજે શીદ,
  છલ કરે લોક છેતરવા. સમજ૦

આ દુનીઆમાં કમાવાને કારણ,
  આવયો મુસાફરી ફરવા;
ગાંઠની મુંડી ગમાવીશ ઉલટો,
  એવું લાગયો અનુસરવા. સમજ૦

હજી પણ લાગ અસત્ય વીસારીને,
  સત્યના શબ્દ ઉચરવા;
દલપતરામનો દેવ દયાલુ છે,
  સમરથ સંકટ હરવા. સમજ૦

જલસો ૧૫ મો.

સનીવાર—તા૦ ૨૧ મી આગસટ ૧૮૭૫.

---

૪૬૦. હીંડોલ—સારેગમ.

ધ સા ગ મધ નીધ ગ મગ સા, ધ મધ સા ગ નીધમ ગ મગ સા૦ ધ સાગ૦

મમગ મમગ મધસા ગસા ધ મધનીધ ગ મગ સા ગમ ધ મધસા નીધમ ગ મગસા૦ ધ૦ સાગ૦

---

૪૬૧. હીંડોલ—ધ્રુપદ.

પરવરદેગાર ત'ર તાર સંસાર બાહાર પાહાર કરનહાર એહી બીચાર સોહે પાવે રીધ સીધ જરી જંજાલ૦ પરવરદેગાર.

લલીત માઈ લોભ મોહે તાર તેરે જગમે કોઈ પાર પારનકી બાત છાંડ દેત બાવર કીરત ચંઓર૦ પરવરદેગાર૦

---

૪૬૨. મુલતાની—ખ્યાલ.

દો હટકે નેણા હમારે, મન મોહન બાંસલી વાલાસે૦ દો હટકે૦

નેણ હમારે રંગ રસ બઓરણ, પીયા હમારે મતવાલે૦ દો હટકે૦

---

૪૬૩. પીલુ—ઠુમરી.

કદર પીઆરે લાગે તુમસે નએણા૦ કદર૦

જદસે ગયે મોરી સુદહુ ના લીનીરે, બીન દેખે નહી ચેન૦ કદર૦

૪૬૪. ખમાચ—ઠુમરી.

શુબોકી ઘડી મોરા હા મોરા જીવનહાર બનરા૦ શુબોકી૦

શીરા શેહેરા હાંડા સેવરાબી સોહે બના મોતીઅન ચોક પુરા૦ હા મોરા જીવન૦ શુબોકી૦

૪૬૫. યમન કલ્યાણ—ખ્યાલ.

લંગર તુરક જી ન છુઓ, મોરી ઘગરીઆં ભારી, અબ દઉં ગારી, બીજ નારી, નીરખ નીરખ હસ હસ દેત મોએ તારી૦ લંગર૦

તુ તો માહા ઢીત પી અનસન લાગોહી આવત ધાવત અત બાર બાર, મએ સાનુ હેરત ઘેરત, હઉં લાજન મરી જાત હું બીજ નારી૦ લંગર૦

૪૬૬. યમન કલ્યાણ—ખ્યાલ.

અવગુણ ન કીજીએ ગુણી સુનો કહા જાણે ગુણકી બાત હો ગુણી, ગુણી જાણ ગુણકી સાર૦ અવગુણ૦

બરી બેર સમજાઉં નહી સમજત બાર બેર કોણ કહે એક બાર કહે લીને કોણ કહે બાર બાર૦ અવગુણ૦

૪૬૭. ઝિંઝોટી—ઠુમરી.

અંખીયાં જો લગ ગઇરે, નાદાન મોરા રે૦ અં-
ખીયાં જો૦

જબ લાગી તબ લગત ના જાણીરે, અબ લાગી દુખ
દે૦ અંખીયાં જો૦

---

૪૬૮. ઝિંઝોટી—ઠુમરી.

સાજન બેગાના હુવા જાએ, મોરી નનદીરે૦ સાજન૦

સુનીઓરી મોરી સંગકી સાહેલીયાંરે સોતન લોભા-
એ લીઓ જાએ૦ મોરી૦ સાજન૦

---

૪૬૯. સોરઠ—ખ્યાલ.

ધનીઆંમે રહીઆં સંઇઓરી છાંએ બાગમે સાનુ કોએલ
બોલે પાપી રે પપઇયા, પીયુ પીયુ રટત૦ ધનીઆંમે૦

બીન કંથુ મોહે કલ ના પરત બીરહા બદેશી આનકે
સતાવે૦ ધનઆંમે૦

---

૪૭૦. સોરઠ—ધૃપદ.

બોત દીન બીતે અજહુ નહી આયે સામ, કોણસી
બીરીઆને મેરે પીયુ બીરમાયો૦ બોત દીન૦

એક તો અકેલી નાર દુજી અંધેરણ રાત, અજહુ નહી
આયો મેરો પ્રાણ તરસાયો૦ આલી બોત૦

---

૪૭૧. સોરઠ—ખ્યાલ.

થારા નેણા મારી ડારી છે ઝકોર, ભલ નનદુઈઆ વીરા રાજ૦ થારા૦

ચાલોને ઝુલાઉ સાહેબા બાલારાજ, કાંઈ કલપાવે માકો જી, કહો તો મેં હોડું અરે ચુંદરી રે કહો તો મેં દખણીરારો ચીર૦ અબ૦ થારા૦

૪૭૨. સોરઠ જંગ્રુ—ઠુમરી.

મારા રે પીદેશી સંઈઆ હો, અજહુ નહી આઇલા રે મા૦ મારા૦

કારે પીરે બદરા રે લાગે દરકાવે રે મા, કોકીલાકી કુક સુન જીઅરા લોભાના રે મા૦ મારા૦

૪૭૩. બેલાવલ—તીલાણો.

અહે એલલાલે એલલીલી એલાલે ઓમ ત્રેલી એલા એલા એલા.

ઓમત્રે તનતોમ તનોમ તનનદેરેના તનદેરેના તનદેરેના તોમના ઓમત્રે એલાએલા એલાએલા૦ અહે એલલાલે.

૪૭૪. બેલાવલ—ખ્યાલ.

કવન બતરીઆં ગઈલો મા અબ મોહે દેવો બતા અતકી અત મોરા ચોરવા ગઈલો.

લેન ગઈ સોઘા બાટવારે ઈતની ધરીમે ગઈલી કોઓની ઓરે૦ કવન બતરીઆં.

૪૭૫. બેલાવલ—ખ્યાલ.

અબ મોરી રામ રામ કહીયો કહીયો રે બાલમશુ બેગ લિજાઇઓ પતીયાં રે.

ઇતની બીનતી મોરી ઉન સંગ કહીયોરે સીઅરી હોત છતીયાંરે॰ અબ મોરી॰

૪૭૬. લલત—ખ્યાલ.

બાસ બસાવે પીયાકે અંગમેં॰ બાસ॰

જો ચાહે તુ પીયા મીલવેકો, લગી રહત જીસ દીન આસ॰ બાસ॰

૪૭૭. લલત—ધ્રૂપદ.

નુરી મન સમરણ નીશ દીન રટ રે શાહેનશાહે મદાર॰ નુરી મન॰

જોહી જોહી ધાવત સોહી ફલ પાવત નેઆમત દેત હજુરી, તાનસેન પ્રભુ ઇતનોહી માગત તાન તાલ સમપુરી॰ નુરી મન॰

૪૭૮. કાલીંગડો—ગજલ.

આતશે દેલકા જો આંખોંસે શરારા ચમકા,
લોક સમજે કે ફલકપરસે સેતારા ચમકા.
આતશે દેલકા॰ ૧.

દરદે ફ્રેરકતમે જો સબ દેલકુ હોઇ બેતાબી,
રાત રોનેમે કટી, સુબહકા તારા ચમકા.
આતશે દેલકા॰ ૨.

ચેહરા અઝબસકે ભભુકાસા નજર આતા હયે,
દ્નિદીનું નામે ઓદા રંગ તુમારા ચમકા.
આતશે દેલક૦ ૩.

સહનખાનેમે જો દેલદાર હુવા ખુરારફતાર,
આસમાન નુરસે ઇસ માહકે સારા ચમકા.
આતશે દેલકા૦ ૪.

ઝરદરૂ એશ્કકી દોલતસે હુએ હમ હમદમ,
ઝાઅફરાન ઝાર યહ તોરફા હે હમારા ચમકા.
આતશે દેલકા૦ ૫.

બરક ચમકે હે હવા આરાકે બેદેલકુ સમજ,
ચકકે અંદરસે જો અનચલકા કીનારા ચમકા.
આતશે દેલકા૦ ૬.

દેલમે આતસ જો કનવર ગમસે તુ ભરકાતા હયે,
ખુબ ચમકી નહી ફીર ઉસકુ દોબારા ચમકા.
આતશે દેલકા૦ ૭.

---

૪૭૯. કાલીંગડો—પદ.

કરમ ગત તારે નાહી તરે૦ કરમ૦

કાંહાં બસે રાહુ, કાંહાં બસે શશીરવી,
જોગ સંજોગ પરે૦ કરમ ગત૦

ગુરૂ બશીષ્ટ પંડીત મુની ગ્નાની,
શોધકે લગન ધરે૦ કરમ ગત૦

સીતા હરન મરણુ દસરથકુ,
બીપટમો બીપટ પડે૦ કરમ ગત૦

પાંચોહી પાંડવ ધીર પ્રતાપી,
બન બન રોત ફીરે૦ કરમ ગત૦

સુરદાસ પ્રભુ અબ હુઇ સો હુઇ,
જક જક કવન મરે૦ કરમ ગત૦

---

૪૮૦. જોગી આસાવરી—પદ.

હરણી હરકુ પોકારી, સંકટમે૦ હરણી૦
સંકટમે એક બંકટ ઉપજયો,
  અરજ કરે મૃગ નારી;
દોહી કર જોર બીનતી કરત હું,
  તુ રખીયો લાજ હમારી૦ હરણી૦

એક ઔર ફંદીઆં બાવર પુરી,
  દુજે અગણ પજારી;
એક ઔર સવાવ લગોજી રહેત હયે,
  એક ઔર ફંદીઆરી૦ હરણી૦

પલત પવણુ વાંકી બાવર જલ ગઇ,
  સવાન ગએ સુસકારી;
બામી મએસે બીખધર નીકસો,
  દસ ગયો બંધીકો શીકારી૦ હરણી૦

તબ વાંહાં હરણી નાચણુ લાગી,
ધન ધન કૃષ્ણ મોરારી;
સુરદાસ કહે પ્રભુ તુને,
અપની કરકે ઉબારી૦ હરણી૦

૪૮૧. ભૈરવી—ધ્રૂપદ.

આએ કરીમ કરમ કરેશે બન આવત સુખ સંપત શે આનંદ ધર બેઠે૦ આએ૦

રાઇસે કરે પરબત નાહી ન લાગે બેર એસો સાહેબ મેરો૦ આએ૦

૪૮૨. રામકલી—ખ્યાલ.

પ્યાલા મુજે ભરદે, મતવાલે મોરે બીત ગઇલી સગરી રતીયાં, બઇલી ભોર૦ પ્યાલા૦

હમ તુમ પીએ છકે છકાવે દુરજન લોકવા ના હસે, અબ કરલી સોર૦ પ્યાલા૦

૪૮૩. ભૈરવી—ગજલ.

ફીર દોબારા એશ્કકા દેલપે અસર પેદા હુવા,
બાગમે તેરી મોહબતકા શજર પેદા હુવા.
ફીર દોબારા૦ ૧.

અશ્ક જારી રાત દીન હયે ચશ્મ ગીરીયાંસે મેરે,
ઇસ કદર રોયા કે અશ્કોંકા ગોહર પેદા હુવા.
ફીર દોબારા૦ ૨.

દેખકર ગુલશનમે કહેતે બુલબુલ ઉસ માહસે,
ક્યા ચમનમે દુસરા રશકે કમર પેદા હુવા?
ફીર દોબારા૦ ૩.

અબ મુજે તેરે બજુઝ આતા નહીં આરામો ચેન,
ફીર તુજે ક્યું કર જુદાઇસે સબર પેદા હુવા?
ફીર દોબારા૦ ૪.

ઝખમ આલે હો ગએ છીલ છીલકે સારે જેસમકે,
દરદે દેલ રમઝાનઅલી શામો સહર પેદા હુવા.
ફીર દોબારા૦ ૫.

---

૪૮૪. ભૈરવી—ગજલ.

બાત કરની મુજે મુશકિલ કભી ઐસી તો ન થી,
જેસી અબ હયે તેરી મએફીલ કભી ઐસી તો ન થી. ૧

લે ગયા છીનકે કોન આજ તેરા સબરો કરાર,
બેકરારી તુજે અયે દીલ કભી ઐસી તો ન થી. ૨

ઉસકી આંખોને ખોદા જાને ક્યા કીયા જાદુ,
કે તબીએત મેરી માએલ કભી ઐસી તો ન થી. ૩

ચકસ રૂખસાહને કીસકે હયે તુજે ચમકાયા,
તાબ તુજમે મએ કામીલ કભી ઐસી તો ન થી. ૪

અબકે જો રાહે મોહોબતમે ઉઠાઈ તકલીફ,
સખ્ત હોતી હમે મંજલ કભી ઐસી તો ન થી. ૫

પાએ ડુબાં કોઇ જીંદાંમે આયા હયે મજનુ,
આતી આવાજ સલાસલ કભી ઐસી તો ન થી. ૬

નીગે યારકુ અબ ક્યું હએત ગાફેલ અયે દલ,
વો તેરે હાલસે ગાફેલ કભી એસી તો ન થી. ૭

ચશ્મે કાતેલ મેરે દુશ્મન થે હમીશે લેકીન,
જેસે અબ હો ગયે કાતેલ કભી એસી તો ન થી. ૮

ક્યા સબબ તુ જો ખીગરતા હએ ઝફરસે હરબાર,
ફું તેરી હુર સમાએલ કભી એસી તો ન થી. ૯

---

૪૮૫. ભૈરવી—ઠુમરી.

છુરીઆં ન મારોરે, બલા૦ છુરીઆં૦

છુરીઆંદા મારા કોઇ દમ જીવે, ઇશ્કોંદા મારા મર જાએ૦ છુરીઆં૦

---

૪૮૬. ભૈરવી—ઠુમરી.

ડાલીઆં લે આવો મોરી રે, મેં તો ચલી પીયાકે દેશ નગર૦ ડાલીઆં૦

ચાર કાહાર મીલ ડાલીઆં લે આવો, મંજલ મંજલ પહોંચાવો૦ ડાલીઆં૦

---

*૪૮૭. યમન કલ્યાણ—ધ્રુપદ.

મુશકેલ કરો આસાન અલાહી મેરી,
દીન દુનીમે પીર મદદ તેરી૦ મુશકેલ૦

નીરધનકો આધાર, ગરીબનકો નીવાર,
સુખકે દાતા, દુખ કાટો મેરી૦ મુશકેલ૦

---

* ૪૮૭ થી ૪૯૫ સુધી જાહેર જલસો ૩ જો, શનીવાર તા૦ ૧૧ મી માર્ચ ૧૮૭૬.

ગુણ અવગુણ મેરા સબ તુમ જાનો,
જલદી ખબર લીજો સાંજ સવેરી૦ મુશકેલ૦
અલઈબિક્ષ પર કરમ કીજો,
પાર ઉતાર આજાં નાવ મેરી૦ મુશકેલ૦

૪૮૮. યમન કલ્યાણ—ખ્યાલ.

મોરલી મધુરી ધુન બાજે છનોમ છનોમ છુમ છનનનનનનન૦ મોરલી મધુરી૦

બાજત પખાવત ધુમી કીતી ધીધીધીધી તાધીન તાધીન ધીમ તનનનનનનન ઉકટતાસકી તાન લે, સપ્ત સુર મીલ મંકા દાની જનનનનન છુમ છનનનનન૦ મોરલી૦

નેવર જેવર અનુવત બીછુવા પાયલ બાજે છુમ છનન છુમ છનનન છુમ છનનનનનન૦ મોરલી૦

૪૮૯. દેશ—ખ્યાલ.

ધીરા મોંસે બોલો ધીરા મોંસે બોલો, મોતીરા ચુગેછે ધીરા મોંસે બોલો, બાઈજી સુનેછે ધીરા મોંસે બોલો૦

હું તો થારી દાસી વારી, થેં મારા સાહેબા, રાજ એ દીલુંદી ગુંઠી મોંસે બોલો૦ બાઈજી૦ ધીરા૦

૪૯૦. કેદારો—ધ્રુપદ.

એ જાગ જોગી ભોગી રોગી કાંહાં જાગે૦ એ જાગ૦

મન સુમરન ગ્યાન ધ્યાન રસના રટના જાકે, અમન પવન સીત કાંહાં લાગે૦ એ જાગ૦

સુર નર મુની ગુણી જાકે ધ્યાન ધરત હવે, એ અ-નુહદ સુર સાધે પ્રેમ પાઆગે, અલખ પુરખકી ગત ખરની ન જાએ તાનસેન પ્રીતપર માંગે૦ એ જાગ જોગી૦

---

૪૯૨. ગૌરી—લાવણી.

પીયા ખીન દુઃખ મોહેકુ ભારે-ધુંડું મૈ કાંહાં તુજે પ્યારે૦ પીયા૦

લીયો મૈ જોગનીયાંકો ભેસ-પીયા તોહે ધુંડા દેશો દેશ,
રગોમેં રગત રહો નહી રેસ-કાલે સો રૂપે હો ગએ કેસ;

ઝુલ.

પીયુ તેરી સુરત ખીન નીસ દીન મોહે ન ચેન,
દેખ પ્રીતમ જબ પ્રીત લગી તબ ફુટે કયું નહી નૈન;
રોઉં મૈ જા કીનકે દ્વારે૦ ધુંડું મૈ૦

કીયા મૈ તનકા ડેરા-લીયા વૈરાગ પીયુ તેરા,
બનો બન ફીરતી હુઈ ફેરા-ધુંનીમે જલા જીગર મેરા;

ઝુલ.

તન મસાલ જલા રહી લહુ પુરાઓ તેલ,
જલ જલકે બન ફીરી-ધુંડત હમારો છેલ;
કોપ કર હો ગએ કયું ન્યારે૦ ધુંડું મૈ૦

પત્તા મીલે તો ભેજુ પતીઆં-લીખું મૈ મનકી બતીઆં,
કટત નહી ઊન ખીન રતીઆં-મીલે તો રખું મોરે છતીઆં;

ઝુલ.

પ્રીતમ વો દીન કાંહાં ગએ થી મૈં જલ તુમ દુધ,
અબ તેલ હોકે ન્યારે ભએ કહાં ગઈ તુમારી સુધ;
દરસ કબ પાઊં તેહારે૦ ધુંડું મૈં૦

મીલ એક બાર તો સમજાઊં–બીનત મોરી કર જોડ સુનાઊં,
પઇયાં પર ધરૂપે ફીરા લાઊં–તન મન અગન બુજાઊં;

ઝુલ.

પ્રીતમસે પ્રીતી લગી સજનસે લાગો સ્નેહ,
મન તો મોહનસે લાગો નૈનોસે લગો નેહ;
ફીરોઝ પીયુ પીયુ પુકારે૦ ધુંડું મૈં૦

૪૯૨. શાહાના કાહાનરો—હોરી.

હોરીકે ભનક મોરે કાન પડીરે, દેખોજી લાલા મોરી સાસ બુરીરે૦

અપનેરી અપની મંદીરસે નીકસી, કોઈ સાંવરી કોઈ લાલ પરીરે૦ દેખોજી૦

૪૯૩. ભૈરવી—ગજલ.

ગદા હઊં તેરે દરકા ખરીદદાર હઊં તેરા,
બેહોશ મયે નીશેમે તલબગાર હઊં તેરા. ગદા૦

ટુક નકશ તેરે કદમોંકા તું મુજપે લગાદે,
પડા હઊં તેરે કુચેમે ખાકસાર હઊં તેરા. ગદા૦

જાઊં મયે કહાં છોડકે એ યાર અબ તુજકુ,
જબસે આયા જેહાંમે નીમકખ્વાર હઊં તેરા. ગદા૦

બખશેસ તું માલેક તું બખશાનહાર તું,
તું હયે મેરા મુનસફ મયે ગુનેહગાર હઊં તેરા. ગદા૦

દરદ તું આઝાર તું દારૂ એલાઝ તું,
તું હએ મેરા તબીબ મએ બીમાર હઊં તેરા. ગદા૦

સાકી તું સાગર તું જામે શરાબ તું,
તું હયે મેરા મએખાના મૈ મએખુવાર હઊં તેરા. ગદા૦

યાર તું માશુક તું તસબીહ વઝીફા તું,
તું હયે મેરા કેબલા ફીરોઝ પરસતાર હઊં તેરા. ગદા૦

---

૪૯૪. ભૈરવી—ઠુમરી.

કોઇ યાદ દીલાવો મોરી રે,
સઇયાં સુધ બીસારી નીઠુર ભયે—કોઇ૦

દીન ન ચયન મોહે રેન ન નીંદરા રે,
ઇતની અરજ સુનાવો—બાલમવા—કોઇ૦

નીસ દીન જીઅરા માનત નાહી રે,
પ્રીતમ પ્રીય મીલાવો—સજનવા—કોઇ૦

પ્રેમ કટારી તનપે મારી,
છતીયન ઘાવ સીલાવો—જાલમવા—કોઇ૦

ફીરોઝકી આસ પીયા ઇતની પુરાવો,
બીખ કંઇ ઘોલ પીલાવો—લાલનવા—કોઇ૦

---

૪૯૫. રામકલી—પદ.

ઊઠ સજન બોહોર ભઇ હરી ભજન ગારે,
પશુ પંછી જીવજંત સંત હો પુકારે. ઉઠ૰

બોહોર હુઈ ભજત હઊં પ્રભુ નામો તેહારે,
સુખ ચેન સો હોવે આજ સુફળ દીન પીઆરે. ઉઠ૰

કરત હઊં કર જોડ બીનત તેરે દવારે,
દુઃખ દલીદ્ર સંકટ મેરે પ્રભુ તું નીવારે. ઉઠ૰

જાકો સુભ નામ લેત પાપ ગએ હારે,
સકલ જગત શામી તુને રચી જુગત બારે. ઉઠ૰

સુનો જગનાથ કીએ પાપ હુએ અપારે,
સાગર ભવ કોન બેદ ઉતર જાઊં પારે. ઉઠ૰

ફીરોઝ અંતર ભજન કરો તોજ પ્રભુ તારે,
તન મન સેવા બીન સદા રહો નીઆરે. ઉઠ૰

જલસો ૧૬ મો.

સનીવાર, તા૦ ૨૯ મી જુલાઈ ૧૮૭૬.

---

૪૯૬. કલ્યાણ—સારેગમ.

ધ મ ગમ ગરે ગમ રે ગરેસા ધનીરેસા પપ ધસા રે સારેગમ રેગરેસા ધનીરેસા૦ ધ મ૦

પપધસા રે સારેગમ રેગરેસા ધનીધમગરે ગમ પધનીસા ધનીધમગરે ગમ રે ગરેસા૦ ધ મ૦

સોચમ સુરન સુર મધ સા રે ગ મ બનાએ પાએ ગુરણ તએ ભેદ, કર કર બુધ પ્રકાશ રીજવન કારણ અત પ્રવીન પ્રતાપસાએ પાલક સકલ પરન આઠ દરસણ નીવાસ૦ ધ મ૦

---

૪૯૭. કલ્યાણ—પદ.

રટ તું શ્રી હરિ રસના:

રસાણું એ, જો ન રટે, ભસના તુજ, નામ આરૂં, રટ૦ ટેક૦

ધરી આ તરતનૂ, ભક્તીરસ, જો ન પીધો, જીવ્યું વૃથા. રટ. ૧.

સાચો તે અનુપમ, મિષ્ટ લ્હેરી, બીજા જુઠા, કટુ ઝેરી. રટ. ૨.

અશક્ય કેહવાને, નર્મદા હું, અનુભવે, તે તો જાણે. રટ. ૩.

---

૪૯૮. કલ્યાણ—પદ.

હાંરે મન અજ્ઞાન રટ લે બ્રહ્મ છાંડ અભીમાન॰ હાંરે મન॰

બ્રહ્મ પરિપૂરણ નામ જો નારદન, પાપ હર ઇચ્છા ધર॰ હાંરે.મન॰

---

૪૯૯. કલ્યાણ—ખ્યાલ.

હેરી લાલ મીલે, હેરી અનુપ સુંદર રાજ ઈંદ્રરાની સબન હોબલ॰ હેરી લાલ॰

જો જાકી ભમર સોહી બેગીતન બેગી મેહેર ઘત કેશરી મંદીર હો॰ હેરી લાલ॰

---

૫૦૦. કલ્યાણ—ધ્રુપદ.

જો લો દેખો તાહીં પ્યારેકો મોએ ના પરત કલ॰ જો લો॰

નેણ તરસત હે વીનકે દેખવેકો નાહી બીસરત મોએ મોએ એક પલ॰ જો લો॰

ઘરી ઘરી પલછન મોહેકુ બીતત કહા મોપે ડારો જો લો સનેહ પ્રભુ સાચી કહત હો જાસું લગાઇએ તાસુ નીભાઇએ એ લાલ॰

---

૫૦૧. કલ્યાણ—ખ્યાલ.

પીઅરવા તેહારી નેક નજરપર વાર વાર હોગઈ બલહારી નીરખ રહી હું બાર બાર૦ પીઅરવા૦

મનકી ગુંદ તુમ ખોલો નેહાર હસ હસ પ્રીત નવેલી આંકો પાર ઉતાર નેહાર૦ પીઅરવા૦

મેરે મનકી પુજ આઈ લીકર પ્યાર શીશ નવાઉં હરારશા પાર ઉતાર નુહાર૦ પીઅરવા૦

---

૫૦૨. કલ્યાણ—ટપ્પો.

અલ્લા માડી અરજ સુન લેવી મગધા મેં તો તાનુ તન મન ધન દે દુવાઈઆં૦ અલ્લા૦

તું દાતા મુંડા બખશાનહાર સદા હારે કરમે બર આ-મીન૦ અલ્લા૦

---

૫૦૩. યમન ઝિંઝોટી—ઠુમરી.

મન લાલનકો લેહેકન લાગી દેખ સખીરી ગોરીકો સીંગારવા રે૦ મન લાલનકો૦

હજરત કમલા પીછલી મોહોબત ચંચલ અચપલ સુંદર નાર૦ મન લાલનકો૦

---

૫૦૪. દેશ—ગજલ.

મેરી આંખ બંધ થી જબતલક વોહ નઝરમે નુરે જમાલ થા,
ખુલી આંખ તો ન ખબર રહી કે, વોહ ખ્વાબ થા કે ખ્યાલ થા.૧.

દમે બીસમલ,અય બુતે અશવેગર, ખુશી ઇદિકીસી હુઈ મુજે,
ખગે તેગ તેરા જો સામને નઝર આયા મીસલે હેલાલ થા. ૨.

કહો ઇસ તસવ્વરે યારકુ કહું કયું ન એઝરે ખુજસતે પય,
કે યેહી તો દશતે ફેરાકમે મુજે રેહનુમાએ વેસાલ થા. ૩.

મેરે દેલમે થા કે કહુંગા મેં યેહ જો દેલપે રંજો મલાલ હયે,
વોહ જબ આ ગયા મેરે સામને ન તો રંજ થા ન મલાલ થા. ૪.

વોહ હયે બેવફા, વોહ હયે પુર જફા, વહાં લુતફ કેસા? વફા કહાં?
ફકત અપના વેહમો ખ્યાલ થા, યેહ ખ્યાલ અમરે મહાલ થા. ૫.

પસે પરદે સુનકે તેરી સદા તેરા શોક દીદ જો બઢ ગયા,
મુજે ઇઝતરાબ કમાલ થા યેહી વજદ થા યેહી હાલ થા. ૬.

ઝફર ઇસસે છુટકે જો જુસત કી, તો યેહ જાના હમને કે વાકેઈ,
ફકત એક કેદ ખુદીકી થી, ન કફસ થા કોઈ ન જાલ થા. ૭.

---

૫૦૫. ખમાચ—ઠુમરી.

મોકુ નીંદીઆં ન જગાવો શામ દેઊંગી ગાલી, તું તો ભયો નીપટ અનારી મુશે કીની બરજોરી, સગરી રયન બીતી તલપત સારી૦ મોકુ૦

એ દુઃખ કાંહાંસે કહુંરી સખીરી, પ્રીત કરી કચુ રીત ન જાની, મેં તો ઉમંગ પીઆસે કર જોર હારી૦ મોકુ૦

એસો છળબળ તુમ કરત શોતન સંગ, પ્રીત કરત જેસી કરત ના કાહુ સંગ, હમારે પીઆ સંગ મેં હારી૦ મોકુ૦

---

૫૦૬. ઝિંઝોટી—ગજલ.

જર હોવે તો હરકોઈ હોવે દીલદાર ઉશીકા,
મુફલશીમે ના કોઇ હોવે યાર કીશીકા. ૧.

રખતા હું મેં તુમશે તો ઉલફતકી બોહોત ઉમેદ,
કયું હમશે ખફા હોતી એ શોદા હે ખુશીકા. ૨.

જંજીર ભલી તોક ભલી મોહોત નહી આતા,
પર હક ના રખે કીસકુ ગીરફતાર કીસીકા. ૩.

---

૫૦૭. ખમાચ—સારેગમ.*

સાસા નીધપમગ મગરેસા સારેગમપ ગમ ધનીસા નીસારે ગરેરે સા ની ધ પ મ ગ૦ સાસા નીધપમગ.

મમપપસા સાનીધ મપધ મગ સારેગમપ ગમ ધ-નીસા રે ગગ રે સારે ધનીરેસા નીનીધધમપધમ ગરેસા૦ સાસા નીધપમગ.

---

* ઉસતાદ ઇમિદાદખાંની બનાવેલી.

૫૦૮. ખમાચ—ગજલ.

ઉમ્ર સબ મુફ્તમે આયા કીયે નાદાન રહે,
દીલને ચાહા જીસે ઉસકે લીયે હયેરાન રહે. ૧.

યું તો મુહ દેખેકી હોતી હયે મોહબ્બત સબકો,
જબ મેં જાનું કે મેરે બાદ મેરા ધ્યાન રહે. ૨.

કોરીઆલા મેરી તુરબતપે ચહરાના યારો,
નાગણી ઝુલફોંકા મારા પેછી પયછાન રહે. ૩.

બાદ મરનેકે મેરે કબ્રપર બેલા બોના,
અરે માલી તેરે ગુલબુટોકી પયછાન રહે. ૪.

જલ્દ લાદે ખબર ઉસ યારકી તુ અયે કાસીદ,
કામ હો મેરા તેરા ઉમ્ર ભર હયસાન રહે. ૫.

કભી કાબેકો ગયા ધાહ ગયા દરબેરો હરમ,
ચાહા ઇસ ઇશ્કમે હીંદુ ના મુસલમાન રહે. ૬.

હમ તો જાતે હયે સુબ્બે મુલ્ક અદમકે લીયે પ્યારે,
કીસે સોંપુ તુજે તેરા અલ્લાહ નીગેબાન રહે. ૭.

હકતાલાસે તમનના હયે અલીગોહરકી,
તનદરોસ્તી રહે ઇમાન રહે જાન રહે. ૮.

---

૫૦૯. ખમાચ—ઠુમરી.

સમજત નાહી પનઘટ પીયા મેં હારી, રાર કરત પ- નીયાં ભરત બઇયાં ન છુઓ નારી૰ સમજત નાહી૰

શ્રવન સુનત અએસો ધીટ લંગરવા, કરત રાર મો- હોવન બનવારી, ઉમર કરત અરજ શામસે મત કરો પીયા જીયાસે નેયારી૰ સમજત નાહી૰

---

૫૧૦. ખમાચ જીલ્લા—ગજલ.

અગર ગફલતશે બાજ આયા જફાકી,
તલાફી કીઇ અરે જાલીમ તો કયાકી. ૧.

વીસાલે યારસે દુના હુવા ઇશ્ક,
મરઝ બઢતા ગયા જો જો દવાકી. ૨.

સબાને ઉસકે કુચેસે ઉડાકર,
ખુદા જાને હમારી ખાક કહાકી. ૩.

અભી ઇસ રાહાસે કો બુત ગયા હયે,
કહે દેતી હયે શોખી નક્ષ પાકી. ૪.

ન કુચ શોખી ચલી બાદે સબાકી,
બીગરને પરભી જુલ્ફ ઉસકી બનાકી. ૫.

કહા ઉસ બુતસે કે મરતા હઓ મોમીન,
કહા મેં ક્યા કરૂં મરજી ખુદાકી. ૬.

---

૫૧૧. સિંધુરા—ઠુમરી.

આજ મન બસ ગઈ સાવરે દુર સુરતીયા પ્યારી પ્યારી સખીરી કહા કહું તોસે, અપને જીયાકી બીતી સગરી વાહુકે બીન દેખે કલ ના પરત મોહેરી૦ આજ મન૦

હાહા કરત તોએ પૈયાં પરત હું, જો પીયાઓ ન મીલો મોહેકો, હું તો ચેરી સનદ ભઇ તેરી૦ આજ૦

---

૫૧૨. ખમાચ જીલ્લા—ઠુમરી.

એસી ચતર નાર કર કર સીંગાર, ઠારી અપને દ્વાર પીયા નીકસ બાહાર, એક પલખ લાગી હસ મેરા મન લીનો૦ એસી ચતર૦

એક ચંદ્ર બદન ચંદાસી કીરણ, આઇથી સનદ પીઆ નેક નજર, એક પાનોકી બેહેરણ હસ મેરા મન લીનો૦ એસી ચતર૦

---

૫૧૩. ખમાચ જીલ્લા—ઠુમરી.

નીપટ કથન મુસે હટ કીની સંઇયાં, બાર બાર સમજાઓ મોરી ગુઇયાં૦ નીપટ કથન૦

કર જોરત હું પઇયાં પરત હું સોતનકે જી ન જાઓ મોરે સંઇયાં૦ નીપટ કથન૦

રાત રહે સોતનકે દ્વારે હમારી સેજ મત આવો મોરા સંઇયાં૦ નીપટ કથન૦

---

૫૧૪. ખમાચ જીલ્લા—ઠુમરી.

દરસન બીન અંખીયાં તરસ રહી, તરસ રહી તરસાએ રહી૦ દરસન૦

પ્રીતમ પ્યારે ખબર ન લીની, બીલગ રહે કછુ ઓર સખી૦ દરસન૦

---

૫૧૫. બેહાગ—ખ્યાલ.

હે ચંદ્ર લગો દુખ દેન માઈ મોકુ લગો દુખ દેન૰ હે ચંદ્ર૰

કાહા ગઈ ચાંદની, કાહા ગએ તારે, મોકુ પરે નઈ ચેન૰ હે ચંદ્ર૰

૫૧૬. દેશ—ઠુમરી.

સુરતીયાંરે લાગ રહી હરસુ૰ સુરતીયાં૰

લાગત લગ ગઇ સબને જાની, મોરે મન બસ ગઈરે૰ સુરતીયાં૰

૫૧૭. કાફી—ગજલ.

લગાદી આગ બીજલીકી, ચમક હે બાનએ તનમે,
બરસતા મે નહી [illegible]ર આબ ઉડતી હે સાદનમે. ૧.

બાહારો લાલો ગુલશે લગીહે આગ ગુલશનમે,
ગીરેબાં ફાડ ચલ બેઠીહે શેરાકે દામનમે. ૨.

એ શોદા શાદત હે હમારે શરપે હે કાતીલ,
તેરી તલવારકા દમ ભરતીહે જો રગ હે ગરદનમે. ૩.

૫૧૮. પરજ—ખ્યાલ.

ઠાકોર રે આઇઓ રાજ મારો રાજ બાંકો સીરદાર૰ ઠાકોર૰

અરજ કરેછું મહમદશાહ રંગીલે ગરે લાગું જીને સદારંગ કરેરે૰ ઠાકોર૰

૫૧૯. ૫૨૪ કાલીંગડો—ટપ્પો.

પ્યારેસે લાગે નેણા, લાગે મેરે નેણા૦ પ્યારેસે૦

સાંવલી સુરત રસ ભરી મુરત બીન દેખે નહી ચેન૦ પ્યારેસે૦

સપનેમે આકે આન જગાએ જાગે હમારે ભાગ બેહેના૦ પેબ્યારેસે૦

---

૫૨૦. ૫૨૪ કાલીંગડો—ગજલ.

સબકુ એક લેના તેરી યાદને સોને ન દીયા,
બેકરારીને મુજે ગાફેલબી હોને ન દીયા. ૧.

રાતકી બાત બતાવો મેં તેરે વારી જાવું,
કોનસા દાગ થા દામાન મુજે ધોને ન દીયા. ૨.

કોન કાફર તેરે કદમો તલે આયા કીયા,
પુછા અસતીનસે આંજુ મુજે રોને ન દીયા. ૩.

મેં તુજે દેખા કરૂં મેરે બાગ બાહારાં ચમન,
ઇશ્કોકા જામ તેરે બાગમે બોને ન દીયા. ૪.

---

૫૨૧. ખમાચ—ઠુમરી.

પ્રીતમ પ્રીત લગાકે સુરત મોરી કાંહાં બીસરાઇ રાંમ૦ પ્રીતમ૦

તેરે ઇશ્કમે પ્યારે, સબી દુઃખ હમને સહે સારે, ફીરૂં મયે મનકે મારે, કે મઉલા મેરી લાજ ગુમાઇરે૦ પ્રીતમ૦

---

૫૨૨. ભૈરવી—ઠુમરી.

નઈઅર છુટો જાએ–જાએ બાબુલ મોરારે૦ નઈઅર૦
જબ ડોલીયાં દરવજવા આએ–અપના બીગાના
છુટા જાએ–બાબુલ મોરારે૦ નઈઅર૦

---

૫૨૩. ભૈરવી—ગજલ.

અબ તો વો દીલ ફરીબસે–કામ પડા જો હો સો હો,
હુસ્ન પર ઉસકે નકદે દીલ–સદકે કીયા જો હો સો હો. ૧.

હોતેહી ઉસકે ચાર ચરામ–લગ ગઈ મેરી ટકટકી,
જલવાહ તો ઉસકા આંખમે–છાએ ગયા જો હો સો હો. ૨.

હમકુ ઉસીસે કામ હયે–દીલમે વોહી તમામ હયે,
હોઠોંપે જીસકા નામ હયે–દર્દ સદા જો હો સો હો. ૩.

ના સહો તુમ ન કુછ કહો–દેખ સમજકે ચુપ રહો,
એશ્કકા ઝખ્મ દીલપે તો–કારી લગા જો હો સો હો. ૪.

હોનાથા સો હો ગયા–હોગા વોહી જો હોના હયે,
પુછો ન કુછ દીવાનોંસે–બકતે હો ક્યા જો હો સો હો. ૫.

નીશેકા હયે અજબ મઝા–મોહોતે સબા તું જાને ક્યા,
પીતે હયે મયે જો બરમીલા–કેહતે હયે વાહ જો હો સો હો. ૬.

યારને દી હમે શરાબ–પીકે હુવે હયે હમ ખરાબ,
ચાહો ભલા કહો તુરાબ–ચાહો બુરા જો હો સો હો. ૭.

---

૫૨૪. ભૈરવી—ટપ્પો.

માનીવે બસંત યારદી ચીરા જરીદા શીરબંધીયા તોરા જરીદા સોનેરી વે૦ માની વે૦

મુખડા તો તેડા બાગબાહાર મેડાં પેઆરા શોરી તું તો જમજમ જીવીં કજાંની૦ માની વે૦

---

૫૨૫. ભૈરવી—ગજલ.

મત જા ખોદાકે વાસતે ઈતના તો કેહેના માન,
જાના જાના મત કરો જાતી હે મેરી જાન. ૧.

સારે શેહેર ગંદે કીયે ઓર બાંધે તાવીજ,
નબજ મેરી દેખકે લુકમા હુવે હયરાન. ૨.

---

૫૨૬. ભૈરવી—ઠુમરી.

અબ મોરી છાંડદે કલાઈ કોન ગાંઉકો છોડા એસો ઢીટ લંગરવા૦ અબ મોરી૦

નંદજીકો કાહાન અતો માનત નાહી, બીચ બાટ રોકત ખરો સો૦ અબ મોરી૦

---

૫૨૭. રામકલી—તીલાણો.

ઓદતન નાદીમ તનુમ તનુમ તનુમ તનતનના તનના દ્રેદ્રે તુમ તનના તન તુમદ્રે તદીમ દીમ તદેરના દેરના તનનનનન તદારે તદાની તરેદાની૦ ઓદતન૦

અલસ સખા ચુમરદુમ,
બકારેબાર રવંદ;
બલાકશાન મોહોબત,
બકુએ યાર રવંદ૦ ઓદતન૦

---

૫૨૮. ટોડી-મુલતાની—ધ્રૃપદ.

પવનકો તોલ કરે,
ગગનકો મોલ કરે;
રવીકો હીંડોલ કરે—
ઐસો કોણ નરરે૦ પવનકો૦

પથરકો કાટે સુત,
બાંજીકો પઢાવે પુત;
ઘટમે બોલાવે દુત,
ઐસો કોણ નરરે૦ પવનકો૦

બીંજલીકો કરે વેહા,
દવકો ચલાવે રાહા;
નદીકો બેઠાવે ઠા,
નીર ભર્‌યો ભરરે;

બડા દીન કે બડી રાત,
તાકી કોણ માત તાત;
એતી જોઉ જાને બાત,
સોહી મેરા ગુરરે૦ પવનકો૦

જલસો ૧૭ મો.

સનીવાર—તા૰ ૧૭ મી માર્ચ ૧૮૭૭.

---

૫૨૯. પુરબી—ધ્રુપદ.

હાકમ હાદી હકીમ કરીમ મઉલા કરમ કીઆ તે બન આવે૰ હાકમ૰

ગફુર ગફાર તું પાક પરવરદેગાર તુંહી સત્તાર તેરોહી નામ સબ ગાવે૰ હાકમ૰

---

૫૩૦. પુરીઆ—તીલાણો.

દરા દીમ તનુમ તનુમ તનદ્રેદ્રે તદીઆરે તદાની તારેદાની તારેદાની ઓદાની ઓદાની તદાની તદાની દરા દરા તુમ તાના નાદ્રેદ્રે તુમ તાના દ્રેદ્રે તુદ્રેદાની૰ દરા દીમ૰

તનનાદ્રેદાની તુમદ્રેદાની તનદ્રેદ્રે તદેરના તનદ્રેદ્રે તદેરના ઓદાની દાની તદાની દાની દાની દાની દાની૰ દરા દીમ૰

---

૫૩૧. દેશ—હોરી.

હોરે લાલ મુખ મલ ડાલુંગી, અબકે ફાગણમે કાંહાં ગએ એતરાય૰ લાલ મુખ૰

ઔરનસે જા ફાગ મચાયો, મોહ બતાયો આજ મેંભી ભીંજુંગી અપને ઉમંગસે, મુખસે મલુંગી ગુલાલ૰ લાલ મુખ૰

---

૫૩૨. કલ્યાણ—ખ્યાલ.

કોએલીઆં બોલી રે, એ ધુને કોન દેશ ઉનકી બાત મારો મન લાગીલો૦ કોએલીઆં૦

દીસ્ટ પરી જબથી લાલનકી, ઉનબીન રહીલો ન જાએ૦ કોએલીઆં૦

---

૫૩૩. કલ્યાણ—ખ્યાલ.

અચર છાંડ તન વારી જાઉં, હાહા કરતહું પઈઆં પરતહું, બીનતી કરૂ તેહારી, ધરકે લોગ લાગઈઆં જાગો, અરે લોકવન ઈનિ મારી જાવું૦ અચર છાંડ૦

તુમ તો શરરા હોત હો, તુમ નહી હોત કરાર બીન પીઆરે નરનારી૦ અચર છાંડ૦

---

૫૩૪. ઝિંઝોટી—ગજલ.

હયે અજબ સેઅત શેકાર અફકન તેરે તીરોંકે બીચ;
જીસકા ચરચા હો રહા હયે સારે નકચીરોંકે બીચ. ૧.

કલ જો દેખી શીકલે મજનુ, હમને તશવીરોંકે બીચ;
એક સુસતઉસતખાન થા લાખો જંજીરોંકે બીચ. ૨.

ફુલફુલોં તુમકુ મુબારક હોવે ગુલગશતે ચમન;
લાલે એ ગુલ કાનકીજો ઝકરે દલગીરોંકે બીચ. ૩.

વે ખુમારી આંખીઆં બીખરે હુવે બાલોંમે ઈધું;
જીસ તરેહ દો મસત જકરે હુવે જંજીરોંકે બીચ. ૪.

---

૫૩૫. ઝિંઝોટી—ગઝલ.

મૈં આશક હું દિલસે જહુહે સનમ પર,
દિવાના હું ઉસકે વજૂદો અદમ પર. ૧.

કિયા જબસેં એકરાર કાલુ બલાકા,
હુવા તબસેં નાજાં મૈં નકદે કદમ પર. ૨.

કિસીમેં નહીં વો હે ઊસમેં યે સારે,
વો કદિર હે અપને તો જોરો કરમ પર. ૩.

જહાં દેખો મોજૂદ ઉસકી તજલ્લિ,
મુકરર નહીં કુછ યે દેરો હરમ પર. ૪.

વો જૈસા હે અવ્વલસે આખિર બી ઐસા,
હે મુખતારે અફઆલ ખુદ બેશ કમ પર. ૫.

શાહા ઔર સાદિક હે જાનાંસે વાસલ,
હે હુશિયાર હર આન ઉસદમ કદમ પર. ૬.

---

૫૩૬. ઝિંઝોટી—ગઝલ.

આદમકુ મલક કહેતે થે ક્યા ખાક બનેગા,
સમજે ન કે સિર તા કદમ એદરાક બનેગા. ૧.

થિ ખાક સમજ ઉનકિ કિસૂને યે ન સમજા,
આદમ દમે હકસે નફસે પાક બનેગા. ૨.

હોવેગા કોઈ દમમે યે મસજૂદે મલાયક,
હે ખાકનશીં હાકમે અફલાક બનેગા. ૩.

ઔલાદસે હોવેગા ઉસીકિ વો પયંબર,
જો સહેઆલા સાહેબે લૌલાક બનેગા. ૪.

રેહે શાદ તુરાબ અપનિ હકીકતકુ સમજ કર,
શૂરતકે લીયે કાહેકુ ગમનાક બનેગા. ૫.

૫૩૭. ભુપ કલ્યાણ—ખ્યાલ.

સુગર બના ગાય બજાય, રીજાય સબનકો, મત- કરસોં૦ સુગર૦

તાન તાલ બોલ લેહેકે અનછર પતરી બેહાવત ગા- વત હીઅરા અલંકાર ચતુર૦ સુગર૦

૫૩૮. ભીમપલાસ—સારેગમ.

નીસાગમ પગરેસા નીસા ગગરેસા નીસા સાની ધપ મપનીસા ગરેસા. નીસા ગમ પગમ નીધમ ગગરેસા. નીસાગમ૦

પમગમ ધનીસા રેરેસા પગરેસા નીસા ગમ પગમ મમ ગગ નીની ધધ પપ મમ ગગરેસા૦ નીસાગમ૦

૫૩૯. બાહાર—ખ્યાલ.

નઈ કલીઅનકો નયો રસ, નઈ રૂત, નયે ફુલ, નઈ બેલ બાહાર હરીઆ લાવે૦ નઈ કલીઅન૦

હર ડાલીઅનપર લોને લોને પતવા તાપર ભમરૂ ભયો બસ૦ નઈ કલીઅનકો૦

૫૪૦. કામોદ—ખ્યાલ.

અબ બન આયોરી મા સરસ બના, ધન ધન બન-રીકો લેહાન૦ અબ બન૦

જડત જડાવકો કર કંગના, સુહા બાગા પહેના, સુગંધ સના, મોતીઅનકો સીસ સેરા સોહો એ માનુ ગએના૦ અબ બન૦

૫૪૧. કામોદ—સારેગમ.

નીરે મગ મધપધપ ગરે નીરે પગરે નીરેસા મધસા મધપ ગરે મપનીસા પગરે નીરેસા૦ નીરે૦

રેમપ ધધપ મપસા સારેસા સારે ગરે સારેસાની ધપમપ સાધપ ગરેસા૦ નીરે૦

૫૪૨. તીલંગ—ઠુમરી.

કેસો છલબલ કીનો મોરી મા, માઈરી૦ કેસો૦

ઊંગલી પકડ મોરો સબ રસ લીનો રે દઈ દઈ કર હારી મોરી મા, માઈરી૦ કેસો૦

૫૪૩. સીંધ—હોરી.

જાઓરે સંઈયાંકો મનાઓરે, મોરા દીનદીન ઘટત સોહાગ, સંઈયાં નહી આયોરે૦ જાઓરે૦

સગરી સખી મીલ હોરી ખેલત હએ, મેરો પીયા ઘર નાહીરે; જીનકે પીયા પરદેશ બસત હએ, કેસેકે કરૂં શીંગાર રે૦ જાઓરે૦

૫૪૪. ખમાચ—સારેગમ.

નીસા ગગ મમ પપ સા રેસાનીધ મપનીધ પમગ,
મગ પમ ગરેસા સાની ધધની પધનીની સાનીસા સાસા
રેગમગરેની;
સારે સાનીધપ નીધ નીસા નીધ પમગ મગરેગ મપ મગ
રેંસા० નીસા०
સાસા નીધની પધ નીનીસા નીની ધધ પરેસારેસા રેગમ મગ
મગ સાસા,
પરેસારેરેનીસા રેગમરેગ સાસારે નીસાનીધમધ,
ધપનીનીસાનીસા સામગપ મગરેસા નીરેસા નીધપ;
પરેસાનીધપ મગ પમ ગરેસા સાધનીધ પધ નીસા પમ
ગરેસા० નીસા०

---

૫૪૫. ખમાચ—તીલાણો.

ઓદતન દેરેના દીમ તનન તનના દીમ નારેનારે દાસ; નારે તદરેદાંની નીતદ્રનારે દીરદીર નતનોમ દીરદીરદાંની દીરદીર નતનોમ દીરદીર નતનોમ તદાની તારેદાંની તાના દીરદીર તનોમ તારેદાની० ઓદતન०

તાનોમ તાનોમ તાનોમ તદારેદાની તદ્રનારે તદ્રનારે દીરદીરદાની દીરદીર નતનોમ દીરદીર તનનો તાનોમ નીત નોમ નીતાનદીમ તા(આઆઆ)નદીમ તનોમ દેરે નતનોમ દેરેના દીરનારે તદ્રીમ દીર દીર તનદીમ દીરદીર તનનદીમ તદ્રાંગ તદ્રાંગ દીરદીર દીરના રેદીરના દીમ० ઓદતન०

---

૫૪૬. પીલુ—ઠુમરી.

સો મેરી ગુઇયાં કેસે ભેજું પાતી કદરકુ મેં૦ સો મેરી૦

એક તો અંધેરી રાતી, દુજે સુની સેજ નાગણુ, તીજે મોરા બાલા જોબન, હાએ તસ જાતી૦ કદરકુ મેં૦ સો મેરી૦

૫૪૭. સીંધ—ગજલ.

કહો બુલબુલકુ લે જાવે ચમનસે આશીઆં અપના,
પહરે ગર સદ હજાર અફસું ન હોગા બાગબાં અપના. ૧.

ઉઠા કર લે ચલી બુલબુલ ચમનસે આસીઆ અપના,
કહા ગુલસે કે લે ઇએહ બેવફા હમસે મકાં અપના. ૨.

હુઇ જબ બાગસે રૂખસદ કહા રોરોકે યા કીસમત,
લીખાથા યું કે હસલે ગુલ મેં છોરે ખાનમાં અપના. ૩.

અરે સંઇયાદ યું ચાહીએ તો જી ઓર જાનસે હાજર,
વ લેકીન તોક કમરીકી તરેહ કરકે નીશા અપના. ૪.

ન તુને ગુલ કીઆ અપના ન બુલબુલ બાગબાં અપના,
ચમનમે કીસ તરેહસા બનાયા ખાનમાં અપના. ૫.

યેહ હસરત રેહ ગઇ કીસ કીસ મજેસે જીંદગી કરતે,
અગર હોતા ચમન અપના ગુલ અપના બાગબાં અપના. ૬.

૫૪૮. સરપરદા—ધ્રૃપદ.

પ્રથમ રાગ સુર સાધ જોહી ગુણીજણુ સુધ મુદ્રબાની સુધ ગાવે૦ પ્રથમ રાગ૦

દુરત મધ બીલમપદ કરલે સુનાવે, સપ્ત સુર તીણુ ગ્રામ ઉનનચાસ કોટ તાન કરલે દેખાવે૦ પ્રથમ રાગ૦

૫૪૯. સરપરદા—તીલાણો.

દાનીતોમ તનદ્રેદ્રે તુમદરનારે તનન દીમ તનન દ્રીદ્રી તુમદ્રેદ્રીદ્રી દાન૰ દાની૰

પપધની સાની ધપમ ગરેરે સાની સાની ધપ મગ મગ સા સાસારે રેરેગ ગગમ મમપ પપધ ધધની નીનીસા સાનીધપ મગ મગ સા૰ દાનીતોમ૰

---

૫૫૦. બેહાગ—ખ્યાલ.

હમારી સુધ પીયાને ક્યું ના લઇ૰ હમારી૰

આવન કેહે ગએ હજીએ ન આએ, તલપ તલપ જીંદ ભઇ૰ હમારી૰

---

૫૫૧. કાફી—ગજલ.

ઉરાતા ખાક સીરપે ઝુમતા મસતાના આતા હએ,
નહી માલુમ કીસ ધુનમે તેરા દીવાના આતા હએ. ૧.

સમાલ બેઠો અબ અયે મસ્તો જરા હોશ્યાર હો જાઓ,
ઓ દેખો હાથમે શાકી લીએ પએમાના આતા હએ. ૨.

લુભાના દીલ ન તુમકુ નાજ માશુકાના આતા હએ,
જલાના હમકુ આતા હએ વો યા શરમાના આતા હએ. ૩.

સહુ ખુબાં અગર વોહ હએ અમીરે આશકા હમી મએ,
મુજે ખત યારકા આતા નહી, પરવાના આતા હએ. ૪.

હુજુર અબતો કલામે આશકાના ખુબ કેહેતા હએ,
કે જીસકે તર્જમે મજમુન ઉસતાદાના આતા હએ. ૫.

મસ્તોંકે કુચેમે કબ ગુઝર હોતી હય્યે અપની,
હઝારો ઊંગલીયાં ઉડતે હય્યે મેરા દીવાના આતા હય્યે. ૬.

તસદદુક ય્યે જાન કરૂંગા ઉનકે કદમોંપર,
કુસા કીસમત મેરે ઘર વો શાહાના આતા હય્યે. ૭.

ગીરફતારે બલા છુટકે કફસસે ગૈરોંકે આ પોંહોંચા,
કે જૈસા શમાંપર બેતાબ હો પરવાના આતા હય્યે. ૮.

દીલ દીવાના સૌદાહી મુવા જાતા હઉં ફુરકતમે,
મેરે માહબુબકા સાકી કહાં મય્યેખાના આતા હય્યે. ૯.

૫૫૨. પરજ—હોરી.

મત મારો પીચકારી રે મેં તો સગરી ભીંગ ગઇ૦ મત મારો૦

ભરી પીચકારી મોપે સીર મુખ મારી ભીંગ ગઇ તન સારી રે૦ મેં તો૦ મત મારો૦

૫૫૩. ખમાચ—સારેગમ.

પસા નીસાધની પધનીપધ પમગમ—નીસા ગમ પધ મપ ગમપ૦ પસાનીસા૦

મમનીધ સાનીસાનીસારે સાનીધ પરેસારે ગ સારે નીસાનીસા રેધની પધનીસા પધની પધ પમગમ૦ પસાનીસા૦

૫૫૪. ખમાચ—દાદરો.

નૈન સલોને રાધા તેરે૦ નૈન૦
નૈક ચીતાંન ખીકે મનમોહનાખીન દાંમનીકે ચેરે તેરે૦ નૈન૦
તનમનકી સુધ ભુલી તબહી, જદ પીઆતેં હસી હેરે૦ નૈન૦
રાધા બલ્લભ હીત પરમાંનંદ, અલી પંકજમેં ઘેરે તેરે૦ નૈન૦

---

૫૫૫. જીલ્લો—દાદરો.

સખી કોઈ શામસે મીલાદે મુજે,
પતા નંદલાલકા બતાદે મુજે૦ સખી૦
કહો બ્રજરાજસે પ્યાસે તેરે દીદારકે,
અબતો તેરી ચાહ સતાતી હય્યે મુજે૦ સખી૦

---

૫૫૬. સાવન—ખ્યાલ.

ધીરે બહો નદીયાં તુ ધીરે બહોરે-સઇયાં મોરે ઉતરેંગે પાર૦ ધીરે૦

ગમ્ભેરી રે નદીયાં નાવ એવતીયાં રે આન પરી માજે ધાર૦ ધીરે૦

---

૫૫૭. ભૈરવી—ઠુમરી.

અબ મોસે રાર ક્યું મચાઇ મોરા સઇયાં-દગર ચલત મગ્મે તો ગાલી દેઉંગી તુમકો છાંડ દે કલાઇ૦ અબ મોસે૦

રાહાબાત મોમ્મે રોકત તોકત, સનદ પીયા તોરી દેખી ચતરાઈ૦ છાંડ દે કલાઇ૦ અબ૦

---

૫૫૮. ભૈરવી—ગજલ.

ક્યા કહું દીલ માયલે જુલ્ફે દોતા ક્યું કર હુવા,
યે ભલા ચંગા ગીરફતારે બલા ક્યું કર હુવા. ૧.

જીસકુ એકતાંઈકા દાવા દેખકર વો આઈના,
હો ગયા હયરાં કે પયદા દુસરા ક્યું કર હુવા. ૨.

દીદ એ હયરાં હમારા થા તુમારે જેરપા,
હમકુ હયરત હએ કે પયદા નકશા પા ક્યું કર હુવા. ૩.

જો કુચ્ય હોના થા હુવા હમપર તુમારે ઈશ્કોમે,
હમને ઈતિનાબી ન પુછા ક્યા હુવા ક્યું કર હુવા. ૪.

જીસકો મેહેરાબે ઈબાદત હોબમે આબરૂએ યાર,
ઉસકા કાબેમે કહો સેજદા અદા ક્યું કર હુવા. ૫.

વો તો હય બેઆશના મશહુર આલમમે જફર,
ફીર ખુદા જાને કે તુજસે આશના ક્યું કર હુવા. ૬.

---

૫૫૯. શાહાના કાનડાનો—ખ્યાલ.

રાજ દુલારીકા બનરા આઈલો સોહે, પેહેને રાતાઈ ચોલારા બનરા આઈલો૦ રાજદુલારી૦

શુમકના સીર સેહરા બાંધ કે સુભ ઘડી લગન ધરાયા૦ રાજદુલારી૦

૫૬૦. દેશ—ઠુમરી.

મોરે ઘર ફુલી કેસર ક્યારી આવો તો બીહારીજી૦ મોરે૦

ચંપાબી ફુલા ચંમેલી ફુલી, કેવડકી ખુબી હય ન્યારી૦ આવો તો૦ મોરે૦

---

૫૬૧. ભૈરવી—ઠુમરી.

તોહે નીપટ લાજ ના આવે, તન મોરા તલપત જીઆ ઘબરાવે૦ તોહે૦

ઘટ ઘટ જીઆ મોરા તલપત રહીલારે, તોહે બીન નીંદ ન આવે૦ તોહે૦

જલસો ૧૮ મો.

સનીવાર, તા૦ ૧૦ મી આગષ્ટ ૧૮૭૮.

---

૫૬૨. ચમન કલ્યાણ—ધ્રૂપદ.

પાર તેરો પાયો નહી અપરમપાર એ કિરતાર જીતે તીતે ગએ સબ હાર હાર૦ પાર તેરો૦

જોગી જગત જપ તપ કરે વામદેવ નારદ સકલ દેવ સબનકા દુખ ગેઆન ધેઆન રહે અષ્ટજામ કરત રહે નીત પાવત નહી૦ પાર તેરો૦

---

૫૬૩. દેશ મલ્હાર—ઠુમરી.

વીજલી ચમકે ડર મોએ લગે ઉમંગ દલ બાદલ શામ ઘટા૦ વીજલી૦

લે આવોરી ઉસ નંદનકુ પાતી બાંચત આએ અટા, હાર સિગાર સબ તજ દઊંગી હોઊંગી બેરાગણ બોલ જટા૦ વીજલી૦

---

૫૬૪. હમીર કલ્યાણ—ખ્યાલ.

અરે અલબેલા મીત પિહરવા મોરા૦ અરે૦

લાડ ગહેલા અતહી નવેલા સદારંગ સબ બેલ બેલા સોમે પાએ કર રખુંગી હાર હમેલા૦ અરે૦

---

૫૬૫. છાંયા—ખ્યાલ.

કાનન બતિયાં સુન હું ન માનત નેન શિખ લા-ગોહી આવે મત બાર બાર૦ કાનન૦

બરજ રહી બરજો નાહી માનત વાકે તો જીઆમે આનન૦ કાનન૦

૫૬૬. ગોંડ મલ્હાર—ઠુમરી.

રૂમ ઝુમ બદરવા બરસે દામિની દામક પવણુ ચલે પાાીરે પપૈયા પિયુ પિયુ કરે૦ રૂમ ઝુમ૦

મહમદશાહ પિયા સદા રંગીલે ઉન બીન જીઆરા તરસે, નાની નાની બુંદનવા મેહા બરસ રહો, ભીંજ ગઈ તન સીરસે૦ રૂમ ઝુમ૦

૫૬૭. શ્રીરાગ—સારેગમ.

મધનીસા રેસા નીધ પરેપ ધમગરે ગમગરે સારે નીધ મ-ધની સારેપ ધમગરે રેની ધમ ગરે ગમગરે સા૦ મધનીસા૦

ગમધનીસા રે મગરેસા રેની ધમગરે સા રે પ રે રે ગમ પમ ગરેસા રેરેરે નીનીની ધધધ પપપ મમમ ગગગ રેરેરે સા૦ મધનીસા૦

૫૬૮. શ્રીરાગ—ખ્યાલ.

ગજરવા બાજે બાજે બાજે રે ગજરવા બાજે૦

આઠ પેહેરકી ચોસઠ ધરીરે, જપત તેહારોહી નામ૦ ગજરવા૦

૫૬૯. પીલુ અને કાફી—ગજલ.

સુના હુએ ઉનકુ મનજુરે નજર તેગ આજમાઈ હુએ,
ઈહાં શોએ શાહાદતને મેરી ગરદન જુકાઈ હુએ. ૧.

હયા ઓ બેવફા જખમસે તબીઅત તુજપર આઈ હુએ,
બજાએ રૂહ કાલેબમે તેરી ઉલફત સમાઈ હુએ. ૨.

લહુ બેહતા હુએ આંખોસે બેઆલે તેગ અબરૂકે,
દીલે નાદાનને મેરે કયા બુરી તલવાર ખાઈ હુએ. ૩.

ઉસીપર જાન દેતા હું ન પુછો તુમપર કયા ગુજરી,
હમારે વાસતે ઉસને બડી ઈજા ઊઠાઈ હુએ. ૪.

સુએ ગોરે ગરીબાં જબ ગયા વોહી તનએ મહેસર,
અદમમે ગુલ હુઆ ઉઠો કેઆમત સીરપર આઈ હુએ. ૫.

---

૫૭૦. કાફી—પદ.

રઘુ વીરસે જા કહીઓ મોરી, ·
કહીઓ મોરી સુનઈઓ મોરી૦ રઘુ વીરસે૦
સુનો હનુમંત અંજની નંદન
કહીઓ સંદેશાકી હોરી,
શીશ નમાએ ચરણ ગ્રહ લીજો,
કીજો બિનતી મોરી,—રામસું દોહુ કર જોરી૦ રઘુ૦

મેં રઘુપતીકી કીર્ત સુની હુએ,
જીનકો ધણુષ જીને તોરી,
તે ભૂજબળ અવની કીન દુગવટ,
રાવન દુષ્ટ હનોરી—કેહેત હે જનકકી છોરી૦ રઘુ૦

દીન નહી ચેન, રૈન નહી નિદ્રા,
ખાન પાન બીસરોરી,
બન ઉપ બનમે આઈ પરીહું,
તેરોહી ધ્યાન ધરોરી-રામ રામ મુખસે કહુંરી૰ રઘુ૰

કિતીક દૂર લંકા ઘઢ તુમસે,
જીનસે સૃષ્ટી રચ્યોરી,
હે રઘુનાથ કૌસલ્યાકો નંદન,
સુગ્રીવ કષ્ટ હરોરી—ભગતન પ્રતીપાલ કરોરી૰ રઘુ૰

કહે હનુમાન ધીર ધરો માત
લંકા કરૂંજી મેં હોરી,
રાવન કુંભકર્ણ સબહી મારહું
મેઘનાદ હનુરી—દેઊં તેતીસ બંધ છોરી૰ રઘુ૰

તુલસીદાસ પ્રભુ તેહારે મીલનકો,
અવધ આરા રહી થોરી,
પ્રાણ દાન દીજે રઘુનંદન,
ગાઊં મેં કિર્તી તારી—પરત અબ કરૂંહું બહોરી૰ રઘુ૰

---

૫૭૧. શાહાના કાફી—હોરી.

અપનેરી દીલસે એ ફાગ મચાઇએ,
ઔસર ગયો સો ફીર નહી પાઇએ૰ અપને૰

લો ચુવારી ચંદન અતર અર્ગજા,
સત નામકો ગુલાલ ઉડાઇએ૰ અપને૰

ધેઆનકી તાલ તાન તન મનકી,
ગતમે ગેઆનકો મિદંગ બજાઇએ૦ અપને૦

એલ લે દીન ચાર સબીરી,
સત નામકી આજ હોરી જો ગાઇએ૦ અપને૦

---

૫૭૨. પીલુ—હોરી.

કેહે દીજો હમારી રામ રામ,
જાકુ મીલે મોરા શામ૦ કેહે દીજો૦

નગર નગર ઔર દ્વારે દ્વારે,
હોરી એલનકી ધુમ ધામ ધામ૦ કેહે દીજો૦

ઉમંગે જોબન પિયા માનત નહી,
કેસેકે રખું મે ઠામ ઠામ૦ કેહે દીજો૦

ભુખ પેઆસ રાંધીકા છાંડયો,
ધેઆન તેરોહી અષ્ટજામ કામ૦ કેહે દીજો૦

કૃષ્ણનંદસુ ઇતની હે બિનતી,
પ્રભુ કહું છોરી એસી બામ બામ૦ કેહે દીજો૦

---

૫૭૩. ઝિંજોટી—ગજલ.

આશકોકુ દાગ દે, દેલકા છુપાના કયા ભલા ?
મુજ બીચારે નાતવાંકા દેલ જલાના કયા ભલા? ૧.

હમ જો આએથે તુમારે દેખનેકુ, અએ સનમ,
એક નજર દેખલાકે ફીર મુખરા છુપાના કયા ભલા? ૨.

બોસતાંમે જાકે બુલબુલ ગુલસે કરતી હુએ પોકાર,
દામે ઉલફતસે મેરે દેલકુ ફસાના ક્યા ભલા? ૩.

જાનતેથે તુમ પીયા પીતમકી નગરી હુએ કઠણ,
ઉસ ગલીમે સર દીયા, ફીર જી બચાના ભલા? ૪.

આરજુ કરતા હુએ "શારફુદ્દીન" તુમારા, અએ સનમ,
મેહરબાં હોકર કે ફીર દુશમન હોજાના ક્યા ભલા? ૫.

૫૭૪. દેશ—ખ્યાલ.

રાત ચૂરા રંગ લાગા, રંગ લગાદે સાહેબા એ ચુનરીજી કાંહિરે૦ રાત૦

પાંચ મોહોરદા ચૂરલા મંગાદે લાડી થારા બૈયાંદા રંગ રૂડા૦ રાત૦

૫૭૫. કાફી—ઠુમરી.

કદર પિયા નૈયાં મોરી કેસે લાગે પાર, તું બેવટ અનાડી હું થાથી મચધા— કદર૦

ના મોરે નૈયાં નારે બૈયાંરે, આન પડી મચધા૦ કદર૦

૫૭૬. ઝિંઝોટી—ગજલ.

કીસીકા દર્દ દેલ જાલીમ, તેગ બેદાદ ક્યા જાને?
કે ગુજરી સાહેબકે દીલમે, મગર જલ્લાદ ક્યા જાને? ૧.

કફસમે બુલબુલ રોતી હુએ, અરે સૈયાદ ક્યા કીજે?
જાંહાં બેદાદ હો હાકમ, વાંહાં ફીરીયાદ ક્યા કીજે? ૨.

મેરે આશકસે યું કહેના, વાંહાં મગરૂર મત કીજે,
એહી કહેના કે દીલસે યાર, મુજકો દુર મત કીજે. ૩.

૫૭૭. ધાટો—લાવણી.

કાળી ઘટા કોહર બન છાઈ
મહેલામે તડપ રહી પ્યારી
સુન અસારકા બયાન
પીતમ મત જા મઓબાના
મોકો બીન સીંગાર નહી ચએન
મેં તો રોતી હએ દીન રએન

(ઝુલ) કર કર બીજલી જીઆ લરજે
ઉપરસે બાદલ ગરજે
મેરી સંગકી સઐલીયાં લરજે
સખી છાયા અબર ભરપુર, પીયા હએ દુર, સબર કર
નારી॰ મહેલામે તડપ॰

બાંદોકી ભવન ભરપુરે
બનબનમે કુક રહે મોરે
પીયા પીયા મચા રહે શોરે
હો ગઈ પીયા બીન બોરે

(ઝુલ) લીખું અપને દસ્ત પરવાના
પીતમ પ્યારેકો દેના
કાસેદ તું દેર મત કરના
મએ તો દેઉંગી જોબનકા દાન, કહા મેરા માન, સબર કર
નારી॰ મહેલામે તડપ॰

૫૭૮. દેશ મલ્હાર—ઠુમરી.

તારા બંગલાની બારકી ઉઘાડ હું તો ભીંગુંછું માહારાજ૦ તારા૦

નવરંગ મારી સારી જો ભીંજે ઓર ભીંજે ચીર ગુલજાર૦ હું તો ભીંગુંછું માહારાજ૦ તારા૦

૫૭૯. ખમાચ—ઠુમરી.

કેસે જોરાજોરી મોરી બૈયાં મરોરીરે, બલજોરી કર પકડત હે, બતીયાં કરત જોરાજોરી૦ મોરી બૈયાં૦ કેસે૦

દેખોજી દેખોજી મોરી બંગરી મુરક ગઈ, છતીઆં ધરક ગઈ, એસી કયા કરતહો ઢીઠેરી૦ મોરી બૈયાં૦ કેસે૦

૫૮૦. ખમાચ—સારેગમ.

સા નીસારે સા નીધ મપધમ, ગમ પમ ગરેસા ગમપ ગમપ ગમધ મધની સા નીસારે ગરેસા નીધપમ ગમપમ ગરેસા૦ સા નીસારે૦

ગમપ ગમપ ગમધ ગમધ મધની સા નીસારે નીસારે નીસારેગ મગરેસા ગગમપ મગરેસા રેસાનીધ પમગમ ગમપમ ગરેસા૦ સા નીસારે૦

૫૮૧. ખમાચ—ધ્રુપદ.

નૈનકો કમલ કહો, વૈતો મુરજાય આલી;
જૈતો કહો, મૃગ નૈની, વૈતો સબકાર હૈ૦ ૧.

જૈતો કહો મીનજલ, વૈતો નહીં ભાવે તીર;
જૈતો કહો અંજનવૈ, સ્વેત રંગ સારે હૈં. ૨.

ચપલ તુરંગ કહોં, ધાયક વૈ પાયકસે;
દીપકકી જોતી કહોં, વૈતૌ રેન જારે હૈં. ૩.

સસી પેસે સીતલ કહોં, વૈ કળાહીન ભાલી;
તેરે નૈન જીત બૈંકો, તીન લોક હારે હૈં. ૪.

---

૫૮૨. ખમાચ—ચતરંગ.

કાન્હ ચતુર ચતુરંગ ગાવૈં, બજાવૈં બંસી તાન માનશોં,
ઉર્પતિર્પલ ધીરીરીરીરીરીરીરી ધમ્માદતિહિ રિઝાવૈં૰ કાન્હ૰

નાદિરિ તુમનાદિરિ તુમનાદિરિ યાલિલે યાલિલે યાલે
તાનેને તાનને તાને લોમ લોમલે તનમ તનમ મનમ
મનમ તુમ તુમ દાની દીની કછુ જણાવે૰ કાન્હ૰

સમ તીન એકઈસ બાઈસો ઉનચાસકે ભેદ ગીણાવે
ધધપ ધધમ નીધ મગપ મગરેસાની, સારેગમપધનીસા
સાનીધપમગરેસા, જાવૈ આવૈ૰ કાન્હ૰

ધાઠીતાકિત ધિતતકિત ધિતતાકત ... તક ત્રકૂટ તકતા
તાકતા ગિદિગિન ધિટત ધિટત ધી ગિદિગિનાધા ભજિ લ
ભિમ્મ બહુ પરન સુનાવૈયા મેષ ગોપાલલાલકો ભાવૈ૰ કાન્હ૰

---

૫૮૩. કાલીંગડો—દાદરો.

મોકો પીયા મીલનકો જાનેદે બઐરન મા; ન માનેરી ન-
નદીઆં નેક મયા કર મોપે રાર ન કર સાહેબકો માન૰ પીયા.

ઇતની બીનતી સુનો મોરી; સુન સખીયન બાત
સારી; અપની મઐાજસે જાઉ પીયા પાસ કરકે મનમે
ગેઆન ધેઆન૰ પીયા૰

---

૫૮૪. ભૈરવી—ગજલ.

તેરે માનીન્દ અગર માહે મુનવ્વર હો તો મઐ જાનુ,
મુનવ્વર માહા ક્યા ખુરશીદે અનવર હો તો મઐ જાનુ. ૧.

શોઆઐ રૂખસે આઈના જો દીલકા પારા પારા હઐ,
દીગર ક્યા ઇસકા સાઝીનદા સીકંદર હો તો મઐ જાનુ. ૨.

બ મીસલે કાહ તુજકો કહેરો બાહો ખીંચકે લાંવે,
અસર ઇતના એ આહો નાલેમે ગર હો તો મઐ જાનુ. ૩.

અરે ઓ શુઉખ દીદા દીલ તો મઐ તુજકો દેતી હું પર,
કુબુલ અબ યેહ નજર તુજકો સીતમગર હો તો મઐ જાનુ. ૪.

અરે પરીયાં કહો એહ કૌન હઐ કીસ બાગકા એહ ગુલ,
તુમારી સઇસે મેરા એહ દીલબર હો તો મઐ જાનુ. ૫.

---

૫૮૫. માલકોસ—ખ્યાલ.

પાનન બીડી બનાઐ એવાઐ તરપ તરપ તુમ સુંદ-
રકે મુખવા૦ પાન

અધરન દશન ચમકે જો દામનીસી કઉદત દેખેજો
ભવરૂ૦ પાનન૦

---

૫૮૬. માલકોસ—હોરી.

ઓહો ધપ ધીંકાર ધૂન મિદંગ તાલ લીઐ બીચ
મોરલી ધૂન તોરી૦ ઓહો ધપ૦

એક ગાવત એક મિદંગ બજાવત એક નાચત દે
તાલ૦ ઓહો ધપ૦

---

૫૮૭. સીંધ ભૈરવી—ગજલ.

ચમનમે આકે કોઈ દમ જો તું સબા ઠેરી,
નસીમે બુલબુલ શૈદા બેજાંબી આ ઠેરી. ૧.

જુનુને છોરાના એક કુતાર પેહેરન મેરા,
બદનપર આક કફીરીકે એ કબા ઠેરી. ૨.

ગયા ન જીતા હુવાકુ યારસે કોઈ,
ગલી સનમકી અજીજો એ કર્બલા ઠેરી. ૩.

જો કત્લ કરકે મેરી લાશકો કીયા પામાલ,
હમારા ખુન તેરે પાંઉકી હીના ઠેરી. ૪.

---

૫૮૮. માલકોસ—સારેગમ.

નીની ધધ મગ સાનીધ નીસા ગ મગ સા નીધ મધ નીસા ગ મધસા નીધ નીધ ગમસા૦ નીની ધધ૦

મમગ મમગ મધ નીસા નીધ સધની મધની ગ મધ સા ગસા મગસા નીધ નીધ ગમધ ધ સા સા મગસા સા નીધ નીધ ગમસા૦ નીની ધધ૦

---

૫૮૯. માલકોસ—ધ્રૃપદ.

અતર અરગજા અબીર સુગંધ અનેક ચુવા ચંદોલ૦ અતર૦

અનતસ ગુલાબ લીએ સુખ સમાન મબીર જાત એ મન મેરો પુંજ લીએ ઉચ રાત હોત હએ રૂએ કાંપો૦ અતર૦

---

૫૯૦. માલકોસ—તીલાણો.

દાનિ ધેતલાન ધેત તનન નાદ્રદ્ર દીમ તનદ્રેના તનનનનનનનના ઓદતન ઓદતન દેરેનુમ દેરેનુમ તાદીમ તાન દેરે નીતનતોમ૰ દાનિ ધેતલાન૰

તદેરના દેરેના દીરીઅનરે દેરના દેરના૰ તદાનિ દીમ તનદીમ નીતદીમ તદીમ તાનદેરેની તનતોમ૰ દાની ધેતલાન૰

---

*૫૯૧. મુલતાની—ગરબો.

સખી સરસ્વતીને સંભારીએ સુખ કાજે જો,
સમરણ કરતાં દુઃખ જાય સઘળાં આજે જો૰ સખી૰

સખી જેને મુખ છે સરસ્વતી સુખ કાજે જો,
જાણીછો તે છે સુખી અતી વળી આજે જો૰ સખી૰

સખી ભણીબાઈ ભીએ નહી સુખ કાજે જો,
થાશે સુખી શિખે કઈ વળી તે આજે જો૰ સખી૰

સખી શિખેલી જે ભામની સુખ કાજે જો,
તે પિયુને થાશે કામની વળી આજે જો૰ સખી૰

---

* ૫૯૧ થી ૬૦૩ સુધી બારા જલસો ગરબાઓનો, સની-વાર તા. ૧૨ મી અકટોબર ૧૮૭૮.

૫૯૨. જંગલો—ગરબો.

આજકી માણેકઠારીયાં, મોહનજી આજકી માણેકઠારીયાં.

દુધ પૌઆ ઓર રાઇતી કેરી,
ઉપરથી ગુવાર વઘારીયાં. મોહનજી આજકી॰

ખરખી પૂરી, આદા ચીરી,
ઉપરથી લીંબુ ખટાઇયાં. મોહનજી આજકી॰

સેવ કંસાર ને કારેલાં કંટોલાં,
ઉપરથી સુરણ સવાદીયાં. મોહનજી આજકી॰

મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર,
ભાવે કરીને આરોગીયાં. મોહનજી આજકી॰

---

૫૯૩. માંડ—ગરબો.

પ્રભૂ પ્રગટ્યા સુરકાજ સૂર્ય વંશમાં જો,
ક્ષત્રિ કુલમાં ગણાય અવતંસમાં જો. ૧.

વાણી પરમ વ્હાલિ શિશુ રૂદનનિ સાંભળીજો,
સંભ્રમ ચાલિ આવિ રાણિ સૌ ટોળે મળીજો. ૨.

સુણી દસરથ સુત જન્મ શ્રવણ તે સમે જો,
બ્રહ્માનંદ તુલ્ય જાણું મન બહુ ગમે જો. ૩.

ચારણ ભાટ ગુણી ગંધર્વ રાજી થાયછે જો,
પાવણ ગુણ રામ તણા સુખે ગાયછે જો. ૪.

હૃદય હર્ષવંત નગર નર નારી તણાં જો,
જીવો રાજકુવર કહિલે વિવિધ વારણાં જો. ૫.

---

૫૯૪. ધનાસરી—ગરબો.

તમે સાંભળોની સંત સુજાણ, કળજુગ આવ્યો રે,
તમે દેખો દુનિઆંના લોક, કળજુગ આવ્યો રે.

કલજુગ તો સત જુગને રે ભેદ,
જેમ દિવાલીની હોલી રે,
સત જુગમાં તો શાધુ રે જણને,
કળજુગમાં નહીં કોઈ રે. કળજુગ૦

બ્રાહ્મણ થઈ ખેતી રે કરશે,
ને બોખના પીશે પાણી રે;
ભળા મનુષ થઈ ઊંચા કેહેવાશે,
ગળે ગડાકુ તાણી રે૦ કળજુગ૦

શ્રીમંત જાત થઈ તુલસી રે વાવશે,
મોચી વિદ્યા ભણશે રે;
પાખંડિની પુંજા રે થાશે,
પંડીત બેસી રેહેશે રે. કળજુગ૦

શાધુ રે સંતને શોધિને મારશે,
ને લુચ્ચાની સંગત કરશે રે;
પોતના દેવતા દિવો નહીં દેખે,
પીર મલિદા ખાશે રે૦ કળજુગ૦

છળ છળ ભેદ કુદવા પડશે,
ને પ્રપંચ વરશે જાજા રે;
ભણ્યા હશે તે ભુખે મરશે,
હરામિ હશે તે તાજા રે. કળજુગ૦

પાંચ મળી પંચાએત કરશે,
ને પક્ષ પોતાતણો તાણશે રે;
ભેળી રે થાપણ ઓળવશે રે;
રાંડીરાંડો રડાવશે રે૦ કળજુગ૦

લખનાર થઈ ગળીનું કરશે,
ને ખોટાં નામા લખશે રે;
કુંભાર ગોળા વૈષ્ણવ થાશે,
કનબી તાણા તાણશે રે. કળજુગ૦

કાંટારે વચે કુદવા પડશે,
ને મોટેરાં લાંચ ખાશે રે;
સાચાં હશે તેને ખોટાં કરશે,
એવો ન્યાય તોળાશે રે. કળજુગ૦

મોટાના ઘરની વહુ દીકરી તે,
નહીં કરવાનાં કરશે રે;
સસરા જેઠની લાજ ન ધરશે,
માથે ઉઘાડ કરશે રે. કળજુગ૦

વહુ સાસુનો જઘડો રે થાશે,
ને દીકરો જોઈને હસશે રે;
સાસરિયાંના લાડ પાળશે,
માબાપ ખસતાં કરશે રે. કળજુગ૦

કળજુગનો મેહેમા થયો પુરો,
ને વળતી હવે શું કહીએ રે;
કર જોડીને કહું છું તમને,
દુઃખ હૈયે નવ ધરીએ રે. કળજુગ૦

૫૯૫. સરપરદા—ગરબો.

સાંમળીયાને વિનંતી કરીને, ઓધવ કેહેજો અરજી રે. સાંમ૰
પ્રીત કરીને પરેહર્યા છો, સ્વાર્થના છો ગરજી રે. સાંમ૰
દુધ યા દહીના દામ તો દેવો, ખાઈ બેઠા છો કરજી રે. સાંમ૰
લીધાં વચન તે નવ પાળો શીદ, મતી ફરીછે હરજી રે. સાંમ૰
ફાટી કામળી ફેંકી શાને, નહીં મળ્યો શું દરજી રે. સાંમ૰
સશી સુરતની કન્યા મોહી, વાહા કુબડીના વરજી રે. સાંમ૰
શુઘડ પ્રીતમને એટલું કેહેજો, જેમ તમારી મરજી રે. સાંમ૰

---

૫૯૬. આહંગ જીહલો—ગરબો.

બગીયાં બગીયાં બગીયાં રે,
મારો બાલમ બિરાજે સારી બગીયાં૰ બગીયાં૰

મોર મુંઘટ પિતાંબર ધારી,
કુંડળપર ચીત લગીયાં રે. મારો૰ બગીયાં૰

વંદ્રા વનંની-કુંજ ગલને,
સોલસે ગોપીને શામે ઠગીયાં રે. મારો૰ બગીયાં૰

મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર,
ચરણ કમળ ચીત લગીયાં રે. મારો૰ બગીયાં૰

---

૫૯૭. સરપરદા—ગરબો.

જાવાદો મને શાને રોકોછો વાટમાં,
હાંરે દાણ લેવા સરીસાં નથી માટમાં. જાવાદો મને૰

મારારે સમ નથી મારી ગાગરમાં,
હાંરે જળ ભરવા જમનાજીના ઘાટમાં. જાવાદો મને૰

હાંરે દાણ મસે તે વાટમાં ન રોકીએ,
હાંરે કહેશે તે પેલા લોકડાં. જાવાદો મને૦

હાંરે સઘળી ગોપીકા ઉભી જમનાને તીરે,
હાંરે મારે જાવા સૈયેરોના સાથમાં. જાવાદો મને૦

હાંરે રૂમક જુમક કરતાં આવો ને જાઓછો,
હાંરે દામ આપોની હાથમાં રોકડાં. જાવાદો મને૦

હાંરે મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર,
હાંરે સ્વામીજી ઘરમાં પુછશે. જાવાદો મને૦

---

૫૯૮. માંડ—ગરબો.

નારાયણ નામ લેની તું પ્રાણી રે,
બદ્રીનાથ પ્રગટ્યા જુગ જાણી. નારાયણ૦

નરદેહ આપ્યો તને નાથે રે,
આપ્યું ધન વાવર તારે હાથે રે,
પડ્યુ રેહેશે કોડી ન આવે સાથે. નારાયણ૦

ગર્ભવાસે રક્ષા કીધી તારી રે,
લીધો જઠરા અગ્નિથી ઉગારી રે,
તેને કેમ બેઠો વીસારી. નારાયણ૦

તને પરધન ને પરનારી રે,
નથી ભજતો તું દેવ મોરારી રે,
આગે શી ગત થાશે તારી. નારાયણ૦

વિના સમજ કહે મારૂં મારૂં રે,
ધનમાં જે ભર્યું મન તારૂંરે,
તારે હાથે નથી તન તારૂં. નારાયણ૦

કાયા માયા છે તારી કાચી રે,
તેના રંગમાં રહયો છે રાચી રે,
પ્રેમાનંદ કહે વાત સાચી૦ નારાયણ૦

---

૫૯૯. માંડ—ગરબો.

મોહોલે પધારો માહારાજ, મણીધર મોહોલે પધારો,
નારી જુવેછે વાટ, મણીધર મોહોલે પધારો,
મારો શ્યોરે અપરાધ, મણીધર મોહોલે પધારો,
રૂધન કરે રાધા નાર, મણીધર મોહોલે પધારો. ટેક૦

સીસો ભાંગયો સાંધતાં, મન ભાંગયો કુવેણ,
મોતિ ભાંગયો વીંધતાં, તેને નહી સાંધો નહી રેણ,
મણીધર મોહોલ૦ નારી જુવેછે૦ મારો શ્યો૦ રૂધન કરે૦

સોનુ કરીને સાટવ્યું, કરમે નીકળ્યું કથીલ,
ચીંતામાં ચતુરાઈ ઘટે, મારા સોસે સુકાંણા શરીર,
મણીધર મોહોલ૦ નારી જુવેછે૦ મારો શ્યો૦ રૂધન કરે૦

આજુ બાજુ ઝુપડી, વળી વચમાં હાલ્યો બાજ,
દીકરાને ઘેર દીકરા, તેને પરણ્યાનો શો કાજ,
મણીધર મોહોલ૦ નારી જુવેછે૦ મારો શ્યો૦ રૂધન કરે૦

ડુંગર ઉપર ડુલડી, નીચે ધડુકે નીર;
ચતુર હોય તો ચેતજો, મુરખ મનમાં કરેરે વીચાર,
મણીધર મોહોલ૦ નારી જુવેછે૦ મારો શ્યો૦ રૂધન કરે૦

---

૬૦૦. વાઘેશ્વરીનો બાહાર—ગરબો.

નર ચતુર સુજાણ પરનારીસું પ્રીત કબુ ન કીજીએ,
મારા વાહાલાજી શિખામણ આપું તે માની લીજીએ.

તમે પ્રથમ મળશે દૂતીને,
તારૂં સર્વસ્વ લેશે ધૂતીને,
પછી ભરશે અંગ ભભૂતીને૦ નર ચતુર૦

જેણે પ્રીત કરી પરનારતણી,
તેને હૈડે રૂધણ થાય ઘણી,
તેણે કુળ લજ્જા કાંઈ નવ ગણી૦ નર ચતુર૦

તને પ્રેમનો પ્યાલો પાઇને,
તારૂં સર્વસ્વ લેશે વાહીને,
તને કરશે બોખું ખાઇને૦ નર ચતુર૦

શું બેઠોછે મુછ મરડીને,
તારૂં કાળજું લેશે કરડીને,
નહી મેલે [illegible]ાંસ આંતરડીને૦ નર ચતુર૦

[illegible]ની પ્રીત નહી સારી,
ગતી પોતાનો ના કેહે મારી,
તે સંગી નહી થાશે તારી૦ નર ચતુર૦

---

૬૦૧. માંડ—ગરબો.

ઓધવ ઓધવ રાજ અમને,
ગોકુલીએ લઈ ચાલો હરી. ઓધવ રાજ૦

આની કોરે ગંગા ને પેલી કોરે જમના,
વચમાં ગોકુલીઆનું ગામ રે૦ ઓધવ રાજ૦

સેરી ભલી પણ સાંકડી રે,
નગર ભલું પણ દુર રે. ઓધવ રાજ૦

અંધેરા કુવામાં ઉતારીછો અમને,
વળતી શીદ ખેંચી લોછો રે. ઓધવ રાજ૦.

---

૬૦૨. ખમાચનો જીલ્લો—ગરબો.

દેશમાં સંપ કરો રે સંપ કરો.

હાંરે જે કોઈ સંપ તજીને સુખ માંગે;
તેના સુતેલા શત્રુ જાગે રે. દેશમાં સંપ કરો૦

હાંરે તજી સંપ લડાલડી આવે;
તેમાં તુરત ત્રિજાને ફાવે રે. દેશમાં સંપ કરો૦

હાંરે જે કાંઈ વીઘાં જમીન સારૂ લડતા;
રાજ ખોઈને રહ્યા હવે રડતા રે. દેશમાં સંપ કરો૦

હાંરે તમે છોડો ધરમના ટાળા;
જે જે પ્યારો લાગે તે ધર્મ પાળો રે. દેશમાં સંપ કરો૦

હાંરે કરિ સંપ કાંઈ હુનર હલાવો;
ફરી દેશની દશા ફેરવાવો રે. દેશમાં સંપ કરો૦

હાંરે કોઈનું સારૂં દેખીને શીદ દાઝો;
તેને ખુડાડી મારવા ન ખાઝો રે. દેશમાં સંપ કરો૦

હાંરે માનો દલપતરામની વાણી;
પક્ષપાત વિના સત્ય પ્રમાણી રે. દેશમાં સંપ કરો૦

---

૬૦૩. માંડ—ગરબો.

છંદ ગોરી તારે ઓઢણે મેવાડા રે મલી. છંદ૦

સાંજ પડે દીન આઠમે, માળી લાયો ફુલ,
કારો ફુલકુ કાંઈ કરૂં, પિયુ અમારો ફુલ રે. મેવાડા રે૦

હાથ દોરાં કાંસકી ને, સીશ ગુંદાવા જાઉં,
સામને મળ્યો સાહેબો મારો, છાતી ધડકા ખાય રે. મેવાડા રે૦

સાજન ચાલ્યા ચાકરી, ધર ઘોડેપર જીન,
એસા જો મેં જાણુતી તો, ચાબુક લેતી છીન રે. મેવાડા રે૦

જલસો ૧૯ મો.

સનીવાર—તા૦ ૧૨ મી એપ્રેલ ૧૮૭૯.

---

૬૦૪. શ્રીરાગ—સુલફાક.

અલ્લા તું સાહેબ, કરીમ, રહીમ, કુદરત તેરી અપરમ-પાર૦ અલ્લા તું૦

દુખીઅનકો દાતા, કરીમ રહીમ, મેરી આજીજી, ગુનેહગારકુ ઇચ્છા જો માંગત સોહી દેત૦ અલ્લા તું૦

---

૬૦૫. હમીર કલ્યાણ—તીલાણો.

દ્રીદ્રી તાંનરે તના તદાંની ઓદન તન તન તદાની૦ દ્રીદ્રી તાંન૦

યલલુમ યલલુમ યલાલી યલી યલા યલા યલા લાલી૦ તાનરે દ્રીદ્રી તાંન૦

તનનન દીગદીગદીગદીગદીગદીગે ધું ધું ધું ધું ધું ધું દીગદીગદીગદીગદીગ ટકટટકટટક ધુના કીટધક થુંગ થુંગ થુંગ થુંગ થુંગ દીદગીનધા કાનધા૦ દ્રીદ્રી તાંન૦

---

૬૦૬. યમન કલ્યાણ—ખ્યાલ.

પિહરવા તેહારી નેક નજર પર વારવાર ગઈ હું બલિહારી બરજ રહી હું બારબાર૦ પિહરવા૦

મેરી મનકી પુંજ આઇલી કર પ્યાર, શીરા નવારી હસ રસ પાર ઉતારનહાર૦ પિહરવા૦

---

૬૦૭ હમીર કલ્યાણ—ખ્યાલ.

સૂજાય રહી સૂજત નહી ઉલજે નેનાકુ કેસે સૂ-જાઊં૦ સૂજાય૦

ગુલ છડી પર ગઈ પ્રેમકીરે સદારંગ, ઉલજે નેનાકુ કેસે સૂજાઊં૦ સૂજાય૦

---

૬૦૮. ધનાસરી-પુરીઆ—ખ્યાલ.

દેખ મીસીદીરે શોખદા કજરા નેનોદા, હમ તકત રહે જબ ઊને ખાએ પાન૦ દેખ૦

જાન જાન અલ્લા માલ માલ અલ્લા ભલા લગદીઆ શોખદી આંખ૦ દેખ૦

---

૬૦૯. ભીમપલાસ—હોરી.

મુખ ભીંજે અનારી ગંવાર૦ મુખ ભીંજે૦

ગોવાલનકે સંગ ખેલ રચ્યો હય,
ન જાણું ક્યાકી સાર૦ મુખ ભીંજે૦
અંબ. કાટે બબુલ લગાવત,
ચંદનકી કર બાર,
સુરદાસ પ્રભુ આપ ન બનેગો,
અંધાધુંધ સરકાર૦ મુખ ભીંજે૦

---

૬૧૦. કલ્યાણ—ઠુમરી.

રંગીલે બનરે મેદી લાવન દે૦ રંગીલે૦

ગુંદ લાદે માલન ફુલોદા સેરા, સેરા બંધાવન દે૦ મેદી લાવન દે૦

---

૬૧૧. ભુપ—ગજલ.

હુશરોબાહ સેતમગરા માહેલકા તું કોણ હે,
સબરો કરાર લેગયા સચ તું બતા તું કોણ હે. ૧.

પેહલે તો દેલકુ લેગયા જો કુચકે દેલમે રેહેગયા,
નાજો અદાસે મુજંકારા કેહેને લગા તું કોણ હે. ૨.

દખતેહી ફડક ગયા પેહેલુમે મુર્ગ દેલ મેરા,
હુર યા પરી હે તું મરદ ખોદા તું કોણ હે. ૩.

ભેદ તું અપના દે બતા મુનસે બસ્તે જાનકુ,
પરદેમે દેલકી બીન કહે બોલ રહા તું કોણ હે. ૪.

---

૬૧૨. ખમાચ—ઠુમરી.

તરસઇઓ સારી રાત સેજે સૈયાં ના જઇઓ૦ તરસઇઓ૦

હમસે અબદબીદ ઉનસે બીલમ રહે અબ ના માનુંગી તોરી બાત૦ તરસઇઓ૦

---

૬૧૩. જંગલા—ઠુમરી.

અરી એ કાગા પિયા પાતી લે જાઇઓ કદરકો મેં૦ અરી એ૦

ચંઉ ઓર મોરનકો શોર કોએલકી કુક સુને, પપૈયાકી ટેક સુને, મુજે નીંદ નહી આતી૦ અરી એ૦

---

૬૧૪. કલ્યાણ—રેખતો.

આદમકે શરકો જો દમ ગયા સો ફીર ના ફીરા,
જારી ઈન ચશ્મસે જો નમ ગયા સો ફીર ના ફીરા. ૧.

લરાઈ કરતે ચેહેરેપર દોનો જુલફો શિહા,
ગુલે રૂખશારકા મોસમ ગયા સો ફીર ના ફીરા. ૨.

અજબ હે મંઝીલ મુસ તરફે મુજકું હેરત હે,
જોહાંસે જો કોઈ હમદમ ગયા સો ફીર ના ફીરા. ૩.

ઉદાસ હોકે સનમ શું બહોકુ ચલા અફસોસ,
બાહાર રોનેકે સબનમ ગયા સો ફીર ના ફીરા. ૪.

ગરૂરી મત કર તું જ હોસ્નપે અબ્બે માહેલકા,
અજલકી સામને રૂસતમ ગયા સો ફીર ના ફીરા. ૫.

---

૬૧૫. કલ્યાણ—લાવણી.

જીવલગા બાગ કરૂ દયા મલા રાવચ્રંદ્રા,
તું પ્રિય પ્રાણ જાન વચનાસી માન સન્માન વાન સુખ
ચંદ્રા૦ જીવલગા૦

ગાડે.૮૨ જીન લાઉની ખેતની કરવા,
ગુલાબ તખ્તે જાઈજુઈ સુવાસીક મરવા,
સુંદર ચાંપા બટ મોધરા મોતીઆ બરવા,
(ઝુલ) કોમલ અતી સુંગધ લગુન પત્ર કેતકી
નાર ચંમેલી અનેક માલતિ ગુલમખ્મેદી
ગુલબાસ સેવતી, રતીપતી શ્રેષ્ટ નરેંદ્રા૦
જીવલગા બાગ૦

આરસે મહાલ લાલ નવખણી બારાદ્વારી,
બંગલે ચાર ચોક ચાંદણી શોભા ભારી,
ઝાડ બિલોરી કંદીલી રોશની સારી,

(ઝુલા) તે માધા માંતમોત એકાંતરા જસા
નીત વિલાશ એ આનંદ ફારસા
ઉભે શુભ્ર પોશાક તેજસા
રત્ન જડીત શીંણગાર જડીતસા
માજા હંશાનીચા હંશા શૂર શૂરેંદ્રા૦
જીવલગા બાગ૦

૬૧૬. યમન ઝિંઝોટી—ટપ્પો.

દીલ લગા રેડા યાર તુજબીન કમલા ઈશક બિચાર અપના હેરફેર૦ દીલ લગા૦

સદકે કીતી ઝુંદ સાંઢરે હમદમ, જીતે તું ચાંની ચલફેર દીલ ભર૦ દીલ લગા૦

૬૧૭. ઝિંઝોટી—ઠુમરી.

જાન લગ્ગોરી જાન લગ્ગોરી મેરા દીલ જાનીરા મેં તો થારી બીન દામોકી બંદીઆં૦ જાન લગ્ગોરી૦

કોઈ કીસીનુ ચાહાદે કોઈ કીસીનુ ચાહદે મેં તો શોક રંગદી કુંદીઆં૦ જાન લગ્ગોરી૦

૬૧૮. દેશ—દાદરો.

પુરહનકે પાત રસીલે પવન રસ ડોલે હો૦ પુરહનકે૦

વહે પુરવઈઆં સખી સબ સોવત, સૈયાં મોરા નિપટ અનારી૦ પવન રસ૦

૬૧૯. બેહાગ—ધ્રૃપદ.

મેરેરી નેનનકો માઈ મનમોહનજુકી મોહની મુરત અતભાવે૦ મેરેરી૦

નીકે અધર તીકીએત, નીકે મુસકયાંન નીકે દસન ચમકે ચીતકોં ચોરાવે૦ મેરેરી૦

બનસીં દોઓરે મીન મન ખેંચત, નીકે સુરન અનુ-રાગ બડાવે ગુલાબકે પ્રભુ માધો રીઝ રીઝાવત કહીં ના મનસુખ પાવે૦ મેરેરી૦

---

૬૨૦. બેહાગ—ખ્યાલ.

પરીઓપા પ્યારે મોરે આજકી રેન જી ન જગાવો૦ પરી૦

સબ નીસ જાગલી તોરે ઉમાહે, લેઉંગી બલૈયાં ગરવા લગાવેં૦ પરીઓ૦

---

૬૨૧. બેહાગ—તીલાણો.

ઓદતન દ્રેના દ્રેના દ્રેના દીમ નાદ્રદ્રંતન નાના તુમ-દ્રદ્ર તનના તુમદ્રધીલાંન તુમ દ્રેદ્રેદ્રેદ્રે દાની૦ ઓદતન૦

નાદ્રદ્રદાની તુમદ્રદ્રદાની તદરદાની તદર તદર તરદાની દાની૦ ઓદતન૦

---

૬૨૨. ખમાચ—ઠુમરી.

ચંચલ નેના રતનારે હો, ખીખરે કાલે કજરારે મોએ લાગત હો પ્યારે પ્યારે હો૦ ચંચલ૦

કોતન બનજન મીન નીછાવલ ખીત મદ પીએ મત-વારે હો૦ ચંચલ૦

---

૬૨૩. ભૈરવી—ઠુમરી.

રામ મેં તો જોગન બન બેઠી, બીરમાયા તુંજે કીન
ઘાતન૦ મેં તો૦

કદર પિયાસે યું જા કહીઓરે, રૈન કટી તારે ગીન
કર૦ મેં તો૦

૬૨૪. પરજ—તીલાણો.

દાની નીત્લુમ તનનદીમ તનદેરેના તનદેરેના તનદેરેના
તનદેરે તદરેદાની૦ દાની૦

એલાલી એલાલી માનુ નીત્લુમ તનનદીમ તોમ
તનનદી ગ્યો તનદેરેના૦ દાની૦

૬૨૫. પરજ—હોરી.

સુખ ચાહાત જીઆ ડર લાગે, મારી હેલી રંગ
રસીઓ મોસું રગ ચાહાદે૦ સુખ ચાહાત૦

રામ ઉઠી પટ છતીઆં ધરકત કટન કરી જાઈ
ઇન આગે૦ સુખ ચાહાત૦

જોરવર પિયાકુ મેં માન સમજાઉં થરથર કાંપત
આંગે૦ સુખ ચાહાત૦

૬૨૬. પરજ—પદ.

શુભ દીન બાજે મંદીલ રામા, બાજે ધા કરે કર કર
ધુમ કર કર કર ધીત્લાંગ કીર કીર ધા૦ શુભ દીન૦

ગાઇએ બજાઇએ ઓર રીજાઇએ નાદરદાની તુમદર
દાની થા થઇઆ૦ શુભ દીન૦

*૬૨૭. યમન કલ્યાણ—પદ.

ભજલે ભજ મન તું ભગવાન,
કહાં ભયો તુંહી અજાન જાન૦ ભજલે૦

ઉત્તમ દેહી તું પાયો હય એહી તું,
ભુલ્યો હય વેહી તું છોડ શુદ્ધ ધ્યાન૦ ભજલે૦

હય કૃપા જાકી કાહુપે નહી બાકી,
ભુલે કયું શુદ્ધ વાકી મનસો તું માન૦ ભજલે૦

વૃથા એ દિન દિન જાતે હય જો ગિન ગિન,
પળછન છિન છિન રહ્યો હય અજાન૦ ભજલે૦

ફીર નહી આવે હાથ રોવેગા તું વીસ બાત,
જરા સુનો મેરી બાત મત હો નાદાન૦ ભજલે૦

---

૬૨૮. ગારા ઝિંઝોટી—પદ.

દીનકો દયાલ છાંડ કવન શરણ જાઉં,
એક નામ નિરંકાર સોહી ફલ પાઉં૦ દીનકો૦

જાકે મુખ રામ નામ સોહી ઘટ સાચા,
રા[illegible] નામકો પ્રતાપ ત્રિભુવનસે ઊંચા૦ દીનકો૦

તુંહી રામ તુંહી કૃષ્ણ તુંહી ગુરૂ દેવા,
ભગતનકી લાજ રખો એહી માનું સેવા૦ દીનકો૦

તુંહી ગરિબન નવાજ મેં ગરિબ તેરા,
એકબાર કહો દયાલ તુલશીદાસ મેરા૦ દીનકો૦

---

*૬૨૭ થી ૬૪૪ સુધી બારા જલસો ખુદાઈ ગાયનનો, સનીવાર તા૦ ૧૮મી અકટોબર ૧૮૭૯.

૬૨૯. સામ કલ્યાણ—રેખતો.

મનકી મુરાદાં ભર દીજે પીર ખાજા૦ મનકી૦

ઊંચાહી કોટ, બુલંદ દરવાજા,
સોનેરી કલશ, વારી રૂપેરી છાજા૦ મનકી૦

જોહી ચલ આવે સોહી ફલ પાવે,
મનકી ઉમેદાં ભર દીજે પીર ખાજાં૦ મનકી૦

૬૩૦. કાફી—ગજલ.

દેખું જબ ખુબ હર તસબીર ખુદાવંદ તુંઈ તુંઈ હય,
નવિસંદાએ હર તકદીર ખુદાવંદ તુંઈ તુંઈ હય૦ ૧.

હમ હયાસી ગલે ફાંસી પરેશાંનીકી ડાલી હય,
અગર કોઈ હો જો દસ્તોગીર ખુદાવંદ તુંઇ તુંઈ હય૦ ૨.

મુકાબીલ ગર કરે કરની નલાયક બક્ષીશકે હય,
હમારી દરગુજર તકસીર ખુદાવંદ તુંઈ તુંઈ હય૦ ૩.

અરસ તક ખુર્શ મેહેરો માહ ઝબર વ ઝેર ઝમિન તું હય,
સખી ગર કોઇ હો જો અમીર ખુદાવંદ તુંઈ તુંઈ હય૦ ૪.

તુંઇ ખાલિક તુંઈ માલિક તુંઈ બાતેન ઝાહિર હય,
ફિરોઝ હરદમ મેં તકરીર ખુદાવંદ તુંઇ તુંઈ હય૦ ૫.

૬૩૧. કાફી—પદ.

છોડ કહાં જાઉં મોહે રામસુ તો કામ હય,
રામસુ તો કામ હય અરસો બદનામ હય૦ છોડ૦

જાકે તેરો દ્વાર ત્યાગ કહાં મેરો લગે ઠાગ,
કહાં કહો આરામ હય૦ મોહે૦ છોડ૦

નિસદિન ધ્યાન ધર, સસી રવી ધુંડહર,
ધ્યાય આઠો જામ હય૦ મોહે૦ છોડ૦

જગપિતુ માતા વોહી દાની બડે દાતા સોહી,
જાકો ઉર નામ હય૦ મોહે૦ છોડ૦

જાણ ઓર અજાણ સબી જાવે ન નિરાસ કબી,
દાની અયસો રામ હય૦ મોહે૦ છોડ૦

ન કિરોજ પહાન પુજું ઔર દેવ કાહે બુજું,
કામ વેકો દામ હય૦ મોહે૦ છોડ૦

---

૬૩૨. બેહાગ—પદ.

મન વચ ક્રમસુ રટકે—હરકો સદા રહો આનંદ,
નમ તુંહી નાથ નિરંજન—રસના ગા કિરતકે છંદ૦ મન૦

વર તન મન ધન વાપે—કોવિદ મત હો મતીમંદ,
ચરણ ધકે સિસ નમાવો—સકલ સૃષ્ટિકો ચંદ૦ મન૦

ક્રય વિક્રય છાંડ દુઃખકો—દાસ બનો સુખ કંદ,
મઠરી ત્યાગ તું બિષ ક્યું ખાવે—૨૬-ક ગલે બીચ ફંદ૦ મન૦

સુપંથ છાંડે કુપંથ ધાવે—હોય રહ્યો તું પ્રચંડ,
રચના રામ નામસુ જપડે—આંઠો જામ લડે બંદ૦ મન૦

ટક ટકા નૈન રત્ને હરિપે—નંગ ઉજલ નીસ્પંદ,
કેવલ કિરોઝ આશા પુરેગો—દબા દુઃખ ઔર દવંદ૦ મન૦

---

૬૩૩. ખમાચ—ધ્રૃપદ.

મનથી હરને ભજો રે મનથી, ખાવિંદ જે નિરંજન
જાહેર ભીતર રહે તોપણ હરપલ હાજર જણાય૦ મનથી૦

ખુબ રૂપ હરજગ જોઈ મુજ લાગણી ચમકત, રચના
તુંજ હાત જોઇ શુદ્ધ ઓહું કરૂં વખાણ૦ મનથી૦

---

૬૩૪. કાહાનરો—પદ.

કુણ હરિવન ભુંડિ સુલ કાહાડે!
પામર ગરિબપર નજર તું મીઠી કર૦ હરી૦

સાચવટે હું દુનિયાં સેવું, જસમાં જુતી પામું રે;
ભલું ઇચ્છું તે વાંકું પડે ને, ઝટ બિન તકસિર છાંડે૦ ૧.

લાડ લડાવી ઊંચે ચ્હડાવે, પછી તે ઢાલી પાડે રે;
દઈ ભરોસો ઘાત કરે ને, અધવચ રણ લુટાડે૦ ૨.

ગઈ ગુજરીને ભુલવીદે તું, એજ હું દુખિયો માગું રે;
તુંવણ અહિં બીજું શું આવે, નર્મદ અર્થ આડે૦ ૩.

---

૬૩૫. ભૈરવી—પદ.

અરે ઓ મુસાફર જાગરે,
ભોર ભઇ હુવા વખ્ત કુચકા૦ અરે ઓ૦

અસલ વતનકી રાહ મત ભુલે,
સુખ સંપતમે તું મત ફુલે,
હરદમ નામ સાહેબકા તું લે,
લગી રહે તેરી લાગ રે૦ અરે ઓ૦

સંભલકે ચલના બાટ બિકટ હય,
કુદમ કદમપર ઇસકી રપટ હય,
ઔર બાટમારકી છીન ઝપટ હય,
નિભે જો હો બેલાગ રે૦ અરે ઓ૦

જબ તું અકેલા સફર કરેગા,
તો ભારી બોજા કૈસે ચલેગા,
અપને બોજમે આપી દબેગા,
છોડ યેહી ખટરાગ રે૦ અરે ઓ૦

ઇધર ઉધરકો મુખ મત મોડ,
સીધી સડકકી હદ મત તોડ,
બિના કસે તનકો મત છોડ,
ઢીલી મત દે બાગ રે૦ અરે ઓ૦

ઔર કીધર દીલ મત ભટકાઓ,
ઉસમે તન મનકો અટકાઓ,
નાહક યુંહી મત બહેજાઓ,
કંઇ લગે નહી થાગ રે૦ અરે ઓ૦

સાથી તેરે તો ઉઠ ગએ હય,
વોભી જાતે હય જો રહે હય,
તેરે દિનભી તો આ રહે હય,
રખલે સરપર પાગ રે૦ અરે ઓ૦

તોબા કર તુંભી ઇરશાદ હય,
સચે દીલસે જો એતકાદ હય,
જરૂર બક્ષેગા એતમાદ હય,
જાણુ તેરે બરે ભાગ રે૦ અરે ઓ૦

૬૩૬. દેશ—લલિતવૃત.

પરમ બ્રહ્મરે પ્રાણ તારક,
પ્રણત ભક્તના પાપ હારક;
ચરણ પંકજે વંદીને સદા,
પ્રભુ હું માગુંછું પાપની ક્ષમા૦ ૧.

પ્રભુ અતર્ક્ય છો તર્ક શું થશે,
મતી મનુષ્યની તો ભમી જશે;
નવ કરી શકે કોઈ કલ્પના,
પ્રભુ હું માગુંછું પાપની ક્ષમા૦ ૨.

પરમ દેવ હે, હે દયા ધના,
અનુગ્રહો કરોછો તમે સદા;
પુરી કરો તમે ભક્ત કામના,
પ્રભુ હું માગુંછું પાપની ક્ષમા૦ ૩.

૬૩૭. ઝિંઝોટી—પદ.

કચું રહે ગઈ ઓર ગુજર ગઈ રે૦ કચુ૦
ઉશ દમકા કુચ નહીં હે ભરોશા,
કોણ ધરી આવે છોર૦ કચુ૦
રહેને બસેરા કર ચુકારે,
ઉઠ જાગો ભઇ ભોર૦ કચુ૦
વાહીકી મરજીસે સબ કચુ હે,
કાહુકા નહીં ચલે જોર૦ કચુ૦
ઇસ બસતીસે વહી એ જાના,
દુજ નહી કોઈ ઘોર૦ કચુ૦

૬૩૮. બેહાગ—પદ.

બંદે દમપર દમ કર યાદ ખુદાકી૦ બંદે૦

રૈનિકે સ્વપ્નેમે યું કર દેખા,
કોઈ ડુંગર બોલત મોર;
કોઈ સોવે રંગ મેહેલમે,
કોઈ રેહવે અંધારી ઘોર૦ બંદે૦

આસમાન ગુડિયાં ઉડાવે,
કોઈ મનકી કરકે દોર;
ઝોંકા લગે જબ પ્રેમકા રે,
તબ કાંહાં ગુડિ કાંહાં દોર૦ બંદે૦

---

૬૩૯. કાલીંગડો—પદ.

રઘુવંશી રાજા હે રામ કનૈયા,
દશરથ સુત વાસુદેવકો છૈયા૦ રઘુવંશી૦

અજોધ્યાકા રાજા મથુરેકો બાસી,
એક ધણુષધારી એક મુરલી અભ્યાશી૦ રઘુવંશી૦

અહલયા તારી કુબજા ઉગારી,
શર્ણાગત પ્રભુ ગુણિકા ઉધારી૦ રઘુવંશી૦

રાવન મારે કંસ પછાડે,
વિભીક્ષન તારે અક્રૂર ઉધારે૦ રઘુવંશી૦

સીતાપતિ રામજી લક્ષ્મીકો સ્વામિ,
તુલસીદાસ પ્રભુ અંતર જામી૦ રઘુવંશી૦

---

૬૪૦. ભૈરવી—ટપ્પો.

ઈયા રખાં સુન લીજીઓ મોરી અરજી,
જો કુચ ચાહે સો તેહારી મરજી૦ ઈયા૦

એ દુનિયાં બીચ કોઈ નહી અપના,
જોભી લીયા સો અપની ગરજી૦ ઈયા૦

૬૪૧. દેશ—પદ.

હેરી થારો કોન પતીહારો મન લોભીરે૦ હેરી૦

ટુટ ગઈ ભીત ઉપર ગઈ ટાટી,
મટીમે મીલ ગયો ગારો૦ હેરી થારો૦
પબીન દેશરો શાયીાઈ મીઠો,
ગાડે ગાઠ રશાની આરો૦ હેરી થારો૦

૬૪૨. ભૈરવી—પદ.

એતી કરો હર નામકી મનવા વે૦ એતી કરો૦

રૂપીઆ ન લાગે પૈશા ન લાગે વે,
આવી ન લાગે છદામકી૦ મનવા૦ એતી કરો૦

૬૪૩. કાલીંગડો—પદ.

રટનારે નેણા વાંકે, સખી મુનિ સંગ બાલક કહાંકે૦ રટનારે૦

કરતો નીર ધણુષકી શોભા, કીત મુકુટ શિર વાંકે;
એ શોભા મોહે બરની ના જાએ, રૂપ સમંદ સેવાંકે૦ રટનારે૦

તોરેઓ ધણુષ ભાર ભયો ભારી, પરશરામ ઉઠ ભાગે;
અમારે ગુરૂકો ધણુષ ઉઠાયો, સો બાલક હુય કહાંકે૦ રટનારે૦

સૂર્ય ચંદ્રકોકી મદનકી શોભા, ગોરે શામ તન વાકે;
રામ લક્ષ્મન કૈશલ્યાકો જાયા, દશરથ નામ પિતાકે૦ રટનારે૦

ઋષિકો જગ સંપુરણ કરકે, ઘર આએ રાજાકે;
તોરત ધનુષ જનક જગ પૂરણ, સારન કાજ સીયાકે૦ રટનારે૦

સખિયાં સંગે સીતા ઘર કારણ, પુજન ચલું ભુમિયાંકે;
તુલસીદાસ બીચીઆન બની હય, લેખ લીએ બીધનાકે૦ ૨૮૦

---

૬૪૪. પ્રભાત—પદ.

જાગીએ ગોપાલ લાલ ઉઠીએ બલ જાઉં,
ઠાર થારે સુરભી ગ્વાલ કહત જનની
કમલ નેણ કોતક દેખાઉં૦ ઉઠીએ૦

કેકઈ પર ચહડો કોઉ, તાહી ચતુર વદન દોહુ,
નિકટ અપને આંગનમે૦ ઉઠીએ૦

વૃષભપર ચહડો એક, પંચાન નકુની અનેક,
ઝટા જુત ભસ્મ અંગ ઇંદ માલતાકું૦ ઉઠીએ૦

આસન ગજરાજ સ્વેત, સ્વચ્છાનન સૂરવિવેક,
જય જય સબકોઉ કહત રાજેન્દ્ર ભાઉ૦ ઉઠીએ૦

તબ જસોમતી જીવન પ્રાણ, દરસ દીએ ભગવાન,
સૂરદાસ મદન મોહન તાકે બલ જાઉં૦ ઉઠીએ૦

જલસો ૨૦ મો.

સનીવાર, તા૦ ૩૧ મી જાનેવારી ૧૮૮૦.

---

૬૪૫. કલ્યાણ—ખ્યાલ.

આઈરી મેં તોરે નગરિયાં તુમસન લાગીલા મોરા જીઆ અબરે મોરા જીઆ૦ આઈરી૦

બાટ ઘાટ મોહે રોકત તોકત બળજોરી મદવા પી-આએ પિયા૦ આઈરી૦

---

૬૪૬. કલ્યાણ—ચતરંગ.

ચતરંગ સબ મીલ ગાઓ, શાનશાહે બાદશાહકે લેહે લેનેકે તાણનસુ૦ ચતરંગ૦

નાદ્રિદ્રિ તનનનન તુમદ્રિદ્રિ તનનનન નાદ્રિદ્રિ તુમ-દ્રિદ્રિ દાની દાની તનનનન૦ ચતરંગ૦

પ મપ ગંમ પધ નીસા રેસા ગરે સાની ધ પ મ ગ રે સા ની ધ પ મ ગ રે સા સારેગ રેગમ ગમપ મપધ પધની ધનીસા સાસાસા રેરેરે સાસાસા નીનીની ધધધ પપપ મમમ ગગગ રેરેરે સાસાસા ની ધ પ મ ગ રે સા૦ ચતરંગ૦

થુંગથુનાના થુંગથુનાના ધીટીકીટી ધીટીકીટી થુંગ-થુનાના થુંગથુનાના ધીટીકીટી ધીટીકીટી નકત્રીકીટીતક નકત્રીકીટીતક ત્રીકીટીતક ત્રીકીટીતક ક્રીનક નકત્રીકીટીતક નકત્રીકીટીતક ત્રીકીટીતક ત્રીકીટીતક ક્રીનક આમો આમો

આમો ઈયા આમો આમો આમો ઈયા ધીનત્રાન ધીરનકતક ધીધી ધાકીરતક ધુમકીરતક મા ધીનત્રાન ધીરનકત ધીધી ધાકીરતક ધુમકીરતક ધા ધા તીના તીના ધાતી ઘેતલાન થુંગ નુંગ નુંગ નુંગ૦ ચતરંગ૦

૬૪૭. ઝિંઝોટી—ટપ્પો.

સખી આનીવે મેં લખીઆં કખલક સમજા જાની યાર ભલાવેં૦ સખી૦

દેખનદે મુસતાક રેંદી વેખ ન સકેંદીઆં ખીન દેખે થોરી ઇસે લખીઆંવેં૦ સખી૦

૬૪૮. માંડ—ઠુમરી.

મદ પીઆને દારૂરા—દારૂરી મેંકા લાગેરી નીકા૦ મદ૦

ના મેં વાકે ઘર ગઈ ઓર ના મેં વાકો લીઓ બો-લાઓ, દારૂરી ખાતર મારે આંગનીઆં ઝોલા ખાઓ૦ મદ૦

૬૪૯. કલ્યાણ—લાવણી.

યાંચે પ્રીતીચે પત્ર મલા આલે હોતે,
કાય સાંગુ સાંગમાં બેહલે હોતે૦ ટેક.

કાલ રાત્રી સ્વપ્નાત પતિ નીજલે હોતે,
ત્યાંચે માડીવર બસુન જનુ નાહલે હોતે,
પ્રેમ પ્યાલે રસ ભરીત ગોડ પ્યાલે હોતે.

(ચાલ)

અન ભુલ પડલી કસી, વચન દીલે હોતે,
કુઠે ગુજરાત કુઠે શેહેર પુણે આલે હોતે.

૬૫૦. દરબારી કાહાનરો—ધ્રુપદ.

શાહે અકબર છત્રપતિ પાદશાહ મહાબળી મહાભાવે મહાગ્યાની૦ શાહે૦

તીમુરકે બાબર, બાબરકે હુમાયુન, હુમાયુનકે અકબર, અકબર ઉઠકે પ્રાણ ધર૦ શાહે અકબર૦

૬૫૧. હમીર કલ્યાણ—ખ્યાલ.

મૈં કેસે ઘાઘરી ભરૂંરે, કનૈયા, સખી સબ સંગકી ગઇરે૦ મૈં કેસે૦

રૂપ ઠગોરી ડાર દીઓ હે, સુદ ન રહી મોહે તનકી૦ મૈં કેસે૦

૬૫૨. પુરબી—હોરી.

ગુજરિયાં ગોરી ખેલત હોહોકર હોરી૦ ગુજરિયાં૦

ઊઘર ગયો મુખતે ગુંગટ, નીકો બનો હય મુખરોરી૦ ગુજરિયાં૦

ચંચલ ભવેં છકાતલે અંજન મુખરોરી, હસત ગાંઠ પર જાત કપોલન ચમક બએસ કર થોરી૦ ગુજરિયાં૦

૬૫૩. પુરબી—ખ્યાલ.

મૈં તેડે વારીયાં જાવા, ઘોલન સાંડે નાળ ગલા કરવે૦ મૈં તેડે૦

છદકે કીતી હીતવલ જીંદ માડી ઇતિ તું આના ચલ ફીરવે૦ મૈં તેડે૦

૬૫૪. કાફી જીહલો—ઠુમરી.

મોરી બૈયાં ન પકડ ગીરધારી શામ, તોરી બિનતિ કરત કર હારી શામ૦ મોરી૦

હો જો ઘરસે નિકસ જાતહી, બીચમે મીલ ગયો નીકો કનૈયા, જકજોરી મોંસુ કરત શામ૦ મોરી૦

૬૫૫. હીંડોલ—ખ્યાલ.

માડા પ્યાર સાંડા ઘર નહી આયાવે, કોઉ લાની સહીઓ માડે પ્યારેનું૦ માડા૦

ગુલ દીદએ મન ખુર્દ વી જાં ફેશાંનીએ મા ગએ ખુરા, ગએ રફતાર, ગર સવદ સરે પેશાંનીએ મા૦ માડા૦

૬૫૬. ઘોડ સારંગ—ખ્યાલ.

પલ ન લાગી મોરી અંખિયાં, આલી, બીન પિયા મોરા જીઆ ઘભરાવે, ચેન નહી આવે, ઘડી પલ છીન દીન રેન૦ પલ ન૦

બીર પતંગવા લે જાઓ સંદેસવા, પિયાસન કહીઓ આમારી બીઠા, તુમારે દરશ કરત નેણ બીરહ૦ પલ ન૦

૬૫૭. ઝિંજોટી દેશ—ઠુમરી.

મેં વારી સૈયાં વારૂં તન મન ધન સબહી તુમારે કારણ૦ મેં વારી૦

તનસે જોગન મનસે બૈરાગન હમ, તુમારે બીન કદર પિયા, તુમ જુગ જુગ જીવો, કરૂં હુ નેણ ભરકર દરશન૦ મેં વારી૦

૬૫૮. દરબારી કાહાનરો—પદ.

ઘુંઘટકા પટ ખોલરે તોહે રામ મીલેંગે૦ ઘુંઘટ૦
ઘટ ઘટ બીચ રામ રમઈઆ—જુઠા પચરંગ બોલ૦ ઘુંઘટ૦
સુનેહ મહેલમે દિપ જોત હૈ—બાજે અનહદ ઢોલ૦ ઘુંઘટ૦
કહેત કબીરા સુનો ભાઈ સાધુ—આસનપે મત ડોલ૦ ઘુંઘટ૦

---

૬૫૯. કાફી—ગજલ.

ઐ કૈખુશરો હોકે બિદાર સુના બયાન તો જરા,
ખોલો દીદાંન દેખો વૈરાંન બાગે ઇરાંન તો જરા. ઐ કૈખુશરો.

જેહાન શેહેનશાત તેરી તો ગઈ ગૈરોંકે દસ્તોમે,
તેરી ઔલાદકી રહી બાકી નીશાન તો જરા. ઐ કૈખુશરો.

જોહી બાગે ચમન થા પુર શમર ગુલોંસે,
નીઘાહ કરવો બુમો સબપરે બીઆબાન તો જરા. ઐ કૈખુશરો.

બાદે ચેચસ્તે ગુર્દને કીઆ તુજે બેફામ,
મુલુકે માલ ફના હાલ દેખો જેહાન તો જરા. ઐ કૈખુશરો.

ખુની દુશ્મનકી કત્લોંસે લખો બેજાન હુવે,
નઆવો આપ તો ભિજે જેહાંપહેલવાન તો જરા. ઐ કૈખુશરો.

અય્યે ઇલાહી કેઆ ગજબ તેરે પરસ્તોંપે,
નહૈ ગમખ્વાર અબ ન કોઈ મેહેરબાન તો જરા. ઐ કૈખુશરો.

રખી ન્યામતોં જો તુને લીએ વારીશોંકે,
ફુઝદા નફસ પરવરાં દેખો મેજબાન તો જરા. ઐ કૈખુશરો.

વતનકુ છોડ પરેશાન બીઆબાન ફીરતેં હમ્બે,
અફસોસ બાશા ન રહા શહેરે યા વૈરાન તો જરા. એ કૈ ખુશરો.

હો। અબ બાબસે બક્ષો ફિરોઝ ઈશાંનકો
પુરો બર્કતે ખુદાસે મેરે અરમાન તો જરા. એ કૈ ખુશરો.

---

૬૬૦. કાફી—ઠુમરી.

તેહારે ઘુંઘરવાલે બાલ-અત ભવરાસે કારે,
લટ નાગનકીસી ચાલ૦ તેહારે૦

કદર પિયા તુમ પ્રેમકી ફાંસ કહુ,
યા મન મોહેકો જાલ૦ તેહારે૦

---

૬૬૧. કાફી—ઠુમરી.

પિયુકી ચીત્ર બન પીતમ પ્યારે, મન બૈરાગી મોરા રે૦ પિયુકી૦

અપને પીયુપે તન મન વારૂં, જો વારૂં શો થોરા રે,
આવો પિયરવા ગલે લગાઉં, જગમે જીના થોરા રે૦ પિયુકી૦

આધી આધી રાત કોઅલીઆં બોલે, બનમે બોલે મોરા રે,
નદી કીનારે શારસા બોલે, મેં જાનું પિયા મોરા રે૦ પિયુકી૦

અટપટી ચાલ છાંડદે ગોરી, ઘટહી બશે પિયા તોરા રે,
જીસે પિયા ચાહે વોહી શોહાગન, ક્યા સાંવરા ક્યા ગોરા રે૦ પિયુ૦

---

૬૬૨. કાફી—ઠુમરી.

બાલમજી પરદેશવા મેં કબ જાને દેઉંગી૦ બાલમજી૦

તનકે કપરે ઉતારકે ગેરવા મેં રંગ લઉંગી,
મહું પિયાકે સાથ કબ જાને દેઉંગી૦

---

૬૬૩. ભૈરવી—ગજલ.

દીવાના તેરા આશકે જાર મેં હું,
ફીદા તુજપે મુદતશે આ ઇંતઆર મેં હું. ૧.

દાન તેરા ગુલ હય્યે તુ હય્યે ચશ્મે નરગીશા,
તેરે બાગ ગુસતાંકા એક ખાર મેં હું. ૨.

ફુરેબા તેરે કબ આતા હું જાલીમ,
ફુરેબી જો તુ હય્યે તો ઓ ઇત્બાર મેં હું. ૩.

જીસે તુને મારા મુવા બેઅદલ ઓ,
સમજના તેરી જુલફોંકા મારા મેં હું. ૪.

કીઆ કેદખાનેમે જાલીમને હમકુ,
હકીકતમે એશા ગુનેહગાર મેં હું. ૫.

તુજે મેરે મીલનેશે ઇનકાર કર્યું હય્યે,
ના બદવજે તુ હય્યે ના બદકાર મેં હું. ૬.

પીલાવ શાંકીઆ શરબતે રસકે તુબા,
તેરે દરદકી ઇશકા બીચાર મેં હું. ૭.

---

૬૬૪. દેશ—ખ્યાલ.

સુરત જી ન ભુલીઓ પિયા હમારી,
મેં તો આઇ હું શરણ તેહારી૰ સુરત૰

ગુણકા કરમ મોપે એકબી નાહી,
અવગુણ ભરી હું સારી૰ સુરત૰

દેશ દેશમે નામ તેહારા,
રટત હય સબ નરનારી૰ સુરત૰

મોરે મનમે સુરત તોરી પ્યારે,
એક પલ મેં હોત ના નેહારી૦ સુરત૦

મહા શોચમે આન પરી હું,
સો માઇ પેગ ઉભારી૦ સુરત૦

નીજામુદીને કે લાલકફરૂદીન,
મોજ તેરે બલ હારી૦ સુરત૦

---

૬૬૫. મલ્હાર—ઠુમરી.

તમેં તો બીજલી ચમક ચમક રહીલો૦ તમેં તો૦

ગરજ ગરજ બાદલ બરસન લાગે, કદર કરત મોરા
જીઆ ધકધક રહીલો૦ તમેં તો૦

---

૬૬૬. ખટ—ઠુમરી.

તુમસે મોરો નેહ ભઇલિવા૦ તુમસે૦

હમારો કહો તું એક ન માને,
ઇન બાતન મેંડી સુધ બુધ રેડી,
કઠણ પ્રીતકી રીત કરો,
અદન બદનકે બીજકે લંગરવા૦ તુમસે૦

---

* ૬૬૭. ખમાચ—હોરી.

આજ આય દેખોરી સજની,
કીસ છબસે મેરો કાહન ખરોરી૦ આજ૦

હાથ લકરીયાં બાંધ કમરીયાં,
કોઉ જાણુ અજાણુ ખરોરી૦. આજ૦

માતો ધીટ બરજો નહીં માને,
મોરલીકી ટેર સુનાએ ખરોરી૦ આજ૦

---

૬૬૮. કાફી—હોરી.

જી ન જાઓરે આજ ગોરી પનીઆં ભરન, થારો મગમેં કાહન એકએક તો મારત પીચકારી તકતક૦ જી ન૦

સીસ ધુમન લાગે પએર કાપન લાગે,
છતીઆં કરંન લાગી નાડી ધકધક૦ જી ન૦

---

૬૬૯. ઝિંજોટી—હોરી.

એસી ધુમધામસે ખેલ રહે હોરી,
બીંદ્રાબનકી કુંજનમે૦ એસી૦

થોર થોર દેખત વાહુ કારન,
ખેલ રહો સગરી જુગનમે૦ એસી૦

---

*૬૬૭ થી ૬૮૫ સુધી ખાશ જલસો હોલીઓનો શની-વાર તા૦ ૧૩ મી મારચ ૧૮૮૦.

રાધા જીવ ડગ એસી લગત હો,
મારો નીલ ખાચ કુંડનમેં૦ એસી૦

રંગ ગુલાલ ભીંજે તરની કે સંગ,
શામ સાંવરેકે સામ એજુ નીકે,
લગત ફુળ ગુંજનમેં૦ એસી૦

---

૬૭૦. દેશ—હોરી.

હોરી ખેલન ન જાની,
યા મન નિપટ અનારી૦ હોરી૦

હાથમે થાલ ગુલાલ ફેંટમે,
શીરપર ધડિયાં ભારી૦ હોરી૦

ઉઠીએ ભેટ સોદાગર આયા,
ક્યા કરે બનજ બેપારી૦ હોરી૦

---

૬૭૧. દેશ—હોરી.

મોરા સૈયાં ખેલત હોરી,
રે મેં તો અંગનેમે થારી૦ મોરા૦

ભર પિચકારી ચુનરપર મારી,
ભીંજ ગઇ મોરી નવરંગ સારી;
દ્વાર સખી સબ થારી દેખત,
હો ગઇ આજ ફજેતી હમારી૦ મોરા૦

---

૬૭૨. કાફી—હોરી.

નારી બરી તોને વારી, રે બ્રીજ નારી૦

તોનાખી મારા ગારીખી દીની;
  કીની ફજેતી હમારી;
રે લાલ ખેલત હોરી૦   બ્રીજ નારી૦

---

૬૭૩. કાહાનરો—હોરી.

સાંવરેને બનસી બજાઇરે,
મેં તો શુધ બુધ બીસરી૦   સાંવરેને૦

સુનત બાંસરી સુધ સબ બીસરી,
  ભુલ ગઈ અંગીયાં હમારી,
કહો સખી કાંહાં બેરન બનસી,
  દેખું તો લાંગી છીનાઇ૦   સાંવરેને૦

---

૬૭૪. દેશ—હોરી.

જાઓજી લાલા મેં ન ખેલુંગી હોરી,
કુંવર કાહનજી, પર મોરી બૈયાં મરોરી૦ લાલા૦

દે દે ગારી મારી પીચકારી,
  ભર ભર મુઠી રોરી;
તાર ઘુંગટ ગુલાલ મલ્યો મુખ,
  મન માને ઝક જોરી૦   લાલા૦

ફાગણ માસે આનંદી આશે,
મેં મનમે ડર હારી;
ભીંજેગી રંગસુ સુરંગ ચુંદરીયાં,
અંગીયાં ન રહેગી કોરી○ લાલા○

તુમ હો નિર્લજ બનકે સલ્જ ધલ્જ,
એસા સંગ પરગોરી;
એસા મથુરે ફર કુબજાસુ,
ક્યા રાધેકી ચોરી○ લાલા○

છાંડ બીંદ્રાબન નંદકે નંદન,
ઠગ ગયો બ્રીજ ભોરી;
રસ કસ લેકર ઉઠ ગયો ભોંરો,
સો ગત હોગી મોરી○ લાલા○

નંદ જસોમત દુઃખી કીએ અત,
ભુલ્યો શુધ બુધ સોરી;
ફિરોજ કહે વાકો જાય રીંજાઓ,
વિનય કરૂં કર જોરી○ લાલા○

---

૯૭૫. દેશ—હોરી.

મોહે અબ કેસે નીકસન હોરે દૈયાં,
હોરી એલ કાનૈયાં○ મોહે○

સાસરે જાઊં તો સાસ લરે,
પિહરે જાઊં લરે મૈયાં;
ઇતદર ઉતદર ભુલ ગઇ સંગ,
મોહન નાચે તાથૈયાં○ હોરી○

સારીભી ભીંજી, ચોલીભી ભીંજી;
ઓર ભીંજે ઓરી ઓઢનીયાં;
રસીક પ્રીતમ પિયા કેસે ભીંજાઊં;
ઓઢલે કાલી કામરીયાં૦ હોરી૦

---

૬૭૬. કાફી—હોરી.

કોઈ એસા કરોરે પિયાકા દીલ લચાય૦ કોઈ૦

જંત્ર મંત્ર જાદુઈ તોણા,
લાખ જતન કર હારી;
નવ લાખ તાવિજ રખી છતીઅનપે,
એક ન હુઇ કારી૦ સખીરી૦

બ્રીજકી સખી સબ ખેલ જો હોરી,
મેં બેરન દુખિયારી;
મેરે બદ્દાપર બુંદ નહી હય,
એહી દુઃખ મોહે ભારી૦ સખીરી૦

---

૬૭૭. કાફી—હોરી.

મોહે સાવરેને ગારી દેઈ, એ દેઈ,
મેંને કચુ ન કહી૦ મોહે૦

ઈત મથુરાં ઉત ગોકુલ નગરી,
બીચમે જમના બહીરી૦ મેંને૦

આપ તો શ્યાને પાર ઉતર ગએ,
મેં તો તકતીકી તકતી રહીએ રહી૦ મેંને૦

દોરકે પકરૂં તો પકરા ન જાવે, ધારા દેખ ડરી
મનકી દૈયાં કચ્છુ કેહે ના શાકતહું,
મેરે દીલકી દીલમેં રહીએ રહી૦ મેંને૦

૬૭૮. કાફી—હોરી.

કૌસરકા જામ ભરદે,
નજફકે બસૈયાં. કૌસરકા૦

પુલ સરાદકી રાહા બિકટ હય,
ઔર ગુણ હારી દૈયાં,
અબકે પાર ઉતારો અલીજી,
તુમકુ નબીકી દુવૈયાં૦ નજફકે૦

તુમારી કમર ઝુલકે કારજ સોહે,
તુમ દુલદુલકે ચહરઈયાં,
અહેમદ તોરી આસ કરત હયે,
કારી કામરીવાલે કનઈયાં૦ નજફકે૦

૬૭૯. સીંધ—હોરી.

શામ સુંદર તુમસે ખેલું હોરી રે૦ શામ૦

અબીર ગુલાલકી બાદર છાંએ,
ફગવા લઊં તુમસે બલજોરી રે૦ શામ૦

૬૮૦. ભૈરવી—હોરી.

મદકે છેલ મતવારોને,
મોએ ભોરકી આન જગાઈરે૦ મદકે૦

ઝટક લઈ મોરી ચુનરી અચાનક,
કેસી ધૂમ મચાઈ રે૦ મદકે૦

ખુશ રંગ પિયા મેં ચેરી તેરી,
દેતી મેં રામ દુવાઈ રે૦ મદકે૦

૬૮૧. કાફી—હોરી.

પિચકારન મારત હોરી દૈયાં,
એતો આઈ દગા દેકે નંદકો લાલા૦ પિચકારન૦

નીકે રહો ઘરસે નીકસો,
નગરમે નજર લગૈયાં;
રૂપ સ્વરૂપ રૂપ સામનકો,
મોહનકી ચિત્ર બનમે તુનૈયાં૦ પિચકારન૦

૬૮૨. ભૈરવી—હોરી.

કયુ એસી મંત્ર પઢ રંગ છેડકયો રે આલી,
હોરીકે દીનનમે ઇન મન મોહન બનવારી૦ કયુ૦

સકલ ત્રીઅનમેં કોણુ શિખાયો,
હું ન જાણું એસી કોણસી ડારી નારી૦ કયુ૦

૬૮૩. ભૈરવ—હોરી.

એલીઆ ફાગ, સજન સંગ આજ,
રંગ હય કયું ન લાવો ચીતરે૦ એલીઆ૦

રૂપ રંગ જોબન સોહી અબ હય,
આ સમે બોહોર નહી ચીતરે૦ એલીઆ૦

એસે બેલારીસે આ કયું ન બેલ,
જો તુમ ચાહોસો સબ હીતરે૦ એલીઆ૦

શાહે નિજામ ઘર ફાગ રચ્યો હય,
બલબલ જાઓ નીત નીત રે૦ એલીઆ૦

---

૬૮૪. ભૈરવી—હોરી.

લાલ મેં તો ખેલું રંગારંગ હોરી,
અંતર ગાંઠ દેને પતિ હાથ પ્રીતમ કાહુકી ચોરી૦

પ્રેમ પ્રીતકો ગોલાલ બનાવો,
લે હાતોમેં રોરી;
એહી જનમસો ફાગ મેરો,
નીશદીન કરૂં બલજોરી૦ લાલ૦

અપનેહી ઘટકો દફ બનાઊં;
હ્રદય તાલ ટકોરી;
તન બેલ રંગ તાંત લગાઉં,
તાન માન ગાઊં ભોરી૦ લાલ૦

અતર ગુલાબ બની સુમતી,
  ભાવ અબીરસુ ધોરી;
ભરૂં હર્ષ નેણો પીચકારી,
  મારૂં પ્રેમસુ દોરી૦ લાલા૦

બિર હમારી કોઇ રોવત હય,
  ચુનરી લહુમેં બોરી;
ડોલત આનંદમેં સુંદર ઘાગરિયાં,
  જમને ડારી ફોરી૦ લાલા૦

વૃથા એ ફાગણ ભયો જાત હય,
  જાગરે મૂર્ખ છોરી;
ફિરોઝ પિયાકો સુમરણ કરલે,
  અવસર રેહે ગઈ થોરી૦ લાલા૦

---

૬૮૫. સોહેની—હોરી.

હેરી જસોદા તુંસે કરૂંગી લડાઈ,
તેરે કુંવરને ધૂમ મચાઈ૦ હેરી૦

કાઉ કેસરસે મટકિયાં દધકી છીની,
કાઉ કેસરસે મટકિયાં ઢડકાઈ,
બાટ ચાલત મોએ છેડત શાંમરો,
ચાંદ હસે ઓર બ્રીજકી લુગાઈ૦ હેરી૦

---

*૬૮૬. યમન કલ્યાણ—ધ્રૂપદ.

પિયાસેં માન કબહુ ન કરીયે, જોહી કહે તોહી તોહી ચલીયે૦ પિયાસોં માન૦

મેરી શીખ સુન સુન જીએ ધરીએ, તબ સોતન ના ધરાયે૦ પિયાસોં માન૦

---

૬૮૭. યમન કલ્યાણ—ધ્રૂપદ.

છત્રધીશ ધીઅનરે, કંપનરે, બ્રહ્મ બાગત સુધ સુધ પાળ પતાલ પનપટ૦ છત્રધીશ૦

સગમ જો જળરે બલરે અનંતબાન ચંદન૦ છત્રધીશ૦

છત્ર ધરે પૃથ્વિપાળ, શાહે જલાલ, ભૂ પ્રથમ એસો ગજદલ નરદલરે૦ છત્રધીશ૦

---

૬૮૮. યમન કલ્યાણ—તીલાણો.

અત તનદેરેના આદાંની૦ અત૦

તનદ્રે દીમ દીમ તુમ દ્રેદ્રે દાની તરેદાની તાનુમ દીના દેરેના તદ્રેદાની તાદાની૦ અત૦

---

* ૬૮૬ થી ૭૦૨ સુધી ખાશ જલસો ઉસ્તાદી ગાયનનો, શનીવાર, તા૦ ૨૪ મી એપ્રેલ ૧૮૮૦.

૬૮૯. કાહાનરો—ખ્યાલ.

સુઘડ ચતુર મોરા પિયા સુંદરવા, આવન કીનો મોરે રંગ મેહેલ મંદિર આજ૦ સુઘડ૦

ભર ભર પાર કંચનકે થાલ, મોતીઅન ચોક પુરાવ, માલન લાવો હાર આજ હમારે ઘર કાજ૦ સુઘડ૦

---

૬૯૦. કાહાનરો—ખ્યાલ.

મોબારકબાદીઆં સાદીઆં તોએ દીની ચતાએ રસુલ૦ મોબારક૦

એસી શાદી હોવે કરોર બરશાનું સાદીઆં એ૦ મોબારક૦

---

૬૯૧. રાતકી પુરીઆ—ખ્યાલ.

નેણુ કજરવા કોઉ કહે સેરા ગુંદ લાવોરે નેહરવા૦ નેણુ૦
અતર ગુલાબસોં સોંધી મેદી, ઓર ગુંદ લાવોરી હરવા૦ નેણુ૦

---

૬૯૨. રાતકી પુરીઆ—ખ્યાલ.

કાએ બિરમાયાવે મેડ યારદા જમાલ૦ કાએ૦
ઈશકદી ગલાંજાન સદારંગ માન કીતાવે સંભાલ૦ કાએ૦

---

૬૯૩. મીયાંકી મલ્હાર—ધ્રુપદ.

સુરંગ રંગ ન પેહેરે સારી કામન ગોરે ગાત કામ જો સંવારે૦ સુરંગ૦

જાકે પચરંગ કિનારી ઇન્દ્ર ધનક ભયોરી, ગગન ચહોરે માનો કામ જુગત પાંત બગવારી૦ સુરંગ૦

અંબુજ મુખપર ભૌરી, અલખ માનો જલધરકી છુટે ધુરવારી, શરા બદન પર બુંદ સમજલકી, યા સમે આગમ લેત શાહે અકબરકો લસત દામનિ જબ મુસકાત પ્યારી૦ સુરંગ૦

૬૯૪. મીયાંકી મલ્હાર—તીલાણો.

દીલબરા બેવફાઇ મકુન તનદરે આ જાનેમન તો-દાની દરા દીલદાર બીઆ બુંબી દરતન દરતન દરા દરા દોસ્ત૦ દીલબરા૦

ધલલલમ ધલી ધલા દીમ તકધાધ્ર ધધ પમગરેસા ગ ધીધીના ધીલાંન વાટકીટીતક થુન્ના કત્તા કત્તા ધીનતા ધીનત્રાન ક્રીટતા ત્રીકધીત તગન ત્રીકીટ્ટાકતા દીંગરધા ક્ધીના ક્રાનક્ધાતી ધીનતકધા૦ દીલબરા૦

૬૯૫. કેદારો—ખ્યાલ.

વે તો નવેલી નાર કા જાણે હીતકી સાર ગંવાર, તુમ સુઘડ ચતુર ભૈયાં પકડત હો બલમા૦ વે તો૦

તુમ તો મહા જ્ઞાન અતપ્રબીન સબ બીદ જાણતહો પયછાનતહો, વે તો અપને ઘરકી લાડ લડાઈ લાડલીકો લીજો મનાય સરસ ગરવા લે લગાય કર પ્યાર૦ તુમ સુઘડ૦ વે તો૦

૬૯૬. કાફી—ધ્રૂપદ.

બાંગંબર ઓઢે સાંવરો અહો યા મેં જોગીઆરો હુ નર કોણ૦ બાગંબર.

શંખ શબ્દ ધુન સુન જીત તીત તેં જુરી આઈ બ્રીજનાર, બલજાઉં બદન બીલોક કુંવર રાધેકે બૌ હય આસન મારે૦ બાગંબર૦

---

૬૯૭. કાફી—હોરી.

અબ જગ કેસે સોએ રહી, હેરી જગ કેસે સો રહી. હેરી આલી મીન ખંજની અદક બૃખ બેની૦ કેસે૦

અલખ ઉલટ ઉનમાલ ધુનમાલ કુંદનકે લકરે પરેરી, રાધા ચત્ર ધુન અન દેખ બ્રીજ હોરી હો રહીરી૦ અબ જગ૦

---

૬૯૮. ઝિંજોટી—ટપ્પો.

મઝડીયાં છાંડ ગૈયાં વે મૈકી કરાંનીવે રાવલા૦ મઝડીયાં૦

દીન દીનાં વારીવે—બાલાપન સબ ખેલ ગુંવાયા માંડા મીયાં—સો સૈયાં લડકૈયાં મુરખૈયાં૦ મઝડીયાં૦

---

૬૯૯. કાફી—ટપ્પો.

રે ગુમાની યારવે નાજ ના કર મેહી મુજ સસીબા કોણ સમાનવાલા દે૦ રે ગુમાની૦

આ જાની આજા થોરી દીલ બેહેલાકે ટપા ગાજા૦ રે ગુમાની૦

---

૭૦૦. હીંડોલ—ખ્યાલ.

એ માંસે બોલરે તોરે મેં વાઈ બનરે॰ એ માંસે॰

અજીજ દીન અલસી ન કર માં સાફ દેખ બન રીકો ઘુંગટ ખોલરે॰ તોરે મેં॰

---

૭૦૧. હીંડોલ—હોરી.

કરલે પિચકારી કેસરાંકી અબીર ગુલાલ ઉડાય પ્યારે મહમદશાહ॰ કરલે॰

પવન સુગંધ શાલ લાલ રૂત બસંતકી ઉનોકુ બોલાય પ્યારે મહમદશાહ॰ કરલે॰

જલસો ૨૧ મો.

સનીવાર, તા૦ ૩૧ મી જુલાઈ ૧૮૮૦.

---

૭૦૨ ગોંડ મલ્હાર—ધૃપદ.

ત્રીજ પર સાજ પાવશ દલ આયો૦ ત્રીજ પર૦

ધુરવાં ધુંધી બઢી હય, દસો દેશ ગરજ નિશાન બજાયો૦ ત્રીજ પર૦

ચત્રક મોર ઈતર બચ્ચે દ્રીગન કરત આવાજ કોયલ૦ ત્રીજ પર૦

---

૭૦૩. મિયાંકી મલ્હાર—ચતરંગ.*

ચતરંગ રસકી નવેલી બની, ગાવો સબ ગુણીઅનકો રીઝાવો, મહા ગુરનંકી બાત પાવો૦ ચતરંગ૦

નાદ્રેદ્રે તંનનનન તુમદ્રેદ્રે તનનનન નાદ્રીદ્રી તુમદ્રીદ્રી તુમદ્રીદ્રી તુમદ્રીદ્રી દાની૦ ચતરંગ૦

રે પપ રે પપ મપ ધધ પપ ધનીસા રે સા ગરેસા નીસારે ધપ મપ નીનીપ ધપ ધાકીટીતક ધુમકીટીતક ધુમકીટ ધીકતા ધીકતા કીરનક નકતરીકીટીતક નકતરીકીટીતક તકરાન તક ધાત્રાધા૦ ચતરંગ૦

---

* મંડળીના ઉસતાદ અલીહુસેનનો બનાવેલો.

૭૦૪. ગોંડ મલ્હાર—ખ્યાલ.

કારી બાદરીયાં ઘર ઘર આવે, કોઈ જા પિયાસે કહો ઘર આવે૦ કારી૦

સૈયાં બીન સુની સેજોપે અકેલી, અત ડર લાગે દેખ અંધેરી, તાપ યાદ પિયુંકી પપૈયા દીલાવે, જીયા કલપાવે૦ કારી૦

૭૦૫. શતકી પુરીઆ—ખ્યાલ.

સુગર બના ગાવો સબ મીલ દિદાર બક્ષ પિયા પ્યારે૦ સુગર બના૦

ચાર જુગ જીવો કરોર બરસ શાહે અજમ જોલ ધરણુ ધૃવ તારે૦ સુગર બના૦

૭૦૬. તિલક કામોદ—ખ્યાલ.

એ મેં કદર પિયાકો કેસે પાવું, દોર ઝપટ સખી ગલે લગ જાવું૦ એ મેં૦

એસે રસકે રસીલે બાંકે સામલીયાકુ કોણુ બન ઢુંડન જાવું૦ એ મેં૦

૭૦૭. પીલુ—લાવણી.

તુમચે વેયનીચે નાત
તે બાળપણા પુન હોત, સખી સાજની સાજની૦
બાહેરચે માણુષ એત તે ભીત ભીત બોલત૦ સખી૦
તોંડાવર હાથ ફીરવત, છરાકાચા લાગના પોત૦ સખી૦
કમર સોડા બાંધા ઘોડા વાડા હય સે જારી,
આપલ્યા પતિચી સેવા ચાકરી કરન એત મગારી૦ સખી૦

૭૦૮. મિયાંકી મલ્હાર—ખ્યાલ.

અબ બરખા રૂત આઇ પવન ચલત ડર પાવની ઝનનનનન કર ગઈ બરસે૦ અબ૦

ઝનન ઝનન ઝન બોલે ઝુંગરવા, સનનનનન તન-નનનન તાપર મોહન તાન લેત હય સનનનનન કરે ગઇ બરસે૦ અબ૦

---

૭૦૯. દેશ મલ્હાર—દાદરો.

બાજન લાગે ચૌદેશ ઇન્દ્રકે નગારે મોર સોર કરન લાગે તલપત મોરે પ્યારે૦ બાજન૦

કૈસે આવું મોએ ડર લાગે ભરગએ નદી નાલે૦ બાજન૦

---

૭૧૦. અલહીયા બેલાવલ—ગજલ.

કીસ કદર મેં જો કરૂં યાર બડાઈ તેરી,
અકલ હેરાં હે મેરી દેખ સફાઈ તેરી. ૧.

આફરીન કહીયે મીયાં તેરે તસવ્વરકે તહીં,
જીસને ઇસ ખુબસી તસવીર બનાઇ તેરી. ૨.

ક્યા કરૂં કીસસે કહું કોણ કરેગા આસાન,
સખ્ત મુશકેલ હય મેરે હકમે જુદાઇ તેરી. ૩.

ઇહ જુદાઇ જો ન હોતી જાંહાં બીચ પેદા,
ક્યા ખુદા ખાલીભી રેહેતી હય ખુદાઇ તેરી. ૪.

રોજે મહેસરકુ ખુદા પુછેગા સખાતીસે મુજે,
તો મેં અય દોસ્ત દીલાઉંગા દુવાઇ તેરી. ૫.

અયખુદા તેરા ડર છોડકે કાંહાં જાવેગા ગરીબ,
બાદશાહીસેભી બેહેતર હય ગદાઇ તેરી. ૬.

૭૧૧. દેશ મલ્હાર—ખ્યાલ.

મેરી ભીંજોઇ ચુનરીયાં, બરી બરી બુંદસું બાદ-
રીયાં૦ મેરી ભીંજોઇ૦

આવોજી કાદર ગલે લગાઉં, તુમ ઓઢો કાલી કામ-
રીયાં૦ મેરી ભીંજોઇ૦

૭૧૨. પીલુ—ઠુમરી.

તુમહી બસતહો પ્રીતમ પ્યારે તનમે, મનમે, નેણન-
મારે૦ તુમહી૦

સાંવલી સૂરત, મોહની મૂરત, જાદુસા કર ગએ સેનન
મોરે૦ તુમહી૦

૭૧૩. પીલુ—દાદરો.

મોરી રાધા હેરા ગઇ કુંજનમે, સામલીયા જરા બ-
નસી બજા જારે૦ મોરી રાધા૦

ગોકુલ ઢુંઢું, બીંદ્રાબન ઢુંઢું, ઢુંડ ફીરી મુલતાન૦
મોરી રાધા૦

જો મોરે રાધાકી ખબર લેઆવે, દેયાં ધન દઉંગી
લુટાઉં૦ મોરી રાધા૦

૭૧૪. કાફી—ઠુમરી.

મોંરી કર પકડ ન ગઇ બંગરી, મુરખ સખી એૈસો ઢીત છેલ બીચ થારે મગ મગ બરજોરી મોહે રોકેને કહું ન માને૦ મોરી કર૦

હું તો નીર ભરન નીકસી પવનસુ પનઘટ ચલી જાતી હું, એૈસો છેલ સનદ વાહુસે મેં કરકે છુટી લખન બાહાન૦ મોરી કર૦

૭૧૫. દેશ મલ્હાર—ખ્યાલ.

તું જી ન જા મોરે ધીગસે પ્યારે બરખાકી આઇ બાહાર૦ તું જી ન જા૦

છોરતે હિંડારે સઘરી બદહું કર કરકર સબહી સીંગાર પિયાકે સઘરી બાંહે દાર૦ તું જી ન જા૦

મન ફુલે ઘન ઉમડ ઘુમડ ચમકત બીજલી મેહા બરસે, બુંદ પવન ફુવાર મોરલા પપૈયા કરે પુકાર૦ તું જી ન જા૦

એ તો હય દીન સબ સાહેબકે અનંદ કરો હર બાર, બરખા રૂત હય મોજ કરનકો, એહી મહિના ચાર, અખાઢી શ્રાવન ભાદો કુંવાર૦ તું જી ન જા૦

૭૧૬. બેહાગ—ખ્યાલ.

પનિયાં કેસેકી ભરૂં છોટી નનદી રે૦ પનિયાં૦

ભારી ઘરા સર સમરત નાહી, માથે કેસેકી ધરૂં૦ છોટી નનદી૦

૭૧૭. ખમાચ—ખ્યાલ.

લાગીલો મોરા નેહા, બનસીવાલે સાંવરેસે૦ લાગીલો૦

છબ નિરખત મોરી બૈયાં મરોરી, સામરી સનમ છલબળ કીનો૦ લાગીલો૦

---

૭૧૮. કેસુરી જીલ્લો—ઠુમરી.

એક નાજુક મીલ ગએ કામનીયા, એક દામનીયાં એક કામનીયાં૦

હાથ ગુલાબ સર ગજરા સોહે, દેખો ચલત ચાલ જેસી દામનીયાં૦ એક નાજુક૦

---

૭૧૯. દેશ મલ્હાર—પદ.

ક્યું આએ બાદર કારે—સંગ લાએ ન પિયા હમારે. ક્યું૦

સાવનમેં સખી પિયા મીલનકો—બેઠી માંગ સવારે;
ચાતક દાદુર પિક પુકારે—મોર કરે કીલકારે. ક્યું૦

પવન બાગ પકડ પુરવાહી—બન ઘનપે અસવારે;
ચમકત બીજલી બાટ બતાવો—તો જાઉં પિયાકે દ્વારે. ક્યું૦

તરવર બેલ બન સબ ફુલે—જીવજંત સુખવારે;
કુંદન જોબન મત ભીંગાવો—બીન પિયા હમો બારે. ક્યું૦

પિયા મીલે તો કહીયો પપૈયા—બેગી દેશ પઢારે;
કર જોડ દ્વિરેજ વંદત હમે—સ્થીતી આન સુધારે. ક્યું૦

---

૭૨૦. ગોંડ મલ્હાર—ખ્યાલ.

તું ન જારે, પિયા બરખા રૂત આઈ બોલન લાગે મોરલાં પપૈયાં૦ તું ન જારે૦

રૈન અંધેરી કારી બીજલી ચમકે, જો તુંમ ગવન કીનો પરદેશ જો જો લરજત મોરા જીઅરા૦ તું ન જારે૦

---

૭૨૧. મેઘ મલ્હાર—ખ્યાલ.

ઝું ઝું ગરજે બરસે ચમકે, કીઉં લરજે જીઅરા૦ ઝું ઝું ગરજે૦

રૈન અંધેરી પિયા ઘર નાહી કાએ બારૂ દીઅરા, જીમ જીમ જીમ જીમ બુંદ પરત હે લરજત મોરા જીઅરા૦ ઝું ઝું ગરજે૦

---

૭૨૨. ખમાચ તીલંગ—ઠુમરી.

નીંદીયાં બૈરન દુખ દે ગયો આલી મન્મોકારે૦ નીંદીયાં૦

ઊચી અટરીયાં ચંદન કેવરીયાં રે બીજલી ચમકે ડર પાવે૦ નીંદીયાં૦

---

૭૨૩. સાવન—ધૃપદ.

મોરી પાતી લેતા જાયો, જારે પતંગવા અરે તેરી ચોંચ મઢાઉં દાગી સોનાસે૦ મોરી૦

પાતી લેને કાસદ આયા, હાલ દીલાં દે મેં લીખવાતી, ચીઠીયાં ભીંજ ગઇ મેર રૂાનેસે૦ મોરી૦

---

૭૨૪. ધનાસરી—ખ્યાલ.

મોરા મન હર લીનો મગવા જાત હઠીલી૦ મોરા૦
કહો કહે અરે લંગર તુરકવા મેં તોરા કા કીનો૦ મોરા૦

૭૨૫. ખમાચ—ખ્યાલ.

રોજી દૈયાર મેને જીઅરા તરસે૦ રોજી૦
નીરા અંધીયારી કાલી બીજરી ચમકે, અંગન સાવન
ભાદો બરસે૦ રોજી૦

૭૨૬. દેશ—ખ્યાલ.

બરખત નેના રકત પિયા બીન
ઘરીઘરી પલપલ છીનછીન દીનદીન,
કટત રેણુ તારે નીત ગીનગીન૦ બરખત૦

બીસરતસે મીટસેના એક ઘરી,
તલપત જલ બીન જેસે મછલી;
નહી આવે પિયારે ઘર કુબરી,
કહો કેસે નજીર જીએ બીરહન૦ બરખત૦

૭૨૭. શાહાના કાહાનરો—ખ્યાલ.

નાનકરા નનંદજીના છૈયારે,
તું છાંડદે મોરી બૈયાં. નાનકરા૦

રોએ રોએ અંખીયાં લાલ કરૂંગી,
નીર ભરૂં ગીરધારી;
બીન્દ્રાબનકી કુંજ ગલનમે,
જાએ પોકારૂં મેં દૈયારી. નાનકરા૦

૭૨૮. મિયાંકી મલ્હાર—ખ્યાલ.

બરસન લાગેરી એ બદરીયાં સાવનકી કાલી અત ભારી ડર પાવન લાગી૦ બરસન૦

ચમક ચમક બીજરી ચમકે સીલી વયસ બયાંને લાગી યાતે પ્યારે ચોંક પરી લાગેરી એ બદરીયાં૦ સાવનકી૦ બરસન૦

૭૨૯. ભૈરવી—ગજલ.

આશક તમામ દરપે તેરે હય ખરે હુએ,
લીએ નકદજાં સરબકફ અપને ધરે હુએ. ૧.

તારીફ હુઓ તેરેકી મુનનેકુ એ સનમ,
ઉઠ બૈઠતે હય કબરોંસે મુરદે પરે હુએ. ૨.

ક્યું પેચોતાબ કરતેહો હમકુ ગરીબ જાન,
આલમકે પેચ ઝુલફોમેં હય અરે હુએ. ૩.

ચલતા હય દોર ગુલગુંકા દીન રાત બારકીબ,
સરોં શીકાર કરતે હો હમસે ફીરે હુએ. ૪.

સાબર હો માહે દીનકો ઓર સબકુ આફતાબ,
ચલતે નહી ફલકપે તુજસે ડરે હુએ. ૫.

૭૩૦. કાફી ભૈરવી—ઠુમરી.

ગુઈયાં નૈનાં લાગે અબ કૈસે છુટે—છુટે અબ દુઃખ દેત૦ ગુઈયાં૦

અનંત ગાંઉકી સબ ગુઈયાં મોરીવે—લાગે આંખ નાદાનસું૦ ગુઈયાં૦

*૭૩૧. યમન કલ્યાણ—સારેગમ.

મધનીરેગ પમગરે નીરેગરે સારે મધનીરેગ,
ગમપધની ધપમગરે ગમપમગરે નીરેગરેસારે. મધનીરેગ૦

ગગમધસા રેસા નીરેગરેસા રેસાનીધપમગરે ગમપધ
નીધપમગરે નીરેગરેસારે૦ મધનીરેગ૦

---

૭૩૨. બેહાગ—સારેગમ.

સાગમપની સાનીધપ ગમપમગરેસા૦ સાગમપની૦
મગરેસાની પનીસાસા ગમપમગરેસા૦ સાગમપની૦
પપનીસા સાગમગરેસા સાનીધપમગ પનીસા નીધપ-
મગરેસા૦ સાગમપની૦

---

૭૩૩. પીલુ બરવા—ગરબી.

જરતોશતી જેજેકાર જગતમાં જાણીતો,
કારજ બહુ કીધાં સાર રીજે રાણીતો૦ જરતોશતી૦

કોમ સુધારે ધનવંતા બહુ, ધર્મ ધુરંધર હોયરે,
નિર્ધન પામે સુખડાં ભારી, ઘેર ઘેર આનંદ જોય૦ જગતમાં.

નાત અભિમાન આદકું જાણે, નિર્ધનની પુરે આશરે,
પારસી શેઠો ધર્મી સારા, કરે સુધારા ખાસ૦ જગતમાં૦

અબલા જાતી સુધરશે ને, ઘણિ ઘણિ દુવા દેશેરે,
વિદ્યાદાન તો સહુથી ચઢતું, રહો સદા રૂડે વેરા૦ જગતમાં૦

---

* ૭૩૧ થી ૭૪૭ સુધી ખારા જલસો બાળકોનાં ગાયનોનો,
રવીવાર તા૦ ૧૯ મી સપટેંબર ૧૮૮૦.

નવરોજજી સોહોરાબજી બેહુ, કરે રૂડા કારભારરે,
એ બેની મોટી મે'નતપર, સઘળો છે આધાર૦ જગતમાં૦

ધનધન છે સખી તમને શેઠો, નામ અમર સહુ એમરે,
પરમાર્થ પૂણ્ય જાજા કરજો, સૂખી અહીં તહીં તેમ૦ જગતમાં.

(નર્મ કવિતા.)

---

૭૩૪. ચામર છંદ.

પાક નામ જીભથી વદી ચલો બધા તમો,
પાક કામ ને થકી મકાન પાકમાં જમો.
પાક ઠામમાં ઠસી બિરાજમાન હાકમો,
પાક હામ દીલમાં જાગી ભજોજ આ સમો.
પાક રાજ પાક તાજ પાક કાજ આચરો,
પાક દેશ પાક એશ ખાતરે દુવા કરો.
પાક માત પાક બાપ પાક બાલ સાંપરો,
પાક રૈયતોં થકી ખુદાનું નામ સાંભરો.

(ફરેદુન નાટક.)

---

૭૩૫. યમન કલ્યાણ—ખ્યાલ.

શોભે શું સુશોભીત સુંદર સાંજ,
રંગ રૂપે રોશન રબનું છે રાજ૦ શોભે૦

ખીલ ખોલ ખોલે ખુશાલી દીલ નવાજ,
બિરાજે છે રમણીક રચનાને કાજ૦ રંગ૦ શોભે૦

---

૭૩૬. યમન કલ્યાણ—ધ્રૃપદ.

વિદાય થાઓ વીરા જનો રાજ્ય સિમાડ,
શરવીરો શુરાતન હિમતે દેખાડ૦ વિદાય૦

રથમાં થઇ સવાર, દોડછે શત્રુને દ્વાર,
મ્યાનોથી ખેંચે બાહાર તરવાર કાહાડ૦ વિદાય૦

બાણોના દીએ પ્રહાર, ભોંકી ભાલા મારે ઠાર,
ઘોંકા થકી મારમમાર અછાડ પછાડ૦ વિદાય૦
(હરિશ્ચંદ્ર નાટક.)

---

૭૩૭. માંડ—ગરબી.

ભલાજન નાર ભણાવો ભાવેરે,
વિદ્યા સાચ્ય સરસ લાભ લાવે૦ ભલાજન૦

શિખી સ્ત્રી ઘર તરતું રાખે રે,
કો દી ભૂલી ખરાબે ન નાખે રે,
નિર્ભય થઇને રૂડાં ફળ ચાખે૦ ભલાજન૦

ઘરના જન જોડ સંપે રેહશે રે,
જેને જેવું તેને તેવું દેશે રે,
રૂસે રૂસ હિસાબજ કેહેશે૦ ભલાજન૦

જેવી મા તેવાં છોરૂ જોવાય રે,
જ્ઞાની હોય તો જ્ઞાની સુહાય રે,
મુર્ખ હોય તો મુર્ખ તે થાય૦ ભલાજન૦

સહુ સુધારાનુ મૂળ તો નારી રે,
સહુ સુધારાના ઘરની તે બારી રે,
શિખી નારી તેની બલિહારી૦ ભલાજન૦
(નર્મ કવિતા.)

---

૭૩૮. લાવણી.

દારૂણ વનમાં વિશાલ આશ્રમ ઋષિનો આ શોભે
મનોહર સુંદર આ શોભે,
સુંદર શો શોભેરે ઠર્યું મન રચનાને જોએ૦

વારૂ વાટિકા ઉપવન અહીંતહી વિવિધ વૃક્ષ વેલી,
ફુલફળ વિવિધ વૃક્ષ વેલી,
વિવિધ વૃક્ષ વેલી રે કરે બહુ પંખી જંતુ કેલી૦

આ પાસે વિદ્યાર્થિઓની કોટડીઓ આવી,
જુજવી કોટડીઓ આવી,
કોટડીઓ આવી રે ગોઠવણ રૂઅદલી ભાવી૦

આ પાસે લિપિત ભસ્મે ને અર્ચિત ચંદનથી,
ઋષિઓ અર્ચિત ચંદનથી,
અર્ચિત ચંદનથી રે વેદને ભણી જુવે મનથી૦

ધર્મ કર્મમાં તત્પર રેહતી ઋષિ પત્નિ દેખું,
દાહીને વેવલીઓ દેખું,
વેવલીઓ દેખું રે પવિત્ર ને સુંદર પણ પેખું૦

---

૭૩૯. કાલીંગડો—પદ.

સગપણ સાચું શાનું ભાઇ? શું માયાને વલગુંરે?
ગરજા ગરજે સહુ રહ્યુંછે, અંતે રેહશે અલંગુરે૦ સગપણ.

ઊંચા ઊંચા મેહેલ બનાવી, ફુલ્યા ફુલ્યા ફરવુંરે;
એ મંદિરમાં કોણ મહાલશે, તારેતો છે મરવુંરે૦ સગપણ૦

બચકે બાંધ્યા વસ્ત્રને વાધા, ઘણું ઘરેણું ગરવુંરે;
પટોલાં તારાં કોણ પેહેરશે, તારેતો છે મરવુંરે૦ સગપણ૦

હાથી ઘોડા માલ ખજાના, સુખ પાલમાં ફરવુંરે;
એમાં જાણે કોણ મહાલશે તારેતો છે મરવુંરે૦ સગપણ૦

(હરિશ્ચંદ્ર નાટક.)

---

૭૪૦. ભૂપ—ગજલ.

ફતેહ પોકારો દમ બ દમ, જીત્યો શાર્ટ્રસ રૂસતમ,
વાગે નગારાં ધીમ ધીમ, ડંકાની ડાંગ ડમ ડમ. ૧.

કાપા કાપી ના કમ કમ, મારે બશાડી બુમ બુમ,
ગાજે પોકારી ગમ ગમ, થયો અયુબ ગુમ ગુમ. ૨.

કરીએ કુચ જેમ જેમ, શેહેરે શેહેર ગામ ગામ,
બીટીશ જુંડા જેમ જેમથી ઉરાડીયે ઠામ ઠામ૦ ૩.

વિકટોરિયા નામ નામ, લઈ બજાવો કામ કામ,
દુશમની આ ધામ ધામ, ખાલી કરો બેફામ ફામ. ૪.

---

૭૪૧. ખમાચ—ઠુમરી.

તું જ મુખ અતિ સુખદાય થયુંજી,
નેના તારી સર સમ, દંરા દેતી બહુજી૦ તું જ મુખ૦

કરની દયા તું રાજા મારી,
વન મુળની હું દાસી તમારી,
હું વારી ગઈ છું ઓલા મનજી૦ તું જ મુખ૦
(હરિશ્ચંદ્ર નાટક).

---

૭૪૨. ગરબી.

ચાલો સજની ચંદની રજની ગમતાં ગીતડાં ગાવોજી.
મધુર વાંણી મ્હોડે લલકારી તાલી વગાડી ચાલી૦
ગીતડાં ગાવોજી.

ગોરી ગામડી પોરી ગમતી ગમત રમતમાં રમતીજી,
શોભે સોવાસન-સાદા શણગારમાં સંસારે સુખ ના કમતી૦
ગીતડાં ગાવોજી.

મગજમાં અક્કલનું અભૂષણ આપણા હીરા મોતીજી,
ચામડીનો ચલકાટ અવલ છે સૂનાં રૂપાં સમજોતી૦
ગીતડાં ગાવોજી.

હાથે કડાં, પગે બેડી, નાકે કાને કાણાંજી,
એ સહુ શેહરીયાં જંગલી જાણે, લુખાં લુગડાં આપણાં૦
ગીતડા ગાવોજી.

---

૭૪૩. કલ્યાણ—પદ.

પ્રભુ પ્રભુતાને વંદી એલીયે,
બાલ સીતા મહિમાએ૦ પ્રભુ પ્રભુતા૦
અદભૂત સુંદર કઠિણ કોમલનો,
ભાસ અહીં જોવાય૦ પ્રભુ પ્રભુતા૦
(લવકુશ નાટક.)

---

૭૪૪. કેદારો—ધ્રૃપદ.

મરતાં ઉગારી માતાજી ગુરૂ આજને દાહડે સુખને કાજ૦ મરતાં૦

તજી પ્રિય રામે નિન્દાના ભયથી, ફેલાવ્યું લોકોએ રહી આવી રાવણસું, ગઇ સૂર્યવંશી, ચંદ્રવંશી લાજ૦ મરતાં૦
(લવકુશ નાટક.)

---

૭૪૫. બેહાગ—ખ્યાલ.

નિશ્ચિત રેહ પુત્રી આજથી, આ આશ્રમે રે૦ નિશ્ચિત૦
પ્રતિપાળમા પૃથ્વિ સંગે તું કરશે નિર્વાહ,
સંગે તું રેહશે ગંગાજી આશ્રે રે૦ નિશ્ચિત૦
(લવકુશ નાટક.)

---

૭૪૬. કાલીંગડો—કટાવ.

રચના રલિયામની ભાલો, રમણિક રસોડું નિહાલો,
રસોઇઆન સંગે ચાલો, પકવાનનો સામન આલો,
તમે પેટની પીડા ટાલો, પ્રીતે તમ પેટ પંપાલો,
તમ પેટ બળ્યા ગામ બાલો, શીદ બાલો?

નુહી બાલા, પેટ વાલા, વેઠ તાલા, શેઠ હાલા, સહુ જોવા, સામગ્રી રસોઇની, રંધવારી રંધવારા રાંગો, કાપી કૂપીને, સોઇ સમારી, ભાંત ભાંતના, શાક ભાજીને, અન્ન ધાનને, કેાેલ સીંગો, ફલ ફલાદી, તરકારીઓ, નાની મોટી, ખાટી મીઠી, મોરી તુરી, મસાલાનાજ, વધાર સાથે, નાખી ચુલે, સીજી બાફી, રાંધીજ તલી, ઘી તેલમાં, દહી દુધમાં, મહિ માખણમાં, મિઠાઇ સંગે, સવાદિષ્ટ છે, ખાવા પીવા, બન્ને હાથે, પેટ પંપાલી, પકવાંનો જે, ગણાય કેમે, થાલી થાલીએ, લાટે લાટે, કર્છી ચમચે, લાપસી પૂરી, પેંડા બરફી, ઘેવર લાડુ, પાખ ખુર્મો, સુતરફણીને, લીબુ સાથે, આદાં ચીરી, રચતાં કેરી, સહુ મલીના, અષ્ટ ભાજના, જમવાને ચાલા, ચાલા,

નહી પટપટારા ઠાલા, એ ઠાલા,
રચના રલિયામની બાલા.

(લવકુશ નાટક.)

---

૭૪૭. રાણી સલામત.

(Good Save the Queen ની રાહપર.)

રાખ રેહેમ રબ બક્ષેશગર
નામવર વિકટોરિયાપર,
રેહે તું રેહેમવંત.
રાજ તાજ કાજ રેહેમ નજર,
મેહેર તખ્ત ને રાજ દંડપર,
માગતાં ચાહીયે પેદર,
રાણી સલામત.

---

૭૪૮. આહંગ જીલ્લો—ગરબી.

ગામ છે ગામ છે ગામ છે રે,
મજ સ્વામિનું શુંદર ગામ છે૦

પ્રભુના પ્યારા ત્યાંરે વસેછે, સ્વર્ગ જેનું નામ છેરે૦ મજસ્વામિ૦
સુખ ચૈન થકી સર્વ રહેછે, દુઃખ દરદનું ન કામ છે૦ રે મજ૦
રાગ રંગ ને મોજ શોખમાં, આનંદ આઠે જામ છે૦ રે મજ૦
જે જગમાં પુરણ પુણ્ય કરશે, તેનુંજ નિશ્ચય ઠામ છે૦ રે મજ૦
ન્યાત વરણ સહુ ભેગી વસેછે, અલ્લા ખુદા ને રામ છે૦ રે મજ૦
કુરૂપ સુરૂપ સહુ સાથ દીસેછે, કાલા ધોલા ચામ છે૦ રે મજ૦
ફિરોજ પ્રિતમનું શેહેર તે જોશે, ગાંઠ જેની પુન દામ છે૦ રે મજ૦

---

૭૪૯. કાફી—ગરબી.

વિનતિ વાંચજો પતિરાયા,
શીદ ક્રોધ કીધો તજી માયા૦ અહો વિનતિ૦

ગલું વાઢયું લગાડી પ્રીત,
કયા ગામની એવી રીત,
પ્રાણ નાથ ક્રુર કેમ થાયા૦ અહો વિનતિ૦

નહી નિસે નિંદ દિસે ચૈન,
એવું આવી પડયું દુઃખ સૈન,
લાવો દીલે દયા સાસુ જાયા૦ અહો વિનતિ૦

---

* ૭૪૮ થી ૭૬૨ સુધી આશા જલસો ૨ જો ગરબાઓનો, શનીવાર તા૦ ૨૩ મી અકટોબર ૧૮૮૦.

દાસી સંભારૂં તમને વિયોગે,
રોવું રાત્ર દીન દૈવયોગે,
રાખી હાલ એવ ક્યાં ધાયા૦ અહો વિનતિ૦

જેમ લાખંડ ખાય છે કીટ,
ક્ષય કાલજું મન નહી મીટ,
કરૂં ઘેલી પિયુ ગુણ ગાયા૦ અહો વિનતિ૦

દેજો ફિરોઝ પાતી પતિને,
કર જોડી કેહેજો આ ખતીને,
છે સ્વામિ ખીસુખના પાયા૦ અહો વિનતિ૦

---

૭૫૦. પીલુ બરવા—ગરબી.

હું તો આવીરે જગદર્શન મેલા જોવાને,
હોંશ લાવીરે થઈ પ્રસન્ન, એલા જોવાને. હું તો૦

ભાંત ભાંતની છે દુકાનો, નાની ને કોઈ મોટીરે,
કોઇ ખરીદે પુણ્ય જશ ને, ધાનત કોઈની ખોટી. મેલા૦

માંડી બાજી બાજીગરોએ, લોક થયાં કો વશરે,
લોભી લોભે ગરક થયા તો, ધ્યુતે લીધો કશ. મેલા૦

ઘાલ દીશે કાપી ખીશા, ચોર થયા સાહુકારરે,
સંભાલજો એનીઓ સર્વ, દીશે પડશે ધાર. મેલા૦

ગરિબ ઘરમાં ચીઠડ હાલે, જુવો અતિ ધનવાનરે,
મોટે મેહલે મોટે ગુમાવી, રૂડી શુદ્ધ ને શાન. મેલા૦

અમીર વેશે ચોર ફરેછે, શાખી શેઠ કેહેવાયરે,
ઢોંગીઓ ખુશામતિયા તે, બાંકાં ફૂકી ગાય. મેલા૦

પુજારાઓ હાથે માલા, પોથી બગલે ઝાલીરે,
ઘાત કરીને હાથ ધોય નહી, કીડી તપાસી ચાલે. મેલા૦

ફિરોઝ આ અવસરનો મહિમા કહ્યો કંઈ નહી જાયરે,
ખ્યાલ કરી જે ચાલે સતથી, સ્વર્ગે સૂખી થાય. મેલા૦

---

૭૫૧. દેશ—ગરબી.

હું તો ઘેલી થઇરે ઘેલી થઇરે,
વાંસલડી શુધબુધ લઈગઇરે લઈગઈ૦ હું તો૦

કેવો હશે જસોદા જાયો,
જેનો ત્રણ લોકે ગુણ ગાયો,
દેખી મને હરખ ના સમાયોરે૦ હું તો૦

મને જાણ હતી ના કશી,
હું તો જોઇને મુખડા હસી,
આજ મોરલી ફંદમાં ફસીરે૦ હું તો૦

એને હાથે હતી લાકરડી,
વળી ગોપ ગોપી ચાકરડી,
મુખ વાગી ત્યારે વાંસલડીરે૦ હું તો૦

મારે માથે ગોરસની મટકી,
સુણ ફિરોઝ જોઈ હું અટકી,
મુજ મનમાં લાગી ચટકીરે૦ હું તો૦

---

૭૫૨. માંડ—ગરબી.

હાથ લાગ્યું ડાબું હવે કેમ થાશે રામજી. હાથ૦

આગલ જાવું સીંગ મારે, પુંડ પછાડે લાત;
કાણું વલી કડકણુંરે, કેવી અસીલ જાત. કેમ થાશે૦

જોડું જ્યારે ગાડીએરે, આવ્યો જાણે જમ;
એક તસુ પણ હીંડવાને, બાપ બાપના સમ. કેમ થાશે૦

દોઢસો પુરાં ઘાસના ને, પાંચ પાયલી અન્ન;
ડાબાં તને ખવાડતાં તો, ખોયું સર્વ ધન. કેમ થાશે૦

હીંડ મારા બાપુ તને, દેશું ઘી ને લોટ;
ભાડુત જો પાછાં જશે, થશે બમણી ખોટ. કેમ થાશે૦

કાલે અડયો વાટમાંરે, બાંધ્યો પુંડે છોડી;
બેલ તારે કારણે, ગધેડા દીધો જોડી. કેમ થાશે૦

વાટે મળ્યો વાણીયોરે, હસ્યો દેખી ઢંગ;
કહી બલદ ખરની જોડી, દીઠીછે અપંગ. કેમ થાશે૦

ફિરોઝ તને શું કહુંરે, બેલ નથી એ કાળ;
ઘર ઘરેણું ગાંઠું ગયું, માઠા થયા હાલ. કેમ થાશે૦

---

૭૫૩. દેશ—ગરબો.

ભાવે ભજો ભગવાનરે પ્રાણીયા. ભાવે૦

કોડી કોડી તેં દન રાત જોડી, શુધ બુધ ગુમાવી શ્યાન;
બુજે બતી શી થાશે ગતી, કાલ કાળ લે જાશે પ્રાણ. રે પ્રાણીયા૦

વાડી ગાડીને સુત લાડ લાડી, તન મન લગાડયું ધ્યાન;
નાથ હરિની નવ ભક્તિ કરી, સર્ક નર્ક ગયો નંધ્યાન. રે પ્રાણીયા.

માગી ટાંગીને ભવ ભુખ ભાંગી, માતી છાતી શોભાવ્યાં ચાન;
લાખપતિ કેમ ફરી મતી, સીધું દીધું ન કોઇને દાન. રે પ્રાણીયા૦

ટાંકે ટુકે ને વળી ભાગે ભુકે, ઠીક ઠાક ઠઠાયું વાહાણ;
લુલું થશે ઝટ ડુબી જશે, ભવે થવે ઝાઝું તોફાન. રે પ્રાણીયા૦

પંથ પાપી વળી ભાવે થાપી, ગાજી માજી થયો પેહેલવાન;
યમદુતો જોઇરેશે તું તો, જ્યારે મારે તે વિખના બાણ. રે પ્રાણીયા૦

હજીભી ચેત ભલા ભગ્તિથી ભેટ, નિશ દીશ ધરી હરધ્યાન;
કહે ફિરોઝ તન મને તું રોજ, ઓજ તોજ ખરો ખુબીવાન. રે પ્રાણીયા૦

---

૭૫૪. પીલુ—ગરબી.

નિદ્રાલુ દીસે તારાં નેન કાનુડા, કેજોરે હરિ ક્યાં ગયાતા.

માથાનું મંદિલ ક્યાં મેળ્યું રે હરિ,
ઓઢણીયાં લાવ્યા મારે ઘેર કાનુડા૦ કેજો૦

વાંસલડીરે તમે ક્યાં મેળી હો હરિ,
વેલણીયા લાવ્યા મારે ઘેર કાનુડા૦ કેજો૦

ફુલવાડીમાં તમે ઓહોવાણા રે હરિ,
મગમગતા આવ્યા મારે ઘેર કાનુડા૦ કેજો૦

એવી રે તમને કોણ મળી હરિ,
લુટી ધુતી વાલયા મારે ઘેર કાનુડા૦ કેજો૦

---

૭૫૫. કાફી—ગરબી.

કલજુગ તારી રચના ન્યારી ભેદ ભરીછે ભારીરે,
ઉદ્યોગી મરેછે ભૂખે, પેટ ભરે ધુતારીરે. કલજુગ૦

જ્યાં છે ધાન્ય ઢગથી ભર્યું, મળે નહી ખાનારીરે,
ચલીયાં છે ત્યાં ચારો મળે નહી, ભૂખે પીડ ભારીરે. કલજુગ૦

દુરાચરણને ખેત ચરેછે, સદાચરણ વેશધારીરે,
નીતિ ફલતો વિખ લાગેછે, શિખ લાગેછે ખારીરે. કલજુગ૦

પ્રીયા પતિની મારી ગરદન, ઘાવ કરે જે કારીરે,
જગને કાજે ઢોંગ કરીને, થાય સતી મતવારીરે. કલજુગ૦

સખી શેઠ વાડી વેચે, ઘર બાંધે ભિખારીરે,
શેઠાણીની સાડી સડેલી, ચાકરડી જરતારીરે. કલજુગ૦

કુલિનને સહુ ભૂલી જઇને, ધનસે બાંધે યારીરે,
પતિ માગે હજારો રૂપૈયા, જો પરણે કુમારીરે. કલજુગ૦

ચોરી પર કરી શિર જોરી, માગે ન્યાય પુકારીરે,
અણઘડ કોટવાલ નિર્દોશિતના, પ્રાણ લીધ્યેછે મારીરે. કલજુગ૦

દેવલ દેહડે દર્શન નામે, ચોરી કરે ભજનારીરે,
ક્યાંથી લાવે ધુપ ને દિવડા, મરે ભુખે પુજારીરે. કલજુગ૦

ખુશામતનું સૈન્ય ફરેછે, ચોરની છે સરદારીરે,
ફુક મારી જે ઊંદરી કરડે, લાગે ફિરોઝ કહે પ્યારીરે. કલજુગ૦

---

૭૫૬. માંડ—ગરબી.

મોહી તું મુઢ શીદ જાએ કુજનસે,
શેના તેના ગુણ ગાયરે-પ્રીત જોઇ કીજીયે સુજનસે—મોહી.
બાંધી ચકોરે ચંદ્રસે પ્રીતી-ઉડી ઉડી પછડાય રે-પ્રીત જોઇ.
ભૌંર કમળપર દિસે ભમેછે-નિસે મરે ગુંગળાયરે-પ્રીત જોઈ.
ક્રુર બની શીદ બાળી તું નાંખે-ઘેલું પતંગ થઈ ધાયરે-પ્રીત.
આસ્થા સરોવરે હંસ વસેછે-જાએ જો જલ સુકાય રે-પ્રીત.
ધુની તે નાદ જુવો મૃગો ફસાવે-પ્રાણ લઈ હરખાયરે-પ્રીત.
ક્રશ્ન વિયોગે ગોપિઓ રોવે-કુબજા તે રીઆયરે-પ્રીત.
કહે ફિરોઝ પ્રિત સર્વે કરેછે-ધન્ય જેથી નીભાયરે-પ્રીત.

---

૭૫૭. કાલીંગડો—ગરબી.

હરિ આવ્યાછો તમે, જો જો કાંઇ અડશો મને૦ હો હરિ૦

હું છું બેટી બ્રિખભાણની, રાધા મારૂં નામ;
દાન લેવું હોય તો આવજો હુંતો જાવુંછું ગોકુળ ગામ,
ઠગારી ધુમટાવાલી, બાજુબંધ બેડખાવાલી;
કાજલ વિના આંખડી કાલી, તુંછે કન્યાકુમારી૦ હો હરિ૦

સોના કેરે બેડલેરે, ભરણ જાઉં નીર,
રતનજડીત ઉઢણીરે, નવલ મારો ચીર;
નઠારો મુંઘટવાલો, ઉભો કાં કાહાન કાલો,
ભલી ભાતે સિધારો, તજો પત કાં તમારો૦ હો હરિ૦

મારે ઘેર ગૌ ગોવાળાં, ભેંસો વાછડી,
રેવુંછે ગોવાલ તારે, દેશું ચાકરી;
બીજાજી શીદને રોકે, મચીછે ઠઠ લોકે,
વાટમાં નાર ટોકે, હસી રોળાવે ફોકે૦ હો હરિ૦

---

૭૫૮. કાફી—ગરબી.

નવ કરશો બુરાનો સંગરે૦ બેહેન નવ૦
જેની સંગતમાં પ્રભુજી વિસારશો,
કરશો નીતિનો ભંગરે૦ બેહેન નવ૦
પાલીજ નાગને દુધ ખાંડ પાવો,
પ્રાણ લઈ વાલશે બંગરે૦ બેહેન નવ૦
હાથી નવાડી કાહાડો નદીપર,
રોળશે ધૂલ ફરી અંગરે૦ બેહેન નવ૦
વાનરી સજાવો સોલ સણગારથી,
તોયં નહી જાય કાંઈ ઢંગરે૦ બેહેન નવ૦
મારી પતિને સતી થવા નીસરી,
દેખીને લોક થયા ડંગરે૦ બેહેન નવ૦
લપણ કીધાં લાવી ગધેડા,
સ્વાન નવડાવીઓ ગંગરે૦ બેહેન નવ૦
ગાય ફિરોઝ સુણો ચતુર સુજાણ,
કાલો ન થાય બીજો રંગરે૦ બેહેન નવ૦

---

૭૫૯. જીલ્લો—ગરબી.

સખી જેમ રાખે પ્રભુ તેમ રહીયે રે,
સુખ સાથે દુઃખો પણ સહીયે૦ સખી જેમ૦
કોઈ દિવસે ગાડીએ ફરીયેરે,
કો દી તડકે પગે પણ મરીયેરે,
દીલે દુઃખ તેનું નવ ધરીયે૦ સખી જેમ૦
જરદારી પેરી જો સાડીરે,
નવ ગરવી થશો જઈ વાડીરે,
છે સર્વ નદીઓ આડી૦ સખી જેમ૦
નહી રોજ મળે મીઠાઈ રે,
કદી વાસી તુકડા ખાઈ રે,
સંતોષી રેજો બાઈ૦ સખી જેમ૦
કબુ હીરા મોતીમાં ઝમકીયેરે,
કબુ ફાટી સાડીમાં દમકીયેરે,
નહી ખાલી હાથોએ ચમકીયે૦ સખી જેમ૦
કદી શેઠાણી હુકમ કહીયે રે,
કદી ચાકરડી થઇ રહીયેરે,
સંતોશ રાખી સહુ સહીયે૦ સખી જેમ૦
કદી હસીયે વળી કદી રડીયેરે,
નહી પ્રલબ્ધ સાથે વઢીયેરે,
હરિસે રીસે નહી ચહડીયે૦ સખી જેમ૦
કદી અંગે શોભાવીયે ફુલોરે,
કદી બેસીને ફૂકીયે ચુહુલોરે,
કહે ફિરોઝ હરિ ના ભૂલો૦ સખી જેમ૦

---

૭૬૦. ખમાચ ઝીલો—ગરબી.

રંગીલ રૂડી પુનમ રાતે રીઝાઇયે,
એની ચાલો તો ગીતડાં ગાઇયે૦ રંગીલ૦

જુવો ચંદ્ર પ્રકાશ બહુ તેજમાં,
રાખો નિદ્રા એ ધ્યાન નવ સેજમાં,
વહી જાશે જો વેલ પસાતાઇયે૦ રંગીલ૦

ઘરબાર સંસાર વેઠ નીતની,
અવકાશે રમત રૂડી રીતની,
શીદ નીતિ ગાતા શરમાઇયે૦ રંગીલ૦

રચ્યાં ત્રણે ભુવન જેણે જોમથી,
દિપ્ય કીધું આકાશ રવિ શોમથી,
તે ગુણો ગાવાજ નિત ધાઇયે૦ રંગીલ૦

આપી ભુધ્યે પ્રભુ ન જોઇ સૂખને,
સર્વ થાડ ઘણે છે શરણ દુઃખને,
નહી ભય જોઇને અકલાઇયે૦ રંગીલ૦

હસી હસી લીઓ તાલ પ્રેમથી,
ફરી ભાવે ભજો ભલી નેમથી,
કહે ફિરોઝ ગાઇ હરખાઇયે૦ રંગીલ૦

૭૬૧. પ્રભાત—ગરબી.

સંપત જતે ચાહે પતિજ ભળી ભાવથીરે,
સાચો તે પ્રેમ જાંનીએ૦
સંકટ સમે સંગે રહેજ રૂડી નેમથીરે,
સાચો તે સ્નેહ માનીએ૦ સંપત૦

દીન પછી રાત થશે, મટી અજવાળું જશે,
રેહશે સદા ન એક રંગે;
વાવો જો બીજ દુઃખ, ખાશો તો ફળ સુખ,
તેબી ન રહે નીત સંગે૦ સંપત૦

સ્થલવીન મુળ નહી, મુળવીન ફુલ નહી,
ફુલ વીન ફળ કેમ થાએ;
પાપ વીન નાશ નહી, નાસ વીન સાસ નહી,
મર્ગ વીન સ્વર્ગ કેમ જાએ૦ સંપત૦

બાગ સોહાગ જશે, વન વળી બાગ થશે,
ભાગ્ય ભૂમીના પણ જાગે;
રંકો ગાદીએ ચહડે, નૃપો નીરાસ રડે,
ઘેર ઘેર ભીખ પણ માંગે૦ સંપત૦

રીતુબી એક નહી, ચારો તે ચાલુ રહી,
ફિરોજ છે ગુણ ન્યારા;
ધન્ય નારી તે કહી, દુઃખ જે ચુપ સહી,
કહે ધરો ધીર પ્યારા૦ સંપત૦

૭૬૨. ગૌરી—ગરબી.

રાજ બનસી બજાઇ શુધ વીસરીરે,
હાંરે વીસરી વીસરી વીસરી. હો રાજ૦

કોણે બીરમાવી લીધો મારા છેલડાને,
કીધો ઘાયલ ગોરી થારા નૈનોને. હો રાજ૦

મારા જોબનના પુર સખી જાયછેરે,
વિના છત્રપતિ ન પડે ચેનરે. હો રાજ૦

હું તો દાસી જાણીને આવી મેહેલમાંરે,
વિના બાલમ પડીછે સુની સેજડી. હો રાજ૦

જલસો ૨૨ મો.

સનીવાર—તા૰ ૧૯ મી ફેબ્રુવારી ૧૮૮૧.

---

૭૬૩. છાંયા—ધ્રુપદ.

એતી કહીઓ ન જાય, સુની પીયા મેં નહી બાલમ તેપર જાત હો રૂસે૰ એતી૰

કોણ કહે કાસે કહીઓ હું, જાઓજી જાઓ ઉનીકે રહે જુરાત૰ એતી કહીઓ૰

---

૭૬૪. છાંયા—તીલાણો.

તાનુમ દેરેના તદીઅનરે તારે તદારે તારે દાની ધીલાંગ ધી તનનન તનદી તદાની૰ તાનુમ૰

તાનુમ તાનુમ તનદેરેના ઓદતન દેરેના દીમ તદીમ દીમ તાનદેરેના, ગમગરેસા ગમપમગરેસા નીધપમગરેસા, ધીટકીટીતક ત્રીટકીટીતક ધીટકીટગીદગીન નકતીકઆન કીરનકટીટકીટ ધા૰ તાનુમ૰

---

૭૬૫. જેજેવંતી—ખ્યાલ.

પતિયાં લીખું, અંખિયાં ભર આવે,
ધરકત છતિયાં, ધરહુ ન સોહાવે૰ પતિયાં૰

સુન ઉધો માધોકી કુબજા,
હમારી પતિયાં કોણ સુનાવે૰ પતિયાં૰

પ્રેમકી બારી કાન ઉજાડી,
બિરહ બીથાકી બેલ સંચાવે૰ પતિયાં૰

જોગણ હોકર સબ જગ ઢુંઢું,
મન બીન ધીરજ કોણ બંધાવે૰ પતિયાં૰

૭૬૬. યમન કલ્યાણ—ખ્યાલ.

બનરા આઇલો માઈ હેરી આજસોં૰ બનરા૰

સદા રંગીલે છબીલે મહમદશાહે સુંદર ભર પાઇલો મા૰ બનરા૰

૭૬૭. કાહાનરાની બાહાર—ખ્યાલ.

સગન ગણી હમ રહીયાં લાલા દેદે તામેં બોલત કોએલીયાં મદમાતી બાર બાર૰ સગન૰

૨ ૨ અરી નારી બદરવા ચમકત દામિની કોંદત ચાંદે તેજ પપીયરા શોર મચાવત ડાર ડાર૰ સગન૰

૭૬૮. કાફી—ગજલ.

ઝુલફ જાનાકી ખુલી જબસે પરીશાન હુઈ,
દીલ પરીશાન હુવા આશુકકા મેરી જાન હુઈ. ૧.

ઈશ્ક જબસે હય કીસુકા મેરે દીલમેં પેદા,
રૂહ કાફર રહી અપની ના મુસલમાન હુઈ. ૨.

દીલ મેરા જબસે બુતોંકા હય બના બુતખાના,
ખાક રૂસવા મેરી હર દસ્તો બિયાબાન હુઈ. ૩.

જબસે ઉસ ગયરતે યુસુફને દેખાયા જલવા,
ભુલ યુસુફકે ઝુલેખાં ગઈ કુરબાન હુઈ. ૪.

ગર મેં લયલીને પુકારા ન મીટા ઈશક મગર,
બાદ મજનુંકે એ નગરી મેરી વેરાન હુઈ. ૫.

વોહ પરી આ ગઈ જીસ રાતે સખુન મેહફીલમે,
બખ્મું ઉસ ચાંદકે મુખરેસે પરસીન ના હુઈ. ૬.

---

૭૬૯. ઝિંઝોટી—ગજલ.

દર્દ દિલ મોર્ગે બિસ્મીલકી, તુંઈ જલ્લાદ ક્યા જાણે?
યે ગમખ્વારી મેરે દીલકી, તુંઈ બેદાદ ક્યા જાણે? ૧.

જો શાહ હો એશોમે ચકચૂર, કરે રૈયતકો રંજૂર,
જીસે ઈનસાફ હોવે દૂર, કહો ફરિયાદ ક્યા જાણે? ૨.

એ જેહાં જીન્નતકો કસ્તી હય, કોઈ ડર છોડ બસ્તી હય,
વાં કીતની રંજો શખ્તી હય, ભલા આજાદ ક્યા જાણે? ૩

ગયાથા મીલકે પીને મૂલ, કફસમેં ફસ પડા બુલબુલ,
વા કબતક રો રહેગા ગુલ, સોહી સૈયાદ ક્યા જાણે? ૪.

હોવે જો કુંન્દ કાનોસે, ઉસે તો કેહના તાનોસે,
પટક મત સર દિવાનોસે, ઉસે દો યાદ ક્યા જાણે? ૫.

શરાબ હય શોખકા પીના, ન પી બેશૌખ જલા સીના.
સદા વો શાદ હે જીના, જો હો નાશાદ ક્યા જાણે? ૬.

ફિરોઝ યે જેહાં તો હય મેલા, બદાંસે નેક હય ભેલા,
ભલા યા બૂરા હય ચેલા, કહો ઉસ્તાદ ક્યા જાણે? ૭.

---

૭૭૦. દેશ—લાવણી.

કમળાનિ સો મધુકર જેસા, હો,
તેસે તુમી મજલા સ્વામિ૰ કમળાનિ૰

લાવણ્યા સ્વરૂપ સજદાર, હો,
લક્ષ્મચી એકચ્યા નામી૰ કમળાનિ૰

વારંવાર ગુણ કીતી આથહું, હો,
તુમચે અમી અંતરજામી૰ કમળાનિ૰

આજ કોણીકડે ભાગ્ય ઉદેલે,
આજ બહોત દિવસે આલે, હો,
દુબલીલા ધન સાંપડલે;
અન્યોન્યીત પ્રામ મશી ઝાલે, હો,
દુબલીલા ધન સાંપડલે૰ કમળાનિ૰

૭૭૧. સિંધુરા—હોરી.

આઘરી સબ ગોકુલ બન બન રમેસ રમેસ ગિર-
ધારી મોરારી० આઘરી०

કોઉ નાચત કોઉ મૃદંગ બજાવત ઓર નાચત ગિ-
રધારી મોરારી० આઘરી०

---

૭૭૨. પીલુ—ગજલ.

ઝુલફેપુર પેચમે દીલ એસા ગીરફતાર હુવા,
છુટના દુસવાર હુવા;
બેઠે બેઠલાએ નયા ઇશ્કકા આજાર હુવા,
મુફત બિમાર હુવા. ૧.

અપને બેગાનોસે લીઈ તેરે સબબ આંખ ચોરા,
હય એ ઇનસાફકી જા;
હાએ! ઇસપરભી નાતો મુજસે સરોકાર હુવા,
ઓર એ ઇન્કાર હુવા. ૨.

બાક સેરાકી તેરે હીજમે છાની એસી,
હેશીયત તક ના રહી;
પાર તલુવોકે મેરે દસ્તકા હર ખાર હુવા,
કેસા લાચાર હુવા. ૩.

હય સુના મેને કે છુપ છુપકે ચલે જાતે હો,
ઇસકા બાએસતો કહો;
સચ બતાવો કે એ કીસ્સે નયા પ્યાર હુવા,
કોન દીલદાર હુવા. ૪.

હમ દમો હમ શુખનો મુનિસો તમ રાજે સફીક,
ન રહા કોઈ રફીક;
દર્દે ગમમે ન મેરે કોઈભી ગમખ્વાર હુવા,
ગમ ફકત યાર હુવા. ૫.

---

૭૭૩. ખટ—ખ્યાલ.

અતહી જઘડવા કરહી મોરી સાસુ, હે મા!
કસકર પિયા નહી પાસુ જીયરા રાહાત ઉદાસુ, હે મા!
અતહી૦

નિસદીન મૈકો કળ ના પડત હય,
મેહેરબાન પિયા રીઝીયે ખીઝીયે,
એકી ઘરકા બાસુ૦ કસકર૦

---

૭૭૪. આશાવરી—હોરી.

હેરી મેં ગોકુલ ધૂમ મચાઈ, પિયા બદેશ મેં પાઈ,
અકેલી બીરહન આન સતાઈ૦ હેરી મેં૦

સહી ન જાત જેસે ઉનકે બેરી કરત ચઢાઈ,
બોલ બોલ બાણુ જમ લાગત તનમે બીંદત આઈ૦ મેં પાઈ૦

કોક કોક ડર પાવની લાગત, જીયામેં હુક બડાઈ,
બીતો બસંત ફાગ રૂત આઈ, કામ કેલ અદકાયન,
બેગી સુદ સદારંગ દુઃખ દીનો સુખદાયન૦ મેં પાઈ૦ અકેલી૦

---

૭૭૫. સીંધ કાફી—ગજલ.

તુમારે દોરેમે હમને સાકી,
  અજબ એ દોરે શરાબ દેખા;
ઉધરતો વાઅજ ગીરા પરા હય,
  ઇધરકો જાહદ ખરાબ દેખા.

જો એક જબકીમે જુજસે કુલ હો,
  ઓર એક કતરેસે હોવે દરીયા;
તમામ આલમમે તુને હમદમ,
  કોઇબી મીસલે હબાબ દેખા.

હું મસ્ત મેં ઓવાર ઇધરકુ આયા,
  મગર ઓ બાબચી ઉસકુ લાયા;
કે મેરે ખુંકો શરાબ ગુલગું,
  દીયા જીગરકુ કબાબ દેખા.

નહી હય ઘોકા કુચ ઇસમે અએ દીલ,
  કે હય એ ઘોકા તલેસ્મે આલમં;
જો કુચ સુનાથા સો હય ફિસાના,
  જો કુચ દેખા સો ખુઆબ દેખા.

નીયાજ એસા વલી એ બરહક,
  કે પીર મુર્શદ હય ઓલીયોંકા;
બતાદો ઉમતમે ઇસ નબીકી,
  કોઇબી બીસ્બુ તુરાબ દેખા.

૭૭૬. સીંધ—ટપ્પો.

દેહન સૈયદ મરદાને અલીજી બુન્દે તખ્ત મકાન અલીઅન૦ દેહન૦

પંજતન પાક કી ઝીઆરત અલીએ રોશન શકલ જાહાંન અલીઅન૦ દેહન૦

---

૭૭૭. અલહીયા બેલાવલ—ખ્યાલ.

દીલોના યાર મીલે, અબ મત મીળીયાં વે, રબ મીલાવે૦ દીલોના૦

રેન દીના માનુવે ધ્યાન તું સાંડા વે મીયાં, મૌલા કરે તું ચેનદા રહે૦ દીલોના૦

---

૭૭૮. બેહાગ—ખ્યાલ.

દેખો સખી કનૈયાં રોકે થાડા હય ઘેલ, પનીયાં ભરન કૈસે જાઉં મોરી આલી૦ દેખો સખી૦

હું જમના જલ ભરન ઘરસે જાતી બીચમે મીલ ગયો એ નંદકો છેલ૦ દેખો સખી૦

---

૭૭૯. દરબારી કાહાનરો—ખ્યાલ.

આવો મોરે બમના,
પિયા તોં બીન રતિયાં કૈસે કટે મોરી૦ આવો૦

આવો પિહરવા પ્યાર કરૂં તોય,
સબ દીન રહું રાજીવે૦ તોં બીન૦ આવો૦

૭૮૦. કાફી—હોરી.

આજ હોરીકો એલૈયા કનૈયા॰ આજ॰

ઇતસે આઇ શામ ભામિની,
  ઉત બ્રખ ભાન દુળારી;
ઉતસે આયો નંદકો છૈયા,
  તો હોરી આજ એલૈયા કનૈયા॰ આજ॰

---

૭૮૧. કાફી—હોરી.

રંગમે ભીંજા દોંગી પાગ,
કનૈયા હોરી એલું તો॰ રંગમે॰

ચુવા ચંદન ઓર અરગજા,
એલું હોરી પિયા સાથ;
બ્રીજકી સખી સબ હીલમીલ આઈ,
તો હોરી એલ દીનાનાથ,
કનૈયા હોરી એલું તો॰ રંગમે॰

---

૭૮૨. સીંધ ભેરવી—હોરી.

કહીયારે મૈ જોગન ભઇરે,
જો પિયા મીલ પરદેસ ઢુંડન બન ગઇરે॰ કહીયારે॰

બિરેહ હોરી મન સીલગી હય,
  તન ગયો સબ ક્ષઇરે;
અંગ બભૂત ગુલાલ રમાઇ,
  ભગવી ચુનર બની નઇરે॰ કહીયારે॰

નૈનત નીત પિચકારી ચલાવે,
એહી હમારી દઈરે;
ફિરોઝ પિયા જો હોરી ન ખેલો,
દુઃખ પડે સોહી સઈરે. કહીયારે.

---

૭૮૩. આશાવરી—ગજલ.

ન તો દીયા બચન ન તલાક દીયા—એભી ન દીયા વોભી ન દીયા;
ન તો લીયા એ દેલ ન તો જાન લીયા—એભી ન લીયા વોભી ન લીયા.

પી પએમાના પ્યારે મુલકાત્યા તો દુજા મેરે ખુનકા;
બસ તોડ ડોકરસે ગયે પીયા—એભી ન પીયા વોભી ન પીયા.

ચાક ગીરેબાંન ઔર સીનેકો—પ્યારે લગા તેરે સીનેકો;
ગયા સૌજનગર હસ રસીયા—એભી ન સીયા વોભી ન સીયા.

યાતો દેલ મુજકો દે પ્યારા—યા તનસે જાન કરદે ન્યારા;
મુજે દે આરામોકા તકીયા—એભી ન કીયા વોભી ન કીયા.

બસ પડ ફિરોજ, અજલકે-નેકો બદા તો ગએ ચલકે;
કોઈ સુલેહ કોઈ કર કજીયા—એભી ન જીયા વોભી ન જીયા.

---

૭૮૪. ભૈરવી—ખ્યાલ.

નૈયાં કૈસે લાગે પાર, સૈંયાં રે ખેવૈયાં. નૈયાં.

ગેહેરી નદીયાં, નાવ પુરાનીરે, મૌલા લગાવે બેરા પાર. નૈયાં.

---

૭૮૫. ભૈરવી—ઠુમરી.

મોપેરે સીતમવા કર ગયોરે, નનદી રાતકુ સુંપનવા॰ મોપેરે॰

નંદ લાઇ ચુનરીરે સોતન લાઈ હાતકો કંગનવારે॰ મોપેરે॰

---

૭૮૬. ભૈરવી—ગજલ.

ગજબ હે ઉસ બુતે કાફેરપે અપના દમ નીકલતા હય,
નયા તાબુત ઉસકે કુંચેસે હરદમ નીકલતા હય॰

વો કબ ખાતરમે લાતા હય, મેરે આજુરદા હોનેકે,
સમજ રખા હય જાલમને, ફસા દીલ કમ નીકલતા હય.

બના દેતા હય કુચા ફકરકા તેહરેકુભી સીધા,
કે જેસે જનતરીમે તારકા સબખમ નીકલતા હય.

શાહી ઘીસે નહી વાકેફ, મગર ઈતના તો વાકેફ હું,
કોઇ રાતોકો ઈયા કરતા હુવા માતમ નીકેલતા હય.

જલસો ૨૩ મો.

સનીવાર, તા૦ ૨૫ મી અકટોબર ૧૮૮૧.

---

૭૮૭. બેહાગ—ધ્રૂપદ.

રટત પ્યારે પ્યારે તેહારે—હસ યસ સરસ ઉચારે—નામ વિમલકી નીસ દીન જપત માલ૦ રટત૦

જપ જાચોં તપ ભવનમેં—વનમેં તનમેં ધરે સુજાન મન વોડી ધનમેં—મૌના અમૌના અભૌના—જતી સતી બનકે ભજ કુપાલ૦ રટત૦

ધટ રાખી ખટ અજરકી—હરકી ડરકી કર નિશાન પટમેંહિ બરકી—ન્હાઈ સચાઈ રચાઇ—પચો બચો યમસે સ્વર્ગ સમાલ૦ રટત૦

ભજ સ્વામી તજ અસતકે—મતકે ગતકે પથ ફિરાજ અત તુમ કતકે—જાનોં સુજાનોં બખાનોં—હરી વરી તનસે જગ દયાલ૦ રટત૦

---

૭૮૮. બેહાગ—સારેગમ.

ની સા ગમ પ મગ મગ રે સા, નીનીપ નીનીપ નીસા ગમ પગમ પ નીપ ધમ પમ ગમ ગસા નીસા.

ગમપની સાસા નીનીપ ધપમગ પમપ સાનીસા ગરેગ પમગસા નીનીગ મપમ ગસા નીસા નીસા ગમપ નીસા ગમગ સાનીપ મગસા. ની સા ગમ૦

---

૭૮૯. બેહાગ—ગજલ.

અજબ અસરાર ગાનેકી સુનતે ગમ રફા હોવે,
એક બારબી રેહેમ કરે જો ખુદા બફા હોવે. અજબ૦

હૈવાનબી જો સુનતે હો જાતે હમે આશક,
જો બેવફા સંગ દીલ હો ઓબી વફા હોવે. અજબ૦

હમે 'ઝીલી વો અજમતી કુલકે આરામકી,
શરાબે હોરા વો હમે જીશે દરદો દફા હોવે. અજબ૦

શીરપે ગીરા અફલાક તો પમબાં મીશાલ લગે,
આરામ હમે એ જીનદાંમે જો લાઓ જફા હોવે. અજબ૦

ફિરોઝકે અજીજો ગાતે રહો સુબો સામ,
ખુશ હો ઇલાહી તુમપે દાનો જાંહાં નફા હોવે. અજબ૦

---

૭૯૦. બેહાગ—પદ.

એરી માઇ સાંવરો ગોવીંદ હાથ બકરીયાં બાંધ ક-
મરીયાં ચાલત ડાલત પંગ૦ એરી૦

જમનાકે નીર તીર ગઉઆં ચરાવે મોરલી બજા-
વત જીમ૦ એરી૦

---

૭૯૧. બેહાગ—ધ્રૂપદ.

ગુરૂબિન ગ્નાન નહી, ગુરૂબિન ધ્યાન નહી,
ગુરૂબિન આતમા, બીચાર ન લહત હૈ;

ગુરૂબિન પ્રેમ નહી ગુરૂબિન નેમ નહી,
ગુરૂબિન શીલ હું સંતોષ ન લહત હૈ. ગુરૂબિન૦

ગુરૂબિન ખ્યાસ નહી, બુધિકો પ્રકાશ નહી,
ભ્રમહુંકો નાશ નહી, સંશય રહત હૈ;
ગુરૂબિન બાટ નહી, કૌડીબિન હાટ નહી,
સુંદર પ્રગટ લોક, વેદ યોં કહત હૈ. ગુરૂબિન૦

---

૭૯૨. બેહાગ—ગજલ.

કહેર હ્યે અપ્યે ચશ્મે તર રોના તેરા દીન રાતકા,
શોર હ્યે ચારો તરફ ક્યા જોર હ્યે બરસાતકા. કહેર૦
બેવફા હ્યે વો કભી વાય્યેદા વફા કરતા નહી,
એતબાર આય્યે મુજે કોરા તરેહ ઉસકી બાતકા. કહેર૦
કુચ્છ નહી કાસીદકા પય્યેગામે જબાની મોતબર,
જબ તલક લાય્યે ન ખત લીખવાકે ઉશકે હાથકા. કહેર૦
જુલફેં ઉસકી નુર આરેશસે સબે માહાતાબ હૈ,
આરેજ ઉસકા જુલફસે હ્યે ચાંદ અંધેરી રાતકા. કહેર૦
લેકે દીલ શીર મુહ દીખાતા હ્યે નહી આશકકો વોહ,
યાર ક્યા હ્યે આશના હ્યે વોહ તો અપની ઘાતકા. કહેર૦

---

૭૯૩. બેહાગ—ખ્યાલ.

નીંદ ન આવેરે મા કોનકે સીખાય્યે મદકે છકાય્યે આઈ૦
નીંદ ન આવેરે મા૦
સુનયોરી મોરી સુઘર પડોશન,
પીઆ બીન કહો રેન કેસે જાવેરે મા૦ નીંદ ન આવેરે૦

---

૭૯૪. બેહાગ—ખ્યાલ.

કહો કેશે રેન બીટાનેકો, પીઆજી કહો કેસે૦
અવધ ધટી પીઆ હજી ન આએ,
પારા બશે પરદેશાવા;
તુમ સુનો નગાર જેઠાની,
પીઆકી કહાનીરે—કહો કેશે રેન બીટાનેકો.

૭૯૫. બેહાગ—ખ્યાલ.

ના જા તુ મેરે નૈનસે પ્રિય બાર બાર મૈ વારીવે
કર લાખ જતન હાસ હારી૦ ના જા તુ૦
જબ લગ પ્રિય જીય હિય બિચ હૈ,
ફિરોઝકો સુખ મુખ બૈનન ચૈનન સૈનનસે૦ ના જા તુ૦

૭૯૬. બેહાગ મલ્હાર—ઠુમરી.

બાલમવા મોરારે ઉનબીન રૈન અકેલી તકત હું૦ બાલમવા૦
સદારંગ રતીયાં નહી ભાવે સધરી રતીયાં ન સોહાવે૦ બાલમ૦

૭૯૭. બેહાગ—પદ.

દોહિ ધડીકી સાંસ—કરે મન લાખ બરસકી આસ.
તનકે બૃહકો નહિ ભરોસો—પલમે હોવે નાશ;
તબભિ નિલયકો બાંધત જૈસે—જીવન અગનીત માસ.
કુંદન કંચન બઢતી દેખત—રહેત મધન તું ખાસ;
કોડીભી નહી સંગ ચલે જબ—છોડ ચલેગો બાસ.

પીવન તુશ્ણા બહોતહિ રાખે—કામ ધેનુકી છાસ;
અમૃત ફુલકો ત્યાગ કરી—તું ખાવે ખારો ઘાસ.

પાતકમે નિશુ દીન ગુમાવે—નહિ ભક્તી અવકાસ;
રામ નામ સોં ઝઘડી હોવે—પંચ દૈત્યકો દાસ.

અજહુહિ હૈ સમય સમઝલે—નાચ્ય હરીકો રાસ;
ઐસી કરની કર ફિરોઝ કે—રહે જાવે ફુલ.બાસ.

---

૭૯૮. બેહાગ—ધૃપદ.

ઉમડ ઘુમડ આયોરી ઘન ગરજત બરસત અતહી મોહે સુખ પાયોરી૦ ઉમડ ઘુમડ૦

એક ઘન ગરજત દામીની દમકત મોહે મીલ સુખ પાયોરી૦ ઉમડ ઘુમડ૦

મોર કરત શોર દાદુર બોલત કોકીલાકી કુક સુનત અતહી બીરાજે છબ આનંદ ઘન પીયા ચીરનજી રહો કરો અકબરશાહે સુખ પાયોરી૦ ઉમડ ઘુમડ૦

---

૭૯૯. બેહાગ—પદ.

આપનપો આપહી મે બીસરો,
જૈસે સ્વાન કાચ્ય મંડીરમે ભ્રમી ભ્રમી ભુસી મરો૦ આપનપો૦
જ્યોં કેહર પ્રતીબીંબ નીરખીકે આપહી કુપ ગીરો,
જ્યોં ગજફટક સીલાકો લખી લખી દસનન જાયે અરો૦ આપ૦
મરકટ મુઠી છાંડત નાહીં ઘર ઘર દ્વાર ફીરો,
સુરદાસ નલનીકો સૂહો કહો કૌને પકરો. આપનપો૦

---

૮૦૦. બેહાગ—ખ્યાલ.

સુરજનવા ધર આ, ધર આ તુમારે મીલનકો મોરા જીઇ તરશાઇઆંરે તુ મોરારે તુ ન જા૦ સુરજનવા૦

બતવાંકો બતવારી તોએ સદા રંગીલે મહમદશાહ અબ જાને ન દેવું પરધર ધરશે તુ મોરારે તુ ન જા૦ સુરજનવા૦

૮૦૧. બેહાગ—ખ્યાલ.

ગોરી તેરા રાજ શોહાગ કાએમ દાએમ તેરા રહો. ગોરી૦

નાખદી નથવારીવે દાંતોડી મીશી હરી હરી ચુરીઆં ઔર શોહે સુવા બાગા. ગોરી૦

૮૦૨. બેહાગ—પદ.

ગુરૂ ગતી લીલા કીનહુ ન જાની, જીન જાની તીનકે મનમાંહી. ગુરૂ૦

ગુંગેકી રસના રસ ચાખત જાનત હએ પર કહત નાહી,
સ્વાંતીકી બુંદ સીપ જો પાવત પતીવ્રતા ગર ડારત બાહીં.

બટ પારી સીસ દેત જ્યું અપના અલીઆસ સંત માની તાહીં. ગુરૂ૦

૮૦૩. બેહાગ—પદ.

રામ નામ રસ પીલે મનવા—રામ નામ રસ પી;
પીલે ભર ભર પ્યાલે પ્યારે—રામ નામ રસ પી.

કામ ક્રોધ અભિમાન મોહમે—નિશુ દિન ફિરતી ધી;
લાગત પાય રિઝાવત ઈ. રામ૦

કપટ, પાપ અન લોટ પીસકે—ડાલ જૂઠકો ઘી;
બીખ મિઠાઈ ખાવન કી. રામ૦

ઐસી કરની કરલે બાબા—છોડ નર્ક કર છી;
ફિરોજ નાથહિ જાપત જી. રામ૦

---

૮૦૪. બેહાગ—પદ.

રામચંદા દીન ન કટત તુમ બિન;
સબ નિશિ બીતી મોહુ તન મન જર જર કર. રામ૦

કછુ ન કરી દસરથ સુત સોં બોલે;
સગરી સભા મિલિ બ્રહ્મા હર હર કર. રામ૦

કબહુ નં જાયો બનમે અકેલે;
લછમન સોં કહિયો ધીરજ ધર ધર કર. રામ૦

સિયાકી બતિયાં કછુ ન કરી હે,
આંખત જલ બહ ગયો આંખોં ભર ભર કર. રામ૦

---

૮૦૫. બેહાગ—ખ્યાલ.

તરવરિયાં બનછાં—નગુન સગુનકે સબ સીસોંપે ધરિયાંરે—જો આન ખડ વાકી ઠાં૦ તરવરિયાં૦

દાન સીલ પરમાન નહી,
મેહ પાપ પુન્ય પૈછાન નહી;
ફિરોઝ કુંપ નિચ ઊંચ ભરિયાં,
જો આન ખડ વાકી ઠાં૦ તરવરિયાં૦

---

૮૦૬. કલ્યાણ—ધ્રુપદ.

મુશકેલ મોશે નીકાલો દલીદ્ર તાલો ઈમ્આ મુશકેલ કુશા અલીવલી પીર તેહારો કેહાવત કોનશે કહું જાએ દોમ્યો જાંહાંમે હમ્એ તેહારો શાહારો. મુશકેલ.

હે દરકરાર સાહેબ જુલફે કારઆન પરો હુમજધાર વાસતે રશુલ મખમુલ હસન હુશાન ઉમગ દીલ કીઈ નવ-રીઆ૦ કરો બેગી પાર. મુશકેલ.

---

૮૦૭. કલ્યાણ—ખ્યાલ.

તેરો નેણ શદકે કીનડીલ આવેજ રંગરેજ નારંગી હૈ. તેરો.

જાવો પેણો દોરીઆ રેશમકી ચંદરોશે મુખપર અ-ખતર તણા બોશે તનીઆ હૈ. તેરો.

---

૮૦૮. સારંગ—ધ્રુપદ.

તારન નેશતારન ભરન પોખન ઘટ ઘટ તુંહી તુંહી૦ તારન૦

અવગટ અપરંપાર નીરંજન નીર આકાર સર્વ પશુ પંછી કરત તેરોહી આધાર૦ તારન નેશતારન૦

કબહુ કૃપા સાગર રૂપ ઉજાગર કબહુ નાદ કરત તેરી રટત બ્રહ્મ રોકટ તોકટ કહે મીયાં તાનશેન એસી ગત હગાત તેરી પારન પાયો કૃષ્ણ કાહાન નાથ૦ તારન નેશતારન૦

---

૮૦૯. સારંગ—પદ.

સાચી કહી વાંકી કોહુ ન માને જાુઠે જગતપતી આપ્યે સબનકો૦ સાચી કહી૦

હાલ ખુશામદ તાજા રોજગાર નીરંકારકો કોહુ ન જાને૦ સાચી કહી૦

ઈસ નગરીકે લોગ ભલે હૈં પરખ પથર બતાવે નગીને૦ સાચી કહી૦

---

૮૧૦. કાફી—ઠુમરી.

દીવાની ઘુંડત બનબનમે,
અત પ્રેમ પીયા મનમે,
બસ પ્રીતમકે ફનમે૦ દીવાની૦

ફિરોઝ પીયા જો નીત નીઠુર રહો,
મત આવોજી સ્વપનમે૦ દીવાની૦

---

૮૧૧. કાફી—ઠુમરી.

અત સોહેની સુરત મતવારે નૈન,
મોહે નીસદીન તોહે બીન નાહી ચૈન૦ અત૦

જા ચંદા તુ મેરે અંગનસે,
બીનત ફિરોઝી કહો સજનસે,
બીકલ બ્યાકુલ મૈં તો સારી રૈન૦ અત૦

---

૯૧૨. કોસીયા—ઠુમરી.

છન સાંવરીયાકી લતક ચાલ આજ જીઆમે મોરે બસગઈ રે.

મુકૂત પીતાંબર અંચીક સોહાવેં, સુર મોરલી પઢ ફુંકી બજાવે,
લતકારી નાગિની લટક રહી, તનમન મોરે દસગઈ રે. છન૦

લિખી લિલાટ મિટે નહી મોહન, ભઈ ઉચાટ કહીકે ગોહન,
આએ ફસી મધબન કુંજનિ, પરબસ હુંએ ફસગઇ રે. છન૦

મકરંદ પીયા પીઆરે અએ છબી તેઢી બાકી દીપરાએ,
જબ દારી પ્રીતમ ગર બહીયાં સબ કસક નિકસ ગઈ રે. છન૦

૯૧૩. દેશ—ધ્રૂપદ.

દરશાન કેસે પાઉં મોરી આલી કોન જતન કરૂં ઘરી
પલ છીન મોપે ભારી—પીયા બીન૦ દરશાન૦

ઉન બીન બીરહા સતાવે ન જાવે મુજ બીરહનકો
કચુ ન સોહાવે મોરી સજની તલપ તલપ બીતી સનદ મોએ
અબ, નીશા દીન૦ દરશાન૦

૯૧૪. દેશ—તીલાણો.

તનન દીર દીર તોમ તન દેરેના તદાની આેાદન ત-
તેલ તારે તદરેદાની૦ તનન૦

તનદેરેના તન દીર દીરના તદેરના તનદેરે તદરેદાની
તાદીઅના રે તદેર તદેરે તન દીરદીરના તન તન તોમ
તનદેરેના. તનન૦

૮૧૫. પરજ સોહેની—પદ.

પરઘર ગવન સજન નહિ કરીયે,
નહિ કરીયે નિત ડરિયે,
પ્યારે સારે ન્યારે ઠારે,
સુન કર—ગુન ધર—પુન ડર—ધુન હર,
ટારે જાંની—પ્યાલે તાંની—જીવતેં—જીવતેં૦ પરઘર.

કૈસે મુની ધુનિ સાધન ત્યાગે;
દરસ ગંગસોં જટા ભંગ:
ન્યારે ફિરોઝ પીમદ જબ કરતબ પિવતેં પિવતેં૦ પરઘર૦

---

૮૧૬. સોહેની—ગજલ.

વાકેફ સીના ફીગાર કયા હુવા જો જાર હએ,
આરાકે મીજગાંને યાર તું હએ એ ઇજહાર હએ. વાકેફ૦

સદમએ હીજરે નીગાર દીલપ મેરે બાર હએ,
તાલિબે દીદારે યારકો તો એ દુશવાર હએ. વાકેફ૦

નાવકે નાજે બુતાં દેખલો અએ દોસતાં,
દીલકે મેરે વારપાર તાલબે સુફાર હએ. વાકેફ૦

સાકીઓ મહેબુબ હએ છાઇ ઘટાભી ખુબ હએ,
પીનેકી હાં અબ બાહાર બાદ એ ગુલનાર હએ. વાકેફ૦

લવેંગે અબ જાકે હમ કુચએ જાનામે દમ,
દીલ મેરા એ બાર બાર કહેતા બતકરાર હએ. વાકેફ૦

---

૮૧૭. ભૈરવી—ગજલ.

મેરા મેહમાન વો રશકે કમર હોવે તો મઅે જાનું,
વીસાલે યારમે એ શબ બસર હોવે તો મઅે જાનું. મેરા.

નીધાઅે મેહર હઅે ઉસ મેહર વશકી ગોકે આલમપર,
મેરી જાનેબ મહબતકી નજર હોવે તો મઅે જાનું. મેરા.

મેરા નાલા અગરચે કલબે આહન મોમ કરતા હઅે,
વલે ઉસ બુતકે દીલમે કુછ અસર હોવે તો મઅે જાનું. મેરા.

શબે ફુરકતકે ગમસે મુજકો જીના સખ્ત મુશકીલ હઅે,
ગુજર કર રાત એ પઅેદા સહર હોવે તો મઅે જાનું. મેરા.

અસર કર જજબે ઉલફત દીલમે ઉસ બેરેહમકે પઅેદા,
મેરી હાલતપ ઉસકી ચશ્મ તર હોવે તો મઅે જાનુ. મેરા.

---

૮૧૮. ભૈરવી—પદ.

મઅે તો કાડી જપુ રામ માલારે,

માલારે જપતી નામ ધનીકા,
દરશન દેવો પ્રતીપાલારે૦ મઅે૦

એ ગરીબન નવાજ શામ પ્રભુ તું,
શનતનકે પ્રતીપાલા રે૦ મઅે૦

કોપીયો રાનાજી વીખરસ ભર્યો,
ભર્યો વીખકો પ્યાલારે૦ મઅે૦

મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર,
તું સાહેબ બરો મતવાલા રે૦ મઅે૦

૮૧૯. ભૈરવી—પદ.

હકીકતકે મોહોલમે ચતરનર રોજ તું આતા જા,
ખોદા ઓર મુસતફા કેહેતે દરસકા ભેદ પાતા જા. હકીકતકે.

દીલોકે મખતબમે પઢ કર તું કલામ મુલ્લા,
નીમાજાં ફોમકી પરહકે ધરમકા શોખ ખીછાંતા જા. હકીકતકે.

ભરા બાજાર બહું ભાતી તું ચંચલ હોકે સૌદા કર,
મેં કેહતાહું તુજે ખું કર સચ્ચા મોતી ચુકાતા જા. હકીકતકે.

ન કર ઈસ નફસસે યારી પરેગે બેર અલ્લાસે,
ન કર ઈસ તનકી પુસ્તી લગી દામન છુંરાતા જા. હકીકતકે.

અગર તુજે ભુખ લગતી હયે તો ગુસ્સેકે તઇ ખાતા જા,
અગર તુજે પ્યાસ લગતી હયે સહુરકા પ્યાલા પીતા જા. હકીકતકે.

કહેત કબીર સુનો મનસુર તું કીસ બાગકી હયે મુલી,
બેઠેહો કયા ગફુલતમે સમજકે રાહા ચલતા જા. હકીકતકે.

---

૮૨૦. ભૈરવી—ઠુમરી.

હો બેરાગી મોરા રામ૦ હો૦
તનસે બેરાગી પીઆ,
મનસે બેરાગી રે;
જીઆરાને લીનો હે બેરાગ,
બેરાગી મોરા રામ૦ હો૦

---

૯૨૧. ભૈરવી—ઠુમરી.

નદીઆ તટ ઠાડો રે,
કાહાન જમુના તટ ઠાડોરે. નદીઆ૦

હાથ લકડીઆં,
ખાંઢ કમલીઆં રે;
બનસી બજાએ ઠાડોરે૦ નદીઆ૦

---

૯૨૨. માલકોસ—ધૃપદ.

જસસોં ન ભુરાણ—બિચારસોં ન મંત્રી ઓર;
સાહસસોં સુર નાહિ—જોતસી ન સોંનસોં. જસ.

સંજમસી ન આરાદી—બિદયા સો ના અટુટ ધન;
નેહસોં ન બંધન—દયા તેં પુંન્ય કોંનસોં. જસ.

સીલ એસો હિતુવા—આલસસોં ન બૈરી ઔર;
અનસોં ન પ્યારો કછુ—મીઠો નહી નોંનસોં. જસ.

સોગસી ન ચોટ જાન—ભકિતસી ન ઓટ આન;
રામસોં ન મંત્ર કોઉ—તપ નહી મોંનસોં. જસ.

---

૯૨૩. ભૈરવી—લાવણી.

કાદર જાંણે નાઝમાઇદા વખણા;
ભસવટા કે ડાલ ન આવંદા. કાદર૦

મનદી ગુંડી બોલ સુણો સાવરાવે;
અચ્ચો નદીયાં નીર બહાવંદા. કાદર૦

ઐકાઝી કિતાબાં—સજનાં ખોલ દેની;
સચ્ચો મીસલ્યાં નાલ ભણાવંદા. કા૦૨૦

ઉમ્મર છોડા ખુદદી—દિલબર યારદે પીછે;
ભર જાંમે કૌસર—હ'થોં યારદે પી;
કદ્દુ આવંદા મોરે મન ભાવંદા. કા૦૨૦

દિન દીપો ભારેં—રાત ચમકણ તારે;
મૈતો ઠાડી બાલાં—તેરા રાહ ઉચ્ચારાં.
કદ્દુ અરઝ કબૂલ—ગુલાંમદી. કા૦૨૦

જલસો ૨૪ મો.

સનીવાર, તા૦ ૨૨ મી જુલાઇ ૧૮૮૨.

---

૮૨૪. ભૈરવ—સારેગમ.

રે નીસાનીધ નીસાગમ ગરેસા સા ગમની ધપમ ગરેગ મગરેસા. રે નીસા૦

સા ધનીસારે ગમગ મનીધપ મગમગ મધનીસા નીધપમ ગરેગમ ગરેસા. રે નીસા૦

મ ગરેસા નીધમ ધનીધપ મગમગ મધનીસા ગરે-મગરેગ.

સા ગમધની સા નીરેસારે નીસાધની ધપગમ ગરે-સાની ધપગમ ગરેસા. રે નીસા૦

---

૮૨૫. ભૈરવ—સારેગમ.

ધધ પધ મપગમ ગરે ગમ પમગરેસા ધ નીસાગ મનીધપ મગરેમ ગરેસા. ધધ૦

ગમધની સાધનીસા રેસા ધનીસા નીસા ગરેસા મગરેસા નીધપમ ગરેસા. ધધ૦

---

૮૨૬. ભૈરવ—ધ્રૂપદ.

બાણી ચારોકે બ્યોરો સુનિ લીજૈ હો ગુણીજન તબ આવે યેહે વિદ્યા સાર. બાની૦

રાજા ગોબર હાર ફોજદાર ખંડાર દીવાન ડાગર બ-ખશી નૌહાર. બાની૦

અચલ સ્વર પંચમ ઔર ચલ વાદ કરત ઋષભ મધ્યમ ધૈવત નિષાદ ગાંધાર.

સમ તીન એકઇસ બાઇસો ઉનંચાસ કૌટ કોટ તાનસેન આધાર. બાની૦

૮૨૭. ભૈરવ—પદ.

હો પ્રભુ હું વરણું શું તાહરી ચતુરાઇ,
થોડું થોડું વાંટિ સર્વમાં રહ્યો સમાઇ. હો૦

સરસ્વતી ને લક્ષ્મીની જોઈ હું જુદાઈ,
નાની રેક મુર્ખ દર્બમાં રહ્યો ડટાઈ. હો૦

કોએલ ને કુરૂપ દીધું મોર સુંદર તાઈ,
મોરનો કુડોર સોર કોએલ રિઝવે ગાઈ. હો૦

સોનાને સુગંધ નહીં ફૂલ ચન્દન કાઈ,
સેરડી ફુલે નહીં ગુલાબ કાંટે ભાઈ. હો૦

અતિ કડવો લીમડો ઔષધિ સુખદાઈ,
ધતૂરાના ફુલ સુંદર કો ન સકે ખાઈ. હો૦

ખરતો લાંબે સીંગડે ગયો હતે ફુલાઈ,
ધન્ય પ્રભૂ કહે ફિરોજ ધન્ય પ્રભૂ તાઈ. હો૦

૮૨૮. ભૈરવ—ધ્રૂપદ.

નિરંજન નિરાકાર પરબ્રહ્મ પરમેશ્વર એકહી અનેક હૈ વ્યાપ્યો વિશ્વમ્ભર. નિરંજન૦

અલખ્ખ જોતિ અવિનાશી જોતી સ્વરૂપ જગ તારણ જગનાથ જગપતી જગજીવન જગધર. નિરંજન૦

વાહી મેં સબ જીવજંતુ સૂરનર મુનિ ગુણી ગ્યાની નાભ કમલતે બ્રહ્મા પ્રગટે ઔસતરૂપા મનવંતર.

કહે બૈજૂ વહી બ્રહ્મ કહી વિરાટરૂપ વહી આપ અવંતાર ભયે ચૌબીસ વપુધર. નિરંજન૦

---

૮૨૯. ભૈરવ—તીલાણો.

તાનાદિર તદેર્ના તાનાદિર તદેર્ના યલલિ યલા યલા યલાલિ તાનાદિર તદેર્ના દેર્ના દેર્ના રે તુમદિર દાની. તાનાદીર૦

દીમ દીમ દીમ દતિલ્લિ તલા નાદીમ તદારે દાની યલલી યલલિ યલાલા લોમ યલાલા લોમ યલાલા લોમ યલાયલાયલાયા લલલલલ લલલલલ. તાનાદીર૦

ખ્યક મી ગોયત કી ખૂશરવ, બુતપરસ્તી મી કુનદ,
આરી આરી મી કુનમ, બા ખ્યક આલમ કાર નેસ્ત. તાના૦

---

૯૩૦. ભૈરવ—ધ્રૃપદ.

જાગત ભૈરવ જ્યોતી સ્વરૂપ કિરણ તે પ્રગટ્યો તિમર ઘટ્યો શશિ ભયો મંદ. જાગત૦

દિનકર દિન લાયો સબકે પ્રફુલનકો બઢબઢ કિયો આનંદ. જાગત૦

જગ ચક્ષુ જ્યોતી પ્રકાશ બિઘન વિરોચન પ્રંતક્ષ દેવ જગ બંદ.

બૈજુ બાવરે રાવરે કહાવત કાટો જનમ મરનકે ફંદ. જાગ૦

---

૯૩૧. ભૈરવ—પદ.

રાઘવ ભોરહી જાગે નીદભરી અંખિયાં મન ભાવન. રાઘ૦

ઉઠી બૈઠે ફુલવનિ સેજકે ઉપર, લાગે અલી સુત ધાવન. રાઘવ૦

મૃદુ મુસિક્યાત જંભાત સિયાતન ઝુકિ રહી અલક સુહાવન. રાઘવ૦

રામસખે છવિ દેખિ મગન ભયે કોટિ કામ શરમાવન. રા૦

---

૯૩૨. ભૈરવ—ખ્યાલ.

આઓ ભૈરવ ભોલાનાથ ભૈરવી અધંગી ફૂં ફૂં ફૂં કરત ભૂષણ નાગ. આઓ૦

નાદીકી અસવારી આનંદી સીસ સોહે એક કર સિંગી વાહન કિયે બાગ. આઓ૦

---

૯૩૩. લલત—ખ્યાલ.

જાગી તોરે સંગ રંગીલી રે રાત૦ જાગી૦

સોવન દેયો જગાવો ન પીયા સૈયાં રે લગાવો ન હાથ૦ જાગી૦

---

૯૩૪. ભૈરવ—ચતરંગ.

ચંતરંગ ગુણિ મિલિ ગાવેં બજાવેં મિરદંગ, ધિગ-તલાંગ ધુમકિટ તક ધા દીગિના ધિગ તલાંગ ધુમ કિટ કિટ ધા. ચતરંગ૦

દારા દીમ દારા દીમ દીમ તનનનન તોમ તનનનન દીમ તનનનન સારેગમપધનીસા નીધપમગરેસા. ચતરંગ૦

---

૯૩૫. ભૈરવ—ખ્યાલ.

મૈ ફુલાંદી સેજ વિછાવાંની, આજ પિયા ઘર મેરે આયે. મૈ૦

ફુલી બેલ ચમેલી કલિયાં સજ્જન દે મૈં ગલ વિચ પાવાં દેખાં હિત ચિત નાલ પ્યારે નૂં અબીર ગુલાલ ઉડાવાંની આજ. મૈ૦

---

૯૩૬. ભૈરવ—ખ્યાલ.

રંગીલી રાત માર ઢોલાવે. રંગીલી૦

આપ રંગીલા થારી સેજ રંગીલી ઔર રંગીલી થારી બાત. રંગીલી૦

---

૮૩૭. ભૈરવ—ખ્યાલ.

જાગ જાગ જાગ જગાવે મૈકો લંગર કુંવરવા સોવન ન દે ઘડી પલ છિન યે મા. જાગ૦

નીંદકી માતી અંખીયા મોરી કછુ ન સુહાવે મેહર-બાન, અબ રાખો ગરે લગા. જાગ૦

૮૩૮. પ્રભાત—દાદરો.

જગત જગત બીતિ રતિયાં સોવન દે પિયરવા. જગત૦

તુમ હો નવકિશોર ગોપાલ, ચોરિ લુટિ ખાયો માલ,
હ્યાં તો કછુ નાહિ હાલ, દાનકો ઝગરવા. જગત૦

૮૩૯. ભોપાલી—ધ્રૂપદ.

પ્રથમ મણી ઓંકાર દેવનિ મણિ મહાદેવ જ્ઞાનમણી શુકદેવ વેદમણી બ્રહ્મા. પ્રથમ૦

રાજનિમણિ રાજાઈંદ્ર ધેનુનિમણિ કામધેનૂ વૃક્ષનિ-મણિ કલ્પવૃક્ષ નદિયનિમણિ ગંગા. પ્રથમ૦

ગીતકો સંગીતમણી સંગીતકો સ્વરમણી તાલમણિ મૃદંગા નૃત્યમણી રમ્ભા.

કહતહૈ તાનસેન સુનો હો ગોપાલલાલ દિનમણી સૂરજ રૈનમણી ચન્દા. પ્રથમ૦

૮૪૦. ભોપાલી—ગજલ.

પરસ્તિશકે કાબલ હૈ તૂ એ કરીમ,
કે હૈ જાત તેરી ગફુરો રહીમ. પરસ્તિશકે૦

સબોંકા તુહી દીનો ઈમાન હૈ,
યેહ તન હૈ તેરા ઓર તુહી જાન હૈ. પરસ્તિશકે૦

કિસીસે ન બર આવે કુછ કામે જાન,
જો તૂ મેહરબાન હો તો કુલ મેહરબાન. પરસ્તિશકે૦

તૂ હૈ માલિકે મુલ્ક દુનિયાઓ દીન,
હૈ કબ્જેમે તેરે જમાનો જમીન. પરસ્તિશકે૦

દો આલિમમે તેરા નહીં હૈ શરીક,
તેરી જાત હૈ વાહદહુલા શરીક. પરસ્તિશકે૦

---

૮૪૧. ભોપાલી—ગંજલ.

વુહ જલ્વા અપના દિખા રહે હૈં;
વુહ દિલકો મેરે લુભા રહે હૈં. વુહ૦

વુહ પેચમે મુજકો લા રહે હૈં;
વુહ ગેસૂ મુખડેપે આ રહે હૈં. વુહ૦

બરંગે ગુલગુલ મેં આચુકે હૈં;
વુહ મુજકો બુલબુલ બના ચુકે હૈં. વુહ૦

મુજે તો નાલા સિખા ચુકે હૈં;
અબ અપની બૂકો ઉડા રહે હૈં. વુહ૦

જફાસે હમ ઉનકી મર ચુકે હૈં;
એ હસ્તીસેહી ગુજર ચુકે હૈ. વુહ૦

જો હમકો બર્બાદ કર ચુકે હૈં;
વુહ દામન અપના બચા રહે હૈં. વુહ૦

તુમીનેતો હમકો દીહૈ હસ્તી;
તુમી ચહાતે હો મેરી પસ્તી. વુહ૦

યેહ કિસ નશેકી હૈ તુમકો મસ્તી;
જો મસ્ત ઐસે કહા રહે હૈં. વુહ૦

તુમીને રોશન જહાં બનાઇ;
તુમીસે રૌનક હરેકને પાઇ. વુહ૦

વુહ જેબ દેકર યેહકજ અદાઇ;
બિગાડને સબકો આ રહે હૈં. વુહ૦

---

૮૪૨. અડાના કાહાનરો—ધ્રૂપદ.

એરી હોં યા મગ નિકસી આય અચાનક કૃષ્ણ કુંવર ઠાઢે અપની પૌરી. એરી૦

દૃષ્ટિહુસોં દૃષ્ટિ જુરી રોમરોમ સિથલ ભઈ મનમૈ ઉઠી કિધૌ કામરોરિ. એરી૦

લાલ પાગલટકી ભાલ પાન ખાત મુસક્યાત કિયે તન ચંદન ખોરિ.

સૂરદાસ મદનમોહન દેખેં આલી મનમૈ આવતિએહૈ મિલોંદોરિ. એરી૦

---

૮૪૩. અડાના કાહાનરો—સારેગમ.

ધધ પપ મગ મપ નીસા નીની ધધ પપ મમ ગગ રેરે સાસા નીરે ગમપધની સા રેરેરે નીનીની ધધધ પપપ મમ ગગરેસા. ધધ૦

મમ પપ ધધ નીની સાસા નીમગરેસા રેરેરે નીનીની ધધધ પપપ મમ ગગ રેસા. ધધ૦

---

૮૪૪. વાઘેશ્વરી કાહાનરો—ખ્યાલ.

માય મેરા ટોનાની સાહિબજાદા એક ચાતુર દુજા સોનાની. માય૦

ગુંદલ્યાની માલિની ફુલાંદા સેહરાની પૈહને મેરા સાંવરા સલોનાની. માય૦

---

૮૪૫. સીંધ ભૈરવી—ગજલ.

કહૂં ક્યા રંગ ઉસ ગુલકા, અહાહાહા ઓહોહોહો,
હુવા રંગી ચમન સારા, અહાહાહા ઓહોહોહો. ૧.

નમક છિરકેહે ઉહ કિસકિસ મજેસે દિલકે જખ્મોપર
મજે લેતા હૂં મૈ ક્યા ક્યા, અહાહાહા ઓહોહોહો. ૨.

શરારો બર્કમે ક્યા ફર્ક શમજું મૈ, કે દોનોમે,
હૈ યક શોલાએ ભભૂકાસા, અહાહાહા ઓહોહોહો. ૩.

બિલા ગેર્દો હો સાકીકે જામ ઇશ્કસે મુઝકો,
દિયા ઘૂંટ એક એસા, અહાહાહા ઓહોહોહો. ૪.

મેરી સૂરત પરસ્તી હક પરસ્તીકી કહું મૈ ક્યા,
કિ ઈસિ સૂરતમે ક્યા દેખ્યા, અહાહાહા ઓહોહોહો. ૫.

ખુદા જાને હલાવત ક્યા હે આબે તેગ ક્યાતિલમે,
લબ હર જખ્મ હૈ ગોયા, અહાહાહા ઓહોહોહો. ૬.

ઝફર આલમ કહું મૈ ક્યા તબીયતકી રવાનીકા,
હૈ એક ઉમદા હુવા દરિયા, અહાહાહા ઓહોહોહો. ૭.

---

૮૪૬. સોરઠ—ખ્યાલ.

મ્હારી અનવટ લેગયો રી મતવાલો. મ્હારી૦

જાને ન દેશા મુ ન જાને ન દેશાં શાલુડામે છિનવટ દે ગયો. મ્હારી૦

---

૮૪૭. જેજેવંતી—ધ્રૂપદ.

કબે આવેગે પીય ઘર મેરે ગિનત ગિનત દિનનિ પલવન ઘિસી દઈ કૈસે ધરોં ધીર. કબે૦

અષ્ટ જામ મગ જોવત બીતત ઘરી પલ પલક ના લાગત બહત નીર કઠિન પરી ભીર. કબે૦

સરદ કરદ સહી હેમ હિમાલયસી સિસર કિસર રહી વસંત પ્રાણાંત ભઈ ગ્રીષમ હું ગઈ ભીર;

ફિરિ આઈ પાવસ ન આએ પ્રાણપ્રિય મેરે તેરે સબ ઝૂઠે ભયે ગોપાલ જોતકી ભીર અબ કાસોં કહૂં પીર. કબે૦

---

૮૪૮. જેજેવંતી—તીલાણો.

નાદિરદિર તોમ તાનાના નાદીમ તાનાના તાના તુમ દિરદાની દિર દિર દિર દાની તાદાની તાના તુમ દિર તદી-અનરે તાદાની. નાદિરદિર૦

નાદિર દિર તોમ તાનાનાનાનાનાના દિરતિલ્લે દીમ તાનાનાનાનાનાના નાદિર દીમ નાદિર દીમ તાદીમ તાદીમ તાદારે દાની. નાદિરદિર૦

---

૮૪૯. ભૈરવી—ખ્યાલ.

કલિયાં ફુલી ઉપબન સુરજન ઉઠ ભઇ ભોર ભૌંર અબજ અટકે. કલિયાં૦

બિરહ ચકોર લીનો ચકવેકો નારિ ટારિ નર તરવર ભટકે. કલિયાં૦

પ્રગટ ભયો રવિતેજ પ્રતાપી ડાર ડાર ફુલ મધુરસ લટકે. કલિયાં૦

પતિત ફિરોજ ભજે તજિ સેજ વાર વાર તનમન કર પટકે. કલિયાં૦

---

૮૫૦. ભૈરવી—ગજલ.

તુજ લબકી સિફત લાલે બદખ્શાંસે કહૂંગા,
જાદૂ હૈં તેરે નૈન ગિજાલાંસે કહૂંગા. ૧.

દી હકને તુજે બાદશાહી હુસ્ન નગરકી,
જાકિશ્વરે ઇરાનમે સિલેમાંસે કહૂંગા. ૨.

દેખા મૈં જબસે ખ્વાબ હૈ ઐમાયા એ ખૂબી,
ઈસ ખ્વાબકો મૈં યૂસફે કિનાંસે કહુંગા. ૩.

તારીફ તેરે કદકી અલિફવાર ઐ સાજન,
જો સર્વે ગુલિસ્તાંકો ખુશ ઇલ્હાંસે કહુંગા. ૪.

મુજપર ન કરો જુલ્મ તુમ એ લૈલીએ આફાક,
મજનૂ હું તેરે ગમકા બિયાબાંસે કહુંગા. ૫.

બેતાબ ન હો શોર્ શે તૂ એ વલી હરગિજ,
ઈસ દર્દકી દારૂ કિસી દર્માંસે કહુંગા.

---

૮૫૧. ભૈરવી—સારેગમ.

ધપધ મપ ગમ ધપમ ગરેસા નીધ સા નીધની ધપ મધ નીસા ગમ નીધપમ. ધપધ૦

ગમપધ નીસા ધનીસા ગરેસા ધનીસા ગરેસા ની; ધપમ ગરેસા નીધ. ધપધ૦

જલસો ૨૫ મો.

સનીવાર તા૦ ૨૮ મી અકટોબર ૧૮૮૨.

---

૯૫૨. સીંધ—ગરબી.

કરૂં હું પ્રણામ એવા રામને, નિરંતર,
કરૂં હું પ્રણામ એવા રામને. કરૂં૦ ૧.

શાંત સ્વરૂપ સ્હેજ સદા સર્વથી સોહામણું,
આદિ ને અવિનાશિ સદગુણ ધામને, નિરંતર. કરૂં૦ ૨.

પાપ રહિત અપ્રમેય સેવ્ય શેષ શિવ વિધી,
મોક્ષ શાંતિના નિવાજનારને, નિરંતર. કરૂં૦ ૩.

વેદજ્ઞાનગમ્ય રમ્ય વિશ્વવ્યાપક સર્વદા,
વિશ્વ ભરણ કરણ પૂરણ કામને, નિરંતર. કરૂં૦ ૪.

માયા સીતાજી સહિત વિશ્વ મનુષદેહ ધરી,
ફેડવા અધર્મિઓના ઠામને, નિરંતર. કરૂં૦ ૫.

નીતિ નાગર દયાસાગર દીનબંધુ દાસના,
વિશ્વ દુઃખથિ પામવા વિરામને, નિરંતર. કરૂં૦ ૬.

સુરમાં શિરોમણી ભુપાળમાં ચુડામણી,
અકળ સકળથી મતિ બળધામને, નિરંતર. કરૂં૦ ૭.

સર્વસાર શિવશંકર મુખવિષે વિરાજતું,
ધન્ય એ કૃપાળા રામ નામને, નિરંતર. કરૂં૦ ૮.

---

૯૫૩. સારંગ—ગરબી.

આજ છે સરદ પુનમની રાત, ગોપી ગરબે રમેરે લાલ,
પેહેરી વસ્ત્ર જરીનાં સપેત, શૃંગાર સ્વેત જે ગમેરે લાલ. ૧.

મળી દંપતી બાળ સનેહિ, ઉત્તમ ભોજન જમેરે લાલ,
દુધ પઉઆ મીઠાઈ પકવાંન, ફરસાંણુ અથાંણાં ક્રમેરે લાલ. ૨.

ગાય ગીત ગરબાનાં રસાળ, મળીને ઊંચે દમેરે લાલ,
સૌ તાળી દેછે તડતડાત, ફરી ફુદડી ધુમેરે લાલ. *૩.

ઝાંઝર લંગર ઝમઝમ થાય, ને પુર વળી ઠમઠમેરે લાલ,
જોસ ધરીને ધરેછે ચરણુ, ધરા બહૂ ધમધમેરે લાલ. ૪.

કોઇ સાદિ રીતે રમે ગાય, કોઇ રમે ને નમેરે લાલ,
દીપ ગરબો મુકીને મધ્ય, હળીમળીને ભમેરે લાલ. ૫.

થાયછે પરિશ્રમને પ્રસ્વેદ, તે તો ખુશિથી ખમેરે લાલ,
કહેછે એક બે તેમ ગાય સર્વ, પછી બીજી નિમેરે લાલ. ૬.

વાગે ધિંધાધિંધાગ તિંતાતિંતાગ તાલ, મૃદંગમાં આવે સમેરે લાલ
થૈ રહ્યોછે ત્યાં થૈ થૈ કાર, સાથે ઝાંઝ ઝમઝમેરે લાલ. ૭.

નામ રામ શ્રીકૃષ્ણુનાં ગાય, જેથી પાપ હરિ ક્ષમેરે લાલ,
કરે નિજ પ્રાણજીવનને ખુશ, ગાઈ રમીને નિયમેરે લાલ. ૮.

---

૯૫૪. કાફી માંડ—ગરબી.

મારી દીવાળી થઈ રે આજ, હરિ મુખ જોવાને;
મ્હારાં સર્યાં સેવકનાં કાજ, ભવ દુઃખ ખોવાને. મારી.

આજ દીવાળી થઈ અજવાળી, હરિને જોયા નિહાળિરે;
વદન કમળપર વારિ જાઉં વિઠ્ઠલા, આંખડિ થાશે ટાઢી. હરિ.

રતન જડિત સોનાની થાળી, મ્હાંય મેલ્યો કપૂર રે;
આરતિ કરૂં મ્હારા પ્રાણજીવનને, રવી ઉગમતે સૂર. હરિમુખ.

નાચે કૃષ્ણ વગાડે રાધા, ગોપિકા ગાય ગીતરે;
સત્ય ભામિનિ સહાય થયાંછે, ગોકુળ ગામની રીત. હરિમુખ.

હૃદય કમળમાં સેજ બિછાવું, પોહોડો જગજીવનરે;
વિંઝણા લઈ વાવલડા ઢાળું, હું બલહારી જાઊં. હરિમુખ.

સોના કેરા સુર્જ ઉગીઆ, દુધડે વરસ્યા મેહરે;
સંતદાસના સ્વામિને મળિયા, મુક્ત થયોછે દેહ. હરિમુખ.

---

૮૫૫. પરજ કાલીંગડો—ગરબી.

રિસાયાં રસિક સંગાથે રાધા,
બોલું નહી શ્યામ સુંદર સાથે બાધા. રિસાયાં°

સખિરે હુંતો ભોળપણે ભોળવાઈ, બેનીરે હુંતો પ્રીત કરી પસ્તાઇ,
હવે હુંતો બેઠિ મારા સમજાઈ. રિસાયાં. ૧.

સાસરિઆમાં સાસુડિ સંતાપે, નણદિરે મારી મસે મ્હેણાં મારે,
હવે મને પ્રભુવિના નહિ ચાલે. રિસાયાં. ૨.

બેનીરે મુગટમાં જોયું ધારી, દિઠિરે નવજોબન ઉત્તમ નારી,
તેણેરે પેરી મારા શરિરનિ સાડી. રિસાયાં. ૩.

સખીરે મારા મનમાં કંઇક થાશે, જોનિરે બેહેની જુલમ કર્યો
જદુરાએ, હવે તે તો હુંથિ કેમ સ્હેવાશે. રિસાયાં. ૪.

---

૮૫૬. મુલતાની—ગરબી.

તું નવ સોંચ જીવન પ્રભુ સંભાલશે રે;
ઘટે જે જેહને તેહને, તેવું તે આલશે રે. તું નવ૦ ૧.

કીડીને કણ વળી, ગજેને ગંજ છે;
અજગર પેટ ભરે, ન તો કાંઈ રંજ છે;
નિકળી ઈંડથી પક્ષી તે, ઝટ ચાલશેરે. ૨.

હંઠ તો જલ ભરી, વનમાં જાયછે;
શામુરગ વળી, અગની ખાયછે;
મેડક મેઘ જોઈ, ઝટ ફુલિ ફાલશે રે. ૩.

ગર્ભે ગુપ્ત રહ્યો, નવ જો માસ જે;
કહી જુગતે રહી, લિધો ત્યાં શ્વાસ તે;
દેઈ દુધ થાંન ભરી, પ્રથમે પાલશે રે. ૪.

બાલકો દંતવિના, દુધે ઉધારેઆં;
વળી અન્ન ખાવા કિજે, દંત ઉગારેઆ;
અનને ચાવી જેથિ, પેટ દુઃખો ટાલશે રે. ૫.

તને ફિકર ત્હારી, સર્વ જગની ત્હેને;
પાળશે તેજ સહુ, પ્રાણ દીધો જહેને;
કહે ફિરોજ મનોરથ, સર્વ ભાલશે રે. ૬.

---

૮૫૭. કાફી માંડ—ગરબી.

પેલિ જુવોરે સુઘર નાર, પ્રભુ ભજવા ચાલી;
નકીનો કિધો સણગાર, પ્રભુ ભજવા ચાલી. ૧.

સત્ય વચન નિત્ય મુખે બોલિ, સત્ય ચાલ નિત્ય વ્હાલીરે;
સત્ય નેમની નિસ્ટારે રાખી, સત્યે શોભે મતવાલી રે. ૨.

ઇશ્વર વાંણી સુગુણ જાંણી, પોથિ બગળમાં ઝાલીરે;
એકનાથને ચિત્ત મ્હોટાડી, તજી રહિ માયા ઠાલી રે. ૩.

સદગુણનો સણગાર કર્યોછે, સઉ જુએછે નિહાલી રે;
ભર ઉમંગથી ભજન ગાઈ, હસિ હસિ લેછે તાલી રે. ૪.

આ જગ બાગને જહેણે રચ્યો છે, જે છે અદભુત માલીરે;
રૂપ રંગ વળી લ્હેનિ સુગંધે, પમરેછે સઉ ડાલી રે. ૫.

રાય રંક સઉ એકજ ત્હેને, ધોલી ને શું કાલીરે;
રૂપ ત્હમારૂં શોભિત દેખી, ના જાશો ફુલિ ફાલી રે. ૬.

કહે ફિરોઝ કે અથાગ જુગથી, જહેણે સૃષ્ટિ પાલી રે;
જે મુખ તેહના ગુણજ ગાશે, કબુ નહીં રેહશે ખાલીરે. ૭.

---

૯૫૮. વિભાસ—ગરબી.

સાંભળ રૂડી શીખ રાજ કુમારીરે,
મહા પરમ પાવનિ પતિ પ્યારી. સાંભળ. ૧.

માત તાત ને ભ્રાત જે સારાંરે, આપણું અતિ હિત ઇચ્છનારાંરે,
તેતો પણ થોડાં સુખનાં દેનારાં. સાંભળ. ૨.

સુખ દાતા નારી સરવેનેરે, નિજ નાથ અધિક કહું એનેરે,
નીચ નારી સેવે ન જે તેને. સાભળ. ૩.

ધર્મ ધીરજ સ્નેહિ સંસારેરે, નીજ નારી સુહાં એ ચારેરે,
પરખાય વિપત વેળા જ્યારે. સાંભળ. ૪.

વૃદ્ધ રોગી વિના ધનવાળોરે, બેરો અંધો કે જડ ક્રોધી કાળોરે,
અતી દીન લંપટ કપટાળો. સાંભળ. ૫.

નીજ નાથ. એવાનુંય નારીરે, અપમાન જે અતિ કરનારીરે,
યમપુર દુઃખ બહુ પામનારી. સાંભળ. ૬.

નારી ધર્મ સુ નેમ સરવનેરે, દિસે એકજ તે કહું તમનેરે,
પ્રેમ પતિપદ મન ક્રમ વચને. સાંભળ. ૭.

પતિવૃત્તા જગત મન મ્હોતાંરે, દીસે ચાર પ્રકારની જોતાંરે,
સંત કહે શ્રુતિ સંમત સોતાં. સાંભળ. ૮.

ઉત્તમ મધ્યમ ને નીચ નારીરે, ચોથી લઘુ પતિવૃત્તા વિચારીરે,
કહું સમઝાવી સૌ વિસ્તારી. સાંભળ. ૯.

સુજસ્વામિવિના જગ આખેરે, અન્ય પુરૂષ જનથિ અભિલાખેરે,
ઉત્તમ સતિ એવું દ્રઢ કરી રાખે. સાંભળ. ૧૦.

નિજ ભ્રાત પિતા સુત જેવારે, દેખે પરજનને નિત તેવારે,
મધ્યમ સતિના રૂડા ગુણ એવા. સાંભળ. ૧૧.

કુળધર્મ વિચારી રહેછે રે, આડે પંથે ન પગલું ભરેછેરે,
તે કનિષ્ઠ ત્રિયા શ્રુતી કહેછે. સાંભળ. ૧૨.

વિના સમય અને ભય માથેરે, રહે તેથી રીઝી સ્વામિ સાથેરે,
જાણો અધમ સતિ ભલી ભાતે. સાંભળ. ૧૩.

નાથને ઠગનારી નઠારી રે, પરપતિમાં રતી કરનારી રે,
ઘોર નર્કમાં તે પડનારી. સાંભળ. ૧૪.

ક્ષણ સુખ સારૂ દુઃખ વ્હોરી લેવુંરે, કોટી જન્મ લગી પછી સ્હેવુંરે,
નિચ કોણ જે સમજે ન એવું. સાંભળ. ૧૫.

પતિવૃત્ત ધર્મ જેહ ગ્રહે છે રે, છળ ત્યાગી શુદ્ધ આચરેછે રે,
વિના શ્રમ તે તો શુભ ગતિ લેછે. સાંભળ. ૧૬.

પતિવિમુખ્ખણી પતિને ભાંડેરે, બીજે જન્મ જ્યાં જૈ ધ્રૂર માંડેરે,
ભર જોબનમાં તે રાંડે. સાંભળ. ૧૭.

નેટ સહજ અપાવનિ નારીરે, સ્વામિ સેવ્યે લહે ગતિ સારીરે,
છે હજીય તુળસિ હરિને પ્યારી. સાંભળ. ૧૮.

સુણી નામ તમારૂં સરવેરે, અબળા પતિવ્રત્ત આદરવે રે,
થસે શ્રેષ્ટ સૌ સુખ્ખ સંઘરવે. સાંભળ. ૧૯.

તમેતો પ્રિયપ્રાણ રાધવનેરે, કથા વરણવિ કહિ જે તમનેરે,
તે તો સંસારહિત હરિવદને. સાંભળ. ૨૦.

---

૮૫૯. પીલુ ધનાસરી—ગરબી.

ગરબે રમવાને ગોરી નીસર્યાં રે લાલ,
રાધિકા રંગિલી અભિરામ વ્રીજ વાસણી રે લાલ;
તાળી દેતાં વાગે ઝાંજર ઝુમખ્ખારે લાલ. રાધિકા૦ ૧.

સંગમાં સાહેલી બીજી છે ઘણી રે લાલ,
કાંઈક કહું તેનાં નામ વ્રીજ વાસણી રે લાલ;
તાળી દેતાં વાગે ઝાંજર ઝુમખ્ખારે લાલ,
ગિડગિડતામ ધ્રુમધ્રુમ ધ્રુમધ્રુમ કે બાજે ઘુઘરારે લાલ. તા. ૨.

ચંદ્ર ભાગા ને ચંદ્રાવળી લાલ,
ચંપકલતા ચારૂ રૂપ વ્રી. તાળી. ગિડગિડ;
લલિતા વિશાખ્ખા વ્રીજ મંગળારે લાલ,
માધવીને માલની અનૂપ વ્રીજ. તાળી. ગિડ ગિડ. ૩.

મન્મથ મુદા ને મન આતુરી રે લાલ,
હંસા હરસા ને હીરા નામ વ્રીજ. તાળિ. ગિડ ગિડ;

કેતકી પ્રગલ્ભા પ્રેમ મંજરી રે લોલ,
એ આદે સખી સુખધામ પ્રીજ. તાળી. ગિડ ગિડ. ૪.

વિવિધ વાજીત્ર વાજે છંદમાં રે લોલ,
તાલ સ્વરે મળી કરે ગાન પ્રીજ. તાળી. ગિડ ગિડ;
લાલ કેહેતાં તે અધર અરૂણ ઓપતા રે લોલ,
લટકે નમી મેળવે સહુ માન પ્રીજ. તાળી. ગિડ ગિડ. ૫.

એલ મચ્યો તે વૃંદાવનમાં રે લોલ,
બંસી બટ ચોક રસ રૂપ પ્રીજ. તાળી. ગિડ ગિડ;
ગરબો જોવાને ગિરધર આવિઆ રે લોલ,
મોહ્યા નિરખી શ્યામાનું સ્વરૂપ પ્રીજ. તાળી. ગિડ ગિડ. ૬.

શ્યામ મોહ્યા તેમ શ્યામની રે લોલ,
વ્યાપ્યો બેહુ અંગમાં અનંગ પ્રીજ. તાળી. ગિડ ગિડ;
લલિતા લઇ મેળવ્યાં નિકુંજમાં રે લોલ,
રસ ભર્યાં રમાડ્યા રતિરંગ પ્રીજ. તાળી. ગિડ ગિડ. ૭.

આનંદ સાગર તાંહાં ઉછળ્યો રે લોલ,
મગન થયાં લાડલી ને લાલ પ્રીજ. તાળી. ગિડ ગિડ;
પરમ પવિત્ર એ ચરિત્ર છે રે લોલ,
દાસ દયો ગાઇ થયો નિહાલ પ્રીજ. તાળી. ગિડ ગિડ. ૮.

---

૯૫૦. ધનાસરી—ગરબી.

કરણિ સુણો વરણી કહું, ઋષિ ધ્યાન ધરી,
હિત સેવક 'પણ' હરિનું લહું, એ વાત ખરી. ૧.

પુર રચ્યું પંથમાં એક, શતયોજન ભરમાં,
શું વૈકુંઠ શોભા છેક, આણી તે પુરમાં. ૨.

શ્રી નિવાસપુરથી અધિક, નૌતમ રચના,
છે ઠામે ઠામે ઠીક, ઘર કોટી ધ્વજના. ૩.

રહે સુનગર નિવાસિ, સુંદર નર નારી,
જાણે રતિ કામ વિલાસિ, તર્તિખ તન ધારી. ૪.

તેહ નગર માંહે વસે, શિળાનિધિ રાજા,
રૂડી રૈયત નીતિ ધર્મે ધસે, માને માઝા. ૫.

અગણિત અશ્વ અનૂપ, સેના ચતુરંગી,
મહા ભાગ્યશાળિ તે ભૂપ, ગજ છે ઘનરંગી. ૬.

વૈભવ તથા વિલાસ, સો સુરરાય સમો,
તે રૂપ બળ તેજ નિવાસ, સુણો ઋષિ રાય તમો. ૭.

વિશ્વ મોહિની તેહનિ, કોડામણિ કુંવરી,
છે શ્રી વિમોહ છબિ જેનિ, નિરખ્યે નેન ભરી. ૮.

માયા સહુ હરિ કેરિ, ગુણ ખાણી ગોરી,
તે વરણિ શકે શું ઘણેરિ, શોભા કવિ જોડી. ૯.

કરે સ્વયંવર રાય, તે કુંવરી કેરો,
ત્યાં આવ્યા અગણિત રાય, ફરેછે ઢંઢેરો. ૧૦.

તેહ નગરનિ નજીક, નારદ મુનિ આવ્યા,
જે કામ રહિત ઋષિ ઠીક, જગ મનજીત કહાવ્યા. ૧૧.

પુછયું પાદરમાં આવિ, નગ્ર નિવાસીને,
કહ્યું સરવે શુધ સમજાવિ, બ્રહ્મ તપાસીને. ૧૨.

સુણિ સહુ ચરિત્ર રસાળ, ભૂપ ભવન આવ્યા,
કરિ પુજા મુનિનિ મહિપાળ, આસનપર લાવ્યા. ૧૩.

એહા ત્યાં મુનિ દેવ, હર્ષ હૃદય આણી,
શુભ કરિ જન પાળે સેવ, જાણિ વિણાપાણી. ૧૪.

દેખાડી મુનિનાથને, નિજ રાજ સુતા,
કરિ સંપુટ નિજ યુગહાથને, રૂપ અદભૂતા. ૧૫.

કહો નાથ ગુણ દોષ, હૃદય વિચાર કરી,
હૂં સુણિ પામું સંતોષ કાલી મુજ કુંવરી. ૧૬.

---

૯૬૧. દેશ—ગરબી.

રે મૂંઢ મન આ તું શી રમત રમેછે;
છોડી મધ પ્યાલો ક્યમ વીખ ગમેછે. ૧.

પર સુખ માંની મુખ કમકમેછે;
પર દુઃખ દેખિ ખુશી તું તે સમેછે;
ભય જલમાં ઝિપાવિ શીદ વમેછે. ૨.

વિશયના વીખ વિણી નિત્ય જમેછે;
અંમીફળ ત્યાગિ ભુલ્યો કેમ ભમેછે;
પંથ હરિ પરહરી નર્ક દમેછે. ૩.

છળ ઝાંઝ પાય બાંધિ છમછમેછે;
ફૂલી તું તો ખાલ પેરે ધમધમેછે;
સદાનંદ સુઃખ ત્યાગ દુઃખ ખમેછે. ૪.

નિન્દાનો તિલક મુખે તમતમેછે;
સ્વારથને કાજે સિદ નીચ નમેછે;
ફિરોજ કહે ઓજ અંત ત્હારો યમેછે. ૫.

---

૯૬૨. વિભાસ—ગરબી.

લિખિ સંકેલિ હરિએ વિચારી, પ્રબલ નિજ માયા રે,
વિણા પાણી સોભિત અસુરારી, ચરણ લપટાયા રે. ૧.

ત્રાહિ ત્રાહિ ત્રિભોવન બાપ, પ્રણુત પિડ હર્તારે,
સદ્ય હોશે વૃથા મમ શાપ, કૃપાળૂ કર્તા રે. ૨.

મન ઇચ્છા કહે દીન બેલિ, નારદ મુનિને રે,
કહે કર જોડિ મુનિ મન મેલિ, સત્વર સુણિને રે. ૩.

કહ્યાં નાથને દુઃસહ વચન, વિચાર્યું ન મનમાં રે,
કયમ પાપ તે થાસે નિધન, તે દુઃખ તનમાં રે. ૪.

જપો શિવનાં જઇ શત નામ, રામ વદેછે રે,
થસે હૃદય તરત વિશ્રામ, રૂદ્ર *કદેછે રે. ૫.

નહિ કોઇ પુરારિ સમાન, વ્હાલું મારે રે,
રખે માનતા મુનિ મન આન ભોળે વિચારે રે. ૬.

કરે જેનિ ઉપર ન કૃપાય, શિવ ત્રિપુરારી રે,
મુનિ પામે ન તેહ કદાય, ભક્તિ અમારી રે. ૭.

ધરિ એવું હૃદય મુનિ નાથ, ભૂપર વિચરો રે,
હવે નહિ આવે તમ પાસ, માયા કચરો રે. ૮.

---

૯૬૩. રામગ્રી—ગરબી.

આ ઉખાણાનું નામ, સખીરિ ઝટ દોની ઉચારી;
આ જ્ઞાનીનું છે કામ, સખીરિ બહુ લેજો વિચારી.

ધાર નથી આધાર નથી, નથી હાડ કે માસ;
સરે કામ તલવારનું, ને કરે ઉદકમાં વાસ. જ. (કુંભારનો દોરો.)

હાથ કહે જન ચાર ને, હાથ સાંભળે વાત;
છાંની વાતો કહી દિયે, બોલી દીવસ ને રાત. જ. (નાડી.)

સ્યામ વરણ અતિ શોભતો, ધરી મોરલી હાથ;
નિત ફુંકી વગડ ફરે, નહિ છે તે ગોપીનાથ. જ. (ભમરો.)

હારે ઉભા સુર નરો, તે નારી કેહેવાય;
લાખ સૈન્યમાં જો પડ, સઉ દુઃખથી વિખરઈ જાય. જ. (કાંસકી)

ઘરની ભીતર નાર એક, સુંદર કરે પુશાક;
બાહાર નિકળે નગન થઇ, દે જીવ જવાની ધાક. જ. (તલવાર.)

ચંચળ નારો ગોળ ફરી, ગરબી નાચી ગાય;
જેણે આંગણિએ રમે, ધન તેનું લુંટી જાય. જ. (રેંટ.)

છટે છ માસે ગરજ પડી, લીધો ધારિ ઉમંગ;
ધ્રુજતાં જોઇને દ્વિજ, થરથર ધ્રુજે અંગ. જ. (પંખો.)

---

૯૬૪. ધનાસરી—ગરબી.

તમસે લાગી પ્રીત, વ્હાલારે મ્હારી તમસે લાગી પ્રીત;
સિદ ગયા છો મ્હારા હીત. ૧.

ગસે લગાડી ગરદન મારી, કયા રે ગામની રીત;
એવડી તે શી ચૂક પડીછે, કે ફર્યું ત્હમારૂં ચીત. ૨.

તમવિન ભોજન કેમરે ભાવે, મન કેમ રાખે મીટ;
વિલાપ ત્હારો કાળજું કોરે, જેમ લોખંડ ખાએ કીટ. ૩.

મીણ સમાણું હૈડું મ્હમારૂં, કીધું પહાંણ સંગીન;
હાથ જોડી હવે વિનતી કરૂંછું, કાંય કરોછો ક્રીત. ૪.

પતી વનાનું જીવતર જાંણો, પાયા વનાની ભીત;
ફિરોઝને સ્વામિ મેલી ગયાછે, આંસુ વહ્યાં છે નીત. ૫.

---

૯૬૫. આશાવરી માંડ—ગરબી.

ચાલ ચાલની ચતુરા જૈયે કુંજમાં જો,
વાલો વાંસળી વગાડે ધણી ધુનમાં જો. ૧.

એની વાંસળી સુણીને ફુલે છાતડી જો,
આવે યાદ સરદ પુનમ કેરી રાતડી જો. ૨.

વિરહ ભર્યો મધુર મોરલિનો સ્વરછે જો,
સુણતાં વિવ્હળકરે વનિતાનાં ઊરછે જો. ૩.

જૈયે કુંજમાં મોહનજીને જાંખીયે જો,
પરી પૂર્ણ આજ પ્રેમ રસ ચાખીયે જો. ૪.

ખરો પ્રેમરસ ભોગિ છે એ છેલડો જો,
હૃદય કમળમાં રમી રહ્યો અલબેલડો જો. ૫.

ગોપિ સર્વ મળી મધુવન નિસરી જો,
નિરખિ નટવર ઘરકેરી વાત વીસરી જો. ૬.

વ્હાલે ઇચ્છા કિધિ પુરી વ્રજનારની જો,
બલિહારિ કૃષ્ણ ગોપિના શૃંગારની જો. ૭.

જલસો ૨૬ મો.

સનીવાર—તા૦ ૨૪ મી માર્ચ ૧૮૮૩.

૮૬૬. કાફી—હોરી.

યા બ્રિજમે હોરી ખેલ કાંમિની
માથે તિલક ઔર ચમકે દાંમિની. મા૦
જીનકે પિયા પરદેસ ગવન કીન્હો,
કોણ દેશ પિયા છાઈ છાવની. માથે૦

---

૮૬૭. પરજ—હોરી.

સુંદર કયું નચીંત બૈઠીરી બાવરી હોરી ખેલનકુ બુલાવે કંત્થ. સુંદર.

સબ સીંગાર સજ્યો સખિયનને, જબસે આયો જુગમે બસંત, ઐસી ચૂક કહા પરિ મોસે, બિસાર ડાર્યો ઐસો બાલ્હો કંત્થ. સુંદર.

---

૮૬૮. યમન કલ્યાણ—હોરી.

ખેલત ફાગ લાલ લલના સંગ ધુમ મચી મિલગતા ધમાર રચી માત. ખેલત.

ઘનઆગેં યા ચીરકો રંગ કેસર ઉન ભરે મુઠ ગુલાલ રચી માત. ખેલત.

---

૮૬૯. કલ્યાણ ઝિંજોટી—હોરી.

આજ નગરમે હો હોરીરે ખેલત શ્રી બ્રજરાજ લાડલો. આજ.

બાજત તાલ મૃદંગ ઝાંઝ ડફ ઓર બંસી ધુન સુનિ. આજ.

---

૮૭૦. કાફી—હોરી.

રબા રંગ ખેલ યે રોજે હશરમેં;
કૈસી ધૂમ મચીહૈ બશરમેં. ૧.

આઇ અવાજ જો કાનોમેં ડફકી—જીન્દાં રહે ન કબરમેં;
ચલે સિતાબ હુજુરકે કદમ પર—ખાતર કોઈ ખતરમેં. ૨.

સંગ બિરાજે ફિરીસ્તે પયંબરોં—હૂરોં નુરોંકે છતરમેં;
કોઈ વકીલસો બ્યાન પુકારે—નેકી બદીકી ખબરમેં. ૩.

કરમ ગુલાલ નેકો પર ઉડાવે—આપહિ ભિગાવે અત્તરમેં;
બદોંતો પુર બ્યાંનત ડારે—રોતે જ્હાંનમ તબરમેં. ૪.

ઐશો આરામસે બાગે જીન્નતમેં—નેકો ગયે ગુલશંમરમેં;
ફિરોજ મહજબકી નહિ તરકી જાંની—સબહીહૈ એક નજરમેં.૫.

---

૮૭૧. સિંધુરા—હોરી.

રંગ ભીંગી ગોકુલ ગોરી—આજ ખેલત હૈ;
શ્યામા શ્યામ સંગ હોરી. ૧.

ચલરિ સખીરી દેખન જૈયે—રાધા મોહનકી જોરી;
બાજે બહુ બિધિ સ્હાજ ઉમંગસૌ—નાચત નવલ કિશોરી. ૨.

કનક કલશ કર ધર પિચકારી-કેસર રંગમેં ઘોરી;
ઇત ગોપિઅન ઉત ગોપકે ઝુંડન-મારત મુખપર દોરી. ૩.

સુખદાયક ફાગ ફિરોજ બ્રજમેં-ખેલન કાહુકી ચોરી;
શ્રવણ સુનત મન ધીર ગુંવાઇ-દોંગી તન મન વોરી. ૪.

---

૮૭૨. હીંડોલ—હોરી.

ગોલાસો ગુલાલ લાગે આફતસો અબિર લાગે,
કેસરકો રંગ દિખત કાલસો કરોરિ હે.

ફૂલાં ઓર ફૂલેલ ચુવા ચંદન અંગાર લાગે,
કેસો કુસુમ ફૂલ્યો થોર ચહું ઓર હે.

બાલમ બિન પીર મેરે હિયેકી હરેગો કોન,
કહે રમતારામ ફાગ આયો ઘનઘોરિ હે;

કીજે કહા કાજ આલિ જોબન અકારત જાત,
પિયા બિન હોલી મોયે ઝહરકી કટોરિ હે.

---

૮૭૩. હીંડોલ—હોરી.

ગાવે વસંત ઋતુ ખેલે ધમાર ડારે અબિર સબ મિલકે નાર.
મૃદંગ ઝાંઝ ડફ કિનરી બજાવત પરન પહડત હે એક તાર.
ચુવા ચંદન અતર લગાવત કુમકુમ મારત હે સંભાર.
પ્રાણપતિકું રીઝવત રંગકી પિચકારી તકતકકેં માર.

---

૯૭૪ હીંડોલ—હોરી.

માએરી લાલકી લાલ પગરીયાં ઉપર કાએકુ ડારે ગુલાલ૦ માએરી૦

કર કંચન પિચકારી ભરભર અબિરનકી સંભાલ૦ મા૦

---

૯૭૫. સિંધુરા—હોરી.

એરી હું તો જુમર પરિ આજ રંગમે જોરી હોરી ખેલે સામ સલોનીસેં રાધા ભોરી૦ એરી૦

બાજત તાલ મૃદંગ ઝાંઝ ડફ સુર મંડલ ધનઘોરી૦ એરી૦

---

૯૭૬. પીલુ—હોરી.

આયો ફાગણ માસ૦
પિયા સંગ ખેલુંગી હોરી. આયો.

ડારૂંગી રંગમેં અબ ના ડરૂંગી,
કાયકી લાજ કાયકી ચોરી. આયો.

ચુવા ચંદન અતર અરગજા,
કેસર રંગમે ઘોરી. આયો.

કર સીંગાર સુરજ મુખ ઢાંકી,
જપ રહી નામ મેંતો નંદ કિસોરી. આયો.

દુરસેં દેખી મેંતો માધુરી મુરત,
લે પિચકારન સનમુખ દોરી. આયો.

હિલમિલ લપટ ગઈ હે બાવરી,
પ્રેમ પ્રીતકી હો ગઈ ભોરી. આયો.

અબકે ફાગ તોંહે જાને ન દઊંગી,
ખેંચ લઈ પીતાંબર જોરી. આયો.

દાસકિ આશ પુરાઓ મોરારી,
તુમ બીન કોન ખબર લે મોરી. આયો.

---

૯૭૭. ખમાચ—હોરી.

કેસે ભરન જાઊં પાણી, સાંવરા મેં કેસે૦
મોહે બીચ મિલે મધુબનકો૦ સાંવરા૦

કુવે જાઊં તો ક્રીચ લગત હે,
જમુના જાઊં પિચકારી;
ગોકુલ જાઊં તો રંગમેં ભિનત હું,
ઐસી ભઈ મતવાલી૦ સાંવરા૦

---

૯૭૮. કાફી—હોરી.

ફગુવા માગન આયોરી મેરો બાલ્હો કાહાન મોસુ. ફગુવા૦
અબીર ગુલાલ, કેસર રંગ લેકે ઊમડ ધુમડ રંગ છાયોરી. ફગુવા૦
ગોઆલ બાલ સબ સખી સંગલે હોરી રાગ જમાયોરી. ફગુવા૦
કૃષ્ણાનંદ મેં રંગ રંગે હે ફગુવા લીએ મન ભાયોરી. ફગુવા૦

---

૮૭૯. કાલીંગડો—હોરી.

સાંવરા કોન ખેલ તુમસે હોરીરે. સાંવરા૦

મુરલી બજાવે, રંગ બરસાવે,
સંગ નાચત રાધા ગોરીરે. સાંવરા૦

તટ જમુના જલ પનીઆ મેં ગઇથી,
બંઇઆં પકર ઝકજોરીરે. સાંવરા૦

જાય પોકારૂં મેં જસોમતી આગેં,
સીર ગગરી મોરી ફોરીરે. સાંવરા૦

દાસ કહે પ્રભુ આપ કાંહાં જઇએ,
પ્રીત લગાએ કયું તોરીરે. સાંવરા૦

---

૮૮૦. કાફી—હોરી.

હો બ્રજ રંગ મચયોરી આજ સબ ખેલ હોરી. હો૦

ગોઆળ બાળ સબ હીલ મીળ આયે કેશર રંગ ભરોરી,
અબીર ગુલાલશે ધુમ મચી હે બાદલ લાલ ભયોરી,
અંગ ઉમંગ બઢયોરી, હો બ્રજ રંગ મચ્યોરી૦ હો૦

---

૮૮૧. કાફી—હોરી.

હો રાધા સંગ ખેલ હોરી સખી મીલ દેખે બહોરી. હો૦

નંદ ગામકી સખીઆં કહતહૈ સબ મીલ ખેલ હોરી,
રાધા બીહારીસે રંગ મચાવત હમ કા પાપ કરોરી,
ચલો સબ ખેલ હોરી૦ હો૦

---

૮૮૨. દરબારી કાહાનરો—હોરી.

એલ હોરી પ્રિયકો રિઝાવું—આજ સફલ સખી ફાગ હમારો;
જનમ જનમ સુખ પાવું. ૧.

જ્ઞાન ધ્યાનકી ભર પિચકારી—કિર્તિ અબીર ઉડાવું;
હૃદય પ્રેમ પખવાજ નાડિમેં—નવ નિત તાલ બજાવું. ૨.

ફાગનમેં સખિ હોરી સિલગે—મૈ તન તપત બુજાવું;
ભર મુખ રોરી મોરી મુઠસૌ—બાર બાર બલજાવું. ૩.

ભાવ ભજનકો ફગવા ગાવું—અનહદ નાચ નચાવું;
લોક લાજબિ ફિરોજ છાંડકે—પ્રગટહિ ગરહુ લગાવું. ૪.

---

૮૮૩. કેદારો—હોરી.

તુમ એલો, પિયા સંગ હો હોરિ રે;
અબિર ગુલાલ ઉડાઓ. તુમ.

ચૂવા ચંદન અત્તર અરગજા;
ડફ મૃદંગકી ધુંકાર ગાઓ. તુમ.

---

૮૮૪. જોગી—હોરી.

અબકો ફાગ મોયે એશોરિ આયો.
મોર ભયો પિયા ઘરહુ ન આયો.

તલપ તલપ સારી રેન ગુજારી,
કામ તાપ મેરે તનકું જરાયો.

અબિર ગુલાલ ઝહર સમ લાગત,
રંગનેં મેરો અંગ દહાયો.

પ્રાણજીવન રસ બસ દેખિ કહે,
ઉસ ઘેર જાઓ જીનેં રેન રમાઓ.

---

૮૮૫. કાફી—હોરી.

મેં કોણ જતનસેં બોલું,
મેરે પીઆકે જીઆમે પડીરે ગાંઠ૰ મેં કોણ૰

બીંદરારે બનકી બનબન આઈ,
મેં બેઠી રંગ ગોલું,
અબકો ફાગ પીઆ માનત નાહી;
નગર નગર કર ધુંડું૰ મેં કોણ૰

---

૮૮૬. ભૈરવી—હોરી.

મેંતો આઈ લાજકી ભરીરે,
કનઇઆ મોપે રંગ ન ડારો. મેંતો.

ભર પીચકારી મોહે મુખપર મારી
અંગીઆં ભીંગો ડારી સારી૰ કનઇઆં૰

---

૮૮૭. કાફી—હોરી.

આજ હોરીકો રંગ ન પૂછો ધૂમ મચી સખી બિંદ્રારે બનમેં.

શ્યામ બિહારી ચતર ખિલારી ખેલ રહ્યોહે સખિયનમેં,
હાથ લિયે પિચકારી ફિરત હે અબિર ગુલાલ ભરે દાવનમેં.

કેસે સખિ કોઈ નિકસે મંદિરસેં ધીટ લંગરવા ડારો હે અંગનમે,
રંગસેં તો સબ ભિજ ગઈ ધરતી ફિસલત પાંવ ચલત કુંજનમે.

નેક નિહારે તાકકેં મારે ડાગ લગાવે ઉજરે બસનમે,
મોકું સખિ કહાં ઢૂંઢત પાવે મેં તો છુપીહું તુરાવકે મનમેં.

---

૯૯૯. ભૈરવી—હોરી.

તોરે જીયામેં કપટ રે કન્હૈયા મોપે રંગ ન ડારો.

લપટ ઝપટ કપટ બાત બનાઈ,
તોરે જીયામેં કપટકી લપટ હે,
ઝપટ મોપે નહિ રે અટક. તોરે.

જલસો ૨૭ મો.

સનીવાર—તા૦ ૨૯ મી સપ્ટેમ્બર ૧૮૮૩.

---

૮૮૯. યમન કલ્યાણ—સારેગમ.

•સારેગ પમગરે ગમપધ નીધપમ ધપમગ પમગરે૦ સારેગ૦

સારે સાનીધપ નીધપમ ધપમગ પમગરે૦ સારેગ૦

---

૮૯૦. ખમાચ—ધ્રૃપદ.

ગાઇએ તમારૂં નામ રચ્યુંછે જેણે વીશ્વિર ધામ
દયાનું જાંહાં નથી વીરામ વરશે નીયન ધારા૦ ગાઇએ૦

જોતી જેવી ગગન ગગન કીર્તી વ્યાપી અતુલ ભુવન
પ્રીતી જેવી પુશપિત વન કુશુંમીત રંગ શારા૦ ગાઇએ૦

---

૮૯૧. યમન કલ્યાણ—ધ્રૃપદ.

એસન ગાયણ કર ગુણ રામકે,
ઔર ન આવત કામ તેહારે.

જો પલમે ગુણિકા ગજ આજામીલસેં,
અતિ પાતકે ટારે.

ગૌતમ નાર છુએ પદ ધીરજ શુદ્ધ ભઈ,
દુઃખ મિટ ગએ સારે;
માલક હૈ ઈન દેવનકો પતિ રાજત,
જીન મહિ ગાવણ મારે.

---

૯૯૨. યમન કલ્યાણ—ચતરંગ.

ચતરંગ રસ સન ગાવઈ,
ગાયણ ગુણી ગાઇએ;
તું મહમદશાહકે ભરપૂર-
પૂરણ હસ્તી કુરંગ-સુરસ પાઉ સુરતાન,
માન-સુર જર જર વાઇએ. ચતરંગ.

ત્રીકટ થોમ ત્રીકટ થોમ-
થારી કુટે-થારી કુટે-
તકણુક-તકણુક—તકજક-તકજક,
તીઐ ઐયા મોઓ—તીયા તીયા તીઇયા. ચતરંગ.

સારેગ રેગમ ગમપ મપધ,
પધની ધનીસા-નીધપમગરેસા,
અતદરે તદરે દરે દરેનોમ. ચતરંગ.

---

૯૯૩. યમન કલ્યાણ—ધ્રુપદ.

કેસે તું ચેટક તોનાર જંત્ર મંત્ર નાર. કેસે.
હું જો દપ્પતહી કછુ પીઆકો સુધારને સંવાર. કેસે.

---

૮૯૪. ખમાચ—પદ.

નીત કીરત પીઆકી ગાએ રહી,
ગાએ રહી મેં સુનાએ રહી. નીત.

નવલ પ્રેમકી બતીઆં કરકે,
મેં આપહી હસકે હસાએ રહી. નીત.

સીસ પખવાજ નાડી તાલસૌ,
મનકે મેહલકો ગજાય રહી. નીત.

ફીરોઝ તનકા ખેલા બનાયા,
ઉરપ તીરપસે બજાએ રહી. નીત.

---

૮૯૫. છાંયા નટ—ખ્યાલ.

સાંવરે રાવરે મેરે ગુન અવગુન જીયેં ધરીયેં કરીયેં નેહ નજર રાખિયેં અપનો સંદેસ. સાંવરે.

સગરો ગાંવ તેરો નામ રટત તુવ મોહની મૂરત સુંદર સુરત છબ નિરખત કેતે ભયે બાવરે. સાંવરે.

---

૮૯૬. હમીર કલ્યાણ—ધ્રૃપદ.

અચળ રાજ રહો તેહારો માધો માહારાવ રાજાનકો એ રાજ. અચળ.

તેહારી શર બર પોકાર જગમો તેહારી સુખત દુખ દરબાજે. અચળ.

સપ્ત દીપ નવખંડ તુમ પારકો મુલક તુમપાર અતહી ધારો; દેવા ગજાનના હી હી કૃપા તમપર મંગલ ભતહી ધારો. અચળ.

---

૯૯૭. કેદારો—તીલાણો.

ની ઓધતન દરેના દીમ તાના તનીયનરે તદદાની દાની દાની નાદીર દીર તુમ તાન તનદરે તદરેદાની. ની.

નાદ્રીદ્રી તુમદ્રીદ્રી તનનનનન તાદીમ દીમ તનનનનન તધેના તનદરે તદરેદાની. ની.

---

૯૯૮. મલ્હાર—ધ્રુપદ.

આયો સખી મેઘ શિખિ બોલત મેઆઓ,
ધરાભઈ હરિતરંગ ચલત વાયુ સનનન.

ફૂલે દ્રુમન સુમન ખુબ ખુલ્યો સુવન,
ભઇહે સંધ્યા લાલ ગરજત ધનનનન.

ન્હાયે તરૂવર ધર આયે નદીયન પૂર,
બોલતહે દાદુર બરખત ઝનનનન;

નાયો પ્રાણજીવન ધીર ધરૂં કૈસેં મન,
ગાવત મલ્હાર સુન તાન મોર તનનન.

---

૯૯૯. મલ્હાર—ખ્યાલ.

કૈસેં કોયલિયાં બોલન લાગી સોચ કરોં હિયરામેં માઈ.

ચહું ઓરસેં ગરહે બદરા પપૈયા ટેર સુનાવતહે સબ સખીયન આનંદસેં જાગી.

---

૯૦૦. દરબારી કાહાનરો—ધ્રૂપદ.

અહો દીનાનાથ અનાથ સનાથ કરનહાર ભકતનકો પ્રતીપાલ.
અરજ કરત ગજરાજ તુરત ધાંય ગરૂર ત્યાજઆએ ગોપાલ.
દ્રુપદ સુતાકે ચીરે બઢાએ ધ્રૂવ પ્રહલાદ કીનહે બાહાલ;
તુલસીકે પ્રભુ અંતરજામી સુદામાં કીયો નેહાલ.

---

૯૦૧. દરબારી કાહાનરો—ખ્યાલ.

રાજ દુલારે અનુઆઈ મયે સુધર બનામાં. રાજ.
સુંદર રૂપ બના મહમદશાકે સુધર બનામાં. રાજ.

---

૯૦૨. કાફી—ગજલ.

હમરાહે તુજે ગયરકો જાના ના ચાહીએ,
અયસે દીલજલોકો જલાના ના ચાહીએ. ૧.

મેરેતો જીંદગી હયે તેરે પાસ બેઠના,
પેહેલુંસે મુજે અપને ઉથાના ના ચાહીએ. ૨.

હસતેહો મેરે સામને ગયરોસે દમપેદમ,
હસી હસીસે મુજકુ રૂલાના ના ચાહીએ. ૩.

માનતા નહી એ હુસેની મેરા કાંહાં ઇશકે,
બેવફાસે દીલ લગાના ના ચાહીએ. ૪.

---

૯૦૩. દેશ—ખ્યાલ.

હોજી મહારી બેગ સુન લીજોરે, હોજી માહારાજ૦ હોજી૦

કબકી મેં ઉભી ઉભી ઠારી મે દરવાજ, અરજ કરેગા બાલુરાજ૦ હોજી૦

---

૯૦૪. કાફી જીલ્લો—તીલાણો.

તનદરેના તાન દીમ, તન નાદીર દીર તુમ દીર દીર તાન દેરેના તદરેદાની દરેના તાનદીમ૦ તનદરેના.

ખલ્ક મી ગુયત કી ખુશરવ, બુતપરસ્તી મી કુનદ,
આરી આરી મી કુનમ, બ ખલ્ક આલમ કાર નીસ્ત॰ તન.

---

૯૦૫. બેહાગ—ધૃપદ.

બાદર આમ્બેરી॰ લાલ પીયા બીન લાગે દર પવન. બાદર.

રયન અંધેરી કારી બીજે ચમકત, ઉમડ ઘુમડ ઘટા છાયેં. બાદર.

---

૯૦૬. બેહાગ—તીલાણો.

દરેદીમ તાદીમ તનદરેના, આહેનીતના. દરેદીમ.

બેકસી અપનીકુ તુ હર વક્ત રોતા હયે, નકરે કછુ ગા, આહે દીવાને, એશ્ક ના અખી હોતા હયે. દરેદીમ.

---

૯૦૭. કેદારો—તીલાણો.

દરેના તાદીમ દીમ તદીમ તનરે તન ધીત્રોમ તનન તન દરેના તદાની તેરે દાની દરેના દરેના દરે દરે દરે તદાની ઉદીતન૦ દરેના૦

યલી યાલ યલ લમુ યલી યલી યાલલે તનદરના તધીના તધીના તદાની ઉદીતન૦ દરેના૦

---

૯૦૮. દેશ—ધૃપદ.

બાજન લાગીરી બંસરી બ્રજ નંદલાલકી
શ્રવન સુનત સુધ ભુલી તનકી૦ બાજન૦

સુર સુરસુ મોરછના સો ફુંક દીનીતે
ગેર ગેર આઇ ગઇઆં બન ઉપબનકી૦ બાજન૦

---

૯૦૯. કેસુરી—ઠુમરી.

બન ઉપ બન સબ ઢુંઢ ફીરી બીછુરી હરી કૌશલ કામીનીયાં૦ બન ઉપ૦

જીને માન કીએ। સરસી લશે આધીન ભઇ રૂએ નીયાં૦ બન ઉપ બન૦

સરસીલી પુછે રૂઓસે નહી બોલત મેર બીના દુનિયા૦ બન ઉપબન૦

સુગરો સુગરા પન શોહતના ઘનશામ બીના જૈશી૦ કામીનીયાં૦ બન ઉપ બન૦

---

૯૧૦. વાધેશ્વરી કાહાનરો—ખ્યાલ.

સો પ્યારી બનરી—તેરા પ્યારા બનરા રંગ લાયા. સો.

મોતીઅન ચોક પુરાઇલો, સીસ ફુલ રંગાદે
સદા રંગીલે મહમદશાહ, ભર પાઇલો. સો.

---

૯૧૧. ભૈરવી—દાદરો.

બલમા ના મુજે સતા
હુઈ હૈ ભોરકી ઘટા,
સુરિજન પ્યારે—મતવારે હો;
મુખ સોહણા બતા. બલમા.

ચકવા ચકવી બકવા કરતેં-પ્રેમ મધુરસ પી;
ભવર કમલ દલ ગુંજત દેખત, તલપત મોરા જી. બલમા

ચંદ ભયો હૈ મંદ ગગનમેં-રવી ઉદય હૈ તેજ;
નુતન કલીઅન ડાલ ડાલપે-સજી સુગંધી સેજ. બલમા.

ચૂં ચૂં ચિડિયાં ચૂંચત ચારૂ-કુક્કૂટ કુકત ભોર;
બાટ ઘાટ ખટરાગ કરે-બનજારે બટવા ચોર. બલમા.

સાધૂ સંતન ભજ દુઃખ ભંજન-કરે પાપ તમનાસ;
મનકી ગુંડી ખોલો પ્યારે-પુરો ફિરોજી આસ. બલમા.

---

૯૧૨. બેહાગ—ખ્યાલ.

કવન ઢંગ તોરા હે સજની,
તું તો ઇતરાજી હોત રાત બીત જાત હમે. કવન.

છાંડ દે રે માના ઉઠરી બાલ મુવાસો,
તું તો ઇતરાજી હોત રાત બીત જાત હમે. કવન.

૯૧૩. ભૈરવી—ઠુમરી.

મધ રોકે ઠાડે ક્રીષ્ણ મોરારી રે,
પનીયાં ભરન કેસે જાઊં બ્રીજનારી. મધ.

ઊંગલી પકડ મોરી બૈયાં મરોરી રે,
સીરકી ગગર ફોર ડારી. મધ.

૯૧૪. શંકરા—ધ્રૂપદ.

હરિ હરિ છાંડકે દુસરી ન કીજે બાત,
એક એક ઘડી સોતે કરોરનકી જાત હે. હરી.

ઘડી પલ દિન ઓયે ફિરહુ ન આવે તોયે,
ક્ષણભંગ દેહ તાકું મરન જેસી ઘાત હે. હરી.

પ્રભુકોં સંભાર પ્યારે બકવો બિસાર ડાર,
ત્યજકેં અમૃત બિખ કાહેકોં તું ખાત હે;

કહે હરિદાસ યહ શ્વાસકો બિશ્વાસ કહા,
એક એકનમે વાતો નિકસ નિકસ જાત હે. હરી.

૯૧૫. બેહાગ—રેખતો.

એક દીનભી તેરે મીલનેકી શબ હાથ ન આઇ,
વોહ રાત ગઈ ફેર રાતકી બો બાત ન આઇ. ૧.

ઓરોંકુ સબે વસ્લ મયેસ્સર હુંઇ કયું કર,
હમ મલતે રહે હાથકો હાથે હાથ ન આઇ. ૨.

કલ રાતકુ બાતે જો હુઇ મેરે ઓર તેરે,
ઓર ઇસ સેવા દર પેશ હેકોઇ બાત ન આઇ. ૩.

જો ભેદકી બાતેથી આનેકી પાસ ખાતર,
કેહેતે તો કહીં તુંજસે પર વોહ બાત ન આઇ. ૪.

અબ જીંદગી બાકી હે તો ફેર આન મીલીંગે,
ઉન રાતોમેસે એકભી કોઇ સાથ ન આઇ. ૫.

ઇમાનો દેલ ઓર અકલોંદી સબ છોર ગએ હમ,
પર તેરી મયેસ્સર જો મોલાકાત ન આઇ. ૬.

અશકોંકી ઘટા છાંઇએ આંખોમે ફનાકે,
ઇસ તોરકી રૂતકી કભી બરસાત ન આઇ. ૭.

---

૯૧૬. કાલીંગડો—ઠુમરી.

સાલુરો ભીંજે છે મારો કાંહી રાજ થાનેવે. સાલુરો.
સાસ બુરી મારી, નનંદ હઠીલી, રૂઠીઆ દેવર હમારો. સાલુરો.

---

૯૧૭. દેશ—ખ્યાલ.

મારકે ચલે પીઆ તીર—તીર નજર ભર૦ મારકે૦

તીરોંકા મારા કછુ દીન જીવે,

નેનુકા મારા હુવા ફકીર૦ મારકે૦

૯૧૮. માલકોસ—ખ્યાલ.

બતાદેરી મોકુ માઈ બતાદેરી મોકુ૦ બતાદેરી૦
મૈં કૈલાસસે આયો જસોમત
તેરેહી લાલ દેખન૦ બતાદેરી મોકુ૦

૯૧૯. પરજ—ખ્યાલ.

સાવરે બજાઈ મુખબૈન-બૈનરી દીન ઘડી પલ મોહે ચૈન પડત નાહી કાહા કરૂં મોરી બૈન૦ સાંવરે.

છીન છીન છતીઆં ધડકત મોરી કાહા કરૂ મોરી બૈન૦ બૈનરી—સાંવરે.

૯૨૦. પરજ—ખ્યાલ.

કાહે બજાવો બીન સાંવરે મનમોહન ગોપાલ લાલતે૦ કાહે૦

શ્રવન સુનત સુધ બુધ હરલીની ડારો પ્રેમકાં જાલ લાલતે૦ કાહે૦

૯૨૧. કાલીંગડો—દાદરો.

સીપઈઆં તોરી બારીરે, હો જારે જારે૦
ક્યારે કહું કછુ માનત નાહી,
લાખ તરેહ સમજાવું૦ સીપઈઆં.

૪૨૨. દેશ—ખ્યાલ.

રાજા બાહાદુરરા રાહો કાંઈ જાણું હુમારી કાંઈ બોલ મતવારો છેલ હો૦ રાજા૦

શીશ પાગ લટપટી શોભે કર શોભે સદારંગ મધ ભર પીઆલો૦ રાહો૦ રાજા૦

---

૪૨૩. પરજ—ખ્યાલ.

ખોલન મંદીર આયા આદાવેમકી કરો મેજબાની. ખોલન૦
કરમ ફકીરોંકા પંચતન દાયાહો અલ્લા નબીદા સાયા. ખોલન૦

---

૪૨૪. દેશ—ઠુમરી.

કુવા પાણીડા ભરે, મત ભર મોરી ગોરી. કુવા.
સીરપર ઘડા, ઘડાપર ઝારી, ચાલ ચલે મત ઘુંગરવા. કુવા.

---

૪૨૫. ભૈરવી—ગજલ.

મરતાહું તેરે હેજમે તલબગાર હું તેરા,
નાલેરા સુન મેરી તું આશકે પ્યાર હું તેરા. ૧.

સેહેલ ન જાન અય્યે દીલરૂબા, મુજહાલે નાતવાં,
સબ બશબ ચલ જાતી હયે, બોલા યાર હું તેરા. ૨.

કાસદા જો આયાથા પૈગામ લે તેરી પાસ,
પાસએ ખુશ ન લાયા, એનતેઝાર હું તેરા. ૩.

ચશ્મો મેરી મુનતેઝર, ખુશ શેકલ તેરી પર,
વસ્લસે ખુરરમ હું મઝ્બે, ખરીદદાર હું તેરા. ૪.

અમ્બે દીલરૂબા તું શમય તો પરવાના હું તેરા,
ગોલાબે શીરીનાર હું બાગો બહાર હું તેરા. ૫.

---

૯૨૬. પરજ—ખ્યાલ.

રાજ કાઈ અમલા કરો ધીરે ધીરે પગ ક્યોં ધરો. રાજ.
રંગ મેહેલ બિચ ઠાકુર માણો ફિકે ફિકે નેના ક્યોં કરો. રાજ.

---

૯૨૭. કાલીંગડો—પદ.

મચલેરી લોટત આંગનમે પાર બ્રંહ્મ રજ અંગ ભરે.
ધાય જસોદા ગોદ લેત હૈ જાઉકી ગોદન આવેરી.
માખન મિસરી દેત જસોદા જાય ધરન પર ડારેરી.
સૂરદાસ પ્રભુકી છબ નિરખત નંદજીકો ભાગ સરાવેરી.

જલસો ૨૮ મો.

સનીવાર—તા૦ ૨૩ મી ફેબ્રુઆરી ૧૮૮૪.

---

૯૨૮. યમન કલ્યાણ—ધ્રુપદ.

આનંદ ભયો અનંત-યહિ સમાજકે સુમંત,
રાજત છબિ ભાગ્યવંત, મંગલ સકલ ઉચારો. આનંદ.

આરંભ તેહિ અબલોં-તેર બરસ ઝગમગ જો,
પ્રમુખ બિરાજી સબકો-નિત્ય દિયો સુસહારો. આનંદ.

શીલ અપક્ષ સુજાની-ધૈર્ય મધુર સુખબાની,
આભાર અતુલ માની-ભૂષણ જસ શૃંગારો;

યેહી નર છબિ સુંદર-રાખો સદા વિશ્વધર,
ગાવે ફિરોઝ જુકકર-સબહી કાજ સુધારો. આનંદ.

---

૯૨૯. યમન કલ્યાણ—ધ્રુપદ.

હે આલી આવનકો કીનોરી, શુભ ઘરી શુભ મુરત
લગન સગન મનરી ભાવનકો. હે આલી.

અર દહુંગી મર દહુંગી ઉમગ બેટ બજાવત, બરર
બરર ગુઉ ગુઉઉરી, પીયા લાલ લાગેરી ગાવનકો. હે આલી.

---

૯૩૦. પીલુ ધનાસરી—ગજલ.

ક્યા ખિજાં આઈ ચમનમેં સબ ગુલ જાતા રહા;
ચૈન ઔર મેરે જીગરકા સાબભી જાતા રહા. ૧.

ક્યા ખુશી હરએકકુ થી કર રહેથે સબ દુઆ;
જબ ખુશી ફોજે નસારા હર વલી જાતા રહા. ૨.

ક્યોં ન તડફે ઓ હુમા અબ દામમે સૈયાદકે;
બેઠના દો દો પેહેર અબ તખ્તકા જાતા રહા. ૩.

શામકુ ગુંચા ખિલાથા ચોકકે બાજારમે;
અબ વ્હાંપર યા ખુદા લાખોંકા સર જાતા રહા. ૪.

રેહેતેથે ઉસ શેહરમે શામશો કમર હુરોં પરી;
લુટકર ઉનકુ કોઈ લેકર કીધર જાતા રહા. ૫.

આગુ તો થા શેહેરે દેલી અબ હુઆ ઉજરા દયાર;
કહે ઝફર યે ક્યા હુવા જોબનકા ઘર જાતા રહા. ૬.

---

૯૩૧. ખમાચ—ઠુમરી.

પનીઆં જાઉંગી મોહે મત રોકો૦ પનીઆં૦

સબ સખીઅનકે સંગ મેં પનીઆં,
જા નદીઆં ભર આવુંગી—મોહે૦ પનીઆં૦

---

૯૩૨. ઝિંઝોટી—પદ.

ગોવિનદા બિના કો જાને મનકી,
મનકી બેદના મનહી જાને, સો જાને તનકી. ગોવીનદા.

હીરાકી પરખ ઝવેરી જાને, ચોટ સહે ઘનકી,
પુરૂષોતમ પ્રભુ પ્રીત નીભાવો, લાજ રખો જનકી. ગોવીનદા.

૯૩૩. કલ્યાણ ઝિંઝોટી—પદ.

સધન સુખી દેશ ભીકારી હો ઝાલા જાઉની વૈભવા સર્વચિ અપુલેં૦ સધનં૦

સર્વહિ રાષ્ટ્રે અસતિ સુખાને અરે કોણી લાજા, અહો કોણી જાણા અપુલ્યા હિતાલા કાંહો બૈસૂનિ, વ્યર્થચિ ગમતાં૦ સધન૦

ધરૂની ત્યાચી ઈર્ષા સુમતી, અરે કોણી લાગા અહો કોણી ભાગા અપુલ્યા જયાલા, કાંહો બૈસૂની સ્વસ્થચિ ગમતાં૦ સધન૦

૯૩૪. જંગલો—પદ.

શીણુલાસી માઝા બારે વીઠુરે,
અતિ સકુમારા નંદ કુમારા,
નાગર ગિરવર ધારી પંઢરીયા રહિવાસી. શીણુલાસી.

પાયિં અન્હવાણી સંગ રૂકિમણી,
કાટે કરણાટકચ્યા વાટિ ચાલતા ઉપાસી. શીણુલાસી૦

આદિ નારાયન જગજીવના,
પતિત પાવન ભક્ત બ્રીદ વાગવીશી. શીણુલાસી.

૪૩૫. જંગલો—ગજલ.

સુમઞ્જુ દર્શયાશુ સખે સુંદરાનનમ,
ભ્રમામ ઈશ ત્વદ્દતે વિભીષિકાનનમ. ૧.

અનેક ભીતિત સ્ત્વયા સુરક્ષિતા વયમ,
અનૌચિતી દશે ક્ષણે કૃપાવસાનનમ. ૨.

નહિં સ્મરસ્યુપેંદ્ર તનુ નઃ કૃતે તદા
ધૃતો ગિરિઃ કૃતઞ્ચ વાસવા વમાનનમ. ૩.

ત્વદીય દર્શનમ્વિના ક્ષણ ઞ્યુગાયતે
ત્વમેવ નો ધન ઞ્સખે ત્વમેવ પ્રાણનમ. ૪.

નચાસિ સુરતનાથ ગોપિકાત્મજો ભવાન
અજોસિ ધર્મ ગોપિતા યશો વિતાનનમ. ૫.

જગદ્ભયાપહારિ નામ કીર્તન જુતે
કૃતેન ઈશ જન્મ યચ્છ્રુતિ પ્રમાણનમ. ૬.

સરત્સુજાત પઙ્કજાભ ચક્ષુષે ક્ષણાત
સ્વદાસિકાસ્મ નિઘ્નતો નહિ કૃપાણનમ. ૭.

ઉપાસની રિમાઃસ્મનઃ કૃતાર્થયાધિહન
કુચેષુ ધેહિનઃ પદમ્મનોજ માનનમ. ૮.

---

૪૩૬. દેશ—ઠુમરી.

બતા મારૂજી પીઆરો દેશ રહી હઉ. બતા.

ઘડી પલ સમરન કરત દેખુંગી પીઅર વાસ દેશ—મારૂ પીઆરો દેશ. બતા.

---

૪૩૭. દેશ—પદ.

બતાદે પ્રાણ જરા મોકો—શરણ કિસ્કે તું જાતાહૈ;
ઉદરમેં તું બચન દેકે—નિકસકે ક્યું ભ્રમાતા હૈ. ૧.

પ્રભૂકે ખાનપાનોંકો—ન ખા તું ભૂખકે મારે;
અરે મન મૂંઢ જો હોકે—ભજન તુજકો ન ભાતા હૈ. ૨.

દુજા કોઈ અધિક દાતા—નિકાલો ઢૂંઢ જગફિરકે;
ઉસીકિ જો તું દેનેમેં—નહી સંતોષ લાતા હૈ. ૩.

ચલાજા ઔર ઠૌરોંપે—તજી ઇસ રાજ્યધાનીકો;
અવિહિત કર્મ પાનીમેં—જનમ અપના ડુબાતા હૈ. ૪.

જ્હાં વો ના તુજે દેખે—જગા ઐસી બના ઐસી;
કયૂ છુપકે પ્રભુસે જો—તું કરને પાપ ચ્હાતા હૈ. ૫.

---

૪૩૮. કાફી—હોરી.

સત્ય નેમકી હોરી રચાઇ,
ધન્ય લાર્ડ રિપન ચતુરાઇ. ૧.

ભલે પિતા આપ ભયે હીન્દકે—દિયે ભાગ્યકો જગાઈ,
પ્રેમ પ્રીતસે સબકો ઉધારે—રાય રંક એક ઠાઇ;
રહયે તેરી નજરે સમાઇ. ૨.

જાતી ભેદકો ભેદ ન જાણો—રખલી સબસોં સગાઈ,
સત્ય ન્યાયકો ગુલાલ ઉડાકે—જશ પીચકારી ચલાઈ;
રંગમે હિન્દકો ભિગાઈ. ૩.

એતીમે એડુત જશ ગાવે-ઘર ઘર બાજે બધાઈ,
કહેતેં કોઈ સો કરત નહી હૈ-તુમને કહી નહી કાંઈ;
ચુપ ચૂપ કરકે બતાઈ. ૪.

કારખાનોંમેં હુન્નર નાચે-ઉદ્યમ ફુગવા ગાઇ,
પરદેશી જો લૂટ લગા ધન-લેજાતેથે ભાઈ;
રખી સબ ઘાંહી કમાઇ. ૫.

સ્વેત શામકો દામ એક કર-રખી નહી સરસાઇ,
કાલેસે અબ નહી વો આલે-ધૂન ગર્વકી ઉડાઇ;
અપક્ષપાત રાજ્ય ચલાઇ. ૬.

રાજ કાજ ફિર દિયો હિન્દકો-ઈંગ્રેજી બાદશાઇ,
સકલ લોક પ્રભુસોં શું કહેવે-દે આયુષ્ય બઢાઇ;
બિનતી પીરોજી સુનાઈ. ૭.

---

૯૩૯. માંડ—ગરબી.

મારી મોહેના પ્યારી સીદ ગભરાએ લે પ્રભુનું નામ.

મોટા કુળનું ફરજંદ હું છું, બીવાનું શું કામ,
રાજાજીએ જાણ્યું તેમાં શું, મુકે આમ હામ. તું મારી.

ઘણી ઘણી દીઠી મેં પણ પ્રીત ન બાંધી કોય,
લેહ લાગીછે તારી સંગે કેમે નવ છોડાય. તું મારી.

ધૈર્યનાં ફળ મીઠાં અતી જાણજે આણી પ્રેમ,
વચન આપું દીલભર તને ભોગવશે સુખ ક્ષેમ. તું મારી..

રણુાર બંધથી ભેગાં મળ્યાં નવ જાશે અફળ,
છોડવી બેઉને ઘેર લાવું તોજ લઉં અન જળ. તું મરી.

૪૪૦. પરજ—ધ્રુપદ.

બાંકે બનવારી અધર પર મુરલી રવ
તરલતા નયન હર. બાંકે.

ચરન પર ચરન ધર નેક ટેડ ખડ
પાગ ટેડી લગે અગર ચંદન અતર. બાંકે.

---

૪૪૧. કાલીંગડો—ગજલ.

કત્લ કરનેકુ આશકકુ, નેગેહ તલવાર કાફી હય્,
બશેહકે જખ્મકા મરહમ, તેરા દીદાર કાફી હય્. કત્લ.

પરેશાં દેલ દીવાનેકુ, નહી દરકાર જંજીરાસે,
દેલોકે કેદ કરનેકુ, ઝુલ્ફ બલદાર કાફી હય્. કત્લ.

ન તસબીહ હય્ ન સુજદા હય્, નહી મતલબ કેતાબોંસે,
તસવર બન ગયા દેલમેં, તો યહી તકરાર કાફી હય્. કત્લ.

પરેશાં દેખકર મુજકુ, જુલ્મ ઇતિના ન કર જાલેમ,
શાફકત મેહરબાનીસે, સુખનકા પ્યાર કાફી હય્. કત્લ.

છોડ જા મત અય્ફીલા, યહાં ઈસ ફના મુકામમે,
ગફરકુ જબેહ કરનેકુ, ચશ્મકા ઈશાર કાફી હય્. કત્લ.

---

૪૪૨. ભૈરવી—ધ્રુપદ.

પાહિમાં મીન લોચને દેવિ૦ પાહિમાં૦

પતિતં શરણાગતં દેહિ મુદમંબ શ્રી, દેવ દેવ સીમંતિનિ,
શ્રી હરિ સહોદરિ, શિવ ત્રિપુર સુંદરિ, કામ રિપુ કામ
કરિ કામ શતકોટિ કમનીય, સુતનુ મૃદુલ પદ કમલ

યુગલ નખર કિરણ હિમકરા, કર ખચિત સુરપતિ મુખ
દિગધિપતિ મુકુટે, વિનત વૈધ્ય પતિ તોષકરિ. પાહિમાં.

ગાન વિલોલ માનસે મૃદુ કુંદ હાસે પાંડય રાજ નંદિનીશ
મોહિનિ, શિવપ્રિય સખિ બાલ દિનકર પીતાંબર કટતટી
ભાગ મણિ રશને, ચારૂ મૃગમદ તિલકિનિ. પાહિમાં.

---

૭૪૩. ભૈરવી—ગજલ.

જરકી મોહોબત જરકે તક, બીજર તો જગમે ખાર હયે,
જાબજા દેખા મૈ યારો, જરસે બેડા પાર હયે. જરકી. ૧.

મૈ હર તરેહસે સોચ દેખા, જગમે જરસે ઓર કુછ,
કોઈ દેખા ના સુના હયે મૈ, જરહી ઈહાં મુખત્યાર હયે. જરકી. ૨.

માશુકોકી મીઠી બાતોપે ન દીલકુ તું લોભા,
જરકી મોહોબત દીલમે ઉનકે, જરહી ઉનકા યાર હયે. જરકી. ૩.

જીનકે મુહસે દમબદમ, નીકલે સુખન અય્યે જાન તું,
તુમકુ નાહી કહેતી મીયાં, ઓ જરકુ કરતી પ્યાર હયે. જરકી. ૪.

અય્યે દોસ્તો કહેતાહું તુમકુ, જર સીવા ઈહાં નહી કદર,
ચાહ હયે દુનીઆંમે જરકી, કીસનકા કીરતાર હયે. જરકી. ૫.

---

૭૪૪. ભૈરવી—પદ.

આજ બધાવરારી—શુભ દિન શુભ ઘરી લગન સગન શુભ-
શુભ નક્ષત્ર શુભ શુભ ક્ષણ શુભ પલ,
શુભ રવિ શુભ શશિ સરસ સુગન શુભ,
શુભ પંડિત ધરાવરારી. આજ. ૧.

મદન કર્દન દ્યુતિ નયન બયન-સુખ સયન અમૃત
રસ બોલ લોલ-કુંડલ કપોલ ભવા ભૃંગ પીતપટ
અતિહિ સુંદર તન સાંવરારી. આજ. ૨.

સાની સારે સાની ધપ મગ મગ રેરે સાસા
સમ ગમ મમ ગમ મપ પપ પધનીસા,
ગગ ગગ ગગ ગરે ગગ ગગ ગરે ગમ,
સમ સ્વર ગુણીજન ગાવરારી. આજ. ૩.

ગાવત ગુણીગણ ગુણ વિસાલ ડફ,
ઢોલક કાનૂન બાજે મંદિલ ઉપંગ તાલ,
પંચ શબ્દ ગતિ બાજતિ આનંદ રસ,
મન હુલાસ ચિત ચાવરારી. આજ. ૪.

સબ સખિયન ષોડષ સિંગાર કિયે,
દ્વા દશ આ ભરણ અનગીન કીને,
મૃગ નયની મિલિ ગાવતિ કંઠ પિક,
રવિ શશિ મદન લજાવરારી. આજ. ૫.

ચાલ ચલત દ્રુત દુરદ દામિની,
સુંદર અંબર અંગભાંતિ લિયે,
બન બહાર ગુલજાર ખિલી,
ગજ ગતિ અનૂપ છવિ છાવરારી. આજ. ૬.

અપછર નાચત કિન્નર ગંધર્વ ગુણી
ગાવત તનન તન થુંગ થુંગ થૈ,
કંચન બહુત દીને માગન જન,
કરી અસીસ મન ભાવરારી. આજ. ૭.

રૂષિ વરિષ્ઠ રૂચિ બેદ પઢત અતિ,
હીરે લાલ પન્ને મોતીયનકો ચૌક કિનો,
ચતુર બેદ બ્રહ્મા મુખ ગાવત,
મંગલ ચાર સુહાવરારી. આજ. ૮.

અતિ આનંદ સુખ ચયન નમાવત,
ગૃહ ગૃહ બન ઉપબન પશુ પંછી,
શંકર ગણપતિ ચંદ સૂરજ મિલિ,
હિતચિત ચંવર ઢુરાવરારી. આજ. ૯.

દેવ બધૂ મિલિ પહુપ બ્રષ્ટિ કરિ,
સુરનર મુનિ જય જય કરત અતિ,
આજ દશરથ સુત રામચંદ્ર વર,
શુભ દિન સિય પરનાવરારી. આજ. ૧૦.

---

૯૪૫. ભૈરવી—પદ.

યા વિરહા કાં ભોસી બાઇ યા વિરહા કાં ભોસી૦
રાહુનિ પતિગૃહી અનુદિન વૈભવ કાર્ય સમાકુળ હોસી. યા.
દીન વનિ વસણાર મુનીચી આઠવણ ઘેઇલ કૈસી;
પાહુનિ પાવન પૂર્વ પરિસુત પૂર્વ દિશા રવિ જૈસી. યા.

---

૯૪૬. સીંધ ભૈરવી—લાવણી.

સાગર ભરદે સાકિયા નવરંગી શરાબસે;
ગાઉં મૈ કાફિયા મિલ તાઉસો રૂબાબસે. ૧.

આઇ બ્હારહે ગુલશનમેં—લાલા લટકે મખમૂલ,
સર્દ બાદ ખુશબુસે તરહે—બોલત હે બુલબુલ;
રોશન હે અફલાક પુર મ્હાતાબસે. ૨.

આજ ખુલીહે મિરમિજલસકી—નેકબખ્ત તસવીર,
અવ્વલસે અલહાલ મદદ દી—જિનને બેતેહરીર;
હે નિભાઈ રાસ્તકી રિકાબસે. ૩.

(બહિર્લાપિકા)

"ખુર્શેદ." "નોશિર્વાન."

કૌન કરે દિન રોશન, શાહ થા—કૌન અદલ મશહૂર,
બ્રિજ બોલીમેં ખાંનય રોશન—કહો કિસકા હે નૂર; "**કામા**"
ખુર્શેદ નોશિર્વાન કામા સ્હાબસે. ૪.

ગાયન ઉત્તેજક મંડલી—બંબઇમેં ખુશહાલ,
તેવિસવી ફેબરવારી—અઠરા ચોરાસી સાલ;
ફીરોજ ફીરોજ, ખુલી શબિ તાબસે. ૫.

જલસો ૨૯ મો.

સનીવાર, તા૦ ૨૨ મી માર્ચ ૧૮૮૪.

૯૪૭. કાફી—હોરી.

હોરી ખેલન જાનેદ-મોરી મૈયાં
આજ આએ-બીદેસી હમારે સૈયાં. હોરી૦

સઘરી સખી ખેલ-જો હીલમીલ
અપની અપની ડૈયાં-સો મેરી મૈયાં
ના જાંનું અપરાધ-કયા મેરો
કે બૈરન મીલને-ન દેતી રીજૈયાં. હોરી૦

બીતે ગયે બરસો-જો બીન ગીન
દોર લગું વાકે પૈયાં-સો મેરી મૈયાં
ફિરોજ પીયાકો-ગરવા લગાઉ
તન મનસે ખેલકે-લઉંગી બલૈયાં. હોરી૦

૯૪૮. સિંધુરા—હોરી.

છાંડો મોરી લલીત લલન લ[illegible]ાઈ. છાંડો.
આઈ હે દેખુ અકાલી તેરી બા બીહાગકી બાત ચલાઈ,
ફરતહે સાસ સસુર ચોરી સુનીહે અસુવનકી ઠુલહારી૦ છાંડો.

૯૪૯. કાફી—હોરી.

ખેલત હમ્મે હોરી સખીયાં ફાગનમાં,
હમરી તો હમ્મે આસ મનકોહી મનમાં. ખેલત.

બીન કનહીયાંકી હુંરી મમ્મે ગોપી,
ઉછલત રંગ હમ્મે મોરે જોબનમાં. ખેલત.

સખીરી મોરે સંગ ખેલ જો હોરી,
ચતરાઈ જાનું મેં વોહી મોહનમાં. ખેલત.

અબીર ગુલાલ ઉડાવત હમ્મે સખીયાં,
ખાક ઉડત હમ્મે હમરે બદનમાં. ખેલત.

રૌનકકી ગાવતહું મમ્મે જો હોરી,
ફએલ રહ્યો નુર બન ઓર ચમનમાં. ખેલત.

---

૯૫૦. પીલુ—હોરી.

સોઉં ન સોને ન દઊંગી કનઇઆ
ફગવા દેઉંગી જગાએ જગાએ. સોઉં.

અબકે ફાગ પીઆ આવન કીનો
મોરલી મધુર બજાએ બજાએ;
તુમ બીન મોહેકુ કલ ન પરતહે
રાખુંગી ગાએ બજાએ રીજાએ. સોઉં.

અબીર ગુલાલકી ભર ભર મુઠી
અતર ગુલાબ મીલાએ મીલાએ;
એક પલહુ પીઆ જાને ન દઊંગી
રાખુંગી ગલેકુ લગાએ લગાએ. સોઉં.

---

૯૫૧. દેશ—હોરી.

રંગ ભર લાઇ છાંઈ આઇ નંદ ભૌંન તાઈ
નેંનને સતાઈ ધાઈ તનમેં જગૌરી કામ. રંગ.

ઓરી ભરવાઈ ત્યોં અબીરકી ઉમંગનસોં
હોરી ગાન ગાઇ ભરમાયો સબૈ નંદગામ. રંગ.

જાહર કહત સો બખાન સકે હોરી વહ
દેખે તો બનેઇ ના કહે હિબને ઐસો ઠામ;

મૂઠી પર મૂઠી લે ગુલાલકી ચલાવે બાલ
હોરી આજ ખેલે સબ ગોરીહુ કીસોરી સ્યામ. રંગ.

૯૫૨. દેશ—હોરી.

હોરી ખેલો કુંવર વ્રજરાજ બહિયાં મેરી ન ઝટકો. હોરી.
તુમ તો નંદજૂકે કુંવર કહાઓ વ્રજકો દિયો તોય રાજ. હોરી.
ઐસી કરોગે તો કોન બસેગો યા નગરી મહારાજ. હોરી.
કાલપરોં તુમ છિપત ફિરતથી ઐસી ઢીઠ ભઇ આજ. હોરી.
વૈગુન કઠિન ભઈ હૈ મોકૂ નેક રહી નહીં લાજ. હોરી.

૯૫૩. કાફી—હોરી.

કાહ્ને સનુમ પીચકારી મારી. કાહ્ને.
ભર પીચકારી હમપર મારી,
ભીંજ ગઈ સબ સારી;
બ્રીજકી સખી સબ ઠારી હસત હહ્ને,
એસો તું ભયો અનારી,
પીઆ કુછ લાને બીચારી. કાહ્ને.

૯૫૪. કાફી—હોરી.

લાજ રખલે સ્યામ હમારી, મે ચેલી હું તેહારી,
જરા દે સમજ કર ગારી. લાજ.

અબીર ગુલાલ ન મોહપર ડારો, ન મારો પીચકારી,
આત્રી દેહ સબ દેખ પરેગી, સારી ભીજાવો ન સારી,
કહેગે લોક મતવારી. લાજ.

તુંમ ચાતુર હોલીકે એલૈઆ, હમ ડર પોક અનારી,
તાક ઝાંખ લગા મનમોહન, જાઉં તોરે બલહારી,
ન કર મોહે જાનસે યારી. લાજ.

લાખ કહી તુમ એક ન માની, વીનતી કરકે હારી,
ચાહ ધરી શ્યામ તોસે જાકે, કહું હકીકત સારી,
કાંહાં જાવેગે ગીરધારી. લાજ.

---

૯૫૫. કાફી—હોરી.

નૈના મોરે સાંવરે સલોનેસે લાગે,
નૈના મોહે ધરી પલ નાંહી પરન ચૈન. નૈના.

જાવરે સખી કોઈ પીયા બોલાવો,
તપત પ્યાસ મોરે જીઆકી બુજાવો,
ઈતનોરે ગુણ સખી માનું તેહારો,
અબકો ફાગ પીઆ આવે હમારો,
ફીરખી સુનો બંસરીકી બેના. મોરે.

પીઆકે દરદમે પરીજાત પીરી,
કીસે કહું મેરી માનો સખીરી,
બ્રીજકે બૈદકો બેગી બોલાવો,
બાંઈઆં પકર મેરી નારી દેખાવો,
ધીરખી લાગે નૈનોસે સેના. મેરે.

૯૫૬. પીલુ—હોરી.

નંહીં કહીં મોડા ઠિકાણા-રવાવે મૈ કિતવલ જાવાં. નહી.

અંમા મારે વાવુલ ઝિડકે-લોક દે દે મેનું તાણા;
સંગદી સહેલડી મુહો ન બોલે-ધીકર મન પરચાવાં
ખડી ખડી એધ વિતાવાં. નહી.

કૌલ કરાર ભલી સભી ઝુડે-વિચભર જાઈ બિરાવાં;
હિલમીલ ઠાકોર ખાંદી રૈનદિન-સમજ સમજ પછિતાવાં
વાવલ નાલો મુહમે ન સાવાં. નહી.

જે પ્યારા મૈનું દે વે દિખાઇ-તા ચરણાં ચિતલાવાં;
મનવચ ક્રમ મથાં કરાવનતી-આગન સબતેક સાવાં
પૈડ એમ ભૂલન જાવાં. નહી.

પ્યારા જે મૈનું સંદેશડા ઘલે-મેં મુકલાવો જાવાં;
અતર ફુલેલ મલાં તન મન અપને-સભો સિંગાર કરાવાં
ફુલ્લાં હાર શિરમેં ગુધાવાં. નહી.

સબ સખિયાં મિલિ મંગલ ગાઉણા-અનહદ નાદ બજાવાં;
નાથ નિરંજન પાવાં મૈ તિકડાં—લૈગલ અપને લાંવાં
ઉહે નાલ હોલી મચાવાં. નહી.

૯૫૭. બેહાગ—હોરી.

એ હોરી ખેલનકો સખીરી સબકે મનમે ચાયે. એ.
બીંદ્રા બનકી કુંજ ગલિનમે, મોહન છુપ છુપ જાયે. એ.
બ્રીજકી સખી સબ બ્યાકુલ ભઈલો, કોઇ શામ સુંદરકુ મીલાયે. એ.
એ ઉલટ ઉમંગ દીન ચાર સખીરી, લાલ બીન કછુ ન સોહાયે. એ.
એ નેનન બીચ શામ બસત હયે, દુજો કોઈ ન સમાયે, એ.
ઓચક આન મીલે પ્રભુ હમસો, તો બરજોરી ગરહુ લગાયે. એ.
દાસ કહે સામા તુંઇ હે ખેલારી, ચરણ કમલ બલ જાયે. એ.

---

૯૫૮. બેહાગ—હોરી.

કાંહાં પત મધ પી આએ હો. કાંહાં.
સાંવરો દરત ડગમગ બએન,
પીત પછોરી લકુટ ભુલી ઓર બજાવત બએન. કાંહાં.

---

૯૫૯. કાલીંગડો—હોરી.

રાધે અધર ચુંબનદે હોરીકે દિનનમેં
ઐસી ઘરી ન કછુ સાધે. રાધે.

ભરિ પીચકારી મૈ ડારોગી તુમપર;
રીઝાઊં મુરલીકે નાદે. રાધે.

---

૯૬૦. ખટ—હોરી.

પહીલો અપનો નામ બતાવો,
પીછે પદ હોરીકો ગાવો. પહીલો.

ત્રાનપણા સો કરમ જલાવો,
તબ તુમ આપ આપ સમજાવો. પહીલો.

ગુરૂ મુખ હોકે મન સમજાવો,
બ્રહ્મ ભજો મહીપન ખીસરાવો. પહીલા.

માનપુરી પ્રભુસો લેહ લાવો,
ભવ સીંધુ ક્ષનમેં ઉતરે જાવો. પહીલા.

---

૯૬૧. બેહાગ—હોરી.

જમુના જલ સજનીરી કએસે જાઊં. જમુના.

સાંવરો ધોટો, જાકે દુરનતે,
આગે પરત ન પાઊં. જમુના.

---

૯૬૨. ભૈરવી—હોરી.

અબતો બસંત ભઇ મતવારી,
ઉમંગ ચલે સબ બારી કુંવારી. અબતો.

કોઇ અબીર લે ભરજોરી,
કોઇ બનાએ રહી પીચકારી;
કોઈ બજાવત ડફ કોઈ ગાવત,
કોઈ ડગરમેં નાચત ઠારી. અબતો.

દેખો તો કેસી બનબન આઇ,
સુંદર નાર દેહેકી સુંવારી;
લાલ ગુલાલ લગાએ મુખઉપર,
રંગસે ભીજી ચુનરીઆં સારી. અબતો.

અબહિસોં બ્રીજમે ધુમ મચી હય્યે,
હોરી ખેલત હય્યે શામ બેહારી;
આપ બચ્યો રહી સબકુ રંગદે,
કહી તુરાબ ઇસ ચતર ખેલારી. અબતો.

---

૯૬૩. ભૈરવી—હોરી.

તકતક મારૈ પીચકારી,
ગોરી અંગીયાં રંગસો ભરડાલી. તકતક.

બરજોરી મલત ગુલાલ બદનમે,
ભીંજ ગઇ તન સારી. તકતક.

દેખત પુરજન ગુરજન સબહી,
માનો બીનતી હમારી. તકતક.

અચરા પકર બહિયાં જકજોરી,
તાપર દેત હો ગારી. તકતક.

અબીર ઉડાવત ધૂમ મચાવત,
ગાવંત દૈ દૈ તારી. તકતક.

કૃષ્ણ રસીક પ્રભુ હોરી ખેલત,
ગોકુલ ગૈલ નયારી. તકતક.

---

૯૬૪. ભૈરવી—હોરી.

હોરી હમારી—આજ નનદીયાં મોરી. હોરી.
બરસ દીનકી આશા પૂરી-ઘર આયો મોરો રાજ. હોરી.

જલસો ૩૦ મો.

સનીવાર, તા૦ ૧૭ મી જાનેવારી ૧૮૮૫.

---

૯૬૫. ખમાચ—ઠુમરી.

માનો માનો માનો રે પીયા,
પીયારે સૌતનકી દીન જાએ૦ માનો૦

હમારી સુનત નાહી, એક કદર સાંઇ,
લાખન બાર કહા૦ માનો૦

---

૯૬૬. જંગલો—પદ.

ભવ ભય હર મંગલ મય પાવ કોમળા,
અતી સુખકર પથ અક્ષર દાવી આપુલા. ભવ.

કર નીશચળ મન માજે ચરની તુજીયા,
ધર સંકન સમઇ કરા વીલમ માંજીઆ,
ભર રૂદયા ભતકી નસે સમઇ આજીઆ,
પાપે તાપે વયાપે બહુ મળલા અતી ચળલા સાંતી દે મલા. ભ.

સતય વચન સતય લાભ નીતય તો અસો,
સંસકરીતને વય જાવે રૂદયહીએ વસો,
સદવઇ ધન લાગુની મમ વીશાઇ મન નસો,
નાહી કાંહી દેહી કરત ધરલે વય બુડલે મન ટુટલે
બીરૂની આધમલા. ભવ.

સર્વ શક્તી સરવા શ્રેય સર્વ સાક્ષી સ્વામી,
સર્વ અંતર ઘટ જ્ઞાની નીત્ય સર્વ ગામી,
જગજીવન સમ દ્રશઠી એ આનંત નામી,
ઘેહી દેહી પાઈ રુદ કમલા પ્રભુ વીમલા શીશુ અમલા
બધુની સડરીલા. ભવ.

---

૪૯૭. ધનાસરી—ખ્યાલ.

અબકે સુનીયો બનકે કએસો,
આઓતો કાહા કરન તે જાબો કીનો. અબકે૦

કાહા પુછત હો બીર બઢાઉ,
અધક છાંડ દુઃખ દીનો,
જંતર મારી મોરા મન હર લીનો,
સદા રંગ લીનો. અબકે૦

૪૯૮.* ગૌરી—ખ્યાલ.

એરી હું તો આસન ગએલી પાસન ગએલી
લોકવા ઘરે મહીકો નામ. એરી.

જબતે પીયા પરદેશ ગવન કીનો
ઘર ન દીનો પાંઊ. એરી.

---

૪૯૯. ઝિંઝોટી—પદ.

મુખુટ પરવારો કોટી સસે,
દશરથ સુત રાજા રામચંદ્ર
પરવારો કોટી સસે. મુખુટ.

રાજા દશરથકે ચારહો કુલહર્વા ૦
જીસમે રામ રસ પ્યારો. મુખ્પુટ.

સીતા રામ લછમન ભરત છત્રઘન
સેવક હનુમન્ત ઠાડો. મુખ્પુટ.

માણીકકે પ્રભુ આયુધ્યા બાસી
તારે ચરન બલહારી. મુખ્પુટ.

---

૯૭૦. ભુપ—સારેગમ.

ગરેસા ધપ સાસારે ગગરે, સારેગ પપ ગરે, ગપ ધસા ધપ ધપ ગરે ગરેસા૦ ગરેસા.

પધસા ધપ, સાસારે ગગરે સારેગ ધપ ધપ ગરે ગરેસા૦ ગરેસા૦

---

૯૭૧. ભોપાલી—ખ્યાલ.

ડરોરી નેયણ નનદીઆંસોં ઇત બીતકી જુઠી સાચી લગાવત બીરહાંન પ્યારે. ડરોરી.

કરજોર મોરા, સીર સીજરા, અબ સાવકી નવા સોં કહાં કહુઍં. ડરોરી.

---

૯૭૨. દરબારી કાહાનરો—ખ્યાલ.

ફુલ લાદે માલનીયાં૦ ફુલ.

ચંપા ફુલે, ચમેલી બી ફુલી;
ઓર ફુલો એ ગુલાબ૦ ફુલ.

---

૯૭૩. બેહાગ—ધ્રૂપદ.

નીત જીભ્યા ધરારે, મન રામ નામ
જપ્યેસો તેરે હોવે સબ બીધ નીકે કામ. નીત.

જુઠી જગ માયા મોહ લોભ માની ભુલ ભુલ, પ્રલ્હત ફિરત
દેશ દેશ, સાર તઈત કહું કહું આઠ જામ. નીત.

ઈંદ્રીય બળવાન તોલો પછાન આતમરામ,
અંત તેરેકો નહીં, સંગ ચલે સુત ભામ;

ઈયાહી તે નેમ ધરમ પ્રેમહીસો લીજો નામ,
તબ પાઉગો સુખ ગોલાબકો સીરી માધવ સુખ ધામ. નીત.

---

૯૭૪. બેહાગ—ખ્યાલ.

ઇતની બીનતી મોરી,
એ ઉનસોં કહીઓ જા,
આ પાતગવા મોરી. ઇતની.
ઔરનસોં પીયા હસત બોલત હયે,
હમસે કરત યેહી ઢોંગ. ઇતની.

---

૯૭૫. બેહાગ—ખ્યાલ.

પિયા બિન ચંદ લગ્યો દુખદેન. પીયા.

તારે ગિનત ગિનત હું હારી,
ભર આયે દો નૈન. પીયા.

---

૯૭૬. ગોંડ મલ્હાર—ધ્રૂપદ.

આઇઓ ઘટા ઉમડ ઘુમડ ઘુમડ ઘુમડ ઘોર ગરે-
ચહું ગાજત બન સેટ અત શામ બરન. આઇઓ.

કરત હઓ મોર સોર, સોર સોર ચહું ઓર જોર જોર જ-
એસી યહ ઘટા દામીની કાર જએસી યહ પારતરી બુંદ
બરન. આઇઓ.

દેખ દેખ સુન ભુવન, દુન દુન દુઃખ હોત, ઘરી ઘરી
પલ પલ પેહેર પેહેર અતહીં દરત હય ઢગા;

અએસી કામ દુહાઈ, બોલત મોર પ્રકા સુર દાજે
દરસ સરસ જણીંજા મોતન તે બીરહં દરન. આઇઓ.

---

૯૭૭. ગોંડ મલ્હાર—ખ્યાલ.

આઓ ઘન ગરજે બરસન લાગે,
પીયા મોરા કહી જીયાસો સમજે ના. આઓ.

મોરવા પપૈઆ બોલન લાગે,
ઈયા રૂતુમે બોલત ના પણ. આઓ.

---

૯૭૮. ગોંડ મલ્હાર— તીલાણો.

તુમ તનાદ્રે તાદેરના તાધીયારે તદારે,
તારે દાની તાદીમ દીમ તનુમ તનુમ
તનન તન દરેના તાન દરે તાદીમ. તુમ.

ધ્રેતન તન ધ્રેતન દરેના દીમ તનોમ,
તનોમ તનન તન તાધીઆરે તારે તદાની. તનોમ૰

---

૯૭૯. પીલુ—ઠુમરી.

સૈંઆં હો ગરજ નહી તુમકુ
વે તો અપની ગરજકો યાર. સૈંઆં.

પ્રીતકી રીત કછુ નહી જાને
દે ગયો દુઃખકો ટીકો. સૈંઆં.

૯૮૦. પીલુ—ઠુમરી.

નેનોને જુલમ કીઆ
અરે આલી હો. નેનોને.

અરી એ નેના શરબતકે પેઆલે,
બોલન જાદુ કીઆ. નેનોને.

૯૮૧. દેશ—ધ્રૃપદ.

ઘેહો નંદલાલ આજ દેખ્યૌ મૈ વિશાલ ખ્યાલ
હ્વે ગઇ નિહાલ તાકૌ મન યહ સાખી હૈ. ઘેહો.

ગોર ગોરે ઉરજ ઉતંગનપૈ તંગકસી,
નઈ નીલી કચુકી મિહીં સુગંધ ચાખી હૈ. ઘેહો.

ગ્વાલ કવિ કહૈં ખુલી ગોટાકી સફેદ ધારે,
વીજવેલ વિદલી સુન્હેરી અભિલાખી હૈ;

ગંગ શિવ સીસપૈં સુનહીં સબ લાગનપૈં,
પ્યારીનૈં ત્રિવેની શિવ સીસ કરિ રાખી હૈ. ઘેહો.

૯૮૨. દેશ—ખ્યાલ.

અરજી સુણો માહારાજ
નરપતરા શિરતાજ. અરજી.

એગિ પધારો રંગ મેહેલમેં
રાણીજી બુલાવે છે આજ. અરજી.

૯૮૩. દેશ—ઠુમરી.

થારી આંગણુ આએ મતવાલે મારૂજી. થારી.

કબકી થારી મે અરજ કરૂંછું
મારૂ ઢોલા જીયા ન સતા. થારી.

૯૮૪. દેશ—પદ.

રમાંપત નામ સુમર ભવ તરના,
હરી ચરનન ચિત ધરના: રમાંપત.

મુરારી ગુનન કરી શ્રવન મુરત દેખો,
પ્રભુજીકી અંખીઆં ગંગાકી તટ સંચરના. રમાં૰

૯૮૫. શંકરા—તીલાણો.

દૃમ દૃમ તનન તન દરન દીમદીમ તનનનિત્રોં તદરદાની ઉદાની દાની તું દૃદૃ તદાર તદદાની. દમ.

દૃદૃદીં દરદીં તદીં તનનનનના દૃદૃદીં ત્રકિટ ધિકિટ તકધી થુનજાં તકધિલાં ધુંકિટ તક દધિ ગિન ધાતોં તનન. દમ.

૯૮૬. જંગલો—ઠુમરી.

જીયરા લગાય જીમ્મે જાતરી, સૈયાં મેરારે० જીયરા०

હમારે તલાવકી શીંગરી મછરીયાં રે
બંસી બજાય લીયે જાતરી. જીયરા०

---

૯૮૭. સિંધુરા—ખ્યાલ.

ફૂલ ચુનન ઉપબન હું ગઈ—ગઈરી
માલી નાહી લગાદે કર કલિયન પર સખી હમારે. ફૂલ.

ગુલાબ મરૂવા ખિલે સુગંધી—બનેરી
મન નહિ માનત મોરા—શુધી બિસારે;
તડપ તડપ રહિ ફિરાજ તો મનહિ મારે. ફૂલ.

---

૯૮૮. પરજ—ધ્રૂપદ.

ગોવિંદ ગિરિધર હલધર બિષધર;
નામ તિહારો કહાન. ગોવીંદ.

મોર મુકુટ સીસ મુરલી અધર ગુંજ;
ગ્વાલ માખન માગત દાન. ગોવીંદ.

હાથ લકડિયાં બાંધ કમરિયાં
બન બન ડોલત મારત તાન;

ગોરસ ચાખત જનમ ગુંવાયો
સો નંદ જસોમતી પ્રાન. ગોવીંદ.

---

૯૮૯. પરજ—સારેગમ.

સાનિધ નિધપમ ધપ પમ ગમગરે ગરેસા નિસાસા મગરેસા નિસા મગ મધ મધ ધનીધ નિસા નિરે સાસા નીની ધરે સાનિધ મધનિસા. સાનીધ.

ધમ ધસા નિસા નિરે નિસા નિગરે નિસાગરે મગરેસા નિસારે સાસા ધધ પપ ધપ પમ ગરેસા ગમ પધ નિસારે ગરેરે સાનિધ મધનિસા. સાનીધ.

---

૯૯૦. માલકોસ—ધૃપદ.

રાજનકો રાજા માંહારાજાધીરાજ
ચૌદ દશ વીદયા નીધાન રાજારામ. રાજનકો.

જોઈ જોઇ ધાવત મન ઇચ્છા ફલ પાવત,
રામો ખીદાતા કરનકો યેહ કામ. રાજનકો.

રાજનકે કાજ ગરીબનકો નવાજ,
ગરીબનકો માન સંપુરણ અસરન;

સરન એસો ન દુખીઅનકો કહત,
તાનસેનકો ગાવત તેરો નામ. રાજનકો.

---

૯૯૧. માલકોસ—ખ્યાલ.

એ માઈ સનકરાર રહીરે રહીરે,
લંગરવા નીત ઉઠ બોલી ઠોલી. એ માઈ.

છાંડ ઘર બાઇ મોરીરે,
સબ લોક જાગે જસ મારી ઓલી. ઓ માઇ.

---

૯૯૨. હીંડોલ—ખ્યાલ.

એરી માઇ એરી માઇ પીયા સંગ ખેલું
એરી માઇ બરન બરનકે બસન ફાગ ફુલ વનકે
હરવા ગુંદ ગુંદ ડારી હો ગરૂવા. એરી માઇ.

તૈસોહી બસંત ઉપજે સબકે મનવા અલસાનું,
આતાસુખ પાઇલો મોરા જીયરવા. એરી માઇ.

જલસો ૩૧ મો.

સનીવાર—તા૦ ૭ મી માર્ચ ૧૮૮૫.

---

૯૯૩. પીલુ—હોરી.

ધૂમ મચી ગોકુલ નગરીયાં,
ફાગનકે દીન ચાર રમઈયાં. ધુમ.

કંચનકી પીચકારી બની હયે,
હીરા મોતી રતનજરાવ જરઈયાં. ધુમ.

ડાર દીઓ મુખ ઉપર કેસર,
હોરી ખેલે નંદલાલ કનઈયાં. ધુમ.

કૃષ્ણ રંગ ઘર સાસ લરેગી,
દેહ ઉરાહન જાઓ કે મહીયાં. ધુમ.

---

૯૯૪. કાફી—હોરી.

વાંહી જારે કનૈયા જાંહાં સારી રેન ગુમાઈ. વાંહી.

બ્રિજ વનિતાકો સંગ છાંડકે,
કુબરીસે પ્રીત લગાઈ,
હમ તો ભરોસે રહે હે તેહારે,
એસી કીની નીઠુરાઈ,
લાજ તોએ કછુ ન આઈ. વાંહી.

---

૯૯૫. કાહાનરો—હોરી.

દે ડારો પીચકારી હમારી
બ્રિજ યુવતી સબ આય ખડી હૈ
દેખત રાહ હમારી. દે ડારો.

કેસરી રંગ લાઇ સબ સખીયાં
કાહે રોકો મોહે પ્યારી
અરજ મેં કરત તેહારી. દે ડારો.

---

૯૯૬. જંગલો—હોરી.

જલ જાય હોરી બિખ દેત ઘોરી;
કાસોં કહું પીર પિયુ બિન ગઇ ધીર;
સુધિ ચિત મોરી. જલ૦

ફગવા લેત હૈ કર ફીરોજ ધરકે;
અપને પિયા સંગ ખેલી નવલ રંગ;
સબ આજ ગોરી. જલ૦

---

૯૯૭. કાફી—હોરી.

એ રસીઆ રંગકી પીચકારી, બાવરે ભર ડારી. એ રસીઆ.

ભર પીચકારી મુખપર મારી, ભીજ ગઇ તન સારી;
અબકે ફાગ ભરૂ જોબન મોહન, માનત નાહી બેહારી,
એસો કોઇ છેલ અનારી. એ રસીઆ૦

ચુવારી ચંદન ઓર અરગજા, કેસર ગાગર ઢોરી;
આવત દુરંગ લઠી ઝુંકે મુખપર, છલબલ કરત ગીરધારી,
પીયા મેં તો તુમસે હારી. એ રસીઆ૦

લાજ શરમ કછુ નહી જાને, મદમાતો રસકો બેહારી;
મન માને વાકું રંગમે ભીજાવત, રોક લઈ પરનારી,
લાલ તું કેસો બેલારી. એ રસીઆ૦

અબકે ફાગ મોહે જાનેદે મોહન, પીછે બેલાઉં બેલારી;
સુરદાસ પ્રભુ બિનતી કરત હે, ફાગનકી રૂત થોરી,
પીયા મેં તો દાસી તેહારી. એ રસીઆ૦

---

૯૯૮. કાફી—હોરી.

દેખોરી નંદલાલકી હોરી, કી હોરી૦

અતિ ઉમંગ મૃદંગ બજાવત ધુમકત નૌબત ન્યારી,
બીન ડફ ચંગ ઝાંજ સુર મંડલ બાજત તાલ ટકોરી,
સુંદર ગત નાચત ગોરી. અતી૦

કર કુંકુમ કંચન પિચકારી લેલે સનંમુખ દોરી,
પરમાનંદ રૂપ રસ ભીનો આનંદ ઊર ધરોરી,
અદભુત ફાગ મચ્યોરી. અતી૦

---

૯૯૯. સિંધુરા—હોરી.

લાલ મદમાતી બનબન ખેલે ફાગ. લાલ૦

સબ સખીઅન મીલ મંગલ ગાઓ,
અપની અપની ખેલ ફાગ. લાલ૦

૧૦૦૦. ઝિંઝોટી જંગલો—હોરી.

યા રંગ ધૂમ મચાવે જપે મનમોહન પાવે. યા રંગ૦

અબીર બંદન ઔર ચંદન ચૂર કપૂરકી ધૂલ ઉડાવે,
ઘુંગટમે હસકે ઘુમકાવે ધૂમ ધમાર નચાવે,
તાહાં તબ તેસોહિ ગાવે. યા રંગ૦

કેસર ઘાગર અબિર અત્તરકે ચંદન માટ ભરાવે,
અપને પિયાપેં છિરકો ઉમંગસે દિલભર ફૂલ બિછાવે,
સરસ રંગ જલ બરસાવે. યા રંગ૦

૧૦૦૧. દેશ—હોરી.

રંગ મત ડારો મોપર સુનો મેરી બાત,
બડી જુગતી હૌં તોહી બતાઊં ક્યોં ઇતિને અકુલાત. રંગ૦

શ્રી બૃષભાન નંદિની લલિતા દોઊંવા મગજાત,
તુમહૂ જાય માધુરી કુંજમેં પહિલિય ક્યોં ન દુરાત. રંગ૦

વેઉત ઔચક આમ પરે તબ કીજે અપની ઘાત,
હરીચંદ તુમ ઇતહિં ખડે ક્યોં તુમ વિના બાત ઇઠિલાત. રંગ૦

૧૦૦૨. સિંધુરા—હોરી.

રંગરેજ ચુંનર મોરી રંગદે,
વાંકી રંગાઇ મેરા પીયાસે સમજ લે. રંગ૦

હમારી ચુંદરીયાં મોરે પીયાકી પગરીયાં,
દાનો બસંત રંગ દે. વાંકી૦

૧૦૦૩. કાહાનરો—હોરી.

એ એ આલી અબ દેખીયેં મન મોહોવન
અતરસસોં ખેલત ફાગ. એ એ આલી૦

ધન બ્રીજ ધન ગોકુલ નગરી,
ધન ધન બ્રીજ અપનો ખેલત ફાગ. એ એ આલી.

૧૦૦૪. ઝિંઝોટી—હોરી.

અબ કેસે જમુનાકુ જાઊં મોરે સૈયાં,
રંગ ડારે કનૈઆં. અબ૦

સીર પર ધરા ધરે પર ઝારી,
પતલી કમર લચકા ગઈ મોરે સૈયાં. રંગ ડારે૦

મેં દહી બેચન જાતી બીંદ્રાબન,
બીચ મીલે મધુબનકે ગોસૈઆં. રંગ ડારે૦

ઈતિ ગોકુલ ઉત મથુરાં નગરી,
બીચ બહે ઓર જમુના છૈયાં. રંગ ડારે૦

૧૦૦૫. કાફી—હોરી.

હોરી ખેલન મોસે આયો રસીયા. હોરી.
રંગે બસન અંગ લગત સુહાએ,
ચુવા ચંદન લીપટાએ રસીઆ. હોરી.
અબિર ગુલાલ ઉડાવત જાવત,
રીત રસ છકન છકાએ. હોરી.
ખયાલ ખુશાલ કરત પ્રીત ચાહત,
જોવત ઉમંગ ઉઠાએ. હોરી.

૧૦૦૬. પીલુ—હોરી.

હે કનઈયા હોરી ખેલત મોસું આવત હો હો,
લપટ ચીતા ચીત ચોર. હે કનઈયા.

બાજત તાલ મૃદંગ ઝાંઝ ડફ,
મુરલીકી ઘનઘોર. હે કનઈયા.
બીંદ્રાબનકી કુંજ ગલિનમેં,
હોરી ખેલત હો ગઇ ભોર. હે કનઈયા.

રસકો બેહારી રોક રહ્યો હગે,
ઘર સાસ મચાવેગી સોર. હે કનઈયા.

દાસ કહે ધન ભાગ્ય સખીઅનકો,
લીલા બરનું લાલ કરોર. હે કનઈયા.

૧૦૦૭. બેહાગ—હોરી.

ખેલ લો જગમે હોરી, રામ નામ હૈ સાચો સાચા. ખેલ.

ધરતી જલ તેજ પવન અકાસા, એ પાંચો પચીસો મીલકે બાચા
કાહેકો ભરમ ભૂલત હો, જૂઠત હો સબ વાચા. ખેલ.

જલસે ઉપજૈ જલસે ફુલૈ, કુછ ઘત જોય હકાંચા,
કહે કબીર ગુંગેકા સપના, ગુંગા હોય કર વાચા. ખેલ.

૧૦૦૮. પરજ—હોરી.

યા સાંવરે રંગ ડારી, ડર લાગત ભારી. યા૦

સેહેજ સોભાવ જાત જમુના જલ, પેહેની જરદ રંગ સારી;
આપન બેઠે કદમકી છઇઆં, તો હાથ લીએ પીચકારી;
લાલ મોહે સનમુખ મારી. યા સાંવરે

સાસ હઠીલી નનંદ છબીલી, દેત કસાકસ ગારી;
યા નગરીકો ધાક ચવૈયા, વાકી રીત હય ન્યારી;
સખી ડર લાગત ભારી. યા સાંવરે.

લાલ ગુલાલ ડારત મુખ મીડત, ન કાંઇ શંક બીચારી;
નંદલાલ આજ રચના કીની, એસો ચતર ખેલારી;
સખીકે હોસન પરવારી. યા સાંવરે.

૧૦૦૯. ભૈરવી—હોરી.

કરીએ પીઆ સંગ પ્યાર,
હોરી માન ન કરીએ. કરીએ.

પ્રીત રીત કછુ સમજત નાહી,
તું હય નાર ગંવાર. કરીએ.

ભાગનીસો ફાગુણ પીઆ પાયો,
રૂપ જોબન દીન ચાર. કરીએ.

જાનકીદાસ સામ સુંદરસો,
મીલીએ ગળભુજદાર. કરીએ.

૧૦૧૦. ભૈરવી—હોરી.

સુમર નામ વાંકો-સુઘર ગાય હોરી;
સકલ કાજ સાધે-સફલ આજ ગોરી. સુમર.

ઉડત લાલ રંગી-સરસ પ્રેમ શેરી;
હરષ પીચકારી-તકત નૈન ચોરી. સુમર.

નવલ નિત્ય રાગે-ભજન ગાઈ મોરી;
જતનસોં રિઝાકે-કરત પ્રાન વોરી. સુમર૦

સમજકે ફિરોજી-અવધ લખ થોરી;
તરસસોં પિયાકો-દરસ લેત દોરી. સુમર૦

૧૦૧૧. ભૈરવી—હોરી.

સુંદર ક્યોં નચિંત બૈઠીરી બાંવરી
હોરી ખેલનકૂ બુલાવે કંથ. સુંદર૦

સબ સિનગાર સજે સખિયનને,
જબસે આયો જુગમે બસંત;
ઐસી ચૂક કહાં પરી મોસે,
બિસાર ડારો ઐસો બારો કંથ. સુંદર૦

તુમ બિન ઉનકૂ કલ ન પરતહે,
તૂ તો અતિ મતિ મંદ રાધે;
બિંદ્રા બનકી કુંજ ગલિનમે,
જોઉ નિહારે તિહારો પંથ. સુંદર૦

---

*૧૦૧૨. કાલીંગડો—ગરબી.

ભજી સ્વામિ હું સદૈવ રહું ચેનમાં રે;
રહું ચેનમાં ચેનમાં ચેનમાં રે. ભજી૦ ૧.

---

* મ્હારા જલશો ગરબાઓનો, સનીવાર તા૦ ૨૪ મી અકટોબર ૧૮૮૫.

ભલે લોક હસે બહુ મને જોઇને રે,
નહી પોકે હું પડું કદી રોઇને રે;
હસી વેઠું હું સર્વ સુખી સેનમાં,
સુખી સેનમાં સેનમાં સેનમાં રે. ભજીο ૨.

અહો સ્વામીજી ભલે તમે આવિયા રે,
દયા દાશીપર રૂડી તમ લાવિયા રે;
હવે રહેશોજ સદા વસી નેનમાં,
વસી નેનમાં નેનમાં નેનમાં રે. ભજીο ૩.

નમી જોડું હાથ બન્ને બહુ હાવથી રે,
વદે તમને કૃપાનિધાન ભાવથી રે;
સદા આપ્તાને ભજું મધુર વેણમાં,
મધુર વેણમાં વેણમાં વેણમાં રે. ભજીο ૪.

પ્રભુ સ્વામી એ બેહુ હિયાં એક છે રે,
કહું પંથ જો ફિરોજ તો અનેક છે રે;
કોઈ ચાલેછે વિષ્ણુ કોઈ જૈનમાં,
કોઈ જૈનમાં જૈનમાં જૈનમાં રે. ભજીο ૫.

***૧૦૧૩. કાફી—ધ્રુપદ.**

આજ સાજ લાવોરી,
કર ધર સબહિ બજાવો;
હિલમિલ મંગલ ગાવો. આજο

---

* ૧૦૧૩ થી ૧૦૨૬ સુધી આશ જલશો, શનીવાર તાο ૨૧ મી નવેમ્બર ૧૮૮૫.

નિજ પ્રમુખ દાદાભાઈ,
પામે માન સવાઈ;
આશિષ પુષ્પનસોં બધાવો. આજ૦

૧૦૧૪. ઝિંજોટી—ઠુમરી.

મોરે સૈયાં નહી આયે મયે કા રે કરૂં. મોરે૦
કાહાસે કહુ મયે એરી સખી મોરા જીયા ગભરાય૦ મોરે૦

મપ મગ પ મ ગ સારેપ રેરે ગપ ધની ધપ મગ સારેપ સાનીધપ મગરેસા સારેપ. મપ૦

ગમ પસા રે સાનીધપ સા સાનીધપ સાનીધપ નીધપમ ગરેસા સારેપ. મપ૦

૧૦૧૫. તીલંગ—ઠુમરી.

સાંવલીયા તેરી બારી મયે ના જાઉંઆરે. સાંવલીયા૦

ઇસ બારીમે કયા કયા બોયા,
ઇશિકે મોહોબત યારી બારી મયેના જાઉંઆરે. સાંવલીયા૦

૧૦૧૬. અલહીયા બેલાવલ—ધ્રૂપદ.

અરજ સુન લીજે હમારે સાહે આલમ બાહાદશાહે શેહેનશાહે દીન દુલો અબ. અરજ૦

તેહારોહી સુન સુધ જસકો ધાંયે ગુણી આંવે ઠાંવે ઠાવત દેખત જમાલ ભઈ જો નીહાલ દુઃખ દુર ભઈ ઉનકો સબ. અરજ૦

૧૦૧૭. સીંધ—ટપ્પો.

નૈના લગી સોં લગી પરીયાંસેં દૂર મત જયો પ્યારે રાખું જતનસેં. નૈના૦

આલીયે બહાર ગુલકે ગુલ પોગી, બાસ ચલી મધુબનસેં. નૈના લગી૦

૧૦૧૮. દેશ—ધૃપદ.

દેખત દિનેશ ઇદ્રહુમેં ધીરકો પ્રબેશ હાકત નરેશ બીર ધીરકોં ધરાયો હૈ. દેખત.

કરી કોપ સવ્યસાચિ તાનિકેં સરાસનકોં સેતગંગધાર બારબાનકોં ચલાયો હૈ. દેખત.

છોડિકે હુતાસનકોં કરીકેં અરાધનકોં સેનદહે મેંન જૈસે શાંબને જલાયો હૈ;

ધુઃશાસન સુયોધન કર્ન કૃપ દ્રોનાચાર કીર્તે ભગે ભીષમ જૈદ્રથકોં જનાયો હૈ. દેખત.

૧૦૧૯. દેશ—ખ્યાલ.

પ્રીતમસેં કદિ પ્યાર ન જાય, હર્ષિત મુખ નિતહુ દરસાય-કદિ પ્યાર ન જાય.

મહા ગુનશ્યાની મધુરી બાની પ્રાનજીવન મન ભાય—કદી પ્યાર ન જાય.

૧૦૨૦. કાફીકાંગડો—ગજલ.

અજીજો આય દુનિયામાંહય જશ ધનથી ઘણા પામે;
અરે પણ ધન્ય છે તેને મળે જેને વિના દામે. ૧.

ગરીબીની જમિનમાં બીજ કેળવણીતણાં વાવ્યાં;
ફળો કેવાં જતન જળથી મધુર દેછે સુખો શામે. ૨.

દિપાવેછે જુઓ કેવું નિખાલસ નૂર એલમ તો;
વિના જર ઠાઠ શોભેછે સરસ સાદાઇને નામે. ૩.

હતો આ ચંદ્ર તો જ્યારે પુનમનો ત્યાર બહુ દિપતો;
વધાર્યોછે અજબ પરતાપ થઇ બિજનો ગગન ઠામે. ૪.

બપૈયા સાથ જગ હરખે તેમ આ માન વૃષ્ટીથી;
ખુશી છે પારસી સાથે પ્રજા સહુ શેહેર ને ગામે. ૫.

થયાછે આનરેબલ નેક દાદાભાઈ નવરોજી;
દુઆ ફીરોજ દે સહુ સાથ જિવજો નિત્ય આરામે. ૬.

૧૦૨૧. ખમાચ—તીલાણો.

દીમ દાની ઓદતન દેરેના દીમ
દીમ દીમ દીમ દીમ તનુમ
તન નાદર દાની તુમ દર દાની
ધીતલાન તુમ દર દર દાંની. ઓદતનુ૦

દો ચાર ઘડી બાતા જાની ચતુરાસેરે,
તન નાદર દાની તુમ દર દાની
ધીતલાન તુમ દર દર દાની. ઓદતન૦

૧૦૨૨. પરજ કાલીંગડો—પદ.

મછલેરી લોટત આંગનમે, પાર બ્રહ્મ રજ અંગ ભરે. મછ૦
ધાય જસોદા ગોદ લેત હે, જાઉકી ગોદ ન આવેરી. મછ૦
માખન મીસરી દેત જસોદા, જાય ધરન પર ડારેરી. મછ૦
સુરદાસ પ્રભૂકી છબ નિરખત, નંદજીકો ભાગ સરાવેરી. મછ૦

૧૦૨૩. કાલીંગડો—ઠુમરી.

હેરી પસતાની ઉધો મેં તો પ્રીત લગા પસતાની. હેરી.
ગોકુલ ઢુંડા બીંદ્રાબન ઢુંડા, કહા ના લાગી મોએ ઠાની. હેરી.

૧૦૨૪. ભૈરવી—ઠુમરી.

નયનવા લગાયે જાદુ દારારે,
ગોરી તુનેરે.—નયનવા.

જાદુભી દારા વારી હો, ભલારે કીયો હમ્એ,
બાંકી અદાને મુજકુ મારારે.—ગોરી.

૧૦૨૫. ભૈરવી—ટપ્પો.

માનો રે રબા મેરી અરજી રે,
બાલાંબાલ મૈ તેરા કરજી;
મૈ તો તેરા હોં ગરજી રે. માનો.

ફિરોજ કહે તું શાહ દુનિયાકા, મનમાના;
ગુજરી ગુજાર તેરી મેરજી રે. માનો.

જલસો ૩૨ મો.

સનીવાર—તા૰ ૩ જી એપરેલ ૧૮૮૬.

૧૦૨૬. કાફી—હોરી.

બ્રીજમે કૈસી ધુમ મચી હએ૰ બ્રીજમે.

અબીર ગુલાલકી બાદલ છાએ,
રંગકી પરત ફોહાર,
સબ સખીયાં મીલ હોરી ખેલત હએ
ઐસી હોરી રચી હએ, લાલા દેખોરી૰ બ્રીજમે.

૧૦૨૭. કાફી—હોરી.

હોરી ખેલે હે બારા ઈમામ,
મદીનેમે ધુમ મચી હએ. હોરી.

હુરાં જો પરીઆં ફગવા માંગે,
માંગે નબીકી સફા. મદીનેમે.

૧૦૨૮. બહાર—હોરી.

અરજ સુનો બ્રિજરાજ દુલારે,
અંગ અંગ રંગ સંગ ભિજ ગઈ,
અબ ન ડારો હો લાલ પ્યારે. અરજ.

ભિર દીની મોરી સુરંગ ચુંદરિયાં.
અંગિયાં ભિજ ગઈ દઈ કે સવારે;
ઉડત ગુલાલ લાલ ભયે બાદર,
બુંદન બ્રિંદન છુટત ફુવારે. અરજ.

કુમકુમ કેસરકી પિચકારન,
દાર અબીર સુગંધ સુધારે;
રામપ્રકાશ આસ કર પૂરન,
પૂરન પ્રીત નિવાહિનવારે. અરજ.

૧૦૨૯. ઝિંઝોટી—હોરી.

અબ મોરી છતિયાં ધડકી—જબતેં મચી બ્રિજ ધૂમ,
પર મોરી બાંહ ઢીઢ ગ્રહ લીની—ચુરીયાં કરકી કરકી. અબ.

ઘુંઘટ તાર ગુલાલ મલ્યો મુખ—અંગિયાં ચરચર ચરકી,
રંગદત્ત પ્રભુસોં ડર લાગત—બિસરી સુધબુધ ઘરકી. અબ.

૧૦૩૦. દરબારી કાહાનરો—હોરી.

આજ બ્રીજમે સખી ફાગુન આયો,
બકોરી બકોરી જુલાયો૦ આજ બ્રીજમે૦

ચુવા ચુવા ચંદન ઓર અરગજા,
અબીર ગુલાલકે સંગકી લાયો૦ આજ બ્રીજમે૦

૧૦૩૧. બેહાગ—હોરી.

એરી તોહે લોક લાજ ન આઇ,
પીયા બીન ધુમ મચાઇ૦ એરી૦

ધુમ મચાઇ મેરી સુધ બીસરાઇ,
રંગ રૂપ બન આઇ૦ એરી૦

બીન હરનામ સોહી રંગ ફીકો,
તુને બયેઠી ઉમર ગમાઇ
અયેસી તુને હોરી બીલાઇ૦ એરી૦

૧૦૩૨. દેશ—હોરી.

લાલ ફિર હોરી ખેલન આઓ. લાલ.
ફિર વહે લીલાકો અનુભવ, હમકો પ્રગટ દિખાઓ. લાલ.
ફિર સંગ લૈ સખા અનેકન, રાગ ધમાર હિગાઓ. લાલ.
ફિર બંસી ધુનિ કાન સુનાઓ, ફિરવા ડફહિ બજાઓ. લાલ.
ફિર વહકુંજ વહે બનબેલી, ફિરિ બ્રજવાસ બસાઓ. લાલ.
હરીચંદ અબ સહી જાત નહી, ખબરિ પાય ઉઠિ ધાઓ. લાલ.

૧૦૩૩. કાફી—હોરી (બારમાસી.)

કીજે કૌન ઉપાય અજહુ ઘર નાયે કન્હાઇ. કીજે.

દિન ગિનતે સખી માસહુ બીતો તોભી ખબર નહી પાઇ,
હિયમેં હોત હુલાસ મિલનકોં કૈસેં મિલે જદુરાઇ,
રીત કોઉ દેહુ બતાઇ. કીજે.

ચૈતમાસ ગયે ત્યાગિ ચતુર્ભુજ ચિતમેં ચિંતા લગાઈ,
રતુ બૈસાખ તાપ તન જારે જેઠ બિરહસેં જરાઈ,
રહોં ક્યોં જીયરા બચાઈ. કીજે.

માસ અષાઢ મેઘ ગરજતહૈ દાદુર સબ્દ સુનાઈ,
રિમિઝિમિ બરસત નિશિદિન સાવન ભાદોં મહા ભય દાઈ,
નદીનમેં પૂર બહાઈ. કીજે.

આસો આસ બઢી નહી આયે જગત દિવાલી આઈ,
કાતિક હિમરતુ કહાંતક સહું મેં મગસર મનકોં મુંઝાઈ,
ન ભાવત મેવા મીઠાઈ. કીજે.

પૂસ પિયાબિન શીત દુઃખ બહુ માઘ મરન દુઃખદાઈ,
ફાગુન ફિર હરિ ઘર આવે તો ખેલેં હોરી સુખ પાઇ,
ગુલાલ અબીર ઉડાઈ. કીજે.

પ્રાણજીવન પ્રભુ બાટ નિહારત બારહ માસ બિતાઇ,
દુઃખ વિદારન આય ગયે હરિ પ્યારી ગલેસોં લગાઈ,
બિરહકી પીર મીટાઈ. કીજે.

૧૦૩૪. દેશ—હોરી.

તેરી હોરી ખેલન મેં ટોના,
મેં તો નહીં આવું શામ સલોના. તેરી.

તુને એસો ફાગ મચાયો,
મેઘ દુલો બેહાને આયો. તેરી.

ક્ષાચી પ્રીત લગી હો પેઆરેસે,
દૈઆં પાર મીલ ગયો સેના૦ તેરી.

લાગ ગઇ તબ લાજ કાઆેકી,
તેરી હોનીથી સો હોના;
તુમ સુનીઆે નનદ જેડોના૦ તેરી.

૧૦૩૫. પીલુ—હોરી.

અબકો ફાગ મોઆે અેસોરી આયો,
કાઉ ભયો પીયા ઘરહુ ન આયો૦ અબકો.

ચંચલ નારી ચલી રે અતારી,
સાસ નનદીઆં લરેગી મોરી૦ અબકો.

આવો સખી મીલ ખેલેંગે હોરી,
પીયાજીકે રંગસે મેં હો ગઇ ખુઆરી૦ અબકો.

૧૦૩૬. કાફી—હોરી.

રૂતું આઇ બસંત અજીબ બાહાર, ચીતકે ઝરદ ફુલ ખીરવનકી ધાર. રૂતુ.

માલીકા છોરા ઉસતાદકે દવારે, ડાલે ફીરે ગેંડનકી હાર, ચલો સખી કર કરકે સીંગાર. રૂતુ.

અંબા બોરે કેસુર ફુલે, આઇ બસંત બાહાર દેખોરે સખી કયા કયા હયે બાહાર. રૂતુ.

૧૦૩૭. પીલુ—હોરી.

સઈયાં હો હો ગરજ નાહી તુમકો,
પીયા હો હો ગરજ નાહી તુમકો,
તું તો અપની ગરજકો યાર,
લાજ નાહી તુમકો૦ સઈયાં૦

ઓરનકે સંગ પીયા હોરી જો ખેલ,
હમકુ દેત કચુ જટકો૦ લાજ૦

તરૂની નારી રસ બસ કર ડારે,
અપનો દેખાવત મટકો૦ લાજ૦

કુબજાકે સંગ અબ મન માનેઓ,
એહી હોત હમે ખટકો૦ લાજ૦

ઐસી પ્રીત પીયા કોન પતીજે,
અબ ના છોડું પીત પીતકો૦ લાજ૦

૧૦૩૮. કાફી—હોરી.

મઝા પાદશાહને ન પાયાં,
કેસર બાગે બનાયા૦ મઝા.

હીંદકા તકતા ગુલશન બનાથા,
કેસર જઇસી ક્યારી;
ઉજલ ગઈ સબ ફુલ ફુલ વારી,
કહાં ગઇ બાદ બાહરી૦ મઝા.

૧૦૩૯. કાફી—હોરી.

બાવરી બન આઈ,
તુજે કીને હોરી ખેલાઈ૦ બાવરી૦

અંગ ગુલાલ રહો સબ છાઈ,
કીન તોકે અબીર ઉડાઈ,
કેસર રંગી ચુનરીઆ પેને,
તોરી કંચકી કાહા ભીજાઈ,
સુંદર તુમ કહો સોખાઈ૦ બાવરી૦

રસીક વદન મૃગ લોચની વીનતા
કુમકુમ કોન ઉડાઈ
અણીઆરી ભવરપે ગુલાલ પરોહે
સોભા બરની ન જાઈ
કઈ જો અનેક ઉપાઈ૦ બાવરી૦

૧૦૪૦. બેહાગ—હોરી.

મધવા પિલાય મોરી સુધ હર લીની;
મોરી નવલ ચુંદર રંગ ભીની. મધવા.

ભાતભાતકે મધહિ રસીલે ભરભર પ્યાલે દીની,
મેભી આઇ ભર ઉમંગમે જો દીની સો પીની. મધવા.

કીતિક મારી કુમકુમ મોપર સોહી ગઈ નહિ ગીની,
દો ઝપટમેં ફટી અંગિયાં કુંહી રહી નહિ સીની. મધવા.

મૈ ગઈ મારન પિચકારન કરસોં પ્યારે છીની,
કિશોર પિયાને હેરત ધેરત પ્રેમહિ બ્યાકુલ કીની. મધવા.

૧૦૪૧. પરજ—હોરી.

કીન મારી પીચકારી દઈયાં, ઘુંઘટકે લટકપે. કીન.

જીન મારી તીન સરમુખ રહીયો,
નાતર દેઉંગી મેં ગારી દઈયાં. કીન.

૧૦૪૨. કાલીંગડો—હોરી.

કોણ ખેલે તુમસે હોરી કનઈયા,
બાર બાર મોંકો રામ દુવઈયાં. કોણ.

બીંદરા બનમે ખેલે કેસરીયાં,
અબીર ગુલાલકી ધુમ મચઈયાં. કોણ.

૧૦૪૩. કાલીંગડો હોરી.

મૈ બૈરાગન ભઈરે શામ,
મોહે પિયાજીકું મિલાવોરે. મૈ.

એક અંધારી કોઠડી રે,
જામે દિવા ન બત્તિ રે. મૈ.

બૈયાં પકર મોહે લે ચલો,
વાકો સંગ ન સાથી રે. મૈ.

૧૦૪૪. ભૈરવી—હોરી.

ક્યા ગુલાલ સૈંયા મોપે ડારો.
જાની ઐસો ચટક રંગ બદન હમારો. ક્યા.

આવો સૈંયા મુખ દેખો પલંગ પર,
મુખ જૈસો ચંદ્ર, બદન જૈસો તારો. ક્યા.

૧૦૪૫. ભૈરવી—હોરી.

ગાવે નિર્લજ લાજકી ગારી–મોરી ગલિયન નિત આવે. ગાવે.
આવોરી સબ સખી સહેલી–ફાગુન દાવ બનારી. ગાવે.
બહુત દિનનકી કસર નિકાસું—તો બ્રખભાન દુલારી. ગાવે.
ચંચલ ચપલ નંદકો ઘોટા–ધૂમ મચાવે ભારી. ગાવે.
લાજ કાન કાન કાહુકી નહિ માને–ઐસો ઢીઢ ખેલારી. ગાવે.
દવે બાપનકો પૂત કનૈયા–દવે વાકી મહતારી. ગાવે.
રિતુ બસંત પ્રેમ રંગ માતો–એ જીતો હું હારી. ગાવે.

જલસો ૩૩ મો.

સનીવાર—તા૦ ૮ મી મેએ ૧૮૮૬.

૧૦૪૬. સિંધુરા—રોબાઈ.

તા ફ્રખ્ર કોન એ બંબઈ—જિબ્માય બોલ વ બારેહ.

ખુરાબાદ ઈન જમાનેહ—ખુશાબાદ ઈન નજારેહ,
આમદ જે સાયે યજદાન—ઈન મેર્દ બાસિતારેહ;
બઆદે હજારો અંદી—કે જિદઅ દુબારેહ,
કર્દદ ખાસોઆમ્રા—જિન ગશ્તએ કિનારેહ.

•

કાદિમ જે દસ્ત દિલરા—બઈન મોજદએ જમાંનેહ,
માયલ નમૂદ મારા—ઈન દૂસ્ત મોખ્લસાંનેહ;
મશહૂરે આલમ હસ્તિમ—જે શાહે એંગલસ્તાંનેહ,
જે મ્હેરો અમાંને ઈશાં—નખાઈમ શોદ બિગાંનેહ.

ખાહિમ ઓમીદ માહા—જે અલ્તાફે હુમાયુન,
કે હમકિશાને ખુદરા— દારંદ શાદો મૈમુન;
ઐ ઈજદે યગાને—દાઆં દૌલત અફ્જુન,
હમચુન સગીરાં નિજ—બ જિલ્લે ,ઓદ મકરૂન.

૧૦૪૭. ભુપ—ખ્યાલ.

લલચાવત જીયરા મોરા પ્યારે સુરજનવા અપની
છબ મોહે દીખાકે૦ લલચાવત૦

અનેક બાતનસોં રીઝ રીઝાવત છાંડવા મોહે ઉનસો
સોતન કયા કયા અનીહોરા૦ લલચાવત૦

૧૦૪૮. ખમાચ—ઠુમરી.

મોરા પીયાકી નગરીઆં કીતી દુર,
બતાદે એરી સખી. મોરા પીયાકી૦

ચલત ચલત મોરી કમર પીરાની રે,
પાંઉમે લગ ગઈ ધુલ. મોરા પીયાકી૦

૧૦૪૯. CHINESE SONG.

From Fow, Chow, Fow, I come maki walki,
In one fishy ship with three piecy bamboo,
With Englishmen I liki muchi talki,
All proper singi-songi, plenty can I do.

Chorus.

Ay, ay, ay, chin, chin, chin,
Chow, chow, very goodi I liki him,
Maki plenty singi-songi semi by and bye,
A Chinamani cani walki chow, chow all.

All say new my face once witty,
With very long big tail down my back,
Till sailor mani came, and maki plenty fighty,
He pulli muchi hardi maki faci black.

Chorus.

I long time served on Shampan Cooli,
On the Yangtse river way down Shanghai,
Saw mani goodi lady way me by,
I liki pretty lady, but no liki I.

Chorus.

૧૦૫૦. કાફી—ચેબાઈ.

જગાઓ દીલ સનમ હમે મારા તો ક્યા મારા. જગાઓ.

ન ડરતે હમ્એ સમશેર હમે, ન ડરતે હમ્એ બંદુક,
ન છુરી કટારસે હમ મરે, તોઅમારાસો ક્યા મારા. જગાઓ.

૧૦૫૧. સીંધ કાફી—ચેબાઈ.

હુબ્બુલ વતન જે મુલ્કે સુલેમાં ખુશતર,
ખારે વતન જે સુમ્બુલો રેહાં ખુશતર;
યુસુફકે બમિસ્ર પાદશાહી મીકર્દ,
મી ગોફ્ત ગદા બૂદને કનઆં ખુશતર. હુબ્બુલ.

દુસ્ત નબાયદ જે દુસ્ત દર ગેલ બાશદ,
મર્દ નબાયદ કે તંગ હૌસલે બાશદ,
આનકે પરીશાં નમૂદ તારરેહૈ લૈલા,
આસ્ત કે મજનું અસિરે સિલસિલે બાશદ. હુબ્બુલ.

૧૦૫૨. જંગલો—ઠુમરી.

જો નહી મીલીયે હમારે બાલમ
તો દિલસેં મૈં તો કરાર હુવી હૈ. જો.

સૈયાનેં મુસેં કરી બીઠાઈ,
મીલોં સકારે કરાર કીન્હો;
રાત રામા કૈસી કટી પે,
તરફ તરફ આપ સકાર હુવી હૈ. તો દીલસે.

૧૦૫૩. સીંધ કાફી—ગજલ.

માહબુબે ખુદા અર્સપે, પોંહોંચા સબેમે રાજ,
ક્યા ખુલ ગયા ઉમદકા નશીબા સબેમે રાજ. માહબુબે.

માહબુબ નજર આયા જો તનહા સબેમે રાજ,
પરદેશે ખુદા ખુદ નીકલ આયા સબેમે રાજ. માહબુબે.

હાંશલ એ હુઆ આપકો રૂતબાં સબેમે રાજ,
અલ્લાકો દિન આંખોશે જો દેખા સબેમે રાજ. માહબુબે.

રોશન્ હે જેબદાશે કર્ફેપા સબેમે રાજ,
ક્યા રૂએ નબીકા લીખું જલવા સબેમે રાજ. માહબુબે.

ઈનસાનકી ક્યા જાન ફરશ્તેબી ન પોંહોંચે,
વાંહાં જાકે એક દમમે હીયાં આયા સબેમે રાજ. માહબુ.

કહેતેહે સફા આતસે અલ્લાસે હરબાર,
થા બક્ષસે ઉમદકા તકાજા સભિમે રાજ. માહબુબે.
થા લુત્ફ જો માબુબને ચાહ: ઓઈ પાયા,
બાકી ન રહી કાંઈ તમના સભિમે રાજ. માહબુબે.

૧૦૫૪. ખમાચ—તીલાણો.

ઓદાના તોમ તનન તનન તરિદાનિ ધિતિલિ તોમ તનન દિરદિર નોર તોમ તન તદરિદાનિ. ઓદાના તોમ૦

યલલિ યલલિ યલલોમ યલલોમ ધિતિલિ તોમ તન તોમ તન તોમ તન નિતા તદરિદાની. ઓદાના તોમ૦

૧૦૫૫. પરજ કાલીંગડા—પદ.

જનની અબ ના જીયેં બિન રામ.
હોત પ્રાત બનબનકોં જૈયેં,
બનકોં જાહા નહી ઠામ. જનની.
રામ લખમન સીયા બનક સુંધારી,
ભલના કીયો ઈહિ કામ. જનની.
તુલસીદાસ પ્રભૂ આસ ચરનકી,
ભયો બીધાતા બામ. જનની.

૧૦૫૬. ભૈરવી—ગજલ.

અગર આં તુર્કે શીરાજી બદસ્ત આરદ દિલે મારા;
બખાલે હિન્દુયશ બક્ષમ સમરકંદો બુખારારા. અગર.
બિદેહ સાકી મએ બાકી કે દર જિન્નત ન ખાઈયાફત;
કિનારે આબે રૂકનાબાદો ગુલગશતે મુસલ્લારા. અગર.

ફિગાંકિ લૂલિયાંને શોખો શીરીકાર શેહરા શૂબ;
ચુનાં બુર્દંદ સબર અજ દિલ કે તુરકીને ખાંને યગમારા. અગર.

જે ઇશ્કે નાતમામેમાં જમાલે યાર મુસ્તગિનીસ્ત;
બાઆબો રંગો ખાલો ખત ચેહ હાજત રૂહે જીબારા. અગર.

મન અજાં હુસ્ન રોજ અફજૂન કે યુસુફ દાશ્ત દાનેસ્તમ;
કે ઇશ્ક અજ પરદએ અસ્મત બિરૂન આરદ જુલેખારા. અગર.

હદીશ અજ મુત્રબો મએગૂ વ રાજે દહેર કમતર જૂ;
કે કસ તકશૂદો ન કુશાયદ બહેકમત ઇનમો અમ્મારા. અગર.

નસીહત ગૂશ કુનજાના કે અજ જાન દૂસ્તર દારંદ;
જવાંનાંને સાઆદતમંદ પંદે પીરે દાનારા. અગર.

બદમ ગુફતી વ ખુરસંદમ તઆલિલ્લા નિકૂ ગુફતી;
જવાબે તલ્ખ મીજીબદ લબે લાલે શકરખારા. અગર.

ગજલ ગુફતી વ દુર સુફતી બિઆ વ ખુશબખ્વાં હાફેજ;
કે બર નજમે તો અફશાનદ ફલક અકદે સુરૈયારા. અગર.

૧૦૫૭. ઇંગ્રેજી—શાહા.

જૈસા કરના વૈસા ભરના શક હો ગર તો કર કર દેખ,
દોજખભી હયે જીન્નતભી હયે મહાશરભી હયે મર કર દેખ,
એક દીન તુટે આપહી ફુટે જામ ગુનાહકા ભર કર દેખ,
હયે તું બશર તો પર બે શર હો માન મેરા મત બર કર દેખ.

જીનોને જો કીયા વો પલેમે લીયા,
કીસીકુ દુઃખ દીયા તો અપનાં ખું પીયા,
હયે રોનકે જેહાં તો ફીર યાંહાં વાંહાં,
હો ચૈન બેગુમા, બહેસ્તમે ઘર કર દેખ. જૈસા.

૧૦૫૮. ભૈરવી—ઠુમરી.

પનઘટવા રોકે જાય, કૈસેકે ભરૂં પનીયાં રે ગુઈયાં—
પનઘટવા રોકે૦

સીરપે ઘડા ઘડ પર ઝારી રે, ચાલ ચલત મતવારી ગુઈયાં—
પનઘટવા રોકે૦

એક ડર હયે મોહે સગરે લોકનકોરે, દુજે નનદ મોરી બેરનીયાં—
પનઘટવા રોકે૦

જલસો ૩૪ મો.

શનીવાર, તા૦ ૧૮ મી ડીસેમ્બર ૧૮૮૬.

૧૦૫૯. કાફી—ઠુમરી.

લૈલા લટ બાંધી આપે જલાવે મજનું
મૈતો તાની ખોલુદી બાંધીયાં. લૈલા૦

લૈલી લૈલી કરતા ફીરે મજનું
ઈશકુંદી આગ લગી. લૈલા.

૧૦૬૦. મલ્હાર—ઠુમરી.

આજ ઘન બુંદન બરસેરે રૂતુ આઈ બરખાકી રૂમઝુમ૦ આજ.

કારે કારે ઘેર ઘેર આયે, ચમક ચમક બીજ્આંતે બુબાયે ગરજે ગરજે ઘન ગરજેરે૦ આજ.

૧૦૬૧. સારંગ—ખ્યાલ.

મિલ બેઠો મોરે સૈયાં, તરવરદી છઈઆં. મીલ.

ઈસ તરવરકી ઠંડી ઠંડી છઈઆં,
ડારૂં ગલે બીચ બઈઆં. મીલ૦

૧૦૬૨. સારંગ—ઠુમરી.

ચલી જા મોરા નનદીઆં લાગું તોરે પઇઆં. ચલી.

આગે આગે નનદી ચલી, પીછે નનદુઇઆ,
વાકે પીછે મઅે ચલી, મોરે પીછે સઇઆં. ચલી.

૧૦૬૩. ધનાસરી—ખ્યાલ.

લાગ ચલાવક પ્રીતી કરૂં સખી પ્યારે પ્રીતી કરે નહી ન્યારે. લાગ.

કાહી કરતહુ ઇતિની બતીઆં મોસેં માઇ કોણ કછુ નાહી ચલ તુ પ્યારે. લાગ.

૧૦૬૪. યમન કલ્યાણ—ધ્રૂપદ.

તાન રાગકી ધરન સુરન સો
નાચત બીંદ્રાબન મધ ગોપાલ. તાન૦

આસ પાસ સબ ગોપાલ આવત
ગોપ વધુ તરન તરન. તાન૦

૧૦૬૫. યમન કલ્યાણ—તીલ્લાણો.

અતદર દીમ ધીતીલાના તાધીયનરે
તદનોમ તદનોમ. અતદર૦

નાદર તાદીમ તનનનનનન
ઉદાના તોમ તનનનનનન તાધીયનરે
તાધીયનરે તદનોમ તદનોમ. અતદર૦

૧૦૬૬. યમન કલ્યાણ—ધ્રુપદ.

દીયરા મેં બારૂં હજરત ખ્વાજેકી દરકી નજર૦ દીયરા મેં.

દુધ પૂત સબ આને ધન લછમી ગોદ ખેલાવે નંદદે લાલેસો૦ દીયરા મેં બારૂં.

૧૦૬૭. દેશ મલ્હાર—ખ્યાલ.

ઘિર આયે બદરા કારે બિન પિયા જીયા મોરા ધબરાવે રે૦ ઘિર આયે બદરા૦

નીસી અંધારી કારી બીજલી ચમકે, કોયલ કુક રહી દર્દ મારે, પપૈયા પિયુ પિયુ શબ્દ સુનાવે બિન પિયા કછુ ના સોહાવે રે૦ ઘિર આયે બદરા૦

૧૦૬૮. દેશ મલ્હાર—પદ.

જગત પર કરમ મેઘ બરસે;
તું દેખ જવાસા કયું તરસે. જગત.

પ્રફુલિત હોત બેલ તરવર સબ;
જ્યું ધુરવા ધરસે. જગત.

જીવજંત સબ મગન કિલોલત;
જબ જલ નભ સરસે. જગત.

કહે ફિરોજ, રોય મરતા કયું;
બદન અગન ઝરસે. જગત.

૧૦૬૯. મેઘ મલ્હાર—પદ.

આઈ ઈંદ્ર રાજકી સ્વારી,
સરસ દરસ પર જગ બલિહારી;
તરસત દેખન સુરત પ્યારી. આઈ.

બદ્દર બરસત—ધુરવા ધરસત;
દદ્દર તરસત—મોર પુકારી. આઈ.

બગુર બગર જબ[illegible]નહિ કૂકત,
ડગર ડગર તબ કોકિલ કૂકત;
ચમકત દમકત બન બન બિજુરી,
ન્યારી ન્યારી—ફિરોજ ધનનન ધનનન,
ધન ધન ગરજે—ઘોર ઘટા કારી. આઈ.

૧૦૭૦. ગોંડ મલ્હાર—ધ્રુપદ.

હો! લાર આયેં બાદલ ભર ઝોલા સાગર તોમ ઘમોલન લાગી મોરચાત્ર કદાદૂર. હો.

પશુ પંછી જીયજંત સબ મીલ ભયે આનંદ મેંતો બ્યાપેં કામ ઉન બિન નાગર. હો.

૧૦૭૧. ખમાચ—તીલાણો.

ઉદનિતોં તનન તનના તારેદાની તિલલદીં તનન દૂદૂ નારે તોંતન તદરદાની. ઉદનિતોં.

યલલિ યલલિ યલલોં યલલોં તનતોં તનતોં તનતોં તનનિત તદરદાની. ઉદનિતોં.

૧૦૭૨. દેશ મલ્હાર—ખ્યાલ.

બૈરન બદરીયાં બરસે મોરા પિયા બિન જીયરા તરસે રે૦ બૈરન.

મોતીથી મેં અપને મેહેલમે કૈસે લગાઉં રામ ઝનનન ઝનનન,
કુંગના ટુટ ગયા કરશે રે૦ બૈરન.

૧૦૭૩. બેહાગ—ઠુમરી.

મોહે નીકી લાગે સુરત તિહારી,
મન લે ગયા મુરખ અનારી. મોહે નીકી.

તુમતો મોહનવા અપની ગરજકે,
બિરહાને દઇ મારી. મોહે નીકી.

૧૦૭૪. ગૌંડ મલ્હાર—ખ્યાલ.

બાદર બરસન લાગે, બન ધનકે સબ બાગ જાગે,
મોરવા દાદુર પપૈઆ કોયલિયાં બોલન લાગે સબ ઉનકે
આગે. બાદર.

ગરજ ગરજ ઔર ચમક ચમક ઔર દમક દમકસે
હરી શ્યામપર બેરવા પબેરવા અચપલ રસમે પાગે. બાદર.

૧૦૭૫. કાફી—ઠુમરી.

સૈયાં તોરે પઇયાં લાગું બઇયાં ન મરોર. સૈયાં.

મેં બ્રિજ નારી દેખી તેરી ચતુરાઈ
તુને બરજોરી કર મોરી બઇયાં જકજોર૦ સૈયાં.

૧૦૭૬. સિંધુરા—દાદરો.

મેં તોરે કારણ બેરાગણ બન જાઊંગી. મેં.

તું પિયા મોરા મેં તોરી સજની
મેં તો બલહારી તોરે બલબલ જાઊંગી૰ મેં તોરે.

૧૦૭૭. ભૈરવી—દાદરો.

રામા મેં જગાય હારી, પિય●પાપી ન જાગેરે૰ મેં૰

નીચે બહે ગંગા ઉપર બસે કાશી,
કે બોલી બોલ ચીરઇયાં મેં બ્રિજ બાસી૰ મેં૰

૧૦૭૮. ખમાચ—ઠુમરી.

મેં જો આજ પનીઆં ભરનકો ગઇ૰ મેં જો૰

મગ રોકે ઠાડો કૃષ્ણ મુરારી મોસે કીની બરજોરી મોરી બઇઆં મરોરી. મેં જો.

મેં જમુનાં જલ ભરન જાતીથી બાટ ચલત મોસે કીની બરજોરી. મેં જો.

૧૦૭૯. દેશ—ખ્યાલ.

કલિયાં બીનન જાઊં રાજાજી થારે બાગમેં મેં તો—કલિયાં. રાજાજી.

કલિયાં બીનન મેં ચલી ,ધન જોબનકે માંહીં કાંટા લાગા પ્રેમકા નીવરી નીવરી જાઊ. રાજાજી.

૧૦૮૦. દેશ—તીલાણો.

તદરેદાની દીમ તનોમ તનદરેના, તનદરેના તનદરેના, તદરેદાની દીમ. તદરેદાની.

નાદરદીરદાની તુમદરદર દાની તદરેદાની દીઅનરે તોમ તન તક્ડાન ધુમકડતક કડાનધા. તદરેદાની.

૧૦૮૧. બેહાગ—ખ્યાલ.

હઠ ના કરો પિયા મોસોં આજકી રૈન ન જગાવો મીયા. હઠ.
કહૂં તો માનત સુનત નાહીં ક્યા કરૂં પે મોરી દૈયાં. હઠ.

૧૦૮૨. પરજ કાલીંગડો—પદ.

મોહે નજર પરત નંદલાલ. મોહે.
મોર મુગુટ ઓર મુરલી સોહે ગલે ગુંજનકી માલ. મોહે.
કાનન કુંડલ મુખપર સોહે કુટિલ સીસકે બાલ. મોહે.
આપહી નાચત બેનુ બજાવત સંગ મિલાવત ગ્વાલ. મોહે.

૧૦૮૩. બસંત—ખ્યાલ.

હરિ નારાયણ પાર કરે, માથે મુકુટ ધરે. હરિ.
કાનન કુંડલ ગલે બૈ જયંતી માલા. હરિ નારાયણ.

૧૦૮૪. ભૈરવી—ઠુમરી.

મોહે આય મીલે ગીરધારી,
એસો જતન બતાદે સજની. મોહે.
પહાડ ઢુંડી. પરબત ઢુંડી,
ઢુંડ ઢુંડ મેં હારી. મોહે.

૧૦૮૫. સોંધ કાફી—ઠુમરી.

અલબેલે સૈયાં હમસે કરો ના પ્રીત૦ અલબેલે૦

ઔરનકે સંગ હસત બોલત હો,
દેખી તિહારી પ્રીત, હારે સૈયાં હમસે કરો ના પ્રીત૦ અલબેલે.

૧૦૮૬. ભૈરવી—ગજલ.

હમારી દિલ લગી રબસે-કિસીસે દિલ લગાવેં ક્યા;
મરીઝે ઇશ્ક જ્હાં હોકે-બુતોંકો ત્યાં જગાવેં ક્યા. હમારી.

દગલબાજી હુઈ યારો-હકીકત ક્યા સુનાઊં મૈં;
કિયા સબ બખ્ત મેરેને-કિસીકો હમ સતાવેં ક્યા. હમારી.

હમારી લાશ દોજખમેં-ઉઠાકે ફૂંકનાં યારો;
સિહા મું રોજ ક્યામતપર-ખુદાકો હમ બતાવેં ક્યા. હમારી.

હિજરકે દર્દકી દારૂ-નહી મિલતી જહાંમેં તો;
સિવા વો યાર દર્દો ગમ-કિસીકો હમ સુનાવેં ક્યા. હમારી.

અરે ફીરોજ વો વાકેફ-હૈ મેરે જિગરસેભી;
નિકાલેં ડાલકે મુંકો-ઉસીસે હમ છુપાવેં ક્યા. હમારી.

૧૦૮૭. ભૈરવી—ઠુમરી.

જનમ સબ ખોયો ખટપટમેં;
પ્રભુકો ન રટ્યો અપને ઘટમેં. જનમ.

અબ ક્યું સોચત રે ફિરોજ તું;
ડાર વ્યર્થ જી અટપટમેં. જનમ.

---

*૧૦૮૮. રાહ ઇંગ્રેજી. (So early in the morning.)

આલા અદના સુખથી પલશે, ઇનસાફ ખરો જ્યાં નીત મલશે;
જ્યાં બકરી વાઘો સાથ ચરે, તે અદલ રાજની ટેક ઠરે;

કોરસ—જુગ જુગ જીવો વિક્ટોરિયા,
જુગ જુગ જીવો વિક્ટોરિયા,
જુગ જુગ જીવો વિક્ટોરિયા,
મ્હારાણી કૈસરે હિન્દ.

જેણીની હૈયાતી સાથે, હુનર ખીલ્યો છે જગ હાથે,
વિક્ટોરિયા જ્યાં છો તમ રાંણી, કીર્તિ સારી સૌએ જાંણી. જુગ.

રંકોના છો રૂડાં માતા, માયાવંતાં છો દુઃખ ત્રાતાં;
તમ સદા હિન્દપર રાજ્ય કરો, ને દિલ હમારી દહાજ ધરો. જુગ.

ઓ ઇશ્વર સુણ મનુષા દાની, વિનતી ફીરોજી લ માંની;
કે જીવે રાંણી વરષ ઘણા, ને દુસમન થાજો સર્વ ફના. જુગ.

૧૦૮૯. સિંધુરા—દાદરો.

આજ રૂડા મહીમાં બિરાજે રે;
સઉ ગાયો મધૂર અવાજે રે. આજ.

નવલ સાલ મંડલીને મુબારક,
તેરમું જુઓ ભલું ગાજે રે. આજ.

---

* ૧૦૮૮ થી તે ૧૧૦૦ સુધી ખાસ ટાંકણાંઓ ઉપર ગવાયલાં પરચુટણ ગાયનો.

મલી મલી ભેગા સઉ બેઠા,
આરસ પરસ સ્નેહનેજ કાજે રે. આજ.

બ્હાર નવો આ ખિલ્યો રૂડા,
ખુદા સાલ બહુ નવાં નિવાજે રે. આજ.

૧૦૯૦. ભૈરવી—ઠુમરી.

ગગન મંડળમાં અગણિત તારા—ખુરશિદની સરદારી;
સવ ગ્રહતો રાજકાજમાં—છે રૂડા દરબારી. ગગન.

જેણે નુરે ચાંદણી ચમકે—સઉને છે સુખકારી;
ભયંકાર અંધારૂં નાશે—જોઇ સુરત મતવારી. ગગન.

સરનશીન ખુરશેદ હમારા—ગ્રેહો કારોબારી;
સર્વ ભાઇઓ છે સમતારા—ગગને મંડળી સારી. ગગન.

અવલથી જેમનું મંડળીમાં—ચમકે છે નુર ભારી;
સદા સુખી રહી દેજો અમને—નેક તમારી યારી. ગગન.

૧૦૯૧. બરવા—પદ.

ગાયન મંડળી ગાયન ગાઓ;
ગાયન ઉપર ગાજી રે. ગાયન.

ગાયનની બાંધણી જેમછે—સાત સુરપર સ્હાજી રે;
કારોબારખી આ મંડળીનો—તેજ રીત છે રાજીરે. ગાયન.

ખરજ સરનશીન પંચમ મુનશી-મધમ તો ખજાંનચી રે;
રેખભસ્તુખડગંધાર ધૈવત-નિશાદ સપ્તસ્વર ગાજી રે. ગાયન.

સદા સપ્ત સ્વર આ મંડળીનો-રાખો ખુદા નિવાજી રે;
ફિરોજ જેથી ગાયન ગાશે-જોડ જોડની તાજી રે. ગાયન.

૧૦૯૨. કાલીંગડો—પદ.

ગુણીજનને કિર્તિ એ ગાઇ છે.
ગાયન તારો દાવો ખુદાઈ છે. ગુણીજનને.

દુઃખ દરિયાવે પણ ગાયન તું સુખની સુરાઈ છે;
ગાયક કરતાં સુણે તેને ખુશી સવાઈ છે. ગુણીજનને.

જ્યાં તું છે ત્યાં મેલ તજીને-હૈડે સફાઈ છે;
બુરો મારગ બદિ પકડીને-અંતે લજાઈ છે. ગુણીજનને.

મનુષ શું પણ ફરિસ્તા સાથે તારી સગાઇ છે;
ખરી બંદગીની ગાયનમાં-ખુબી સમાઈ છે. ગુણીજનને.

ફિરોજ કહે ગાયનથી ભાઇ-ખુદાઈ સજાઈ છે;
ગાયક શ્રોતાબનને જનને-અજબ કમાઇ છે. ગુણીજનને.

૧૦૯૩. ભૈરવી—પદ.

નારી નરથી શ્રેષ્ટ તું માનં. નારી.

સઉ સુખો આ જગના વ્યર્થો વિન સ્ત્રિ ચતુર સુજાન;
તેણી વિનતો લાખ કમાઇ-છે સઉ ખાખ સમાન. નારી.

કુટુંબ મુલકપર રાજ્ય ચલાવે-નર ખરો સુલતાન;
બેટા બેટી છે રૈયતને-નારી છે પરધાન. નારી.

નર નાખોદા હોડી એઉ—નારી હાથ સુકાન;
વીના સુકાની પાર પડ નહી—જ્યારે થશે તોફાન. નારી.

કંઈ પતીના પ્રાંણ બચાવા—ખોયા નારે જાંન;
ફીરોજ નારની કદર જે બુજે—તેજ ખરો ઈનસાન. નારી.

૧૦૯૪. ભોપાલી—ગજલ.

નવલ રોજ નવલ સાલ—ગાય વૃદ્ધ તરૂણ બાલ,
વચન શૂભ જગ દયાલ—યસ પુકાર ચાલ ચાલ. નવલ.

રોમ રોમ હરષ હૈ—નવ બહાર બરસ હૈ;
જગ મગાત સરસ હૈ—ઉછલ પાય ડાલ ડાલ. નવલ.

મુદિત સખી નિત રહો—તેજ પ્રકાશિત રહો;
બાસ સુગંધિત રહો—જમકી પહેન માલ માલ. નવલ.

રહો ઈશ્વરી દયા—કરે ક્રોધ ન નયા;
કહો ન કૌન તર ગયા—મંદ ગ્નાન ટાલ ટાલ. નવલ.

હો પ્રભુ તુમ સ્હાય હો—હન્ડ જોડ ઝૂક કહો;
વેદના ફિરોઝ ન હો—લીન નાથ ભાલ ભાલ. નવલ.

૧૦૯૫. બરવા માંડ—ગરબી.

કેમ જાઉં નવરોજના રંગમાં;
સહૂ ઝુલછે હર્ષના ઉમંગમાંરે. કેમ.

મધ્ય રાત્રે વાજિંત્ર ખૂબ વાગિયાંરે,
સુણી છોકરાં ભડકી તુર્ત જાગિયાંરે;
હસી કુદે દીવાનાંનાં ઢંગમાંરે. કેમ.

*ધણીઆંણી પણ માંગે ચીસાઇનેરે;
ધણી તો મરેછ કરજે પીસાઇનેરે;
પોલકો પહેરવા નવો જ અંગમાંરે. કેમ.

જલી બલી હું બજારમાંહ્ય ચાલિયોરે,
સહૂ મોઘું જે લે તે દીવાળિયોરે;
આપે કૂડીનું દામ એક નંગમાંરે. કેમ.

સહૂ શૂરા આપીસના શિપાઇરે,
દુઆ દેછે બખ્શીશ કાજ ભાઇરે;
ખિસું ખાલી શું આપું હું અંગમાંરે. કેમ.

તોય સુણ ફિરોજ હું હરખી ડોલિયોરે,
ભલી આશિષની વાંણી હું બોલિયોરે;
ધરી ધ્યાન તોય નીતિનાં મૃદંગમાંરે. કેમ.

૧૦૫૯. ભૈરવી—ગજલ.

આજ જરથોશ્તિઓ નવસાલ મુબારક હોવે;
સાલ ફરખુન્દાહ બહરહાલ મુબારક હોવે. આજ.

રોજે શબ બહકે મહોસાલ બસુતે યજદાં;
જશ્ન નવરોજ બઇજલાલ મુબારક હોવે. આજ.

રહે દિલ શાદ બસદ ઇજ્જતો ઇકિરામ અનીસ;
દૌલતો માલ વ ઇકબાલ મુબારક હોવે. આજ.

સબ્જ પોશાક અરોસાને ચમનને પ્હેના;
બુલબુલો ગાઓ તુમહેં તાલ મુબારક હોવે. આજ.

અહલે માહફિલકે લિયે હૈ દુઆ દુઆએ ફિરોજ;
રોજ નવરોજ બાઆસુઆલ મુબારક હોવે. આજ.

૧૦૫૭. માંડ—ગરબી.

આજ રૂડા રંગમાં રમેછ રંક લાલિયારે લાલ;
જુઆ કરવા પરપેટી (પતેતી) હું ચાલિયારે. આજ.

બહૂ ગોરી અંગ્રેજોની જાતરે,
કરી ગોઢહેલ ઘણી મારે લાતરે;
ભૅલા છેઠ પારછીની છી વાતરે. આજ.

નવે ધોતિયે દિપેછ લાલ કોરરે,
વલી ટોપીપર ચમકેછે મોરરે;
અરે આજે કિકલાનો છો તોરરે. આજ.

કબૂ જૂવે કિકલી તો હરખાયરે,
બધી ઓવળાઈ ઓવળાઈ જાયરે;
વલી તે પણ નાચી કુદી ગાયરે. આજ.

જ્યાં ખાટી તાડીની પણ ખૂટરે,
મલી ત્યાં ભોજન બ્રાંડીની લૂટરે,
પગો નાગા પામ્યા જોડી બૂટરે. આજ.

અરે દોછલાં તમારી છી વાતરે,
પડું ઓટલે અઢાર દિવછ રાતરે;
મલે ખાવા પકવાન ભાત ભાતરે. આજ.

બલી બાઇ ફરે રાત દિવછ વેઠરે,
મને ભોજન લાવી આલે હેઠરે;
છહૂ ચાકર ને જાણે હું છેઠરે. આજ.

ઘણાં જોજો આવાં નવાંજ છાલરે,
છુખી રહેજો બુઢ્ઢાં જવાંન બાલરે;
છુણો પીરોજ વધો જછ ધન માલરે. આજ.

૧૦૯૮. દેશ—પદ.

કેહરી ગુણ ગાઇએ આજ, વીકટોરિયાકો સલામત રહિયો તાજ.
સત્ય ન્યાય હય જાકો અભૂષણ, કરૂણા નિધાની કાજ,
રેહત શેર સંગ છેરી નિરભય, ટોકે ચિડી નહિ બાજ. કેહરી૦
હિંદ ભલી ભાગ્યવંત ભઇ હય, રીજ કરે નિત નાજ,
દયાલ પ્રભુ યે કાયમ રખિયો, યાવ ચ્વીસસી રાજ. કેહરી૦,

૧૦૯૯. ભૈરવી—પદ.

સજન સહુ સલામતીઓ સારી, લ્યો તન મને સ્વિકારી. સજન.
ગવરનર સર જેમ્સ ફર્ગ્યુસન, યશ તેમના ઉચ્ચારી. સજન.
કેળવણીને અધિક ઉત્તેજન, દીધું નેક વિચારી. સજન.
મુંબઇનું મોટું પરદર્શણ, તેને દીધી યારી. સજન.
સદા ખુદા જશ રસ કસ બક્ષે, દે સહુ કાજ સુધારી. સજન.
પ્રેમ જામ ભરિ ફિરોજ મધથી, પીજા હુરરે પુકારી. સજન.

૧૧૦૦. ખમાચ—ગજલ.

ગાઇયેં સુગુણ ગુણિકે, જિનને તન મન ધનસેં;
કિયે સુકાજ બહુ તાકો, સુગીત ગા રિઝાઇયેં. ગાઇયેં.
માણકબાઇ જનનીને, પ્રેમસે પઢાયો બહુ;
ભયો સ્વબળ કીર્ત્તિવંત, તાહી મિલન ધાઇયેં. ગાઇયેં.
શિક્ષક હોય પ્રોફેસર, સૌદાગર અરૂ પ્રધાન;
પ્રતાપી ભયો હૈ તાકોં, આશિશ શુભ ચ્હાઇયેં. ગાઇયેં.
શ્રેષ્ટ દેશ હિતકારી, આતમજ નવરોજજીકે;
દાદાભાઇકો ફિરોજ, સબ મિલ બલ જાઇયેં. ગાઇયેં.